

ພຣະທັມເຢເຣມີຢາ

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31	32
33	34	35	36	37	38	39	40
41	42	43	44	45	46	47	48
49	50	51	52				

ເຢເຣມີຢາ

JEREMIAH

1

Chapter 1

- 1 ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນຖ້ອຍຄໍາ ແລະການກະທໍາຂອງເຢເຣມີຢາ ບຸດຂອງຮິນກີຢາ ຜູ້ເປັນປະໂຫຍດຄົນນຶ່ງໃນເມືອງອານາໂທດ ໃນແຜ່ນດິນຂອງເບັນຢາມິນ
- 2 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວຕໍ່ເຢເຣມີຢາໃນຮຸ່ງການໂຢຊີຢາ ໂອຣິດຂອງອາໂມນ ກະສັດແຫ່ງຢູດາໃນປີທີສິບສາມ ຂອງຮຸ່ງການນີ້
- 3 ແລະມີມາໃນຮຸ່ງການຂອງເຢຣິວອາກິມ ໂອຣິດຂອງໂຢຊີຢາກະສັດແຫ່ງຢູດາ ຈົນເຖິງປາຍປີທີສິບເອັດແຫ່ງຮຸ່ງການ ເຊເດກີຢາ ໂອຣິດຂອງໂຢຊີຢາກະສັດແຫ່ງຢູດາ ຈົນເຖິງການກວາດເຢຣູຊາເລັມໄປເປັນຊະເລີຍໃນເດືອນທີຫ້າ
Jeremiah's call and Commission
- 4 ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ,
- 5 “ເຮົາໄດ້ຮູ້ຈັກເຈົ້າ ກ່ອນທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນຕົວຕົນຢູ່ໃນທ້ອງແມ່ ເຮົາໄດ້ເລືອກເຈົ້າໄວ້ແລ້ວ ກ່ອນເຈົ້າເກີດ ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າເປັນຜູ້ບໍຣິສຸດແລ້ວ ແລະໄດ້ສະຖາປະນາໃຫ້ເຈົ້າເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມແກ່ນາງຊາດ”
- 6 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນຕອບວ່າ, “ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້າພຣະອົງບໍ່ຮູ້ວ່າຈະເວົ້າຢ່າງໃດ ເພາະວ່າ ຂ້າພຣະອົງຍັງ ນ້ອຍ”
- 7 ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ຢ່າເວົ້າວ່າເຈົ້າຍັງນ້ອຍ ເພາະວ່າເຮົາຈະໃຊ້ເຈົ້າໄປຫາປະຊາຊົນ ແລ້ວ ຈົ່ງບອກທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາຈະສັ່ງເຈົ້າແກ່ພວກເຂົາ
- 8 ເຈົ້າຢ່າສູ້ຢ້ານຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ເພາະວ່າເຮົາຈະຢູ່ປົກປັກຮັກສາເຈົ້າ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”
- 9 ຄັນແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເດີນພຣະທັດມາໃສ່ປາກຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຊົງກ່າວຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ເບິ່ງດູ ເຮົາໄດ້ເອົາ ຄໍາເວົ້າຂອງເຮົາໃສ່ໃນປາກຂອງເຈົ້າແລ້ວ
- 10 ມື້ນີ້ເຮົາໃຫ້ເຈົ້າມີອໍານາດເຫນືອປະຊາຊາດ ແລະຮາຊອານາຈັກທັງຫລາຍ ເພື່ອຖອນຮາກແລະຮີ້ຖິ້ມເສັງ ເພື່ອທໍາ ລາຍແລະເຮັດໃຫ້ລົ້ມລົງ ເພື່ອກໍ່ຂຶ້ນແລະປູກຝັງໄວ້”
- 11 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ເຢເຣມີຢາເອີຍ ເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫຍັງ” ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນຕອບວ່າ, “ຂ້າພຣະອົງ ໄດ້ເຫັນງ່າຂອງກີກອັລມັນ”

- 12 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ຖືກແລ້ວ ເຮົາກຳລັງເຝົ້າບັງຄັບໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງເຮົາເປັນຈິງຂຶ້ນ”
- 13 ຕໍ່ມາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫຍັງອີກບໍ່” ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນຕອບວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫມໍ້ຫນ່ວຍນຶ່ງຢູ່ທາງທິດເໜືອ ມັນກຳລັງພົດແລະປາກຫມໍ້ນັ້ນປິ່ນມາທາງພີ້”
- 14 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ເຫດຮ້າຍຈະເກີດຂຶ້ນທາງທິດເໜືອ ແລ້ວຈະລຸກລາມເຜົາຜານຄົນທັງປວງທີ່ອາສັຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້
- 15 ຈົ່ງຟັງສິ່ງທີ່ເຮົາກ່າວ ຄືເຮົາຈະເອີ້ນຊົນຊາດທີ່ຢູ່ທາງເໜືອນັ້ນມາຫມົດ ກະສັດທັງຫລາຍຂອງເຂົາກໍຈະມາ ກະສັດແຕ່ລະອົງຈະຕັ້ງກອງບັນຊາການຂອງຕົນໄວ້ຕໍ່ຫນ້າປະຕູກຸງເຢຣູຊາເລັມຕິດກັບກຳແພງ ແລະຕໍ່ຫນ້າປະຕູຫົວເມືອງອື່ນໆໃນຣາຊອານາຈັກຢູດາ
- 16 ເຮົາຈະລົງໂທດຄົນທັງຫລາຍດ້ວຍວ່າເຂົາໄດ້ເຮັດບາບ ຄືໄດ້ປະຖິ້ມເຮົາ ໄດ້ເຜົາເຄື່ອງຫອມບູຊາຖວາຍແກ່ພຣະອື່ນ ແລະໄດ້ຂາບໄຫວ້ຮູບໂຄຣບທີ່ເຂົາເອງສ້າງຂຶ້ນ
- 17 ເຈົ້າຈົ່ງກ້າຫານ ແລະຈົ່ງໄປບອກທຸກໆສິ່ງທີ່ເຮົາສັ່ງເຈົ້ານັ້ນແກ່ເຂົາ ບັດນີ້ ເຈົ້າຢ່າສູ່ຢ້ານເຂົາ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຢ້ານເຂົາຫລາຍຂຶ້ນເມື່ອເຈົ້າຢູ່ນຳເຂົາ
- 18 ຈົ່ງຟັງ ເຢເຣມີຍາເອີຍ ຄືທຸກໆຄົນໃນປະເທດນີ້ ທັງກະສັດຂອງຊາວຢູດາ ຂ້າຣາຊການ ປະໂຣທິດ ແລະປະຊາຊົນທັງປວງ
- 19 ເຂົາທັງຫລາຍຈະຕໍ່ສູ້ເຈົ້າ ແຕ່ມື້ນີ້ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສາມາດຕໍ່ສູ້ຂັດຂວາງເຂົາໄດ້ ເຈົ້າຈະເປັນເຫມືອນນະຄອນທີ່ມີການປ້ອງກັນຢ່າງດີ ຈະເປັນເຫມືອນເສົາເຫລັກ ແລະກຳແພງທອງເຫລືອງ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຊະນະເຈົ້າ ເພາະວ່າເຮົາຈະຢູ່ປົກປັກຮັກສາເຈົ້າ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”

2 ການບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງຊາວອິສຣາເອນ

God Pleads with Israel to Repent

- 1 ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “
- 2 ຈົ່ງໄປປະກາດໃສ່ທູຂອງກຸງເຢຣູຊາເລັມວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຮົາລະນຶກເຖິງຄວາມຊື່ສັດ ຄາວເມື່ອເຈົ້າຍັງຫນຸ່ມ ລະນຶກເຖິງຄວາມຮັກທີ່ເຈົ້າມີຕໍ່ເຮົາຄາວມື້ແຕ່ງງານ ພວກເຈົ້າຕິດຕາມເຮົາໄປທົ່ວຖິ່ນກັນດານ ຄືພູມີປະເທດທີ່ບໍ່ໄດ້ປູກຝັງ
- 3 ຊາວອິສຣາເອນເອີຍ ໃນເວລານັ້ນພວກເຈົ້າເປັນຂອງເຮົາທັງຫມົດ ເປັນຫມາກຜົນອັນດີທີ່ສຸດຈາກການເກັບກຽວຂອງເຮົາ ເຮົາເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ທຳຮ້າຍເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມເດືອດຮ້ອນ ແລະໃຫ້ເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”

ບາບຂອງບັນພະບຸຣຸດຊາວອິສຣາເອນ

- 4 ເຊື່ອສາຍຂອງຢາໂຄບ ແລະບັນດາຄອບຄົວອິສຣາເອນເອີຍ ຈົ່ງຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທີນ
- 5 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, “ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຈົ້າເຫັນວ່າເຮົາໄດ້ເຮັດຜິດຫຍັງ ຈົ່ງໄດ້ພາກັນຫນີຈາກໄປ ພວກເຂົາໄດ້ນັບຖືຮູບອັນໂຮ່ປໂຍດ ຈຶ່ງກາຍເປັນຄົນທີ່ບໍ່ມີປໂຍດ
- 6 ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາໄດ້ຊ່ອຍເຂົາໃຫ້ອອກຈາກປະເທດເອຢິບ ໄດ້ນຳພາເຂົາຜ່ານຖິ່ນກັນດານ ຜ່ານປະເທດທີ່ມີພູແລະໂສກເຫວ ຜ່ານປະເທດທີ່ແຫ້ງແລ້ງແລະມີອັນຕະລາຍ ໃນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີຄົນຜ່ານໄປແລະອາສັຍຢູ່ ພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນເຮົາ
- 7 ເຮົາໄດ້ນຳພວກເຂົາເຂົ້າໄປຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ ເພື່ອກິນຜົນລະປູກແລະສິ່ງອື່ນໆໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າມາສົ່ງໂກງແຜ່ນດິນຂອງເຮົາ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາຍົກໃຫ້ແກ່ເຂົາເສື່ອມເສັງໄປ

8 ພວກປະໂຮທິດບໍ່ໄດ້ສົນໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພວກນັກທັມກໍບໍ່ຮູ້ຈັກເຮົາ ຜູ້ປົກຄອງກໍເປັນກະບົດຕໍ່ສູ້ເຮົາ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມກໍປະກາດໃນພຣະນາມຂອງພຣະບາອານ ແລະໄດ້ຂາບໄຫວ້ຮູບພຣະທີ່ຊ່ອຍຫຍັງບໍ່ໄດ້

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພິພາກສາໂທດໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ

9 ດ້ວຍເຫດນີ້ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຈະນຳຄະດີມາຕໍ່ສູ້ໄພ່ພົນຂອງເຮົາອີກ ແລະມາຕໍ່ສູ້ພວກຫລານເຫລັ້ນຂອງເຂົາດ້ວຍ

10 ຈົ່ງຂ້າມໄປເຖິງເກາະໄຊບຣັສ ແລ້ວກໍເບິ່ງ ຫລືໃຊ້ຄົນໄປເຖິງເມືອງເກດາຣ໌ ແລ້ວພິຈາຣະນາເບິ່ງຄັກໆວ່າເຄີຍມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນເຫມືອນສິ່ງນີ້ຫລືບໍ່

11 ໃນໂລກນີ້ມີຊາດໃດແດ່ເຄີຍມີພຣະຂອງຕົນ ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ແມ່ນພຣະແທ້ກໍດີ ແຕ່ໄພ່ພົນຂອງເຮົາໄດ້ປະເຮົາແລ້ວ ຄືປະພຣະເຈົ້າອົງນຳກຸງດມາໃຫ້ເຂົາ ໄປຫາພຣະທີ່ຊ່ອຍເຫລືອຫຍັງບໍ່ໄດ້

12 ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ທ້ອງຟ້າຫວັ່ນໄຫວ້ຢ່າງຮຸນແຮງ ເພື່ອໃຫ້ຄົນເກີດການອັສຈັນແລະຕົ້ນຕົກໃຈ

13 ໄພ່ພົນຂອງເຮົາໄດ້ເຮັດບາບສອງຢ່າງຄື ໄດ້ປະຖິ້ມເຮົາຜູ້ເປັນນ້ຳບໍ່ທີ່ມີຊີວິດ ແລະໄດ້ຊຸດນ້ຳສ້າງສຳລັບຕົນເອງ ແຕ່ສ້າງນັ້ນບໍ່ມີນ້ຳ”

ຜົນແຫ່ງຄວາມບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງຊາວອິສຣາເອນ

14 “ຊາວອິສຣາເອນບໍ່ໄດ້ເປັນຂ້ອຍທາດ ບໍ່ໄດ້ເກີດມາເປັນຂ້ອຍທາດ ຖ້າຢ່າງນັ້ນເປັນຫຍັງສັດຕູຈຶ່ງຕາມນ່າຈັບເຂົາ

15 ສັດຕູໄດ້ຮອງແຜດສູງໃສ່ເຂົາເຫມືອນດັ່ງສິ່ງ ພວກເຂົາໄດ້ແຜດສູງໃສ່ຢ່າງຮຸນແຮງ ແລະໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນຂອງອິສຣາເອນເປັນຖິ່ນກັນດານ ຫົວເມືອງຂອງເຂົາກໍຖືກທຳລາຍແລະບໍ່ມີຄົນອາໄສຢູ່

16 ນອກຈາກນີ້ຊາວເມືອງເມັມຟິສ ແລະເມືອງຕາປານເຮສ ຍັງໄດ້ທຸບຕີຫົວຂອງຊາວອິສຣາເອນແຕກ

17 ພວກເຈົ້າໄດ້ນຳສິ່ງນີ້ມາໃສ່ພວກເຈົ້າເອງ ໃນຂະນະທີ່ເຮົາພາເຈົ້າໄປຕາມທາງ ເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມເຮົາ ຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ

18 ບັດນີ້ ເຈົ້າຫວັງປໂຍດອັນໃດທີ່ຈະໄປປະເທດເອຍິບ ຫວັງຈະຕື່ມນ້ຳໃນແມ່ນ້ຳນິນບໍ ຫວັງປໂຍດອັນໃດທີ່ຈະໄປປະເທດອັສຊີເຣັຍ ຫວັງຈະຕື່ມນ້ຳໃນແມ່ນ້ຳເອີຟຣາດບໍ

19 ພວກເຈົ້າຈະຖືກໂທດຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຂອງເຈົ້າເອງ ແລະຍ້ອນປະຖິ້ມເຮົາ ທີ່ພວກເຈົ້າປະຖິ້ມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກ ເຈົ້າ ແລະບໍ່ຍ້ານກົວເຮົາອີກຕໍ່ໄປນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈະຮູ້ດອກວ່າມັນຂົມຂຶ້ນແລະຊົ່ວຮ້າຍພຽງໃດ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຈອມໂຍທາໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”

ອິສຣາເອນບໍ່ຍອມຂາບໄຫວ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

20 “ເທິງນານມາແລ້ວທີ່ເຈົ້າບໍ່ຍອມຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງເຮົາ ບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງເຮົາແລະເວົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ແຕ່ຢູ່ເທິງພູແລະໃຕ້ກົກໂມ້ສັກສິດ ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດປມາດເຫມືອນຍິງໂສເຟນີ

21 ເຮົາໄດ້ປູກເຈົ້າໄວ້ເຫມືອນເຄືອອະງຸ່ນພັນດີ ເຫມືອນແນວພືດຢ່າງດີທີ່ສຸດ ແຕ່ແລ້ວເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງກາຍເປັນເຫມືອນອະງຸ່ນພັນບໍ່ດີທີ່ເຮົາບໍ່ສົນໃຈອີກຕໍ່ໄປແລ້ວ

22 ເຖິງແມ່ນເຈົ້າຈະລ້າງຕົວຂອງເຈົ້າດ້ວຍນ້ຳຢາ ແລະໃສ່ສະບູຫລາຍໆ ເຮົາກໍຍັງເຫັນຄວາມເປີະເປື້ອນອັນເນື່ອງມາຈາກບາບຂອງເຈົ້າຢູ່ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ

23 ເຈົ້າຈະເວົ້າໄດ້ຢ່າງໃດວ່າບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດ ແລະເວົ້າວ່າເຄີຍຂາບໄຫວ້ພຣະບາອານ ຈົ່ງຄິດເບິ່ງດູວ່າ ເຈົ້າໄດ້ເຮັດບາບໃນຮ່ອມພູຢ່າງໃດແດ່ ຈົ່ງສຳນຶກໃນສິ່ງທີ່ໄດ້ເຮັດນັ້ນ ເຈົ້າເປັນເຫມືອນອູດແມ່ທີ່ກຳລັງຄຶກຄະນອງທີ່ປ່ອຍໃຫ້ມັນໄປໄດ້ຕາມໃຈ

24 ເຈົ້າເປັນເຫມືອນລໍແມ່ທີ່ແລ່ນຖືເຊິງຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານ ເມື່ອມັນຢາກຖືເຊິງຢ່າງຮຸນແຮງ ໃຜຈະບັງຄັບມັນໄດ້ ລໍເຖິກກໍປະສົມພັນກັບມັນໄດ້ງ່າຍ ລໍແມ່ຈະປາກົດໃຫ້ເຫັນເລື້ອຍໆໃນຣະດູຕິດເຊິງ

- 25 ຢ່າແລ່ນຈົນເກີບເຮັ່ງແລະຄໍແທ້ງ ແຕ່ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ບໍ່ເປັນຫຍັງດອກ ຂ້າພະເຈົ້າຍິນດີນັບຖືພຣະຕ່າງປະເທດແລະຈະຕິດຕາມໄປ”
- 26 “ຂະໂມຍນັ້ນເມື່ອຖືກຈັບຍ່ອມລະອາຍສັນໃດ ພວກເຈົ້າປະຊາຊົນອິສຣາເອນທັງຫມົດຮວມທັງກະສັດ ເຈົ້ານາຍ ປະໂຮທິດ ແລະຜູ້ປະກາດພຣະທັມກໍຈະລະອາຍສັນນັ້ນ
- 27 ພວກເຈົ້າຈະລະອາຍທີ່ເວົ້າກັບກົກໄມ້ວ່າ, “ອາດຍາເປັນພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ” ແລະເວົ້າກັບກ້ອນຫີນວ່າ, “ອາດຍາເປັນແມ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ” ເຮືອງນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນຍ້ອນເຈົ້າປະຖິ້ມເຮົາ ແລະບໍ່ຕ່າວມາຫາເຮົາ ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າຕົກທຸກໄດ້ຍາກ ເຈົ້າຈະຮ້ອງຂໍໃຫ້ເຮົາມາຊ່ອຍ
- 28 ພຣະທີ່ເຈົ້າເຮັດຂຶ້ນສໍາລັບຕົວເອງນັ້ນຢູ່ໃສ ເມື່ອຕົກທຸກໄດ້ຍາກ ຈົ່ງໃຫ້ມັນຊ່ອຍຕໍ່ຖ້າວ່າຈະຊ່ອຍໄດ້ ຊາວຢູດາເອີຍພວກເຈົ້ານັ້ນມີພຣະທລາຍທີ່ກັບມືເມືອງ
- 29 ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂໍຖາມວ່າ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຮ້ອງທຸກຕໍ່ເຮົາ ພວກເຈົ້າທັງຫມົດໄດ້ກະບົດຕໍ່ສູ້ເຮົາ
- 30 ເຮົາໄດ້ລົງໂທດເຈົ້າ ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຫລາບ ເຈົ້າບໍ່ຍອມຮັບເອົາການດັດສັນດານນັ້ນ ແລະໄດ້ຂ້າຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງຕົນເໝືອນສິ່ງຕົວຮ້າຍກາດ
- 31 ຄົນຮຸ່ນນີ້ເອີຍ ພວກເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງຕັ້ງໃຈພັງສິ່ງທີ່ເຮົາຈະເວົ້າ ເຮົາເປັນເໝືອນຖິ່ນກັນດານແກ່ອິສຣາເອນຫລືແລະເໝືອນແຜ່ນດິນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ພວກເຈົ້າບໍ່ ໄພ່ພົນຂອງເຮົາ ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າວ່າ ຈະເຮັດຕາມໃຈຂອງຕົນ ແລະຈະບໍ່ມາຫາເຮົາອີກຕໍ່ໄປ”
- 32 ຍິງສາວຈະລືມເຄື່ອງເອ້ຂອງຕົນໄດ້ບໍ່ ແລະເຈົ້າສາວຈະລືມເຄື່ອງແຕ່ງຕົວໃນງານສົມຣິດໄດ້ບໍ່ ແຕ່ໄພ່ພົນຂອງເຮົາໄດ້ລືມເຮົາເປັນເວລາດົນນານແລ້ວ
- 33 ເຈົ້າຮູ້ຈັກວິທີຍິວະເຍົ້າໃຫ້ຄົນມາຫລົງຮັກ ແມ່ນແຕ່ແມ່ຈ້າງກໍຍັງຮຽນນໍາເຈົ້າ
- 34 ເສື້ອຂອງເຈົ້າໄດ້ເປີຂະເຍື້ອນດ້ວຍເລືອດຂອງຄົນທຸກຍາກທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດ ແລະເລືອດຂອງຄົນທີ່ບໍ່ເຄີຍລັກຂອງໃນເຮືອນເຈົ້າ
- 35 ແຕ່ທັງໆທີ່ເປັນດັ່ງນີ້ພວກເຈົ້າກໍຍັງເວົ້າວ່າ, “ຕົນບໍ່ມີຄວາມຜິດ ແລະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຄຽດຮ້າຍພວກເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະລົງໂທດເຈົ້າຍ້ອນເຈົ້າເວົ້າວ່າບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບ
- 36 ດ້ວຍເຫດໃດເຈົ້າຈຶ່ງປ່ຽນເສັ້ນທາງເດີນຢ່າງງ່າຍດາຍ ເຈົ້າຈະຜິດຫວັງຍ້ອນປະເທດເອຢິບ ເໝືອນເຄີຍຜິດຫວັງຍ້ອນປະເທດອັສຊີເຮັງມາແລ້ວ
- 37 ເຈົ້າຈະໄດ້ອອກໄປຈາກເອຢິບດ້ວຍ ຈະລະອາຍຄົນທັງຫລາຍຈົນເບິ່ງໜ້າໃຜບໍ່ໄດ້ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຈົ້າໄວ້ໃຈ ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ນໍາຄວາມສໍາເຣັດມາສູ່ເຈົ້າ”

3 ຄວາມບໍ່ສັດຊື່ຂອງອິສຣາເອນ

Unfaithful Israel

- 1 ຖ້າຊາຍຄົນໃດຢ່າຮ້າງພ້ອມຂອງຕົນ ແລະນາງກໍໄປຈາກລາວເສັງ ແລະໄປເປັນພ້ອມຂອງຊາຍອີກຄົນນຶ່ງ ລາວຈະກັບໄປຫານາງຫລື ແຜ່ນດິນນັ້ນຈະບໍ່ເປີຂະເຍື້ອນຫລາຍຫລື ເຈົ້າໄດ້ຫລິ້ນຊື່ກັບຄົນຮັກຫລາຍແລ້ວ ແລະເຈົ້າຈະກັບມາຫາເຮົາຫລື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 2 ຈົ່ງແຫງນໜ້າຂຶ້ນສູ່ຈອມພູສູງພຸ່ນດູ ມີບ່ອນໃດແດ່ທີ່ບໍ່ມີຄົນມານອນ ເຈົ້າໄດ້ນັ່ງຄອຍຄົນຮັກຂອງເຈົ້າຢູ່ທີ່ຮິມທາງຢ່າງຄົນອາຣັບໃນຖິ່ນກັນດານ ເຈົ້າໄດ້ກະທໍາໃຫ້ແຜ່ນດິນເປີຂະເຍື້ອນດ້ວຍການເປັນຍິງແມ່ຈ້າງຢ່າງຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຈົ້າ
- 3 ເຫດສັນນັ້ນຝົນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຕົກຕາມຣະດູການ ແລະຝົນປາຍຣະດູຈຶ່ງຂາດໄປ ແຕ່ເຈົ້າມີໜ້າຜາກຂອງຍິງແມ່ຈ້າງ ເຈົ້າປະຕິເສດບໍ່ຍອມອາຍ

- 4 ບັດນີ້ເຈົ້າຮ້ອງເອີ້ນເຮົາບໍ່ແມ່ນຫລືວ່າ, “ພຣະບິດາຂອງຂ້າພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງເປັນສະຫາຍຕັ້ງແຕ່ຂ້າພຣະອົງຍັງເປັນສາວ
- 5 ພຣະອົງຈະຊົງພຣະພິໂຣດຢູ່ເປັນນິດຫລື ພຣະອົງຈະຊົງພຣະພິໂຣດຢູ່ຈົນເຖິງທີ່ສຸດປາຍຫລື “ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າແລ້ວ ແຕ່ເຈົ້າກໍຍັງກະທໍາຄວາມຊົ່ວຊ້າທຸກຢ່າງຊຶ່ງເຈົ້າກະທໍາໄດ້”

ຊົງອ້ອນວອນໃຫ້ອິສຣາເອນແລະຢູດາກັບໃຈໃໝ່

A Call to Repentance

- 6 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າໃນຮັຊການຂອງກະສັດໂຍຊີຢາວ່າ, “ເຈົ້າບໍ່ເຫັນຫລືວ່າເຂົາເຮັດຫຍັງ ຄືອິສຣາເອນຜູ້ບໍ່ສັດຊື່ ເຂົາຂຶ້ນໄປເທິງພູສູງທຸກໜ່ວຍ ແລະຢູ່ກ້ອງກົກໄມ້ຂຽວສິດທຸກກົກ ແລ້ວກໍໄປຫລິ້ນຊູຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 7 ແລະເຮົາຄິດວ່າ “ເມື່ອເຂົາເຮັດຢ່າງນີ້ຈົນຫມົດແລ້ວ ເຂົາຈະກັບມາຫາເຮົາ” ແຕ່ເຂົາກໍບໍ່ກັບມາ ແລະຢູດານ້ອງສາວທີ່ທໍຣະຍົດນັ້ນກໍເຫັນ
- 8 ນາງເຫັນວ່າເພາະການລ່ວງປະເວນີທັງສິ້ນຂອງອິສຣາເອນຜູ້ບໍ່ສັດຊື່ ເຮົາໄດ້ໄລ່ນາງໄປພ້ອມກັບໃຫ້ໜັງສືຢ່າຮ້າງແຕ່ຢູດານ້ອງສາວທີ່ທໍຣະຍົດນັ້ນກໍບໍ່ຢ້ານກົວ ນາງກໍກັບໄປຫລິ້ນຊູນໍາອີກ
- 9 ເພາະການເປັນຍິງແມ່ຈ້າງເປັນການຖືເບົາແກ່ເຂົາຫລາຍ ເຂົາກໍກະທໍາໃຫ້ແຜ່ນດິນເປົາເປື້ອນໄປ ໂດຍໄປລ່ວງປະເວນີກັບໂງ່ນຫີນແລະຕົ້ນໄມ້
- 10 ເຖິງແມ່ນເຂົາໄດ້ເຮັດສິ່ງທັງຫມົດຢ່າງນີ້ແລ້ວຢູດານ້ອງສາວທີ່ທໍຣະຍົດຂອງເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຫັນກັບມາຫາເຮົາດ້ວຍສິ້ນສຸດໃຈ ແຕ່ໄດ້ແກ້ງເຮັດວ່າໄດ້ກັບມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”
- 11 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ອິສຣາເອນຜູ້ບໍ່ສັດຊື່ຍັງສໍາແດງຕົວວ່າ ມີຜິດໜ້ອຍກວ່າຢູດາທີ່ທໍຣະຍົດ
- 12 ຈຶ່ງໄປປະກາດຖ້ອຍຄໍາເຫລົ່ານີ້ໄປທາງເໜືອກ່າວວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ອິສຣາເອນຜູ້ບໍ່ສັດເອີຍ ກັບມາເຖິດ ເຮົາຈະບໍ່ເຢັ່ງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມພິໂຣດ ເພາະເຮົາປະກອບດ້ວຍພຣະກະຣຸນາຄຸນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ ເຮົາຈະບໍ່ພິໂຣດເປັນນິດ
- 13 ພຽງແຕ່ຍອມຮັບຄວາມຜິດຂອງເຈົ້າວ່າເຈົ້າໄດ້ກະບົດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະທຽວເອົາໃຈພຣະອື່ນທີ່ກ້ອງກົກໄມ້ຂຽວສິດທຸກກົກ ແລະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງສຽງຂອງເຮົາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 14 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, ລູກຫລານທີ່ບໍ່ສັດຊື່ ກັບມາເຖິດ ເພາະເຮົາເປັນນາຍຂອງເຈົ້າ ເຮົາຈະຮັບເຈົ້າຈາກເມືອງແລະຈາກຕະກູນລະຄົນສອງຄົນ ແລະເຮົາຈະນໍາເຈົ້າມາເຖິງຊີໂອນ
- 15 “ແລະເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ລ້ຽງແກະຄົນທີ່ພິໃຈເຮົາແກ່ເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ່ງຈະລ້ຽງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮູ້ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈ
- 16 ແລະເມື່ອເຈົ້າທະວີແລະເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ໃນຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ເຂົາທັງຫລາຍຈະບໍ່ກ່າວອີກວ່າ, “ຫົບຄໍາສັນຍາແຫ່ງພຣະເຈົ້າ” ເຮືອງນີ້ຈະບໍ່ມີຢູ່ໃນໃຈ ບໍ່ມີໃຜກ່າວເຖິງ ບໍ່ມີໃຜຄິດເຖິງ ຈະບໍ່ກະທໍາກັນອີກເລີຍ
- 17 ໃນຄັ້ງນັ້ນຈະເອີ້ນກຸງເຢຣູຊາເລັມວ່າເປັນພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະບັນດາປະຊາຊາດຈະຮວບຮວມກັນເຂົ້າມາຫາຍັງ ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະເຂົາຈະບໍ່ຕິດຕາມໃຈອັນຊົ່ວຂອງເຂົາຢ່າງຕື່ດ້ານອີກຕໍ່ໄປ
- 18 ໃນສັມຍນັ້ນເຊື້ອສາຍຂອງຢູດາຈະເດີນມາກັບເຊື້ອສາຍຂອງອິສຣາເອນ ເຂົາທັງສອງຈະຮວມກັນມາຈາກແຜ່ນດິນຝ່າຍເໜືອມາຍັງແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຮົາມອບໃຫ້ແກ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າໃຫ້ເປັນມໍຣະດົກ
- 19 “ເຮົາຄິດວ່າ ເຮົາຈະຕັ້ງເຈົ້າໄວ້ຖ້າມາກາງບຸດທັງຫລາຍຂອງເຮົາຢ່າງໃດດີຫນໍ ແລະໃຫ້ແຜ່ນດິນທີ່ໜ້າປາຖນາແກ່ເຈົ້າເປັນມໍຣະດົກທີ່ສວຍງາມທີ່ສຸດໃນບັນດາປະຊາຊາດ ແລະເຮົາຄິດວ່າເຈົ້າຈະເອີ້ນເຮົາວ່າພຣະບິດາຂອງຂ້າພຣະອົງ ແລະຈະບໍ່ຫັນໜີຈາກການຕິດຕາມເຮົາ

- 20 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, “ເຊື້ອສາຍອິສຣາເອນເອີຍ ແນ່ນອນທີ່ພັຣຍາທໍຣະຍົດປະຖິ້ມຜິວຂອງນາງສັນໃດ ເຈົ້າກໍໄດ້ທໍຣະຍົດຕໍ່ເຮົາສັນນັ້ນ”
- 21 ເຂົາໄດ້ຍິນສຽງມາຈາກທີ່ພູສູງ ເປັນສຽງຮ້ອງໄທ້ແລະສຽງວົງວອນຂອງບຸດທັງຫລາຍຂອງອິສຣາເອນ ເພາະເຂົາໄດ້ປ່ຽນທາງຂອງເຂົາເສັ້ງແລ້ວ ເຂົາໄດ້ລົມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ
- 22 “ບັນດາບຸດທີ່ບໍ່ສັດຊື່ເອີຍ ຈົ່ງກັບມາເຖິດ ເຮົາຈະຮັກສາໃຫ້ດີ ແລະເຮັດໃຫ້ສັດຊື່” ເບິ່ງແມ່ ຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍມາຫາພຣະອົງແລ້ວ ເພາະພຣະອົງຊົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ”
- 23 ແທ້ຈິງ ຄວາມຫວັງວ່າຈະໄດ້ຄວາມພົ້ນຈາກຈ້າຍພູແລະຈາກໜ່ວຍພູທັງຫລາຍກໍໄຮ້ປໂຍດ ແທ້ຈິງ ຄວາມພົ້ນຂອງອິສຣາເອນນັ້ນຢູ່ໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ
- 24 “ແຕ່ວ່າສິ່ງທີ່ໜ້າອາຍນັ້ນໄດ້ກັດກິນສິ່ງທັງປວງທີ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາໄດ້ສ້າງສາໄວ້ ຕັ້ງແຕ່ເຮົາຍັງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່ຄືຝູງແກະ ຝູງງົວ ບຸດຊາຍ ແລະບຸດຍິງທັງຫລາຍຂອງເຂົາ
- 25 ໃຫ້ເຮົານອນລົງຈົມຢູ່ໃນຄວາມອາຍຂອງເຮົາ ແລະໃຫ້ຄວາມອັບອາຍຂາຍໜ້າປົກຄຸມເຮົາໄວ້ ເພາະເຮົາໄດ້ກະທຳບາບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ທັງຕົວເຮົາແລະບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາຕັ້ງແຕ່ເຮົາເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່ຈົນທຸກວັນນີ້ ແລະເຮົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະສຸຣະສຽງແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ”

4 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເອີ້ນໃຫ້ປ່ຽນໃຈໃຫມ່

A Call to Repentance

- 1 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, “ປະຊາຊົນອິສຣາເອນເອີຍ ຖ້າພວກເຈົ້າຢາກຈະກັບຄືນມາກໍຈົ່ງກັບມາຫາເຮົາເທິນ ໃຫ້ຖິ້ມຮູບໂຕຣິບທີ່ເຮົາກຽດຊັງນັ້ນເສັ້ງ ແລະຢ່າໜີຫ່າງຈາກເຮົາໄປ
- 2 ຖ້າພວກເຈົ້າສາບານໃນນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍຄວາມຈິງ ຄວາມຍຸດຕິທັມແລະຄວາມສັດຊື່ ຊາດທັງປວງກໍຈະອ້ອນວອນໃຫ້ເຮົາອວຍພອນເຂົາ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍຈະສັຣເສີນເຮົາ”
- 3 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ຊາວຢູດາ ແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມວ່າ, “ຈົ່ງໄຖນາເຮື້ອຂອງເຈົ້າ ຢ່າຫວ່ານເມັດເຂົ້າລົງໃນກໍຫນາມ
- 4 ຊາວຢູດາ ແລະເຢຣູຊາເລັມເອີຍ ຈົ່ງຮັກສາຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ເຈົ້າມີຕໍ່ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະຈົ່ງມອບຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຮົາ ຍ້ານວ່າຄວາມຄຽດຮ້າຍຂອງເຮົາຈະເຜົາໄຫມ້ເຫມືອນໄຟ ເນື່ອງຈາກຄວາມຊົ່ວທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ກະທຳ ໄຟນັ້ນຈະເຜົາໄຫມ້ແລະຈະບໍ່ມີໃຜມອດໄດ້

ຊາວຢູດາຖືກບຸກຮຸກ

Invasion and Desolation of Judah Threatened

- 5 ຈົ່ງເປົ່າແກ່ໃຫ້ດັງໄປທົ່ວປະເທດ ໃຫ້ຮ້ອງສຽງດັງຊັດແຈ້ງ ເພື່ອບອກປະຊາຊົນຢູດາແລະເຢຣູຊາເລັມ ແລ່ນເຂົ້າໄປໃນເມືອງທີ່ມີປ້ອມປ້ອງກັນ
- 6 ໃຫ້ຍົກທຸງມຸງໜ້າໄປຍັງເມືອງຊີໂອນ ຈົ່ງແລ່ນໄປໃຫ້ພົ້ນ ຢ່າຊ້າຢູ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳເອົາຄວາມຮ້າຍ ແລະການທຳລາຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ມາຈາກທາງທິດເຫນືອ
- 7 ສິ່ງໄດ້ອອກມາຈາກບ່ອນລີ້ຂອງມັນແລ້ວ ຜູ້ທຳລາຍນາໆຊາດໄດ້ເດີນອອກມາຈາກບ່ອນຂອງມັນ ເພື່ອທຳລາຍຊາວຢູດາໃຫ້ຫມົດສິ້ນໄປ ທົວເມືອງທັງຫລາຍຂອງຊາວຢູດາຈະເພພັງຮ້າງເປົ່າ ແລະຈະບໍ່ມີໃຜອາສັຍຢູ່ໃນເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ
- 8 ດ້ວຍເຫດນີ້ ຈົ່ງມຸ່ງເຄື່ອງໄວ້ທຸກແລະຮ້ອງໄຫ້ຄວນຄາງ ເພາະວ່າພຣະພິໂຣດອັນຮຸນແຮງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຫັນໜີໄປຈາກຊາວຢູດາເລີຍ”

- 9 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ, “ໃນວັນນັ້ນທັງກະສັດແລະພວກເຈົ້ານາຍຈະຫມົດກຳລັງໃຈ ບັນດາປະໂຮທິດຈະຕົກຕະລົງ ແລະຜູ້ປະກາດພຣະທັມກໍຈະອັສຈັນໃຈ”
- 10 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງທູນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງລ້ຽງຊົນຊາດນີ້ ແລະກຸງເຢຣູຊາເລັມຢ່າງຫມົດສິ້ນວ່າ “ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະຢູ່ເຢັນເປັນສຸກ” ແຕ່ທີ່ຈິງຕາບໄດ້ມາເຖິງຊີວິດຂອງເຂົາທັງຫລາຍ”
- 11 ໃນຄັ້ງນັ້ນ ເຂົາຈະກ່າວແກ່ຊົນຊາດນີ້ ແລະແກ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມວ່າ ລົມຮ້ອນຈາກທີ່ພູສູງໃນຖິ່ນກັນດານພັດມາສູ່ບຸດຕຣີປະຊາຊົນຂອງເຮົາ ບໍ່ແມ່ນຈະມາຝັດຫລືມາຂ້າຮະ
- 12 ກະແສລົມທີ່ແຮງເກີນແກ່ການນີ້ໄດ້ມາເຖິງຕາມຄຳຂອງເຮົາ ຜູ້ທີ່ກ່າວຄຳຕັດສິນເຂົານີ້ຄື ເຮົາເອງ”
- 13 ເບິ່ງແມ່, ເຂົາຂຶ້ນມາເຫມືອນເມກ ຣົດຮີບຂອງເຂົາເຫມືອນລົມບ້າຫມູ ມ້າທັງຫລາຍຂອງເຂົາໄວຢ່າງກວ່ານົກອິນຊີ ວິບັດແກ່ເຮົາທັງຫລາຍ ເພາະວ່າເຮົາຈະຕ້ອງພິນາດ
- 14 ກຸງເຢຣູຊາເລັມເອີຍ ຈົ່ງລ້າງຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ເພື່ອເຈົ້າຈະລອດໄດ້ ຄວາມຄິດຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຈົ້ານັ້ນຈະສິ່ງຢູ່ໃນໃຈຂອງເຈົ້າເທິງປານໃດ
- 15 ເພາະວ່າມີສຽງປະກາດມາຈາກເມືອງດານ ແລະໂຄສະນາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈາກພູເຂົາເອຟຣາອິມ
- 16 ຈົ່ງເຕືອນບັນດາປະຊາຊາດວ່າ ເຂົາກຳລັງມາແລ້ວ ຈົ່ງກ່າວແກ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມວ່າ ບັນດາຜູ້ລ້ອມມາຈາກແຜ່ນດິນໄກເຂົາທັງ ຫລາຍໂຮ່ຮ້ອງເຂົ້າໃສ່ຫົວເມືອງຢູດາ
- 17 ເຂົາທັງຫລາຍລ້ອມຢູດາໄວ້ຮອບເຫມືອນຜູ້ດູແລເຝົ້ານາ ເພາະວ່າຢູດາໄດ້ກະບົດຕໍ່ເຮົາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 18 ວິຖີແລະການກະທຳທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ ໄດ້ນຳເຮືອງນີ້ມາເຫນືອເຈົ້າ ນີ້ແຫລະເປັນເຄາະກັມຂອງເຈົ້າແລະມັນຂົມຂຶ້ນ ມັນຈຶ່ງແທງຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໃຫ້ຊອດ”

Sorrow for a Doomed Nation

- 19 ແສນຣະທົມ ແສນຣະທົມ ຂ້າກໍບິດຕົວດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດ ໂອ ຫນັງດວງໃຈຂອງຂ້າເອີຍ ຈິດໃຈຂອງຂ້າກໍວຸ້ນວາຍ ຂ້າຈະມີດຽບຢູ່ບໍ່ໄດ້ ເພາະຂ້າໄດ້ຍິນສຽງເຂົາສັດ ສຽງປູກຂອງສິງຄາມ
- 20 ຄວາມຫາຍນະໂລ່ຕິດຕາມຄວາມຫາຍນະ ແຜ່ນດິນທັງສິ້ນກໍຖືກປະຮ້າງ ບັນດາເຕັ້ນຂອງຂ້າກໍຖືກທຳລາຍໃນທັນທີ ທັນໃດ ມ່ານທັງຫລາຍຂອງຂ້າກໍຖືກທຳລາຍຢ່າງໄວງ
- 21 ຂ້າຈະຕ້ອງມອງເບິ່ງທຸງ ແລະຟັງສຽງເຂົາສັດເທິງນານປານໃດ
- 22 “ເພາະປະຊາຊົນຂອງເຮົາໂງ່ຈ້າ ເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຈັກເຮົາ ເຂົາທັງຫລາຍເປັນລູກຫລານທີ່ໂງ່ ເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ເຂົາທັງຫລາຍເກັ່ງໃນການທຳຄວາມຊົ່ວ ແຕ່ເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈທີ່ຈະທຳດີ”
- 23 ຂ້າພະເຈົ້າມອງເບິ່ງພື້ນດິນໂລກ ແລະເຫັນເປັນບ່ອນຮ້າງແລະວ່າງເປົ່າ ແລະມອງເບິ່ງຟ້າສວັນ ໃນນັ້ນກໍບໍ່ມີຄວາມສວ່າງ
- 24 ຂ້າພະເຈົ້າມອງເບິ່ງພູເຂົາ ເຫັນມັນກຳລັງສິ້ນຢູ່ ເນີນເຂົາກໍແກວ່ງໄປແກວ່ງມາ
- 25 ຂ້າພະເຈົ້າມອງເບິ່ງ ແລະເຫັນບໍ່ມີມະນຸດເລີຍ ນົກທັງປວງແຫ່ງທ້ອງອາກາດໄດ້ຫນີໄປແລ້ວ
- 26 ຂ້າພະເຈົ້າມອງເບິ່ງ ເຫັນດິນແດນທີ່ແຕກອອກເປັນດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນກຳກາຍເປັນຖິ່ນກັນດານ ແລະຫົວເມືອງທັງສິ້ນກໍສັກກັກພັງໄປ ຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕໍ່ພຣະພິໂຣດອັນຮ້ອນແຮງຂອງພຣະອົງ
- 27 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ແຜ່ນດິນທັງຫມົດຈະເປັນທີ່ຮົກຮ້າງ ຫວ່າງເປົ່າ ແຕ່ພຣະອົງຈະບໍ່ທຳລາຍແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ຈົນກຸ້ງ
- 28 ເພາະເຮືອງນີ້ໂລກຈະໄວ້ທຸກ ແລະຟ້າສວັນເບື້ອງເທິງຈະດຳມິດ ເພາະເຮົາໄດ້ລິ້ນວາຈາແລ້ວ ເຮົາໄດ້ຫມາຍໃຈໄວ້ແລ້ວ ເຮົາຈະບໍ່ປຸງໃຈຫລືຫັນກັບ”

- 29 ເມື່ອໄດ້ຍິນສຽງພົນມ້າແລະນັກທະນູ ຊາວເມືອງທຸກແຫ່ງກໍໜີໄປ ເຂົາເຂົ້າໄປຢູ່ໃນພູມໄມ້ ແລະປົນປ່າຍໄປຖ້າມກາງໂງ່ນຫີນ ຫົວເມືອງທຸກແຫ່ງກໍຖືກປະຖິ້ມ ແລະບໍ່ມີມະນຸດອາສີຍູ່ໃນເມືອງເຫລົ່ານັ້ນເລີຍ
- 30 ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຖືກປະຮ້າງເອີຍ ທີ່ເຈົ້າແຕ່ງຕັ້ງສີແດງນັ້ນເຈົ້າເຮັດຫຍັງກັນ ແລະທີ່ເຈົ້າປະດັບຕົວດ້ວຍອາພອນທອງຄໍາ ທີ່ເຈົ້າຂຍາຍ ດວງຕາໃຫ້ກວ້າງດ້ວຍແຕ້ມສີ ເຈົ້າແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ງາມເສັງເປົ່າ ຄົນຮັກຂອງເຈົ້າດູຫມິ່ນເຈົ້າ ເຂົາທັງຫລາຍສແວງຫາຊີວິດຂອງເຈົ້າ
- 31 ເພາະເຮົາໄດ້ຍິນສຽງເຫມືອນສຽງຍິງອອກລູກຮ້ອງຄາງ ແສນເຈັບປວດເໝືອນຈະອອກລູກຫົວປີ ສຽງຮ້ອງແຫ່ງບຸດຕຣີຊີໂອນນັ້ນແທບຈະຂາດໃຈ ຢຽດແຂນຂອງນາງອອກຮ້ອງວ່າ “ວິບັດແກ່ຂ້າ ຂ້າອ່ອນເປັ້ງຢູ່ຕໍ່ຫນ້າຜູ້ຂ້າຄົນ”

5 ບາບຂອງເຢຣູຊາເລັມແລະຢູດາ

The Utter Corruption of God's People

- 1 ຈົ່ງແລ່ນໄປແລ່ນມາຢູ່ໃນຖົນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຈົ່ງມອງແລະສັງເກດ ຈົ່ງຄົ້ນຫາຕາມເດີນເມືອງເບິ່ງດູວ່າ ຈະໄດ້ພົບມະນຸດຈັກຄົນນຶ່ງຫລືບໍ່ ຄືຄົນທີ່ກະທໍາການຍຸດຕິທັມແລະສແວງຫາຄວາມຈິງ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ອະພັຍໂທດໃຫ້ແກ່ເມືອງນັ້ນ
- 2 ເຖິງເຂົາທັງຫລາຍເວົ້າວ່າ, “ຕາບໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ແທ້” ເຂົາກໍຍັງສາບານບໍ່ຈົງຢ່າງແນ່ນອນ
- 3 ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າ ພຣະເນດຂອງພຣະອົງຊົງຫາຄວາມສັດຊື່ບໍ່ແມ່ນຫລື ພຣະອົງຊົງຂຽນຕີເຂົາທັງຫລາຍ ແຕ່ເຂົາກໍບໍ່ຮູ້ສຶກສໍານຶກ ພຣະອົງຊົງລ້າງຜານເຂົາ ແຕ່ເຂົາທັງຫລາຍປະຕິເສດບໍ່ຍອມຕີຂຶ້ນ ເຂົາໄດ້ກະທໍາໃຫ້ຫນ້າຂອງເຂົາແຂງກະດ້າງຍິ່ງກວ່າຫີນ ເຂົາປະຕິເສດບໍ່ຍອມກັບໃຈ
- 4 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າທູນວ່າ, “ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນແຕ່ຜູ້ນ້ອຍ ເຂົາບໍ່ມີຄວາມຄິດ ເພາະເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະມັກຄາຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ
- 5 ຂ້າພຣະອົງຈະໄປຫາພວກຜູ້ໃຫຍ່ ແລະຈະເວົ້າກັບເຂົາທັງຫລາຍ ເພາະເຂົາຮູ້ຈັກພຣະມັກຄາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຮູ້ຈັກພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ” ແຕ່ເຂົາທັງຫລາຍທຸກຄົນກໍໄດ້ຫັກແອກເສັງ ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ປະຕິເສດທີ່ຈະເຊື່ອຟັງພຣະອົງອີກດ້ວຍ
- 6 ເຫດສັນນັ້ນ ສິ່ງຈາກປ່າຈະມາສັງຫານເຂົາ ຫມາປ່າຈາກປ່າດົງຈະທໍາລາຍເຂົາ ທຸກຄົນທີ່ໄປຈາກເມືອງເຫລົ່ານັ້ນຈະຖືກຈັກເປັນຕ່ອນໆ ເພາະວ່າຄວາມທໍາຣະຍົດຂອງເຂົາຫລວງຫລາຍ ການຫລອກລວງຂອງເຂົາກໍໃຫຍ່ຢິ່ງ
- 7 “ເຮົາຈະໃຫ້ອະພັຍເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມເຮົາແລ້ວ ແລະໄດ້ອ້າງຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າໃນການທໍາຄໍາສາບານ ເມື່ອເຮົາລ້ຽງເຂົາໃຫ້ອີ່ເຂົາກໍທໍາການລ່ວງປະເວນີ ແລ້ວກໍຍົກຂະບວນກັນໄປທີ່ເຮືອນຂອງຍິງໂສເພນີ
- 8 ເຂົາທັງຫລາຍເຫມືອນມ້າເຖິກທີ່ກິນອີ່ມໃນຕອນເຊົ້າ ທຸກຄົນກໍຮ້ອງຫາພັຣຍາຂອງເພື່ອນບ້ານ
- 9 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເພາະສິ່ງຢ່າງນີ້ ເຮົາຈະບໍ່ທໍາໂທດເຂົາຫລື ແລະເຮົາບໍ່ຄວນທີ່ຈະແກ້ແຄ້ນປະຊາຊາດທີ່ເປັນຢ່າງນີ້ຫລື
- 10 “ໄປເຖິດ ໄປຕາມແຖວຕົ້ນຫມາກອະງຸ່ນຂອງມັນແລະທໍາລາຍເສັງ ແຕ່ຢ່າໄປເຖິງອາວະສານທີ່ດຽວ ຕັດກິ່ງກ້ານຂອງມັນອອກ ເພາະນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 11 ເພາະເຊື້ອສາຍຂອງອິສຣາເອນ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງຢູດາໄດ້ທໍາຣະຍົດຕໍ່ເຮົາຢ່າງສິ້ນເຊີງແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 12 ເຂົາທັງຫລາຍເວົ້າມຸສາໃນເຮືອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ, “ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງກະທໍາປະການໃດ ບໍ່ມີການຮ້າຍອັນໃດຈະເກີດຂຶ້ນແກ່ເຮົາ ເຮົາກໍຈະບໍ່ເຫັນດາບຫລືການອິດຢາກ
- 13 ຜູ້ປະກາດພຣະທັມກໍຈະເປັນແຕ່ລົມໆ ພຣະວັຈນະບໍ່ມີໃນຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຂໍໃຫ້ເປັນຢ່າງນັ້ນແກ່ເຂົາເຖິດ”

- 14 ເຫດສັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຈອມໂຍທາຈຶ່ງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ເພາະເຂົາທັງຫລາຍກ່າວຖ້ອຍຄໍາເຫລົ່ານີ້ ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະທໍາຖ້ອຍຄໍາຂອງເຮົາທີ່ຢູ່ໃນປາກຂອງເຈົ້າໃຫ້ເປັນໄຟ ແລະຊົນຊາດນີ້ເປັນພິນ ແລະໄຟນັ້ນຈະເຜົາຜານເຂົາເສັງ
- 15 ເບິ່ງແມ່, ປະຊາຊົນອິສຣາເອນເອີຍ, ເຮົາຈະນໍາປະຊາຊາດຈາກແດນໄກມາສູ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ ເປັນປະຊາຊາດທີ່ທົນທານ ເປັນປະຊາຊາດດີກວ່າບັນ ເປັນປະຊາຊາດທີ່ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ພາສາຂອງເຂົາ ເຂົາຈະເວົ້າຫຍັງເຈົ້າກໍບໍ່ເຂົ້າໃຈ
- 16 ແຫລ່ງທະນູຂອງເຂົາເຫມືອນອຸບໂມງເປີດເຂົາເປັນທະຫານທີ່ເກ່ງກ້າທຸກຄົນ
- 17 ເຂົາຈະກິນສິ່ງເຈົ້າກ່ຽວໄວ້ ແລະກິນອາຫານຂອງເຈົ້າເສັງ ເຂົາຈະກິນບຸດຊາຍແລະບຸດຍິງຂອງເຈົ້າເສັງ ເຂົາຈະກິນຜູງແກະຜູງງົວຂອງເຈົ້າເສັງ ເຂົາຈະກິນເຄືອອະງຸ່ນແລະຕົ້ນໝາກເດື່ອຂອງເຈົ້າເສັງ ເຂົາຈະທໍາລາຍຕົວເມືອງທີ່ມີປ້ອມຂອງເຈົ້າ ຊຶ່ງເຈົ້າວາງໃຈນັ້ນເສັງດ້ວຍດາບ”
- 18 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ, “ເຖິງແມ່ນໃນວັນເຫລົ່ານັ້ນ ເຮົາກໍຍັງກະທໍາແກ່ເຈົ້າໃຫ້ເຖິງອາວະສານ
- 19 ແລະເມື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍກ່າວວ່າ, “ເປັນຫຍັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍຈຶ່ງກະທໍາບັນດາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແກ່ເຮົາ” ເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ເພາະເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມເຮົາໄປບົວລະບັດພຣະຕ່າງດ້າວໃນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ ເຫດສັນນັ້ນເຈົ້າຈະຕ້ອງໄປບົວລະບັດຄົນຕ່າງຊາດໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນຂອງເຈົ້າ”
- 20 ຈຶ່ງປະກາດຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ໃນປະຊາຊົນຢາໂຄບ ຈຶ່ງໂຄສະນາເຮື່ອງນີ້ໃນຢູດາ
- 21 “ຊົນຊາດທີ່ໂງ່ຈ້າແລະໄຮ້ຄວາມຄິດເອີຍ, ຜູ້ມີຕາ ແຕ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ ຜູ້ມີຫູ ແຕ່ຟັງບໍ່ໄດ້ຍິນ ຈຶ່ງຟັງຂໍ້ຄວາມນີ້
- 22 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຈົ້າບໍ່ຍໍາເກງເຮົາຫລື ເຈົ້າບໍ່ຕົວສິ້ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາຫລື ຄືເຮົາຜູ້ວາງກອງຊາຍໄວ້ເປັນເຂດລ້ອມທະເລ ເປັນເຄື່ອງກົດຂວາງເປັນນິດບໍ່ໃຫ້ຜ່ານໄປໄດ້ ເຖິງວ່າຄົນຈະຊັດ ກໍເອົາຂະນະບໍ່ໄດ້ ເຖິງຄົນຈະຕີຟາດຟັງກໍຂ້າມໄປບໍ່ໄດ້
- 23 ແຕ່ຊົນຊາດນີ້ມີໃຈດີດ້ານແລະກະບົດ ເຂົາໄດ້ຫັນຫນີແລະຈາກໄປເສັງ
- 24 ຂໍ້ຄວາມນີ້ເຂົາບໍ່ເຄີຍຄິດຢູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາທັງຫລາຍວ່າ “ໃຫ້ເຮົາຍໍາເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ຜູ້ຊົງປະທານຝົນຕາມຣະດູຂອງມັນ ຄືຝົນຕົ້ນຣະດູແລະຝົນແຮງປາຍຣະດູ ແລະຊົງຮັກສາສັບດາທີ່ກໍານົດການກ່ຽວເຂົ້າໄວ້ໃຫ້ແກ່ເຮົາ”
- 25 ບາບຊົ່ວຂອງເຈົ້າໄດ້ກະທໍາໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຫັນໄປເສັງ ແລະບາບຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍກໍກັນຄວາມດີໄວ້ເສັງຈາກເຈົ້າ
- 26 ເພາະຖ້າມາກາງໄພພິນຂອງເຮົາຈະພົບຄົນອະທັມ ເຂົາຄອຍຈອບເຫມືອນຄົນດັກນິກທີ່ຈອບຢູ່ ເຂົາວາງກັບໄວ້ເຂົາດັກຄົນ
- 27 ເຮືອນຂອງເຂົາເຕັມດ້ວຍການທໍາຣະຍົດເຫມືອນຖາດທີ່ມີນິກເຕັມ ເຫດສັນນັ້ນເຂົາຈຶ່ງໃຫຍ່ໂຕແລະຮັ່ງມີ
- 28 ເຂົາຈຶ່ງອ້ວນພິຈິນຕົວກຸ້ງ ໃນເຮື່ອງການກະທໍາຄວາມອະທັມເຂົາລ້າໜ້າ ເຂົາບໍ່ໄດ້ຕັດສິນດ້ວຍຄວາມຍຸດຕິທັມ ໃນຄະດີຂອງລູກກໍາພ້າ ເພື່ອໃຫ້ຄະດີນັ້ນເຖິງທີ່ສຸດ ເຂົາບໍ່ໄດ້ປ້ອງກັນສິດຂອງຄົນຂັດສິນ
- 29 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເພາະສິ່ງຢ່າງນີ້ ເຮົາຈະບໍ່ທໍາໂທດເຂົາຫລື ແລະບໍ່ຄວນທີ່ເຮົາຈະແກ້ແຄ້ນປະຊາຊາດທີ່ເປັນຢ່າງນີ້ຫລື
- 30 ສິ່ງທີ່ໜ້າສົງຄົນສິນເທແລະໜ້າຢ້ານກົວໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນນີ້
- 31 ຄືຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ປະກາດພຣະທັມປອມ ແລະບັນດາປະໂຫຍດກໍປົກຄອງຕາມການຊີ້ມືຂອງເຂົາ ແລະໄພພິນຂອງເຮົາມັກທີ່ມີການຢ່າງນີ້ ແຕ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະກະທໍາສິ່ງໃດເມື່ອການສຸດປາຍມາເຖິງ

6 ຄວາມພິນາດທີ່ຈະມາເຖິງເຢຣູຊາເລັມ ແລະຢູດາ

The Imminence and Horror of the Invasion

- 1 ປະຊາຊົນເປັນຢາມິນເອີຍ ຈຶ່ງໜີໄປເພື່ອຄວາມປອດພັຍ ຈາກກາງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຈຶ່ງເປົ່າເຂົ້າສັດໃນເມືອງເຕໂກອາ ແລະຍົກສັນຍາຂຶ້ນໄວ້ເທິງເບທຣັກເຄເຣມ ເພາະເຫດຮ້າຍໂຜ່ອກມາຈາກທິດເໜືອ ຄືການທຳລາຍຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ
- 2 ເຮົາຈະທຳລາຍສາວງາມ ແລະບອບບາງ ຄືບຸດຕຣີຂອງຊີໂອນເສັງ
- 3 ຜູ້ລ້ຽງແກະພ້ອມກັບຝູງແກະຈະມາສູ້ນາງ ເຂົາຈະຕັ້ງເຕັ້ນໄວ້ຮອບນາງ ຕ່າງກໍຈະຫາກິນຢູ່ໃນທີ່ຂອງມັນ
- 4 “ຈຶ່ງຕຽມທຳລາຍຄາມກັບນາງ ລຸກຂຶ້ນ ໃຫ້ເຮົາໂຈມຕີເວລາກາງເວັນ” ວິບັດແກ່ພວກເຮົາ ເພາະວ່າກາງເວັນຄ້ອຍເສັງແລ້ວ ເງົາຂອງເວລາຄຳກຳຍາວອອກໄປ”
- 5 “ລຸກຂຶ້ນ ໃຫ້ເຮົາເຂົ້າຕີເວລາກາງຄືນ ແລະທຳລາຍບັນດາວັງຂອງນາງເສັງ”
- 6 ເພາະພຣະເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ຈຶ່ງປ້າຕຶນໄມ້ຂອງນາງລົງ ຈຶ່ງຄູນດິນຂຶ້ນອ້ອມໄວ້ສູ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ນີ້ແຫລະນະຄອນທີ່ຕ້ອງຖືກທຳໂຫດ ພາຍໃນນາງບໍ່ມີສິ່ງໃດນອກຈາກການບີບບັງຄັບ
- 7 ບໍ່ນ້ຳຍັງນ້ຳເຢັນໃຫ້ມີຢູ່ສເມີສັນໃດ ນາງກໍຍັງຄວາມອະທັມໃຫ້ເກີດຂຶ້ນເລື້ອຍໆສັນນັ້ນ ໄດ້ຍິນເຖິງຄວາມທາຣຸນແລະການທຳລາຍມີພາຍໃນນາງ ຄວາມເຈັບປວດແລະຄວາມບາດເຈັບກໍປາກົດຕໍ່ເຮົາສເມີ
- 8 ກຸງເຢຣູຊາເລັມເອີຍ ຈຶ່ງຮັບຄຳຕັກເຕືອນເຖິດ ຍ້ານວ່າເຮົາຈະພາກຮັກຈາກເຈົ້າໄປເສັງ ຍ້ານວ່າເຮົາຈະກະທຳເຈົ້າໃຫ້ເປັນບ່ອນຮຶກຮ້າງ ເປັນແຜ່ນດິນປາສຈາກຄືນອາສັຍ”
- 9 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ເຂົາທັງຫລາຍຈະກວາດຊົນອິສຣາເອນ ຊົນທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນເສັງໃຫ້ກັງຢ່າງເລັມເຄືອອະກຸ່ນ ເຫມືອນຄືນເກັບຫມາກອະກຸ່ນເອົາມືເກັບຫມາກຕາມກິ່ງຂອງມັນອີກເທື່ອນຶ່ງ
- 10 ຂ້າພະເຈົ້າຄວນຈະເວົ້າແລະໃຫ້ຄຳຕັກເຕືອນແກ່ຜູ້ໃດດີຫນ້ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ເຊື່ອຟັງ ເບິ່ງແມ່, ຫູຂອງເຂົາຕັນເສັງແລ້ວ ເຂົາຟັງບໍ່ໄດ້ ເບິ່ງແມ່, ພຣະວັຈນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນສິ່ງທີ່ເຂົາດູໝິ່ນ ເຂົາບໍ່ພໍໃຈຟັງ
- 11 ເຫດສັນນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງມີພຣະພິໂຣດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຕັມໄປຫມົດ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເກັບໄວ້ອີກບໍ່ໄຫວແລ້ວ “ຈຶ່ງເທອກທິດເດັກນ້ອຍທີ່ຕາມຖນິນ ແລະທິດພວກຫນຸ່ມໆທີ່ຊຸມນຸມກັນຢູ່ດ້ວຍ ທັງຜິວແລະເມັງກໍຈະຕ້ອງເອົາໄປທັງຄືນແກ່ແລະຄືນເຖົ້າຊະຣາດ້ວຍ
- 12 ບ້ານເຮືອນຂອງເຂົາຈະຕ້ອງຍົກໃຫ້ເປັນຂອງຄືນອື່ນ ທັງໄຮ່ນາແລະເມັງຂອງເຂົາດ້ວຍ ເພາະເຮົາຈະຢຽດມືຂອງເຮົາອອກຕໍ່ສູ່ຊາວແຜ່ນດິນ” ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 13 ເພາະວ່າ ຕັ້ງແຕ່ຄືນທີ່ຕ່ຳຕ້ອຍທີ່ສຸດຈົນເຖິງຄືນໃຫຍ່ໂຕທີ່ສຸດ ທຸກຄືນໂລບຢາກໄດ້ກຳໄລ ແລະທຸກຄືນກໍກະທຳການດ້ວຍຄວາມເທັດ ຕັ້ງແຕ່ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຕລອດເຖິງປະໂຮທິດ
- 14 ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຮັກສາແຜແຫ່ງໄພພິນຂອງເຮົາແຕ່ເລັກນ້ອຍກ່າວວ່າ “ສັນຕິສຸກ ສັນຕິສຸກ” ເມື່ອບໍ່ມີສັນຕິສຸກເລີຍ
- 15 ເມື່ອເຂົາກະທຳການຫນ້າລັງກງດຊັງ ເຂົາລະອາຍຫລື ບໍ່ເລີຍ ເຂົາບໍ່ລະອາຍເສັງເລີຍ ເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າຢ່າງໃດຈຶ່ງຈະຂາຍຫນ້າ ເພາະສະນັ້ນເຂົາຈະລົ້ມລົງຖ້າມກາງພວກທີ່ລົ້ມແລ້ວ ເມື່ອເຮົາລົງໂທດເຂົາທັງຫລາຍ ເຂົາຈະຄວ້າ” ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 16 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ໄພພິນຂອງພຣະອົງວ່າ, “ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຍືນຢູ່ໃນທາງສີ່ແຍກ ໃຫ້ຖາມຫາທາງດີ ຄືທາງເກົ່ານັ້ນຢູ່ໃສ ແລ້ວໃຫ້ຢ່າງເຂົ້າໄປໃນທາງນັ້ນພວກເຈົ້າຈະມີຄວາມສຽງສຸກ ແຕ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ ພວກເຮົາຈະບໍ່ຢ່າງເຂົ້າໄປໃນທາງນັ້ນ
- 17 ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຄືນເຝົ້າຍາມ ເພື່ອເປົ່າແກເຕືອນບອກພວກເຈົ້າ ແຕ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ ພວກເຮົາຈະບໍ່ຟັງ
- 18 ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ຊາດຕ່າງໆເອີຍ, ຈຶ່ງຟັງແລະຊາບເທີນວ່າອັນໃດຈະເກີດຂຶ້ນແກ່ໄພພິນຂອງເຮົາ
- 19 ໂລກເອີຍ, ຈຶ່ງຟັງເທີນ ເຮົາຈະນຳເອົາພັຍວິບັດມາຍັງປະຊາຊົນເຫລົ່ານີ້ ຄືພັຍວິບັດທີ່ເຂົາສົມຄວນໄດ້ຮັບ ເພາະວ່າເຂົາບໍ່ເຊື່ອຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ແລະບໍ່ໄດ້ສົນໃຈຄຳສອນຂອງເຮົາ

- 20 ຈະເປັນປໂຍດອັນໃດແກ່ເຮົາ ທີ່ໄດ້ທູບຫອມມາແຕ່ເມືອງເຊບາ ຫລືໄດ້ເຄື່ອງຫອມມາຈາກທາງໄກ ເຮົາຈະບໍ່ຍິນດີ ຮັບເອົາເຄື່ອງບູຊາຂອງເຂົາ
- 21 ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທຳໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຕໍາສະດຸດ ບິດາແລະບຸດທັງຫລາຍຂອງເຂົາຈະຕາຍ ມິດສະ ຫາຍແລະເພື່ອນບ້ານກໍຈະຕາຍເຫມືອນກັນ”
- 22 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ “ປະຊາຊົນຈະມາຈາກປະເທດທາງທິດເໜືອ ຊາດຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຢູ່ທາງໄກກຳລັງຕຽມຕົວມາ ຕໍ່ສູ້
- 23 ພວກເຂົາຖືໜ້າທະນູແລະຫອກ ເປັນຄົນໂຫດຮ້າຍຂາດເມດຕາຈິດ ພວກເຂົາຂີ່ມ້າແລະຮ້ອງສຽງດັງເຫມືອນສຽງຄົ້ນ ທະເລ ແລະຕຽມພ້ອມສຳລັບຮົບເສິກຕໍ່ສູ້ເມືອງຊີໂອນ”
- 24 ປະຊາຊົນເຢຣູຊາເລັມໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຍິນຂ່າວນັ້ນ ມີຂອງພວກເຮົາໄດ້ອ່ອນເພັງ ມີຄວາມຍ້ານກົວ ແລະເຈັບປວດເຫມືອນຜູ້ຍິງກຳລັງຄອດບຸດ
- 25 ພວກເຮົາບໍ່ກ້າອອກໄປຕາມບ້ານນອກ ຫລືຍ່າງໄປຕາມຖົນທົນທາງ ເພາະວ່າສັດຕູໄດ້ຕຽມໂຈມຕີຢູ່ ແລະຄວາມ ຍ້ານກົວກໍມີຢູ່ທຸກດ້ານ”
- 26 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, “ໄພພິນຂອງເຮົາເອີຍ ຈົ່ງນຸ່ງເຄື່ອງໄວ້ທຸກ ແລະກຶ້ງເກືອກຢູ່ໃນຂີ້ເທົ່າໄຟ ຈົ່ງຮ້ອງໄຫ້ດ້ວຍ ຄວາມຂົມຂື່ນເຫມືອນລູກຊາຍຄົນດຽວຕາຍ ເພາະວ່າຜູ້ທຳລາຍຈະເຂົ້າໂຈມຕີເຮົາໃນທັນທີທັນໃດ
- 27 “ເຮົາໄດ້ກະທຳໃຫ້ເຈົ້າເປັນຜູ້ໄປທົດລອງເບິ່ງໄພພິນຂອງເຮົາ ແລະສຶກສາເບິ່ງຄວາມປະພຶດທັງຫລາຍຂອງເຂົາ
- 28 ເຂົາທັງຫລາຍເປັນກະບົດທີ່ດີດ້ານ ເປັນຄົນມັກກ່າວຂວັນນິນທາຄົນອື່ນ ເຂົາທົວແຂງເຫມືອນທອງເຫລືອງແລະ ເຫລັກກ້າ ເປັນຄົນສັ່ໂກງທັງສິ້ນ
- 29 ເຕົາເຜົາເງິນກໍຮ້ອນແຮງແລ້ວ ແຕ່ສິ່ງບໍ່ດີທີ່ປົນຢູ່ນຳເງິນບໍ່ໄດ້ເປື້ອຍສູນໄປ ວຽກນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ເປັນປໂຍດ ຄົນຊົ່ວກໍຢ່າງ ດຽວກັນນັ້ນ ຄືຍັງບໍ່ໄດ້ສູນຫາຍໄປເລີຍ
- 30 ຄົນທັງປວງຈະເອີ້ນເຂົາວ່າເປັນເງິນໃຊ້ບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມເຂົາແລ້ວ”

7 ເຢເຣເມີຢາເທສນາໃນວິຫານ

Jeremiah Proclaims God's Judgment on the Nation (ຢຣມ 26:4-6)

- 1 ພຣະຄຳຊຶ່ງມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖິງເຢເຣເມີຢາວ່າ,
- 2 “ເຈົ້າຈົ່ງຍືນຢູ່ໃນປະຕູກຳແພງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະປະກາດຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ທີ່ນັ້ນວ່າ ບັນດາຄົນຢູ ດາທັງປວງຜູ້ເຂົ້າມາໃນປະຕູກຳແພງນີ້ເພື່ອນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງຟັງພຣະວັຈນະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 3 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ຈົ່ງປ່ຽນທາງດຳເນີນຊີວິດແລະການກະທຳ ຂອງພວກເຈົ້າເສັງ ເພື່ອເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າອາສັຍຢູ່ໃນທີ່ນີ້
- 4 ຍ່າເຊື່ອຄຳຕົວະທີ່ວ່າ ນີ້ແມ່ນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະວິຫານຂອງພ ຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”
- 5 ຈົ່ງປ່ຽນທາງດຳເນີນຊີວິດ ແລະການກະທຳຂອງພວກເຈົ້າເສັງໃຫ້ເຮັດຕໍ່ກັນແລະກັນຢ່າງຍຸດຕິທັມ
- 6 ຍ່າເອົາປຽບຄົນຕ່າງດ້ວຍພ້ອມທັງລູກກຳພ້າແລະແມ່ຫມ້າຍ ໃຫ້ຍຸດປະທັດປະທານຜູ້ບໍ່ມີຄວາມຜິດໃນສະຖານທີ່ສັກ ສິດນີ້ ແລະໃຫ້ຍຸດຂາບໄຫວ້ພຣະອື່ນເສັງ ເພາະວ່າການກະທຳເຊັ່ນນີ້ຈະເປັນການທຳລາຍພວກເຈົ້າເອງ
- 7 ແລ້ວເຮົາຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າອາສັຍຢູ່ໃນທີ່ນີ້ຕໍ່ໄປ ຄືຢູ່ໃນດິນແດນທີ່ເຮົາໄດ້ຍົກໃຫ້ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຈົ້າເປັນເຈົ້າ ຂອງຕລອດໄປເປັນນິດນັ້ນ
- 8 ເບິ່ງດູ ພວກເຈົ້າໄວ້ໃຈໃນຄຳຕົວະ

- 9 ເຈົ້າຈະລັກສິ່ງຂອງ ຂ້າຄົນ ລ່ວງເກີນຜິວເມັງຜູ້ອື່ນ ສາບົດສາບານດ້ວຍຄໍາບໍ່ຈິງ ຖວາຍບູຊາແກ່ພຣະບາອານ ແລະ ຂາບໄຫວ້ ພຣະອື່ນທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ
- 10 ທໍາແຕ່ສິ່ງທີ່ເຮົາກຽດຊັງ ແລະມາຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາໃນພຣະວິຫານຂອງເຮົາ ແລ້ວກໍເວົ້າວ່າພວກເຮົາປອດພັຍແລ້ວ
- 11 ພວກເຈົ້າຄິດວ່າພຣະວິຫານຂອງເຮົາເປັນບ່ອນຫລົບລີ້ຂອງພວກເຈົ້າຊັ້ນບໍ່ ເຮົາໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າກະທໍາແລ້ວ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 12 ຈິ່ງໄປເມືອງຊີໂລບ່ອນທີ່ເຮົາເລືອກໄວ້ເປັນບ່ອນຂາບໄຫວ້ແຕ່ກ່ອນ ແລ້ວຈິ່ງເບິ່ງສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກະທໍາຕໍ່ເມືອງນັ້ນ
- 13 ຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຂອງອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງເຮົາ ພວກເຈົ້າໄດ້ກະທໍາບາບທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວມື້ທັງໝົດ ເຖິງແມ່ນເຮົາໄດ້ ເວົ້າກັບພວກເຈົ້າຫລາຍເທື່ອຫລາຍທີແລ້ວກໍດີ ພວກເຈົ້າກໍຍັງບໍ່ຍອມຟັງ ແລະເມື່ອເຮົາເອີ້ນພວກເຈົ້າ ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ ຕອບ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 14 ດ້ວຍເຫດນີ້ເຮົາຈະກະທໍາຕໍ່ບ່ອນທີ່ເຮົາໄດ້ຍົກໃຫ້ບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າ ຄືພຣະວິຫານທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ອາໄສຢູ່ນັ້ນ ເຫມືອນກັບໄດ້ກະທໍາທີ່ເມືອງຊີໂລນັ້ນ
- 15 ຈະຂັບໄລ່ພວກເຈົ້າອອກໄປຈາກສາຍຕາຂອງເຮົາເຫມືອນໄດ້ກະທໍາຕໍ່ຊາວເອຟຣາອິມຍາດພື້ນອງຂອງພວກເຈົ້ານັ້ນ

ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງປະຊາຊົນ

The People's Disobedience

- 16 ຝ່າຍເຈົ້າ ເຈົ້າຢ່າອ້ອນວອນສໍາລັບປະຊາຊົນເຫລົ່ານີ້ ຢ່າຮ້ອງໄຫ້ຫລືອ້ອນວອນຂໍເພື່ອເຂົາ ຢ່າຂໍອະພັຍໂທດນໍາເຮົາ ເພາະວ່າເຮົາຈະບໍ່ຟັງເຈົ້າ
- 17 ເຈົ້າບໍ່ເຫັນສິ່ງທີ່ເຂົາທັງຫລາຍກໍາລັງກະທໍາໃນເມືອງທັງຫລາຍຂອງຢູດາ ແລະຕາມຖົນິນໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມຫລື
- 18 ຄື ເດັກນ້ອຍກໍເກັບເອົາພືນ ພວກຜູ້ຊາຍກໍດັງໄຟ ແລະພວກຜູ້ຍິງກໍນວດແບ້ງ ເຮັດເຂົ້າຫນົມຫວານຖວາຍເຈົ້າຍິງເທິງ ພໍາສວັນ ພວກເຂົາໄດ້ເຫເຄື່ອງຕື່ມຖວາຍແກ່ພຣະອື່ນ ເພື່ອທໍາໃຫ້ເຮົາເສັງໃຈ
- 19 ແມ່ນເຮົາແທ້ບໍ່ເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຄວາມເສັງໃຈ ເຮົາກ່າວວ່າ ບໍ່ແມ່ນເຮົາດອກມັນແມ່ນເຂົາເອງເປັນຜູ້ເສັງໃຈ ແລະຈະນໍາ ຄວາມລະອາຍມາສູ່ເຂົາເອງ
- 20 ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຫຄວາມຮ້າຍອັນຮຸນແຮງຂອງເຮົາລົງໃສ່ບ່ອນນີ້ ຈະເຫລືອງໃສ່ທັງຄົນ ສັດເດັງ ຣະສານ ກິກໄມ້ແລະເຄື່ອງປູກ ຄວາມຮ້າຍຂອງເຮົາຈະລຸກໄຫມ້ເຫມືອນໄຟ ຊຶ່ງບໍ່ມີໃຜຈະມອດໄດ້
- 21 ໄພ່ພົນຂອງເຮົາເອີຍ, ໃຫ້ພວກເຈົ້າກິນເຄື່ອງເຜົາບູຊາເຫມືອນກິນເຄື່ອງບູຊາອື່ນໆນັ້ນເສັງ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ມີ ອໍານາດຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງອິສຣາເອນໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 22 ເມື່ອເຮົານໍາບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຈົ້າອອກຈາກປະເທດເອຢິບນັ້ນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄໍາສັ່ງກ່ຽວກັບເຄື່ອງເຜົາບູຊາຫລື ເຄື່ອງບູຊາຊະນິດອື່ນໆແກ່ເຂົາເລີຍ
- 23 ແຕ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຂົາເຊື່ອຟັງເຮົາ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ ແລະເຂົາຈະໄດ້ເປັນໄພ່ພົນຂອງເຮົາ ເຮົາໄດ້ ບອກໃຫ້ເຂົາປະພຶດຕາມທາງທີ່ໄດ້ສັ່ງນັ້ນ ເພື່ອສິ່ງທັງຫລາຍຈະໄດ້ເປັນຜົນດີແກ່ພວກເຂົາ
- 24 ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອຟັງຫລືເອົາໃຈໃສ່ເລີຍ ມີແຕ່ປະພຶດໄປຕາມທາງຄວາມດີດ້ານແລະໃຈຊົ່ວຂອງເຂົາເອງ
- 25 ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຊົ່ວຫນັກລົງແທນທີ່ຈະດີຂຶ້ນ ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຈົ້າອອກຈາກເອຢິບຈົນເຖິງ ທຸກມື້ນີ້ ເຮົາໄດ້ໃຊ້ບັນດາພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງເຮົາໄປຫາພວກເຈົ້າຢູ່ສເມີ
- 26 ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຟັງຫລືເອົາໃຈໃສ່ເລີຍ ແຮງເປັນຄົນຫົວດີ ແລະປະພຶດຊົ່ວກວ່າບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຈົ້າເສັງອີກ
- 27 ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ເຈົ້າຈະກ່າວຖ້ອຍຄໍາເຫລົ່ານີ້ສູ່ເຂົາຟັງ ແຕ່ເຂົາຈະບໍ່ຟັງ ເຈົ້າຈະເອີ້ນເຂົາແຕ່ເຂົາຈະບໍ່ຕອບເຈົ້າ
- 28 ເຈົ້າຈະບອກວ່າພວກເຂົາເປັນຊົນຊາດທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງເຮົາ ທັງບໍ່ຍອມຮັບເອົາຄວາມຕັກເຕືອນຂອງເຮົາ ຄວາມສັດຊື່ໄດ້ ສູນຫາຍໄປຈາກເຂົາ ພວກເຂົາບໍ່ເວົ້າເຖິງຄວາມສັດຊື່ອີກເລີຍ

- 29 ຈົ່ງຮ້ອງໄຫ້ເສັ້ງໃຈ ແລະໄວ້ທຸກເທິນ ຈົ່ງແຖຜົມຂອງພວກເຈົ້າຖິ້ມເສັ້ງ ແລະຈົ່ງຮ້ອງໄຫ້ອາລັຍເຖິງຈອມພູທີ່ສູງ ເພາະວ່າເຮົາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມປະຊາຊົນເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍຄວາມຮ້າຍຂອງເຮົາ
- 30 ປະຊາຊົນຢູດາໄດ້ກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ເຂົາໄດ້ເອົາຮູບພຣະຂອງເຂົາທີ່ເຮົາກຽດຊັງມາວາງໄວ້ໃນວິຫານຂອງເຮົາ ທຳໃຫ້ວິຫານນັ້ນເສື່ອມເສັ້ງ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 31 ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ໂຕເຟທໄວ້ໃນຮ່ອມພູແຫ່ງບຸດຊາຍຂອງ ຮິນໂນມ ເພື່ອຈະໄດ້ເອົາບຸດຊາຍຍິງຂອງເຂົາມາເຜົາບູຊາ ເຮົາບໍ່ເຄີຍນຶກບໍ່ເຄີຍສັ່ງໃຫ້ເຂົາກະທຳຢ່າງນີ້ເລີຍ
- 32 ດ້ວຍເຫດນີ້ ເວລານັ້ນຈະຕ້ອງມາເຖິງແນ່ນອນ ເມື່ອນັ້ນຈະບໍ່ໄດ້ເອີ້ນວ່າໂຕເຟທ ຫລືຮ່ອມພູບຸດຊາຍຂອງຮິນໂນມ ອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ຈະໄດ້ເອີ້ນວ່າຮ່ອມພູແຫ່ງການຂ້າຟັນກັນ ເພາະວ່າເຂົາຈະໄດ້ຝັງສົບຄົນໄວ້ໃນໂຕເຟທຈົນ ເພາະແຫ່ງອື່ນບໍ່ມີບ່ອນວ່າງແລ້ວ
- 33 ແລະສົບຂອງຊົນຊາດນີ້ຈະເປັນອາຫານຂອງນົກໃນອາກາດ ແລະແກ່ສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະບໍ່ມີໃຜຈະຂັບໄລ່ໃຫ້ມັນໄປເສັ້ງໄດ້
- 34 ເຮົາຈະທຳໃຫ້ສຽງຂອງຄວາມມ່ວນຊື່ນຍິນດີ ແລະສຽງຂອງເຈົ້າບ່າວເຈົ້າສາວໃນເມືອງທັງຫລາຍຂອງຢູດາ ແລະໃນຖົນິນກຸງເຢຣູຊາເລັມສິ້ນສຸດລົງ”

8

Chapter 8

- 1 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ ໃນການຄັ້ງນັ້ນ ກະດູກຂອງບັນດາກະສັດຢູດາ ກະດູກເຈົ້ານາຍຂອງຢູດາ ກະດູກປະໂຣທິດ ກະດູກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະກະດູກຂອງຊາວເມືອງເຢຣູຊາເລັມຈະມີຄົນເອົາອອກມາຈາກອຸບໂມງຂອງເຂົາທັງຫລາຍເຫຼົ່ານັ້ນ
- 2 ແລະເຂົາຢາຍກະດູກເຫຼົ່ານັ້ນອອກຕໍ່ຫນ້າດວງອາທິດ ດວງຈັນ ແລະບໍຣິວານແຫ່ງຟ້າສວັນທັງສິ້ນ ຊຶ່ງເຂົາທັງຫລາຍຮັກແລະບົວຣະບັດ ຊຶ່ງເຂົາໄດ້ຕິດຕາມ ຊຶ່ງເຂົາໄດ້ສວງຫາແລະນະມັສການ ຈະບໍ່ມີໃຜຮວບຮວມຫລືຝັງກະດູກເຫຼົ່ານີ້ ແຕ່ຈະເປັນເຫມືອນຝຸ່ນຢາຍເດັ່ງຣະດາດຢູ່ຕາມຫນ້າດິນ
- 3 ບັນດາຄົນທີ່ເຫລືອຢູ່ຈາກຄອບຄົວຮ້າຍນີ້ ຊຶ່ງຕົກຄ້າງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ທັງຫລາຍຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຂັບໄລ່ເຂົາໄປ ຈະເລືອກຄວາມຕາຍຫລາຍກວ່າທີ່ຈະມີຊີວິດຢູ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າດັ່ງນີ້

ບາບແລະການພິພາກສາລົງໂທດ

The Blind Perversity of the Whole Nation

- 4 “ເຈົ້າຈົ່ງເວົ້າກັບເຂົາທັງຫລາຍວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເມື່ອມະນຸດລື້ມລົງ ເຂົາຈະບໍ່ລຸກຂຶ້ນອີກຫລື ຖ້າຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດຫັນໜີໄປ ເຂົາຈະບໍ່ກັບມາຫລື
- 5 ເປັນຫຍັງຊົນຊາດນີ້ຄືເຢຣູຊາເລັມຈຶ່ງໄດ້ຫັນໜີໄປ ເປັນການບໍ່ສັດຊື່ຢູ່ເປັນນິດ ເຂົາຍຶດການຫລອກລວງໄວ້ຫມັ້ນ ເຂົາທັງຫລາຍປະຕິເສດບໍ່ຍອມກັບ
- 6 ເຮົາໄດ້ຕັ້ງໃຈແລະຄອຍຟັງ ແຕ່ເຂົາທັງຫລາຍກໍເວົ້າບໍ່ຖືກຕ້ອງ ບໍ່ມີຄົນໃດກັບໃຈຈາກການອະທັມຂອງຕົນ ກ່າວວ່າ, “ຂ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງແດ່” ທຸກຄົນຫັນໄປຕາມທາງຂອງເຂົາເອງເຫມືອນມ້າແລ່ນເອົາຫົວມຸ້ງໜ້າເຂົ້າໄປໃນສົງຄາມ
- 7 ແມ້ວ່ານົກກະສາດຳເທິງຟ້າຍັງຮູ້ຈັກເວລາກຳນົດຂອງມັນ ແລະນົກເຂົາ ນົກນາງແອ່ນ ແລະນົກກຽນ ໄດ້ຮັກສາເວລາມາຂອງມັນ ແຕ່ໄພ່ພົນຂອງເຮົາ ບໍ່ຮູ້ຈັກກົດຫມາຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 8 “ເຈົ້າຈະເວົ້າໄດ້ຢ່າງໃດວ່າ ເຮົາມີປັນຍາ ແລະພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຢູ່ກັບເຮົາ” ແຕ່ເບິ່ງແມ, ປາກກາຂອງພວກອາຣັກ ໄດ້ກະທຳໃຫ້ພຣະທັມເປັນຄຳຕົວະ

- 9 ຄົນມີປັນຍາຈະໄດ້ຮັບຄວາມອາຍ ເຂົາຈະຍ້ານກົວແລະຖືກຈັບຕົວໄປ ເຂົາໄດ້ປະຕິເສດພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະປັນຍາຢ່າງໃດມີໃນຕົວເຂົາ
- 10 ເຫດສັນນັ້ນ ເຮົາຈະໃຫ້ເມັງຂອງເຂົາຕົກໄປເປັນຂອງຄົນອື່ນ ໃຫ້ໂຮ່ນາຂອງເຂົາຕົກແກ່ຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບ ເພາະວ່າຕັ້ງແຕ່ຄົນທີ່ຕໍ່າຕ້ອຍທີ່ສຸດເຖິງຄົນທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ທຸກຄົນໂລບຢາກໄດ້ກຳໄລ ຕັ້ງແຕ່ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຖິງປະໂຮທິດ ທຸກຄົນກໍທຳການສໍ້ໂກງເຂົາ
- 11 ເຂົາໄດ້ຮັກສາແຜແຫ່ງປະຊາກອນຂອງເຮົາແຕ່ເລັກນ້ອຍ ກ່າວວ່າ, “ສັນຕິສຸກ ສັກຕິສຸກ” ໃນເມື່ອບໍ່ມີສັນຕິສຸກເສັງເລີຍ
- 12 ເມື່ອເຂົາກະທຳການທີ່ຫນ້າກຽດຊັງເຂົາອາຍບໍ່ ບໍ່ດອກ ເຂົາບໍ່ເຄີຍມີຄວາມອາຍ ເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມອັບອາຍຂາຍຫນ້າ ເຫດສັນນັ້ນເຂົາຈະລົ້ມລົງຖ້າມາກາງພວກທີ່ລົ້ມແລ້ວ ເມື່ອເຮົາລົງໂທດເຂົາທັງຫລາຍເຂົາຈະລົ້ມຂວ້າລົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 13 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເມື່ອເຮົາຈະຮວບຮວມເຂົາ ກໍເຫັນວ່າເຄືອອະງຸ່ນບໍ່ມີຜົນ ຫລືຕົ້ນຫມາກເດື່ອບໍ່ມີຜົນ ເຖິງແມ່ນວ່າໃບກໍທຽວແຫ້ງໄປ ແລະສິ່ງໃດທີ່ເຮົາໃຫ້ເຂົາກໍສູນເສັງໄປຈາກເຂົາ”
- 14 ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງນັ່ງເສີຍຢູ່ ຈົ່ງພາກັນມາ ໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໄປໃນຫົວເມືອງທີ່ມີປ້ອມແລະພິນາດເສັງທີ່ນັ້ນເຖິດ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາຈະຊົງໃຫ້ເຮົາພິນາດແລະຊົງປະທານນ້ຳບິຫມີໃຫ້ເຮົາດື່ມ ເພາະເຮົາໄດ້ກະທຳບາບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 15 ເຮົາມອງຫາສັນຕິພາບ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມດີຫຍັງເກີດຂຶ້ນເລີຍ ເຮົາມອງຫາເວລາຮັກສາໃຫ້ຫາຍແຕ່ປະສົບຄວາມຫນ້າຍ້ານກົວ
- 16 “ສຽງຄະນອງແຫ່ງມ້າຂອງເຂົາກໍໄດ້ຍິນມາຈາກເມືອງດານ ແຜ່ນດິນທັງສິ້ນກໍຫວັ່ນໄຫວ ດ້ວຍສຽງຮ້ອງຂອງກອງມ້າຂອງເຂົາຫັນໃຈ ພວກມັນມາກິນແຜ່ນດິນແລະສິ່ງທັງປວງທີ່ຢູ່ເທິງນັ້ນຈົນຫມົດ ທັງເມືອງແລະຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງ
- 17 ເພາະ ເບິ່ງແມ, ເຮົາກຳລັງສິ່ງເຂົ້າມາຖ້າມາກາງເຈົ້າ ຄືງພິດຊຶ່ງຈະຜູກດ້ວຍມົນບໍ່ໄດ້ ແລະມັນຈະກັດເຈົ້າທັງຫລາຍ” ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”

The Prophet Mourns for the People

- 18 ຄວາມທຸກລະທົມຂອງຂ້າພະເຈົ້ານີ້ເຫລືອທີ່ຈະຮັກສາ ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍປ່ວຍຢູ່ພາຍໃນ
- 19 ພັງເດີ ສຽງຮ້ອງໄຫ້ແຫ່ງລູກສາວໄພ່ພົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈາກແຜ່ນດິນທັງສ່ວນກວ້າງແລະສ່ວນຍາວ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສະຖິດໃນຊີໂອນຫລື ພຣະຣາຊາຂອງເມືອງນັ້ນບໍ່ຢູ່ໃນນັ້ນຫລື “ເປັນຫຍັງເຂົາຍິວະເຍົ້າເຮົາໃຫ້ພິໂຣດດ້ວຍຮູບໂຄຣບຂອງເຂົາ ແລະດ້ວຍພຣະຕ່າງດ້າວຂອງເຂົາ”
- 20 ຣະດູກຽວກໍຜ່ານໄປ ຣະດູແລ້ງກໍສິ້ນລົງແລ້ວ ແລະເຮົາທັງຫລາຍກໍບໍ່ພົ້ນ”
- 21 ເພາະແຜລູກສາວແຫ່ງໄພ່ພົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຫົວໃຈຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເປັນແຜ ຂ້າພະເຈົ້າເສົ້າຫມອງ ແລະຄວາມຍ້ານກົວກໍຍືດຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ຫມັ້ນ
- 22 ບໍ່ມີຢານ້ຳມັນໃນກິເລອາດຫລື ບໍ່ມີຫມໍ່ປິ່ນປົວທີ່ນັ້ນຫລື ເປັນຫຍັງບາດແຜລູກສາວແຫ່ງໄພ່ພົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ກັບຄືນສູ່ສະພາບເດີມໄດ້

9

Chapter 9

- 1 ຖ້າຫົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນນ້ຳ ແລະດວງຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນບໍ່ນ້ຳຕາພຸກຳຈະດີ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ ເພາະລູກສາວຊົນຊາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຖືກຂ້າ

- 2 ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າມີທີ່ພັກສຳລັບຄົນເດີນທາງ ຢູ່ທີ່ໃນຖິ່ນກັນດານກໍຈະດີ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ພາກຈາກຊົນຊາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລະໄປໃຫ້ພື້ນຈາກເຂົາເສັງ ເພາະເຂົາທັງຫລາຍເປັນຄົນລ່ວງປະເວນີທັງຫມົດ ແລະເປັນຫມູ່ຄົນທີ່ມັກທໍຣະຍົດ
- 3 ເຂົາທັງຫລາຍຈຳລັງຂອງເຂົາເຫມືອນຄັນທະນູ ຄວາມຕົວະແລະບໍ່ແມ່ນສັດຈະທີ່ຈະເຮັດແຮງຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ ເພາະເຂົາທັງຫລາຍອອກຈາກຄວາມຊົ່ວຢ່າງນຶ່ງໄປສູ່ຄວາມຊົ່ວອີກຢ່າງນຶ່ງ ແລະເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຈັກເຮົາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 4 "ຂໍໃຫ້ທຸກຄົນລະວັງເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນແລະຢ່າວາງໃຈໃນພື້ນືອງຄົນໃດເລີຍ ເພາະວ່າພື້ນືອງທຸກຄົນເປັນຄົນຫລອກລວງ ແລະເພື່ອນບ້ານທຸກຄົນທຽວໄປເປັນຄົນເວົ້າຂວັນນິນທາ
- 5 ທຸກຄົນລ້ລວງເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ ບໍ່ມີຜູ້ໃດເວົ້າຄວາມຈິງຈັກຄົນດຽວ ເຂົາໄດ້ສອນລື້ນຂອງເຂົາໃຫ້ເວົ້າຕົວະ ເຂົາໄດ້ກະທຳບາບຊົ່ວແລະກັບໃຈອີກບໍ່ໄດ້ແລ້ວ
- 6 ເຈົ້າອາສັຍຢູ່ຖ້າມາກາງການລ້ລວງ ໂດຍການລ້ລວງນັ້ນເຂົາປະຕິເສດເຮົາ" ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 7 ເຫດສັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມ ໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, "ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະຫລອມເຂົາ ແລະທົດລອງເຂົາ ເພາະເຮົາຈະເຮັດຢ່າງອື່ນຕໍ່ລູກສາວໄພພິນຂອງເຮົາໄດ້ຢ່າງໃດ
- 8 ລື້ນຂອງເຂົາເປັນລູກສອນພິດ ມັນເວົ້າຫລອກລວງ ທຸກຄົນເວົ້າຢ່າງສັນຕິກັບເພື່ອນບ້ານຂອງເຂົາດ້ວຍປາກ ແຕ່ໃນໃຈຂອງເຂົາ ເຂົາວາງແຜນການຄອຍດັກຈັບເຂົາຢູ່
- 9 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ບໍ່ຄວນທີ່ເຮົາຈະລົງໂທດເຂົາເພາະສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຫລື ບໍ່ຄວນທີ່ເຮົາຈະແກ້ແຄ້ນຊົນຊາດທີ່ເປັນຢ່າງນີ້ຫລື
- 10 "ຈົ່ງຮ້ອງໄທ້ແລະຄວນຄາງເພາະພູນັ້ນ ແລະຄຳຄວນເພາະເດີນທາງໃນຖິ່ນກັນດານ ເພາະວ່າມັນຖືກປະຮ້າງ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຜ່ານໄປມາ ບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງສັດລ້ງຮ້ອງທັງນົກໃນອາກາດແລະພວກສັດໄດ້ຫນີໄປເສັງແລ້ວ
- 11 ເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ເຢຣູຊາເລັມເປັນກອງສິ່ງສລັກທັກພັງ ເປັນທີ່ຢູ່ຂອງຫມາປ່າ ແລະເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ຫົວເມືອງຂອງຢູດາເປັນທີ່ຮຶກຮ້າງບໍ່ມີຊາວເມືອງ"

ວ່າຈະຕ້ອງພິນາດແລະຖືກເນຣະເທດ

- 12 ໃຜເປັນຄົນມີບັນຍາທີ່ຈະເຂົ້າໃຈຄວາມນີ້ໄດ້ ແລະມີຜູ້ໃດທີ່ພຣະໂອດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ເຂົາ ເຂົາຈຶ່ງປະກາດຄວາມນັ້ນໄດ້ ເຫດໃດແຜ່ນດິນຈຶ່ງພັງທະລາຍແລະຖິ້ມໄວ້ໃຫ້ຮ້າງເປົ່າເຫມືອນຖິ່ນກັນດານ ຈຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດຜ່ານໄປມາ
- 13 ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ, "ເພາະເຂົາທັງຫລາຍປະຖິ້ມພຣະທັມຂອງເຮົາຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຕັ້ງໄວ້ຕໍ່ຫນ້າເຂົາ ແລະບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາຫລືດຳເນີນຕາມນັ້ນ
- 14 ແຕ່ໄດ້ດຳເນີນຕາມໃຈຂອງຕົນເອງຢ່າງດີດ້ານ ແລະໄດ້ຕິດຕາມພວກພຣະບາອານເໝືອນທີ່ບັນພະບຸຣຸດໄດ້ສັ່ງສອນເຂົາໄວ້
- 15 ເຫດສັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມ ໂຍທາ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນຈຶ່ງກ່າວວ່າ ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະລ້ຽງຊົນຊາດນີ້ໃຫ້ກິນພິດຂົມແລະໃຫ້ນ້ຳບິຫມີແກ່ເຂົາຕື່ມ
- 16 ເຮົາຈະກະຈາຍເຂົາໄປຖ້າມກາງປະຊາຊາດທີ່ເຂົາເອງແລະບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກ ແລະເຮົາຈະສິ່ງດາບໃຫ້ໄລ່ຕິດຕາມເຂົາທັງຫລາຍ ຈົນເຮົາຈະທຳລາຍເຂົາຈົນພິດສິ້ນ"

The People Mourning in Judgment

- 17 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມ ໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, "ຈົ່ງຕຶກຕອງເບິ່ງ ແລະເອິ້ນຍິງທີ່ຮ້ອງໄທ້ໃຫ້ມາ ຈົ່ງໃຫ້ຄົນໄປຕາມຍິງທີ່ຊຳນານມາ

- 18 ໃຫ້ເຂົາຟ້າວສິ່ງສຽງຄໍາຄວນເພື່ອເຮົາທັງຫລາຍ ເພື່ອນ້ຳຕາຈະອາບຕາຂອງເຮົາ ແລະຫນັງຕາຂອງເຮົາຈະມີນ້ຳຕາພູອອກມາ
- 19 ເພາະໄດ້ຍິນສຽງຄໍາຄວນຈາກຊີໂອນ “ເຮົາທັງຫລາຍຖືກທໍາລາຍພຽງໃດແລ້ວ ເຮົາອັບອາຍຫລາຍ ເພາະເຮົາໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນ ເພາະເຂົາໄດ້ທໍາລາຍທີ່ອາສັຍຂອງເຮົາລົງ”
- 20 ຍິງເອີຍ, ຈົ່ງຟັງພຣະຄໍາຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໃຫ້ທູຂອງເຈົ້າຮັບພຣະຄໍາຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ ຈົ່ງສອນບົດຄໍາຄວນແກ່ລູກສາວຂອງເຈົ້າ ຈົ່ງສອນບົດເພງສົບແກ່ເພື່ອນບ້ານຂອງນາງທຸກຄົນ
- 21 ເພາະຄວາມຕາຍໄດ້ຂຶ້ນມາເຂົ້າປ່ອງຢ້ຽມຂອງເຮົາ ມັນເຂົ້າມາໃນວັງທັງຫລາຍຂອງເຮົາ ຕັດພວກເດັກນ້ອຍໆອອກເສັງຈາກຖົນທົນທາງ ແລະຕັດຄົນຫນຸ່ມອອກເສັງຈາກເດີນເມືອງ”
- 22 ຈົ່ງເວົ້າວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ສົບມະນຸດຈະລົ້ມລົງ ເຫມືອນຂີ້ສັດຕົກຕາມທົ່ງ ເຫມືອນຟ່ອນເຂົ້າລົ້ມຕາມຜູ້ກ່ຽວ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະເກັບ” ຄວາມຮູ້ເຣື່ອງພຣະເຈົ້າເປັນສັກສິຂອງມະນຸດ
- 23 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ຢ່າໃຫ້ຜູ້ມີປັນຍາອວດໃນສະຕິປັນຍາຂອງຕົນ ຢ່າໃຫ້ຊາຍສະກັນອວດໃນຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຕົນ ຢ່າໃຫ້ຄົນຮັ່ງມີອວດໃນຄວາມມັ່ງຄັ່ງຂອງຕົນ
- 24 ແຕ່ໃຫ້ຜູ້ອວດ ອວດໃນສິ່ງນີ້ຄືໃນການທີ່ເຂົາເຂົ້າໃຈແລະຮູ້ຈັກເຮົາ ວ່າເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊົງສໍາແດງຄວາມຮັກຫມັ້ນຄົງ ຄວາມຍຸດຕິທັມ ແລະຄວາມຊອບທັມໃນໂລກ ເພາະວ່າເຮົາພໍໃຈໃນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”
- 25 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເບິ່ງແມ, ວັນເວລາກໍາລັງມາເຖິງແລ້ວ ເມື່ອເຮົາຈະລົງໂທດບັນດາຜູ້ທີ່ຮັບພິທີຕັດແລະເຫມືອນບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດ ຄື
- 26 ເອຍົບ ຢູດາ ເອໂດມ ແລະຄົນອັມໂມນ ໂມອາບ ແລະທຸກຄົນທີ່ອາສັຍຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານ ບັນດາຄົນທີ່ແຖຜົມຈອນຫຼື ເພາະບັນດາປະຊາຊາດເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮັບພິທີຕັດ ແລະບັນດາປະຊາຊົນອິສຣາເອນກໍບໍ່ໄດ້ຮັບເຂົ້າພິທີຕັດທາງໃຈ”

10 ພຣະເຈົ້າປອມແລະພຣະເຈົ້າແທ້

Idolatry Has Brought Ruin on Israel

- 1 ປະຊາຊົນອິສຣາເອນເອີຍ ຈົ່ງຟັງຖ້ອຍຄໍາຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບເຈົ້າ
- 2 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ຢ່າເຮັດຕາມບັນດາປະຊາຊາດ ຫລືຢ່າຍ້ານກົວເພາະຫມາຍສໍາຄັນຂອງທ້ອງຟ້າຕາມທີ່ບັນດາປະຊາຊາດຍ້ານກົວນັ້ນ
- 3 ເພາະທັມນຽມຂອງຊົນຊາດທັງຫລາຍກໍປອມ ເຂົາຕັດຕົ້ນໄມ້ມາຈາກປ່າຕົ້ນນຶ່ງ ເປັນສິ່ງທີ່ມີຊ່າງໄດ້ກະທໍາດ້ວຍຂວານ
- 4 ເຂົາທັງຫລາຍກໍເອົາເງິນແລະທອງມາປະດັບ ເຂົາຕອກໄວ້ແຫນ້ນດ້ວຍຄ້ອນແລະຕະປູ ມັນກໍເຄື່ອນໄຫວໄປມາບໍ່ໄດ້
- 5 ຮູບໂຄຣບຂອງເຂົາກໍເຫມືອນທຸ່ນໄລ່ກາຢູ່ໃນສວນຫມາກແຕງກວາ ມັນເວົ້າບໍ່ໄດ້ ຄົນຕ້ອງຂົນມັນໄປເພາະມັນຍ່າງບໍ່ໄດ້ ຢ່າຍ້ານມັນເລີຍເພາະມັນທໍາຮ້າຍບໍ່ໄດ້ ມັນກໍທໍາດີບໍ່ໄດ້ເຫມືອນກັນ”
- 6 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບໍ່ມີຜູ້ໃດເຫມືອນພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງເປັນໃຫຍ່ ແລະພຣະນາມຂອງພຣະອົງມີຮິດຫລາຍ
- 7 ຂ້າແດ່ພຣະຣາຊາແຫ່ງບັນດາປະຊາຊາດ ຜູ້ໃດຈະບໍ່ຢ່າເກງພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງສົມຄວນແກ່ການຢ່າງນີ້ ເພາະໃນບັນດານັກປາດຂອງບັນດາປະຊາຊາດ ແລະໃນບັນດາຣາຊອານາຈັກທັງສິ້ນຂອງເຂົາ ບໍ່ມີຜູ້ໃດເຫມືອນພຣະອົງ
- 8 ເຂົາທັງຫລາຍທັງຊົ່ວຊ້າແລະໂງ່ຈ້າ ການຕີສອນຂອງຮູບໂຄຣບນັ້ນກໍເປັນແຕ່ໄມ້
- 9 ເຄື່ອງເງິນທຸບນັ້ນເຂົາເອົາມາຈາກທາຊິດ ແລະເອົາທອງຄໍາມາຈາກເມືອງອຸຟາດ ເປັນຜົນງານຂອງຊ່າງສີມີ ແລະເປັນຜົນນໍ້າມືຂອງຊ່າງຄໍາ ເສື້ອຜ້າຂອງຮູບໂຄຣບນັ້ນສີຄາມແລະສີມ່ວງ ເປັນຜົນງານຂອງຄົນຊໍານານທັງນັ້ນ

- 10 ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າທຸ່ງແທ້ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນແລະເປັນພຣະມະຫາກະສັດຕະຫລອດໄປເປັນນິດ ພໍຊົງພຣະພິໂຣດແຜ່ນດິນກໍຫວັ່ນໄຫວ ແລະບັນດາປະຊາຊາດຈະທົນຕໍ່ຄວາມພິໂຣດຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້
- 11 (ເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາທັງປວງດັ່ງນີ້ວ່າ, “ບັນດາພຣະທີ່ບໍ່ໄດ້ຊົງສ້າງສວັນແລະໂລກຈະພົນາດໄປຈາກໂລກແລະຈາກພາຍໃຕ້ສວັນ”)
- 12 ຜູ້ຊົງສ້າງໂລກດ້ວຍນິດເດດຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງສະຖາປະນາພິພົບໄວ້ດ້ວຍພຣະສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງ ແລະຊົງແຜ່ທ້ອງຟ້າອອກດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພຣະອົງ
- 13 ເມື່ອພຣະອົງຊົງເບິ່ງພຣະສຸຣະສຽງກໍມີສຽງນ້ຳຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນທ້ອງຟ້າ ແລະຊົງກະທຳໃຫ້ຫມອກລອຍຂຶ້ນຈາກປາຍພິພົບ ຊົງກະທຳຟ້າແມບເຫລື້ອມເພື່ອຝົນ ແລະຊົງນຳລົມມາຈາກພຣະຄັງຂອງພຣະອົງ
- 14 ມະນຸດທຸກຄົນຊົ່ວຊ້າ ແລະບໍ່ມີຄວາມຮູ້ ຊ່າງຄຳທຸກຄົນຈະໄດ້ອາຍເພາະຮູບໂຄຣບຂອງຕົນ ເພາະຮູບໂຄຣບຫລໍ່ຂອງເຂົາເປັນຂອງປອມ ແລະບໍ່ມີລົມຫາຍໃຈໃນຮູບໂຄຣບນັ້ນ
- 15 ມັນເປັນຂອງໄຮ້ຄ່າ ແລະເປັນຜົນງານທີ່ໜ້າເຍາະເຍີ້ຍ ມັນຈະຕ້ອງພົນາດເມື່ອເຖິງເວລາການລົງໂທດ
- 16 ພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນສ່ວນຂອງຢາໂຄບບໍ່ເຫມືອນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ເພາະພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ທີ່ກໍ່ຮ່າງທຸກສິ່ງຂຶ້ນ ແລະອິສຣາເອນເປັນເຜົ່າທີ່ເປັນມໍຣະດົກຂອງພຣະອົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຈອມໂຍທາເປັນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ

ຄວາມຮຶກຮ້າງຂອງຢູດາ

The Coming Exile

- 17 ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ອາສັຍຢູ່ພາຍໃຕ້ການຖືກລ້ອມເອີຍ ຈຶ່ງເກັບສິ່ງຂອງຂອງເຈົ້າຈາກພື້ນດິນ
- 18 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະແກວ່ງຊາວແຜ່ນດິນອອກໄປເສັງ ໃນເວລານີ້ ແລະເຮົາຈະນຳຄວາມທຸກໃຈມາເຖິງເຂົາເພື່ອໃຫ້ເຂົາຮູ້ສຶກ”
- 19 ວິບັດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະຄວາມເຈັບປວດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ບາດແຜຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຮ້າຍແຮງ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍເວົ້າວ່າ “ແທ້ຈິງນີ້ເປັນຄວາມທຸກໃຈ ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງທົນເອົາ”
- 20 ເຕັ້ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຖືກທຳລາຍ ແລະເຊືອກຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຂາດ ລູກງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈາກຂ້າພະເຈົ້າໄປຫມົດ ແລະບໍ່ມີເຂົາອີກແລ້ວ ບໍ່ມີຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດທີ່ຈະກາງເຕັ້ນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າອີກ ແລະແຂວນມ່ານກັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້
- 21 ເພາະວ່າຜູ້ລ້ຽງແກະກໍຊົ່ວຮ້າຍ ແລະບໍ່ໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຫດສັນນັ້ນເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຈະເຣີນຂຶ້ນແລະຝູງແກະຂອງເຂົາກໍກະຈັດກະຈາຍໄປ
- 22 ຈິ່ງຟັງເດີ ນັ້ນເປັນສຽງລີ ເບິ່ງແມ, ມາເຖິງແລ້ວ ສຽງອີກກະທົກຍິ່ງໃຫຍ່ຈາກແດນເຫນືອ ມາກະທຳໃຫ້ຫົວເມືອງຢູດາເປັນທີ່ຮຶກຮ້າງໃຫ້ເປັນທີ່ຢູ່ຂອງຫມາປ່າ
- 23 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້າພຣະອົງຊາບແລ້ວວ່າທາງຂອງມະນຸດບໍ່ຢູ່ທີ່ຕົວເຂົາ ຄືບໍ່ຢູ່ທີ່ມະນຸດຜູ້ຊຶ້ງດຳເນີນໄປທີ່ຈະນຳບາດກ້າວຂອງຕົນເອງ
- 24 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍຊົງໂຜດຕິສອນຂ້າພຣະອົງພຽງຕາມຂະໜາດ ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍຄວາມພິໂຣດຂອງພຣະອົງ ຍ້ານວ່າພຣະອົງຈະຊົງນຳຂ້າພຣະອົງມາເຖິງຄວາມສູນເປົ່າ
- 25 ຂໍພຣະອົງຊົງເທພຣະພິໂຣດຂອງພຣະອົງເຫນືອເຫລົ່າປະຊາຊາດທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແລະເຫນືອບັນດາຕະກູນຜູ້ບໍ່ອອກພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ເພາະເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ເຜົາຜານຢາໂຄບ ເຂົາໄດ້ກິນທ່ານເສັງແລະເຜົາຜານທ່ານເສັງ ແລະກະທຳທີ່ອາສັຍຂອງທ່ານໃຫ້ຮຶກຮ້າງໄປ.

11 ເຢເຣມີຢາກັບຄຳຫມັ້ນສັນຍາ

Israel and Judah Have Broken the Covenant

- 1 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ເຢເຣມີຢາວ່າ,

- 2 “ເຈົ້າຈິ່ງຟັງເນື້ອແທ້ແຫ່ງຄຳຫມັ້ນສັນຍານີ້ ແລ້ວໃຫ້ບອກຊາວຢູດາແລະຊາວກູງເຢຣູຊາເລັມວ່າ
- 3 ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນໄດ້ສາບແຂ່ງທຸກໆຄົນທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມຄຳຫມັ້ນສັນຍານີ້
- 4 ມັນເປັນຄຳຫມັ້ນສັນຍາທີ່ເຮົາໄດ້ໃຫ້ແກ່ບັນພະບູຣຸດຂອງພວກເຂົາ ເມື່ອຄາວເຮົາພາເຂົາອອກມາຈາກເອຢິບ ຄືປະເທດທີ່ເປັນເຫມືອນເຕົາຫລອມເຫລັກສຳລັບພວກເຂົານັ້ນ ເຮົາໄດ້ບອກໃຫ້ເຂົາເຊື່ອຟັງຄຳຂອງເຮົາ ແລະໃຫ້ກະທຳທຸກຢ່າງທີ່ເຮົາໄດ້ສັ່ງໄວ້ ເຮົາໄດ້ບອກເຂົາວ່າ ຖ້າພວກເຂົາເຊື່ອຟັງເຂົາຈະໄດ້ເປັນໄພ່ພົນຂອງເຮົາ
- 5 ເຮົາຈະເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຂົາ ແລ້ວເຮົາຈະຮັກສາຄຳຫມັ້ນສັນຍາທີ່ວ່າ ຈະຍົກປະເທດອັນຮັ່ງມີແລະອຸດົມສົມບູນໃຫ້ແກ່ບັນພະບູຣຸດຂອງເຂົາ ດັ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ມີແລ້ວໃນທຸກວັນນີ້” ແລ້ວເຢເຣມີຢາໄດ້ທູນຕອບວ່າ, “ໂດຍ, ຂ້າພຣະອົງຈະເວົ້າດັ່ງນັ້ນ”
- 6 ຂນະນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈິ່ງຊົງບອກເຢເຣມີຢາວ່າ, “ຈິ່ງໄປຍັງຫົວເມືອງຕ່າງໆຂອງຊາວຢູດາແລະໄປຕາມຖົນທົນທາງໃນກູງເຢຣູຊາເລັມ ແລ້ວປ່າວປະກາດຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາຢູ່ທີ່ນັ້ນ ໃຫ້ບອກປະຊາຊົນຟັງເນື້ອແທ້ແຫ່ງຄຳຫມັ້ນສັນຍານີ້ ແລະໃຫ້ເຂົາປະພຶດຕາມ
- 7 ເມື່ອເຮົາພາບັນພະບູຣຸດຂອງເຂົາອອກຈາກເອຢິບ ເຮົາໄດ້ເຕືອນເຂົາຢ່າງເດັດຂາດໃຫ້ເຊື່ອຟັງຄຳຂອງເຮົາ ແລະໄດ້ເຕືອນເຂົາຕໍ່ມາຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງແລະເຮັດຕາມເລີຍ
- 8 ພວກເຂົາທຸກຄົນຍິ່ງພາກັນດີ້ດ້ານແລະທຳຊົ່ວຕໍ່ໄປເຫມືອນເດີມ ເຮົາໄດ້ສັ່ງເຂົາໃຫ້ເຊື່ອຟັງຄຳຫມັ້ນສັນຍາ ແຕ່ເຂົາໄດ້ປະຕິເສດ ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈິ່ງນຳໂທດທັງປວງທີ່ກ່າວຢູ່ໃນນັ້ນມາຖືກພວກເຂົາ”
- 9 ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈິ່ງກ່າວຕໍ່ເຢເຣມີຢາວ່າ, “ປະຊາຊົນຢູດາ ແລະຊາວກູງເຢຣູຊາເລັມກຳລັງຄິດກະບົດຕໍ່ສູ້ເຮົາ
- 10 ພວກເຂົາໄດ້ກັບຄືນໄປເຮັດບາບ ແລະບໍ່ຍອມທຳຕາມສິ່ງທີ່ເຮົາບອກເຫມືອນບັນພະບູຣຸດຂອງເຂົາ ເຂົາໄດ້ຂາບໄຫວ້ພຣະອື່ນ ຊາວອິສຣາເອນແລະຊາວຢູດາໄດ້ທຳຜິດຄຳຫມັ້ນສັນຍາທີ່ເຮົາໃຫ້ໄວ້ກັບບັນພະບູຣຸດຂອງເຂົາ
- 11 ດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈິ່ງເຕືອນວ່າຈະນຳພັຍວິບັດມາສູ່ເຂົາ ເຂົາຈະຫລົບຫລີກບໍ່ໄດ້ ແລະເມື່ອຮ້ອງຂໍໃຫ້ເຮົາຊ່ອຍເຫລືອ ເຮົາຈະບໍ່ຟັງສຽງຂອງເຂົາ
- 12 ເມື່ອນັ້ນປະຊາຊົນຢູດາແລະຊາວກູງເຢຣູຊາເລັມຈະໄປຮ້ອງໄຫ້ຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຈາກພຣະທີ່ເຂົາຖວາຍບູຊາ ແຕ່ວ່າເມື່ອພັຍວິບັດມາເຖິງ ພຣະເຫລົ່ານີ້ຈະຊ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ລອດພົ້ນບໍ່ໄດ້
- 13 ປະຊາຊົນຢູດາມີພຣະເຊື່ອຖືຫລາຍທີ່ກັນກັບມືເມືອງ ແລະຊາວນະຄອນເຢຣູຊາເລັມກໍຕັ້ງແທນສຳລັບຖວາຍບູຊາພຣະບາອານຫລາຍທີ່ກັນກັບຖົນທົນທາງໃນກູງເຢຣູຊາເລັມ
- 14 ເຢເຣມີຢາເອີຍ, ເຈົ້າຢ່າອ້ອນວອນຫລືທູນຂໍຕໍ່ເຮົາເພື່ອປະຊາຊົນເຫລົ່ານີ້ ເມື່ອເຂົາຕົກທຸກໄດ້ຍາກແລະຮ້ອງຂໍໃຫ້ເຮົາຊ່ອຍ ເຮົາຈະບໍ່ຟັງສຽງຂອງເຂົາ”
- 15 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈິ່ງກ່າວວ່າ, “ປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ເຮົາຮັກກຳລັງທຳຊົ່ວ ເຂົາມີສິດຫຍັງຈິ່ງມາຢູ່ໃນວິຫານຂອງເຮົາ ເຂົາຄິດວ່າຈະຫນີພົ້ນຈາກຄວາມຫລົ້ມຈົມໄດ້ດ້ວຍການບະບົນຂອງເຂົາ ແລະດ້ວຍການເຜົາສັຕບູຊາຢ່າງນັ້ນບໍ່ ເຂົາຄິດຈະຫນີໃຫ້ພົ້ນດ້ວຍວິທີຢ່າງນີ້ບໍ່
- 16 ຄັ້ງນຶ່ງເຮົາໄດ້ເອີ້ນເຂົາວ່າ ກົກຫມາກກອກໃບຂຽວສົດແລະມີຫມາກງາມ ແຕ່ບັດນີ້ເຮົາຈະມາຢ່າງສນັ່ນຫວັ່ນໄຫວ້ເຫມືອນສຽງພ້ຳຮ້ອງ ເພື່ອຈູດໃບແລະຫັກງ່າມັນຖິ້ມ
- 17 ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຍິ່ງໃຫຍ່ ຜູ້ໄດ້ປູກຝັງຊາວອິສຣາເອນແລະຊາວຢູດາ ແຕ່ບັດນີ້ເຮົາຈະນາບູຊູ່ເຂົາດ້ວຍພັຍວິບັດອັນຮ້າຍແຮງ ມັນແມ່ນເຂົາເອງນຳພັຍວິບັດນີ້ມາໃສ່ຕົນເອງ ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ກະທຳຜິດ ເຮົາໄດ້ຮ້າຍເຂົາດ້ວຍວ່າເຂົາໄດ້ຖວາຍບູຊາແກ່ ພຣະບາອານ”

ການປອງຮ້າຍເຢເຣມີຢາ

Jeremiah's Life Threatened

- 18 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈິ່ງສຳແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍຮູ້ ແລ້ວພຣະອົງຊົງສຳແດງກັມຂອງເຂົາແກ່ຂ້າພະອົງ

- 19 ແຕ່ຂ້າພຣະອົງເປັນເຫມືອນລູກແກະສຸພາບໂຕນຶ່ງ ຊຶ່ງຖືກພາມາເຖິງບ່ອນຂ້າ ຂ້າພຣະອົງບໍ່ຊາບເລີຍວ່າຂ້າພຣະອົງ
ເອງໄດ້ຖືກເຂົາວາງແຜນການຕໍ່ສູ້ໂດຍກ່າວວ່າ “ໃຫ້ເຮົາທຳລາຍຕົນໄມ້ກັບຜົນຂອງມັນເສັ້ງດ້ວຍ ໃຫ້ເຮົາຕັດເຂົາ
ອອກເສັ້ງຈາກແດນຄົນເປັນ ເພື່ອຊື່ຂອງເຂົາຈະບໍ່ເປັນທີ່ຣະລິກເຖິງອີກເລີຍ”
- 20 ແຕ່ວ່າ ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ຜູ້ຊົງພິພາກສາຢ່າງຊອບທັມ ຜູ້ຊົງທົດລອງດູທັງໃຈແລະຈິດ ຂໍໃຫ້ຂ້າພຣະ
ອົງແລະທັນການແກ້ແຄ້ນຂອງພຣະອົງຖືກແກ້ເຂົາ ເພາະຂ້າພຣະອົງໄດ້ມອບເຮືອງຂອງຂ້າພຣະອົງໄວ້ກັບພຣະອົງ
ແລ້ວ
- 21 ເຫດສັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ກ່ຽວກັບຄົນເມືອງອານາໂທດ ຜູ້ສແວງຫາຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະກ່າວ
ວ່າ “ຢ່າປະກາດພຣະຄຳໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫລືບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈະຕາຍດ້ວຍມືຂອງເຮົາ”
- 22 ເຫດສັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາຊົງກ່າວວ່າ “ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະລົງໂທດເຂົາທັງປວງ ພວກຄົນໜຸ່ມຈະຕາຍ
ດ້ວຍດາບ ບັນດາບຸດຊາຍແລະບຸດຍິງຂອງເຂົາຈະຕາຍດ້ວຍການອິດຢາກ
- 23 ຈະບໍ່ມີເຫລືອຈັກຄົນດຽວ ເພາະເຮົາຈະນຳຄວາມຮ້າຍມາສູ່ເມືອງອານາໂທດ ຄືປີແຫ່ງການລົງໂທດເຂົາ

12 ເຢເຣມີຢາຮັບທຸກແລະພຣະເຈົ້າຮັບຕອບ

Jeremiah Complains to God

- 1 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເມື່ອຂ້າພຣະອົງສູ້ຄະດີກັບພຣະອົງ ພຣະອົງກໍຊົງເປັນຝ່າຍຖືກ ເຖິງປານນັ້ນຂ້າພຣະອົງຍັງຂໍ
ທູນສເນີມູນຄະດີຂອງຂ້າພຣະອົງຕໍ່ພຣະອົງ ເຫດໃດທາງຂອງຄົນອະທັມຈຶ່ງຈະເຮັນຂຶ້ນ ເຫດໃດທຸກຄົນທີ່ທໍຣະຍົດກໍ
ຢູ່ເຢັນເປັນສຸກ
- 2 ພຣະອົງຊົງປຸກເຂົາທັງຫລາຍແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍຍັງຮາກລົງ ເຂົາທັງຫລາຍງອກງາມຂຶ້ນແລະບັງເກີດຜົນ ພຣະອົງ
ຊົງຢູ່ໃກ້ທີ່ປາກຂອງເຂົາ ແຕ່ໄກຈາກໃຈຂອງເຂົາ
- 3 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ພຣະອົງຊົງຮູ້ຈັກຂ້າພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງເຫັນຂ້າພຣະອົງ ແລະຊົງທົດລອງຄວາມຄິດຂອງ
ຂ້າພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ພຣະອົງ ຂໍຊົງດຶງເຂົາອອກມາເຫມືອນແກະສຳລັບການຂ້າ ແລະຕັ້ງເຂົາທັງຫລາຍໄວ້ຕ່າງຫາກເພື່ອ
ມື້ຂ້າ
- 4 ແຜ່ນດິນນີ້ຈະໄວ້ທຸກດິນປານໃດ ແລະຜັກຫຍ້າຕາມທັງນາທຸກແຫ່ງຈະທຽວແຫ້ງໄປດິນປານໃດ ເພາະຄວາມອະທັມ
ຂອງຜູ້ທີ່ອາສັຍຢູ່ໃນນັ້ນ ສັດແລະນົກກໍຖືກກວາດເອົາໄປຈົນສິ້ນ ເພາະເຂົາວ່າ “ພຣະອົງຈະບໍ່ທອດພຣະເນດບັນສຸດ
ປາຍຂອງເຮົາທັງຫລາຍ”

God Replies to Jeremiah

- 5 “ຖ້າເຈົ້າແລ່ນແຂ່ງກັບມະນຸດ ແລະເຂົາເຮັດໃຫ້ເຈົ້າອິດເມື່ອຍ ເຈົ້າຈະແຂ່ງກັບມ້າໄດ້ຢ່າງໃດ ແລະຖ້າເຈົ້າຍັງລົ້ມລົງ
ໃນແຜ່ນດິນທີ່ປອດພັຍ ເຈົ້າຈະເຮັດຢ່າງໃດໃນດົງລຸ່ມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
- 6 ເຫດວ່າພື້ນອງຂອງເຈົ້າແລະເຊື້ອສາຍຂອງບິດາເຈົ້າ ເຖິງວ່າເຂົາກໍໄດ້ກະທຳການທໍຣະຍົດຕໍ່ເຈົ້າ ເຂົາຍັງຮ້ອງຢ່າງ
ເຕັມສຽງໄລ່ຕາມເຈົ້າໄປ ເຖິງວ່າເຂົາເວົ້າຖ້ອຍຄຳຢ່າງດີກັບເຈົ້າ ຢ່າເຊື່ອເຂົາເລີຍ
- 7 “ເຮົາໄດ້ປະຖິ້ມວິຫານຂອງເຮົາ ເຮົາໄດ້ແກວງມໍຣະດົກຂອງເຮົາຖິ້ມ ເຮົາໄດ້ມອບຜູ້ທີ່ຮັກຂອງຈິດໃຈເຮົາໄວ້ໃນມືສັດ
ຕູຂອງເຂົາ
- 8 ມໍຣະດົກຂອງເຮົາໄດ້ກາຍເປັນເຫມືອນສິງໃນປ່າຕໍ່ເຮົາ ເຂົາແຜດສຽງຮ້ອງຂອງເຂົາເຂົ້າໃສ່ເຮົາ ເຫດສັນນັ້ນເຮົາຈຶ່ງ
ກຽດຊັງເຂົາ
- 9 ມໍຣະດົກຂອງເຮົາເປັນແກ່ເຮົາເຫມືອນນົກລາຍຕ່າງ ນົກລາຍຕ່າງທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບໄດ້ຕໍ່ສູ້ເຂົາ ໄປເຖິດ ໄປເຕົ້າໂຮມສັດ
ປ່າທັງສິ້ນ ນຳພວກເຂົາມາກິນເສັງ

- 10 ຜູ້ລ້ງແກະຈຳນວນຫລາຍໄດ້ທຳລາຍສວນອະນຸມຸງຂອງເຮົາເສັງ ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຢຽບຢຳສວນຂອງເຮົາລົງ ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ກະທຳສວນທີ່ເຮົາມັກຫລາຍໃຫ້ກາຍເປັນຖິ່ນກັນດານທີ່ຮ້າງເປົ່າ
- 11 ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ກະທຳສວນຂອງເຮົາໃຫ້ຮ້າງເປົ່າ ເມື່ອຮ້າງເປົ່າສວນນັ້ນກໍໄວ້ທຸກຕໍ່ເຮົາ ແຜ່ນດິນທັງສິ້ນກໍຖືກປະໃຫ້ຮ້າງເປົ່າ ເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດເອົາໃຈໃສ່ເຮື່ອງນັ້ນ
- 12 ຜູ້ທຳລາຍລ້າງໄດ້ມາເທິງບັນດາທີ່ສູງທັງປວງໃນຖິ່ນກັນດານ ເພາະວ່າແສງດາບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຳລາຍຈາກປາຍແຜ່ນດິນນີ້ໄປເຖິງປາຍອີກຂ້າງນຶ່ງ ມະນຸດບໍ່ມີສັນຕິພາບ
- 13 ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຫວ່ານເຂົ້າສາລີແຕ່ໄດ້ກຽວໜາມ ເຂົາໄດ້ກະທຳໃຫ້ຕົນເອງອິດເມື່ອຍແຕ່ບໍ່ໄດ້ກຳໄລທຍັງ ເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງລະອາຍດ້ວຍຜົນການກຽວຂອງເຈົ້າ ດ້ວຍເຫດຄວາມພິໂຣດອັນຮຸນແຮງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”
- 14 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ດ້ວຍເຮື່ອງເພື່ອນບ້ານທີ່ຊົ່ວຊ້າຂອງເຮົາ ຜູ້ທີ່ໄດ້ແຕະຕ້ອງມໍຣະດົກຊຶ່ງເຮົາໄດ້ໃຫ້ອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງເຮົາສືບມໍຣະດົກນັ້ນ ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະຖອນເຂົາທັງຫລາຍຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນຂອງເຂົາ ແລະເຮົາຈະຖອນເຊື້ອສາຍຢູ່ດາຈາກຖ້າມກາງເຂົາທັງຫລາຍ
- 15 ແລະຫລັງຈາກທີ່ເຮົາໄດ້ຖອນເຂົາທັງຫລາຍຂຶ້ນແລ້ວ ເຮົາຈະມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ເຂົາອີກ ໃຫ້ທຸກຄົນມາຍັງມໍຣະດົກຂອງຕົນແລະຍັງແຜ່ນດິນຂອງຕົນ
- 16 ແລະຈະເກີດກໍຣະນີຂຶ້ນວ່າ ຖ້າເຂົາທັງຫລາຍຈະອິດສາສຶກສາທາງແຫ່ງໄພ່ພົນຂອງເຮົາ ຄືປະຕິຍານໃນນາມຂອງເຮົາວ່າ “ຕາບໃດທີ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່” ຢ່າງທີ່ເຂົາໄດ້ສອນໄພ່ພົນຂອງເຮົາໃຫ້ປະຕິຍານໂດຍພຣະບາອານແລ້ວເຂົາຈະໄດ້ຮັບການສ້າງຂຶ້ນໄວ້ຢູ່ຖ້າມກາງໄພ່ພົນຂອງເຮົາ
- 17 ແຕ່ຖ້າເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ຟັງ ແລ້ວເຮົາຈະຖອນປະຊາຊາດນັ້ນຂຶ້ນແລະທຳລາຍເຂົາຈົນສິ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”

13 ບົດຮຽນຈາກຜ້າຄາດແອວທີ່ເປື້ອຍ

The Linen Loincloth

- 1 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ, “ຈົ່ງໄປຊື້ຜ້າປ່ານຄາດແອວມາຜືນນຶ່ງ ຄາດແອວຂອງເຈົ້າໄວ້ແລະຢ່າຈຸ່ມນໍ້າ”
- 2 ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຊື້ຜ້າຄາດແອວຜືນນຶ່ງຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄາດແອວຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້
- 3 ແລະຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າຄັ້ງທີສອງວ່າ,
- 4 “ຈົ່ງເອົາຜ້າຄາດແອວຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ຊື້ມາ ຊຶ່ງຢູ່ທີ່ແອວຂອງເຈົ້າ ແລະຈົ່ງລຸກຂຶ້ນໄປຍັງແມ່ນໍ້າເອີຟຣາດ ແລະເຊື່ອງຜ້ານັ້ນໄວ້ໃນຫລັບຫີນແຫ່ງນຶ່ງ”
- 5 ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄປ ແລະເຊື່ອງຜ້ານັ້ນໄວ້ຂ້າງແມ່ນໍ້າເອີຟຣາດ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າ
- 6 ຕໍ່ມາອີກຫລາຍວັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນໄປຍັງແມ່ນໍ້າເອີຟຣາດ ແລະເອົາຜ້າຄາດແອວຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສົ່ງເຈົ້າໃຫ້ເຊື່ອງໄວ້ນັ້ນ ເອົາອອກມາເສັງຈາກທີ່ນັ້ນ
- 7 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍໄປທີ່ແມ່ນໍ້າເອີຟຣາດ ແລະຂຸດເອົາຜ້າຄາດແອວມາຈາກທີ່ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອງໄວ້ ເບິ່ງແມ, ຜ້າຄາດແອວນັ້ນເປື້ອຍໝົດຈົນໃຊ້ການຫຍັງບໍ່ໄດ້
- 8 ແລ້ວຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍມາຍັງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ,
- 9 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຮົາກໍຈະທຳລາຍຄວາມທະນິງໃຈຂອງຢູດາ ແລະຄວາມທະນິງໃຈອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເຢຣູຊາເລັມເສັງຢ່າງນັ້ນແຫລະ
- 10 ຄືຊົນຊາດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍນີ້ ຜູ້ປະຕິເສດບໍ່ຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ຜູ້ທີ່ດຶກທຳຕາມໃຈຂອງຕົນເອງ ແລະໄດ້ຕິດຕາມພຣະອື່ນເພື່ອຈະບົວລະບັດແລະນະມັສການພຣະເຫລົ່ານັ້ນ ຈະເປັນເຫມືອນຜ້າຄາດແອວນີ້ຊຶ່ງຈະໃຊ້ການຫຍັງກໍບໍ່ໄດ້

11 ເພາະຜ້າຄາດແອວຕິດຢູ່ທີ່ແອວຂອງມະນຸດສັນໃດເຮົາກໍໄດ້ກະທຳໃຫ້ປະຊາຊົນທັງປວງຂອງອິສຣາເອນແລະປະຊາຊົນທັງປວງຂອງຍູດາຕິດຢູ່ກັບເຮົາສັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ ເພື່ອເຂົາທັງຫລາຍຈະເປັນໄພ່ພົນ ຊື່ສຽງ ທີ່ສັຣເສີນ ແລະທີ່ພູມໃຈແກ່ເຮົາ ແຕ່ເຂົາທັງຫລາຍກໍບໍ່ຟັງ

Symbol of the Wine-jars

12 “ສະນັ້ນ ເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວຖ້ອຍຄຳນີ້ແກ່ເຂົາທັງຫລາຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ເຫລົ່າອະງຸ່ນຈະເຕັມໄທທຸກໜ່ວຍ” ແລະເຂົາທັງຫລາຍຈະເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ “ເຮົາບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າເຫລົ່າອະງຸ່ນຈະຕ້ອງເຕັມໄທທຸກໜ່ວຍ”

13 ແລ້ວເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາທັງຫລາຍວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະໃຫ້ຂາວແຜ່ນດິນນີ້ທັງສິ້ນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມມືນເມົາ ຄືກະສັດທັງຫລາຍຂອງຜູ້ປະທັບເທິງບັນລັງຂອງດາວິດ ພວກປະໂຮຫິດ ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະຊາວກຸງເຢຣູຊາເລັມທັງສິ້ນ

14 ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຮົາຈະແກ່ວງເຂົາທັງຫລາຍໃຫ້ຊົນກັນແລະກັນ ພວກພໍ່ກໍຊົນກັບລູກ ເຮົາຈະບໍ່ສົງສານຫລືບໍ່ໄວ້ຊີວິດ ຫລືມີຄວາມເມດຕາທີ່ເຮົາຈະບໍ່ທຳລາຍເຂົາ”

Exile Threatened

15 ຈຶ່ງຟັງແລະງຽງຫູຟັງ ຢ່າເຍີ້ຍິ່ງຈອງທອງໄປເລີຍ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງລົ້ນພຣະວາຈາແລ້ວ

16 ຈຶ່ງຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍ ກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະຊົງນຳຄວາມມືດມາ ກ່ອນທີ່ຕີນຂອງເຈົ້າຈະສະດຸດເທິງພູທີ່ມີແສງສ່ອງ ແລະຂນະເມື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍມອງຫາຄວາມສວ່າງ ພຣະອົງຊົງກັບໃຫ້ເປັນຄວາມມືດຄື້ມ ແລະຊົງກະທຳໃຫ້ເປັນຄວາມມືດຕິບ

17 ແຕ່ຖ້າເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຟັງ ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະຮ້ອງໄຫ້ລັບໆເພາະຄວາມທະນົງໃຈຂອງເຈົ້າ ຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງໜັກ ແລະມີນ້ຳຕາອາບໜ້າ ເພາະຝູງແກະຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖືກຕ້ອນເອົາໄປເປັນຊະເລີຍ

18 ຈຶ່ງກ່າວແກ່ພຣະຣາຊາແລະພຣະຣາຊິນີວ່າ “ຂໍຊົງປະທັບໃນທີ່ຕໍ່າ ເພາະວ່າມົງກຸດອັນງາມຂອງພຣະອົງໄດ້ຫລິ້ນລົງຈາກພຣະສຽນຂອງພຣະອົງແລ້ວ”

19 ຫົວເມືອງແຫ່ງເນເກັບກໍຖືກປົດ ຊຶ່ງບໍ່ມີໃຜຈະເປີດໄດ້ ຢູດາທັງສິ້ນກໍຖືກກວາດໄປເປັນຊະເລີຍແລ້ວ ພວກທັງສິ້ນນີ້ຖືກກວາດໄປແລ້ວ

20 “ຈຶ່ງເງິຍໜ້າຂອງເຈົ້າຂຶ້ນເບິ່ງ ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນທີ່ມາຈາກທິດເໜືອ ຝູງແກະທີ່ໄດ້ມອບໄວ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້ານັ້ນຢູ່ໃສ ຄືຝູງແກະທີ່ງົດງາມຂອງເຈົ້ານັ້ນ

21 ເຈົ້າຈະວ່າຢ່າງໃດເມື່ອເຂົາຕັ້ງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ຊຶ່ງຕົວເຈົ້າເອງໄດ້ສອນໃຫ້ເປັນມິດກັບເຈົ້າ ໄວ້ເປັນປະມຸກຂອງເຈົ້າ ຄວາມເຈັບປວດຈະບໍ່ເຂົ້າມາຄອບງຳເຈົ້າ ເໝືອນຢ່າງຄວາມເຈັບປວດຂອງຜູ້ຍິ່ງທີ່ກຳລັງເກີດລູກຫລື

22 ແລະຖ້າເຈົ້າວ່າໃນໃຈຂອງເຈົ້າວ່າ “ເປັນຫຍັງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງເກີດກັບຂ້ອຍ” ກໍເພາະບາບຊົ່ວທີ່ຫລວງຫລາຍໃຫຍ່ໂຕຂອງເຈົ້າ ສິ້ນເສື້ອຂອງເຈົ້າຈຶ່ງຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນແລະເຈົ້າຖືກຂົ່ມຂຶ້ນ

23 ຄົນເອທິໂອເປັງປຸ່ງຜິວພັນຂອງຕົນເອງໄດ້ຫລື ຫລືເສືອດາວປຸ່ງນລາຍຂອງມັນ ຖ້າໄດ້ແລ້ວເຈົ້າທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ເຄີຍກະທຳຄວາມຊົ່ວຈະມາກະທຳຄວາມດີກໍໄດ້

24 ເຮົາຈະກະຈັດກະຈາຍເຂົາທັງຫລາຍໄປເໝືອນແກບທີ່ຖືກລົມຈາກຖິ່ນກັນດານ

25 ນີ້ເປັນສ່ວນຂອງເຈົ້າ ເປັນສ່ວນທີ່ເຮົາໄດ້ຕວງອອກໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ ເພາະເຈົ້າໄດ້ລົມເຮົາ ແລະໄວ້ວາງໃຈໃນການມຸສາ

26 ສະນັ້ນ ເຮົາເອງຈະຍົກເສື້ອຄຸມຂອງເຈົ້າມາປົກໜ້າເຈົ້າ ຄືໃຫ້ເຫັນຄວາມອັບອາຍຂາຍໜ້າຂອງເຈົ້າ

27 ເຮົາໄດ້ເຫັນການທີ່ໜ້າກງດຂ້າງຂອງເຈົ້າ ການລ່ວງປະເວນີຂອງເຈົ້າແລະການຄໍ່າຄວນທາ ການຫລິ້ນຊູ້ຕາມຣາຄະ
ຂອງເຈົ້າເທິງຈ້າຍພູທັງຫລາຍທີ່ໃນທົ່ງນາ ໂອ ເຢຣູຊາເລັມເອີຍ, ວິບັດແກ່ເຈົ້າອີກດິນປານໃດ ເຈົ້າຈຶ່ງຈະຍອມກະທໍາ
ໃຫ້ເຈົ້າສະອາດໄດ້”

14 ຂ່າວກ່ຽວກັບຄວາມແຫ້ງແລ້ງ

The Great Drought

- 1 ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງມາເຖິງເຢເຣເມີຢາ ກ່ຽວດ້ວຍເຣື່ອງຄວາມແຫ້ງແລ້ງວ່າ,
- 2 “ຢູດາໄວ້ທຸກ ແລະປະຕູເມືອງທັງປວງຂອງນາງກໍ່ອ່ອນກໍາລັງລົງ ປະຊາຊົນຂອງນາງກໍ່ແຕ່ງດໍາ ໜ້າກໍ່ມື່ນຢູ່ເທິງແຜ່ນ
ດິນ ແລະສຽງຮ້ອງຂອງເຢຣູຊາເລັມກໍ່ຂຶ້ນໄປ
- 3 ເຈົ້ານາຍຂອງນາງສັ່ງຄົນໃຊ້ຂອງເຂົາໃຫ້ໄປຕັກນໍ້າ ເຂົາທັງຫລາຍໄປຍັງທີ່ຂັງນໍ້າເຫັນວ່າບໍ່ມີນໍ້າ ເຂົາທັງຫລາຍກໍ່ກັບ
ໄປດ້ວຍພາຂຸນະເປົ່າ ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ອາຍແລະຂາຍໜ້າ ເຂົາຈຶ່ງຄຸມຫົວຂອງເຂົາທັງຫລາຍເສັງ
- 4 ເພາະເຣື່ອງແຜ່ນດິນທີ່ແຫ້ງແລ້ງ ເນື່ອງຈາກບໍ່ມີຝົນຕົກເທິງແຜ່ນດິນ ຊາວນາທັງຫລາຍກໍ່ອັບອາຍ ເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງ
ງຄຸມຫົວຂອງເຂົາເສັງ
- 5 ແມ່ນແຕ່ກວາງໂຕແມ່ທີ່ຢູ່ໃນທ້ອງທົ່ງກໍ່ປະຖິ້ມລູກທີ່ອອກໃຫມ່ຂອງມັນເສັງ ເພາະວ່າບໍ່ມີຫຍ້າ
- 6 ລໍ່ປ່າຍືນຢູ່ເທິງທີ່ສູງໂລ້ນ ມັນຫາຍໃຈຫອບເຫມືອນກັບຫມາປ່າ ຕາຂອງມັນກໍ່ມີດມົວ ເພາະວ່າບໍ່ມີຜັກຫຍ້າ
- 7 “ແມ້ວ່າບາບຊົ່ວຂອງຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍກໍ່ເປັນພຍານປັກປ່າຂ້າພຣະອົງ ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍພຣະອົງຊົງໂຜດ
ເພື່ອເຫັນແກ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ບັນດານການກັບສັດຂອງຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍກໍ່ມາກຍິ່ງ ຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍ
ກະທໍາບາບຕໍ່ພຣະອົງ
- 8 ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ເປັນຄວາມຫວັງແຫ່ງອິສຣາເອນ ເປັນພຣະຜູ້ຊ່ອຍຂອງເຂົາຍາມລໍາບາກ ເຫດໃດພຣະອົງຈະຊົງ
ເປັນເຫມືອນແຂກເມືອງໃນແຜ່ນດິນ ຫລືເຫມືອນຄົນເດີນທາງແລະອາສັຍຄ້າງພຽງຄົນດຽວ
- 9 ເຫດໃດພຣະອົງຈະຊົງເປັນເຫມືອນຊາຍທີ່ກໍາລັງງົງ ຫລືເຫມືອນຄົນທີ່ມີກໍາລັງຫລາຍແຕ່ຊ່ອຍໃຜບໍ່ໄດ້ ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ ເຖິງປານນັ້ນກໍ່ດີ ພຣະອົງຊົງສະຖິດຖໍາມາກາງຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍ ຄົນເຂົາເອີ້ນພວກຂ້າພຣະອົງໂດຍພຣະ
ນາມຂອງພຣະອົງ ຂໍຢ່າຊົງປະຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍໄວ້ເສັງ”
- 10 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວກັບຊົນຊາດນີ້ວ່າ ເຂົາທັງຫລາຍຮັກທີ່ຈະພະເນຈອນໄປຢ່າງນີ້ ເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ຢັບຢັ້ງຕີນ
ຂອງເຂົາໄວ້ ສະນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຊົງໂຜດເຂົາ ພຣະອົງຈະຊົງຣະລຶກເຖິງບາບຊົ່ວຂອງເຂົາ ແລະລົງໂທດການ
ຜິດບາບຂອງເຂົາ”
- 11 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ຢາຮ້ອງຂໍໃຫ້ເຮົາຊ່ອຍເຫລືອຄົນເຫລົ່ານີ້
- 12 ຖ້າຫາກເຂົາຖືສິນອິດອາຫານ ເຮົາກໍ່ຈະບໍ່ຟັງສຽງຮ້ອງໄຫ້ຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຂອງເຂົາ ຖ້າຫາກເຜົາສັດແລະຖວາຍ
ອາຫານແກ່ເຮົາ ເຮົາກໍ່ຈະບໍ່ຮັບເອົາ ແຕ່ຈະຂ້າເຂົາໃນເວລາສົງຄາມ ໂດຍໃຫ້ອິດຢາກແລະເຈັບໂຂດດ້ວຍພຍາດ

Denunciation of Lying Prophets

- 13 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງຊາບແລ້ວວ່າ ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມຈະບອກປະ
ຊາຊົນວ່າບໍ່ມີສົງຄາມ ແລະການອິດຢາກດອກ ເພາະວ່າພຣະອົງຈະໃຫ້ມີແຕ່ຄວາມສົງຄາມເທົ່ານັ້ນໃນແຜ່ນດິນ
ຂອງພວກຂ້າພຣະອົງ”
- 14 ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕອບວ່າ, “ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມຈະໃຊ້ນາມຂອງເຮົາເວົ້າຕົວະ ເຮົາບໍ່ໄດ້ໃຊ້ໃຫ້ເຂົາໄປ ບໍ່
ໄດ້ສັ່ງຫລືບອກເຂົາສິ່ງທີ່ເຂົາບອກເຈົ້າແມ່ນນິມິດທີ່ບໍ່ໄດ້ມາຈາກເຮົາ ເປັນຄໍາປະກາດທີ່ໄຮ້ຜົນ ແລະເປັນສິ່ງທີ່ເຂົາ
ນຶກຜົນເອົາເອງ

- 15 ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບອກເຈົ້າເຖິງສິ່ງທີ່ເຮົາຈະເຮັດກັບພວກປະກາດພຣະທັມຜູ້ທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ໃຊ້ໄປ ຄືພວກທີ່ເວົ້າໃນນາມຂອງເຮົາວ່າ ເສີກສິງຄາມ ແລະການອິດຢາກຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນນີ້ ເຮົາຈະຂ້າຜູ້ນັ້ນໃຫ້ຕາຍດ້ວຍເສີກສິງຄາມ ແລະການອິດຢາກ
- 16 ປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນພວກປະກາດກ່າວດັ່ງນີ້ ກໍຈະຕາຍດ້ວຍເສີກສິງຄາມ ແລະການອິດຢາກເໝືອນກັນ ຊາກສົບຂອງເຂົາຈະຖືກຖິ້ມໄວ້ຕາມຖົນິນໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຝັງສົບຂອງເຂົາ ເຫດການນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາທັງໝົດ ທັງລູກເມັງຂອງພວກເຂົາດ້ວຍ ເຮົາຈະທຳໃຫ້ເຂົາໄດ້ຮັບຜົນຊົ່ວຍ້ອນການກະທຳຊົ່ວຂອງເຂົາເອງ
- 17 ດຽວນີ້ ເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າກັບປະຊາຊົນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢາກຮ້ອງໂທ້ລອດໄປ ຢາກໃຫ້ນ້ຳຕາອອກຕອດມື້ຕອດຄືນ ເພາະວ່າບຸດສາວພິມມະຈາຣີແຫ່ງຊົນຊາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຈັບໂຂຫລາຍ ຍ້ອນພວກເຂົາຖືກທຳຮ້າຍຢ່າງຮຸນແຮງ
- 18 ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າອອກໄປຕາມທັງນາກຳພົບເຫັນຊາກສົບຄົນຕາຍຍ້ອນເສີກສິງຄາມ ເມື່ອເຂົ້າໄປໃນເມືອງກຳພົບເຫັນຄົນຕາຍຍ້ອນການອິດຢາກ ແຕ່ພວກປະກາດພຣະທັມ ແລະປະໂຫຍດໄດ້ເຮັດວຽກຕໍ່ໄປໂດຍພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າມີຫຍັງໄດ້ເກີດຂຶ້ນ

ປະຊາຊົນສາລະພາບຜິດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

The People Plead for Mercy

- 19 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງປະຖິ້ມຊາວຢູດາເດັດຂາດແລ້ວບໍ່ ຊົງກຽດຊັງປະຊາຊົນເມືອງຊີໂອນແລ້ວບໍ່ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຊົງທຳຮ້າຍພວກຂ້າພຣະອົງຢ່າງໜັກຈົນພວກຂ້າພຣະອົງບໍ່ສາມາດຮັກສາໃຫ້ດີໄດ້ ພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ລໍຄອຍຄວາມສຽບສຸກແຕ່ບໍ່ເຫັນຫຍັງເກີດຂຶ້ນເລີຍ ພວກຂ້າພຣະອົງຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບການຮັກສາໃຫ້ດີແຕ່ພໍ້ວິບັດກັບເກີດມາແທນ
- 20 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພວກຂ້າພຣະອົງຍອມສາລະພາບທີ່ໄດ້ທຳບາບ ແລະທີ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ທຳກໍດີ ພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ທຳບາບຕໍ່ສູ້ພຣະອົງແທ້
- 21 ຢ່າຄຽດຊັງພວກຂ້າພຣະອົງຖ້ອນ ຈົ່ງເຫັນແກ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ຂໍຢ່ານຳຄວາມເສື່ອມເສັ້ນມາຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ບ່ອນພຣະບັນລັງອັນສ່ຽງຮາສີຂອງພຣະອົງຕັ້ງຢູ່ ຂໍຈົ່ງຮັກສາຄຳທັມສັນຍາທີ່ພຣະອົງຊົງໃຫ້ໄວ້ກັບພວກຂ້າພຣະອົງ ຂໍຢ່າຍົກເລີກເສັ້ງ
- 22 ຝົນບໍ່ໄດ້ຕົກລົງມາຍ້ອນພຣະນາມຂອງພວກ ຫລືຍ້ອນທ້ອງຟ້າ ມີແຕ່ພຣະອົງດຽວທີ່ນັ້ນທີ່ທຳສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ ພວກຂ້າພຣະອົງຫວັງໃຈໃນພຣະອົງ

15 ຄາວພິພາກສາປະຊາຊົນຢູດາ

Punishment Is Inevitable

- 1 ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ເຖິງແມ່ນວ່າໂມເຊແລະຊາມູເອນຈະຍືນອ້ອນວອນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ ເຮົາກໍຈະບໍ່ມີໃຈເມດຕາປະຊາຊົນເຫລົ່ານີ້ເລີຍ ຈົ່ງໃຫ້ເຂົາໜີໄປພົ້ນສາຍຕາຂອງເຮົາເສັ້ງ
- 2 ຖ້າພວກເຂົາຖາມເຈົ້າວ່າ ຈະໃຫ້ພວກເຮົາໄປໃສ ຈົ່ງບອກເຂົາດັ່ງນີ້, “ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ກຳນົດໃຫ້ຕາຍດ້ວຍເຊື້ອໂຣກກໍຈະຕາຍຢ່າງນັ້ນ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ກຳນົດໃຫ້ຕາຍດ້ວຍເສີກສິງຄາມກໍຈະຕາຍຢ່າງນັ້ນ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ກຳນົດໃຫ້ຕາຍດ້ວຍການອິດຢາກກໍຈະຕາຍຢ່າງນັ້ນ ຄົນທີ່ກຳນົດໃຫ້ຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍກໍຈະຖືກຈັບໄປ
- 3 ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັດສິນໃຈແລ້ວວ່າ ຈະໃຫ້ສິ່ງໜ້າຍ້ານສີ່ຢ່າງນີ້ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ ຄືເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍດ້ວຍເສີກສິງຄາມ ຊາກສົບຈະຖືກໜາມດຶງແກ່ໄປ ຝູງນົກຈະສັບຕອດກິນ ແລະເຫລືອນັ້ນສັດປ່າຈະກິນອີກ
- 4 ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ນາງາຊາດທົ່ວໂລກຕົກໃຈຍ້ານ ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ ເນື່ອງຈາກສິ່ງທີ່ມານັສເຊ ບຸດເຮເຊກຢາໄດ້ກະທຳໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເມື່ອຄາວພຣະອົງຊົງເປັນກະສັດຂອງຊາວຢູດານັ້ນ”
- 5 ເຢຣູຊາເລັມເອີຍ ໃຜຈະສົງສານເຈົ້າຫລືໃຜຈະເສັ້ງໃຈກັບເຈົ້າ ໃຜຈະແວະມາຖາມທຸກສຸກຂອງເຈົ້າ

- 6 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຈົ້າໄດ້ປະຕິເສດເຮົາ ເຈົ້າຖອຍຫລັງເລື້ອຍໄປ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຢຽດມືອອກໄປຕໍ່ສູ້ເຈົ້າ ແລະທຳລາຍເຈົ້າ ເຮົາເມື່ອຍອິດຕໍ່ການຜ່ອນຜັນແລ້ວ
- 7 ເຮົາໄດ້ຊັດເຂົາດ້ວຍສັມຊັດເຂົ້າ ໃນບັນດາປະຕູແຫ່ງເມືອງນັ້ນ ເຮົາໄດ້ທຳໃຫ້ລູກຂອງເຂົາທັງຫລາຍຕາຍ ເຮົາໄດ້ທຳລາຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາ ເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຫັນກັບຈາກພຶດຕິການຂອງເຂົາ
- 8 ເຮົາກະທຳໃຫ້ຍິງຫມ້າຍຂອງເຂົາມີຫລາຍ ຍິ່ງກວ່າຊາຍໃນທະເລ ໃນຕອນກາງເວັນ ເຮົາໄດ້ນຳຜູ້ທຳລາຍມາສູ່ບັນດາແມ່ຂອງຄົນຫນຸ່ມທັງຫລາຍ ເຮົາໄດ້ກະທຳໃຫ້ຄວາມແສນຣະທົມແລະຄວາມສຍິດສຍອງຕົກເຫນືອນາງໂດຍທັນທີທັນໃດ
- 9 ນາງທີ່ມີບຸດເຈັດຄົນກໍ່ອອນກຳລັງ ນາງສລົບໄປແລ້ວ ດວງຕາເວັນຂອງນາງຕົກເມື່ອຍັງເວັນຢູ່ ນາງໄດ້ຮັບຄວາມລະອາຍແລະຖືກຫຍາມນ້ຳຫນ້າ ເຮົາຈະມອບຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ໃຫ້ແກ່ດາບຕໍ່ຫນ້າສັດຕູຂອງເຂົາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”

Jeremiah Complains Again and Is Reassured

- 10 ແມ່ເອີຍ, ວິບັດແກ່ຂ້ານ້ອຍ ທີ່ແມ່ໄດ້ເກີດຂ້ານ້ອຍມາ ເປັນຄົນທີ່ໃຫ້ເກີດການແບ່ງແຍກແລະການຊົງດີແກ່ແຜ່ນດິນທັງສິ້ນ ຂ້ານ້ອຍກໍ່ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຍິມ ຫລືຂ້ານ້ອຍກໍ່ບໍ່ໄດ້ຍິມເຂົາ ແຕ່ເຂົາທຸກຄົນແຊ່ງຂ້ານ້ອຍ
- 11 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຖ້າຂ້າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ອ້ອນວອນພຣະອົງເພື່ອຄວາມດີຂອງເຂົາ ຖ້າຂ້າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ທູນຂໍຕໍ່ພຣະອົງເພື່ອສັດ ຕຽນໃນເວລາລຳບາກແລະໃນເວລາທຸກໃຈກໍ່ປ່ອຍໃຫ້ເປັນໄປຢ່າງນັ້ນເຖິດ ພຣະອົງເຈົ້າຂ້າ
- 12 ມີຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດຫັກເຫລັກໄດ້ຫລື ຄືເຫລັກຈາກທິດເຫນືອແລະທອງສຳຣິດ
- 13 ຫລັກຖານບ້ານຊ່ອງແລະຊັບສົມບັດຂອງເຈົ້າຈະມອບໃຫ້ເປັນຂອງຍິດບໍ່ຄິດຄ່າເພາະບາບທັງສິ້ນຂອງເຈົ້າຕລອດທົ່ວດິນແດນຂອງເຈົ້າ
- 14 ເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ເຈົ້າບົວຣະບັດສັດຕູຂອງເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກເພາະຄວາມໂກດຂອງເຮົາ ເຮົາກໍ່ໄຟຂຶ້ນຊຶ່ງຈະໄຫມ້ຢູ່ເປັນນິດ

ພຣະເຈົ້າຊົງເລົ່າໂລມເຢເຣມີຢາ

- 15 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງຊາບ ຂໍຊົງຣະລຶກເຖິງຂ້າພຣະອົງ ແລະຍັງມຢາມຂ້າພຣະອົງ ຂໍຊົງແກ້ແຄ້ນຜູ້ຂົ່ມເຫັງຂ້າພຣະອົງເພື່ອຂ້າພຣະອົງ ເພາະການອິດກັ້ນພຣະທັຍຂອງພຣະອົງນັ້ນ ຂໍຢ່າຊົງນຳຂ້າພຣະອົງໄປເສັງ ຂໍຊົງໄຜດຮູ້ວ່າຂ້າພຣະອົງທົນການຕິຕຽນດ້ວຍເຫັນແກ່ພຣະອົງ
- 16 ເມື່ອພົບພຣະວັຈນະຂອງພຣະອົງແລ້ວ ຂ້າພຣະອົງກໍ່ກິນເສັງ ພຣະວັຈນະຂອງພຣະອົງເປັນຄວາມຊຶ່ນບານແກ່ຂ້າພຣະອົງ ແລະເປັນຄວາມບໍ່ຕີຍິນດີແຫ່ງຈິດໃຈຂອງຂ້າພຣະອົງ ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຈອມໂຍທາ ເພາະວ່າເຂົາເອີ້ນຂ້າພຣະອົງຕາມ ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ
- 17 ຂ້າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ນັ່ງຢູ່ໃນຫມູ່ຄົນທີ່ພາກັນສນຸກສນານ ທັງຂ້າພຣະອົງກໍ່ບໍ່ໄດ້ຍິນດີ ຂ້າພຣະອົງນັ່ງຢູ່ຄົນດຽວ ເພາະວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຢູ່ເທິງຂ້າພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງຊົງໃຫ້ຂ້າພຣະອົງເຕັມດ້ວຍຄວາມກົ້ວ
- 18 ເຫດໃດຄວາມເຈັບຂອງຂ້າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຢຸດຢັ້ງ ບາດແຜຂອງຂ້າພຣະອົງກໍ່ຮັກສາບໍ່ຫາຍ ມັນບໍ່ຍອມຫາຍ ພຣະອົງຊົງເປັນເຫມືອນລຳທານຫລອກລວງແກ່ຂ້າພຣະອົງຫລື ຫລືຢ່າງນ້ຳທີ່ເຫືອດແຫ້ງ
- 19 ເຫດສັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ຖ້າເຈົ້າກັບມາ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າກັບສູ່ສະພາບດີ ແລະເຈົ້າຈະຍືນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າເຮົາ ຖ້າເຈົ້າອອກປາກເວົ້າແຕ່ສິ່ງປະເສີດ ແລະບໍ່ເວົ້າສິ່ງຊົ່ວ ເຈົ້າຈະເປັນເຫມືອນປາກຂອງເຮົາ ເຂົາທັງຫລາຍຈະຫັນກັບມາຫາເຈົ້າ ແຕ່ເຈົ້າຢ່າຫັນໄປຫາເຂົາ
- 20 ເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ເຈົ້າເປັນກຳແພງປ້ອມທອງສຳຣິດແກ່ຊົນຊາດນີ້ ເຂົາທັງຫລາຍກໍ່ຈະຕໍ່ສູ້ກັບເຈົ້າ ແຕ່ເຂົາຈະບໍ່ຊະນະເຈົ້າ ເພາະເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າ ຈະຊ່ອຍໃຫ້ລອດແລະຊ່ອຍກູ້ເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວດັ່ງນີ້
- 21 ເຮົາຈະຊ່ອຍກູ້ເຈົ້າຈາກມືຂອງຄົນອະທັມ ແລະໂຖ່ເຈົ້າຈາກກຳມືຂອງຄົນທີ່ໂຫດຮ້າຍ”

16 ພຣະເຈົ້າຊົງພິພາກສາລົງໂທດປະຊາຊົນ

Jeremiah's Callback and Message

- 1 ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ,
- 2 “ເຈົ້າຢ່າມີພຣຍາ ເຈົ້າຢ່າມີລູກຊາຍຫລືລູກຍິງໃນທີ່ນີ້
- 3 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າເຮືອງລູກຊາຍແລະລູກຍິງທີ່ເກີດໃນທີ່ນີ້ ແລະຊົງກ່າວເຖິງພວກແມ່ທີ່ເກີດລູກເຫລົ່ານັ້ນ ແລະພວກພໍ່ທີ່ໃຫ້ບັງເກີດຄົນເຫລົ່ານັ້ນໃນແຜ່ນດິນນີ້ວ່າ
- 4 ເຂົາທັງຫລາຍຈະຕາຍດ້ວຍໂຣກຮ້າຍ ຈະບໍ່ມີການໂອ້ຍຄາງອາລັຍເຂົາທັງຫລາຍ ຫລືຈະບໍ່ມີໃຜຈັດການຝັງເຂົາ ເຂົາຈະເປັນເຫມືອນກອງຝຸ່ນທີ່ຢູ່ເທິງພື້ນແຜ່ນດິນ ເຂົາທັງຫລາຍຈະພົນາດດ້ວຍດາບແລະການອຶດຢາກ ແລະສົບທັງຫລາຍຂອງເຂົາຈະເປັນອາຫານຂອງນົກໃນອາກາດແລະຂອງສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນ
- 5 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ຢ່າເຂົ້າໄປໃນເຮືອນທີ່ຄໍ່າຄວນ ຫລືໄປໂອ້ຍຄາງ ຫລືໄປເສັງໃຈນໍາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເພາະເຮົາໄດ້ເອົາພອນສັນຕິສຸກຂອງເຮົາໄປຈາກຊົນຊາດນີ້ແລ້ວ ທັງຄວາມຮັກຫມັ້ນຄົງ ແລະກະຣຸນາຄຸນຂອງເຮົາ
- 6 ທັງຜູ້ໃຫຍ່ຜູ້ນ້ອຍຈະຕາຍໃນແຜ່ນດິນນີ້ ຈະບໍ່ມີໃຜຈັດການຝັງເຂົາ ບໍ່ມີໃຜມາໂອ້ຍຄາງອາລັຍເຂົາ ຫລືມາຂີດຕົວຫລືມາແຖທົວເພື່ອເຂົາ
- 7 ບໍ່ມີຜູ້ໃດຫັກເຂົ້າຈີ່ໃຫ້ແກ່ຄົນໄວ້ທຸກ ເພື່ອຈະອອຍໃຈເຂົາເພາະເຫດຄົນທີ່ຕາຍນັ້ນ ເພາະພໍ່ແມ່ຂອງເຂົາຈຶ່ງບໍ່ມີໃຜມອບຖ້ວຍແຫ່ງຄວາມເລົ່າໂລມໃຈໃຫ້ເຂົາຕື່ມ
- 8 ເຈົ້າຢ່າເຂົ້າໄປນັ່ງກິນແລະດື່ມກັບເຂົາໃນເຮືອນທີ່ມີການລັງງ
- 9 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ເບິ່ງແມ ເຮົາຈະກະທໍາໃຫ້ສຽງບັນເທີງແລະສຽງລື້ນເລີງ ສຽງເຈົ້າບ່າວແລະສຽງເຈົ້າສາວ ຂາດຈາກສະຖານທີ່ນີ້ຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍແລະໃນວັນຂອງເຈົ້າ
- 10 “ເມື່ອເຈົ້າບອກຖ້ອຍຄໍາເຫລົ່ານີ້ແກ່ຊົນຊາດນີ້ ແລະເຂົາທັງຫລາຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, “ເປັນຫຍັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງປະກາດໂທດຢັງໃຫຍ່ທັງສິ້ນນີ້ໃຫ້ຕົກແກ່ເຮົາ ບາບຊົ່ວຂອງເຮົາຄືຫຍັງ ເຮົາໄດ້ກະທໍາບາບຫຍັງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ”
- 11 ແລ້ວເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາທັງຫລາຍວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເພາະບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມເຮົາ ແລະໄດ້ຕິດຕາມພຣະອື່ນ ແລະໄດ້ບົວຣະບັດ ແລະນະມັສການພຣະນັ້ນ ແລະໄດ້ປະຖິ້ມເຮົາ ແລະບໍ່ໄດ້ຮັກສາພຣະທັມຂອງເຮົາ
- 12 ແລະເພາະເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ກະທໍາຊົ່ວຮ້າຍຢິ່ງກວ່າບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າ ເພາະເບິ່ງແມ ເຈົ້າທຸກໆຄົນໄດ້ຕິດຕາມເຈຕະນາຊົ່ວຮ້າຍດີ້ດ້ານຂອງຕົນເອງ ປະຕິເສດບໍ່ຍອມຟັງເຮົາ
- 13 ເຫດສັນນັ້ນ ເຮົາຈະແກວ່ງເຈົ້າອອກເສັງຈາກແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຈົ້າຫລືບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ ແລະທີ່ນັ້ນເຈົ້າຈະບົວຣະບັດພຣະອື່ນທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ ເພາະເຮົາຈະບໍ່ສໍາແດງພຣະຄຸນແກ່ເຈົ້າເລີຍ”

God Will Restore Israel

(ຢຣມ 23:7-8)

- 14 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເພາະສັນນັ້ນ ເບິ່ງແມ, ວັນເດືອນຈະມາເຖິງ ເມື່ອບໍ່ມີໃຜກ່າວຕໍ່ໄປອີກວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງນໍາປະຊາ ຊົນອິສຣາເອນອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເອຍົບຊົງພຣະຊົນຢູ່ສັນໃດ”

- 15 ແຕ່ຈະເວົ້າວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງນຳປະຊາຊົນອິສຣາເອນອອກມາຈາກແດນເຜນີອ ແລະອອກມາຈາກບັນດາປະເທດຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງຂັບໄລ່ເຂົາໃຫ້ໄປຢູ່ນັ້ນ ຊົງພຣະຊົນຢູ່ສັນໃດ” ເພາະເຮົາຈະນຳເຂົາທັງຫລາຍກັບມາສູ່ແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເອງ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຍົກໃຫ້ບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາແລ້ວນັ້ນ
- 16 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະສົ່ງຊາວປະມົງມາຈຳນວນຫລາຍ ແລະເຂົາຈະຈັບເຂົາທັງຫລາຍ ພາຍຫລັງເຮົາຈະໃຫ້ເຂົາພານາຍພານມາຈຳນວນຫລາຍ ນາຍພານຈະລ້າເຂົາທັງຫລາຍຕາມພູທຸກໜ່ວຍ ແລະຕາມຈ້າຍພູທຸກໜ່ວຍແລະຕາມໂງ່ນຫີນ
- 17 ເພາະວ່າ ເຮົາມອງເບິ່ງການກະທຳທັງສິ້ນຂອງເຂົາ ຈະປົດບັງໄວ້ຈາກເຮົາບໍ່ໄດ້ ແລະບາບຊົ່ວຂອງເຂົາທັງຫລາຍຈະເຊື່ອງພົ້ນຕາເຮົາບໍ່ໄດ້
- 18 ແລະເຮົາຈະຕອບສນອງຄວາມຊົ່ວແລະບາບຂອງເຂົາເປັນສອງເທົ່າ ເພາະເຂົາໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຜ່ນດິນຂອງເຮົາເປັນມົນທົນໄປດ້ວຍຊາກຂອງສິ່ງທີ່ໜ້າຂີ້ດຽດເປີະເປື້ອນ ແລະກະທຳໃຫ້ມໍຣະດົກຂອງເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ”
- 19 ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າ ພຣະກຳລັງແລະທີ່ກຳບັງເຂັ້ມແຂງຂອງຂ້າພຣະອົງ ເປັນທີ່ລີ້ພັຍຂອງຂ້າພຣະອົງໃນວັນຍາກລຳບາກບັນດາປະຊາຊາດຈະມາເຝົ້າພຣະອົງຈາກທີ່ສຸດປາຍໂລກແລະທູນວ່າ, “ບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບມໍຣະດົກອັນໃດ ນອກຈາກສິ່ງມຸສາ ຄືສິ່ງໄຮຄ່າຊຶ່ງບໍ່ມີປະໂຫຍດອັນໃດໃນຕົວ
- 20 ມະນຸດຈະສ້າງພຣະໄວ້ສຳລັບຕົນເອງໄດ້ຫລື ສິ່ງຢ່າງນັ້ນບໍ່ແມ່ນພຣະ”
- 21 “ເພາະສະນັ້ນ ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ເຂົາຮູ້ຈັກ ການຄັ້ງນີ້ເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ເຂົາຮູ້ຈັກຣິດເດດຂອງເຮົາແລະຣິດທານຸພາບຂອງເຮົາ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຈະຮູ້ວ່ານາມຂອງເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”

17 ບາບຊຶ່ງຈາຣິກໄວ້ໃນທີ່ຈິດໃຈຂອງຢູດາ

Judah's Sin And Punishment

- 1 “ບາບຂອງຢູດານັ້ນບັນທຶກໄວ້ດ້ວຍປາກກາເທລັກ ດ້ວຍປາຍເພັດຈາຣິກໄວ້ເທິງແຜ່ນແຫ່ງຈິດໃຈຂອງເຂົາແລະເທິງຍອດທີ່ແທ່ນບູຊາຂອງເຂົາທັງຫລາຍ
- 2 ຝ່າຍບຸດຫລານຂອງເຂົາກໍລະນີກເຖິງແທ່ນບູຊາແລະເຫລົ່າອາເຊຣິມຂອງເຂົາຂ້າງຕົ້ນໄມ້ສິດທຸກກິກ ແລະເທິງຈ້າຍພູສູງ
- 3 ເທິງພູທີ່ຢູ່ກາງທົ່ງ ເຮົາຈະໃຫ້ຫລັກຖານບ້ານຊ່ອງແລະຊັບສົມບັດຂອງເຈົ້າເປັນຂອງຍຶດ ເປັນຄ່າແຫ່ງບາບຂອງເຈົ້າຕລອດທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ
- 4 ເຈົ້າຈະຕ້ອງປ່ອຍມືຂອງເຈົ້າຈາກມໍຣະດົກຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຍົກໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ແລະເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ເຈົ້າບົວຣະບັດສັດຕູຂອງເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ ເພາະຄວາມພິໂຣດຂອງເຮົາ ເຮົາກໍ່ໄຟຂຶ້ນຊຶ່ງຈະໄຫມ້ຢູ່ເປັນນິດ”
- 5 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ຄົນທີ່ວາງໃຈໃນມະນຸດ ແລະໃຫ້ເນື້ອໜັງເປັນມືຂອງເຂົາ ແລະໃຈຂອງເຂົາຫັນອອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄົນນັ້ນກໍເປັນທີ່ສາບແຂງ
- 6 ເຂົາເປັນເຫມືອນພູມໄມ້ທີ່ຢູ່ໃນທະເລຊາຍ ແລະບໍ່ເຫັນຄວາມດີອັນໃດມາເຖິງເລີຍ ເຂົາຈະອາສັຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ແຕກຣະແຫງທີ່ໃນຖິ່ນກັນດານ ໃນແຜ່ນດິນເຄັມທີ່ບໍ່ມີຄົນອາສັຍ
- 7 “ຄົນທີ່ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍ່ອມໄດ້ຮັບພຣະພອນ ຄືຜູ້ທີ່ຄວາມວາງໃຈຂອງເຂົາຢູ່ໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 8 ເຂົາເປັນເຫມືອນຕົ້ນໄມ້ທີ່ປູກໄວ້ຮິມນ້ຳ ຊຶ່ງຢັ່ງຮາກຂອງມັນອອກໄປຂ້າງລຳນ້ຳ ເມື່ອແດດສ່ອງມາເຖິງກໍບໍ່ຢ້ານ ເພາະໃບຂອງມັນຂຽວຢູ່ສເມີ ແລະບໍ່ກະວົນກະວາຍໃນປີທີ່ແຫ້ງແລ້ງ ເພາະມັນບໍ່ຢຸດທີ່ຈະອອກຜົນ”
- 9 ຈິດໃຈກໍເປັນຕົວລ້ລວງເໜືອກວ່າສິ່ງໃດທັງຫມົດ ມັນເສື່ອມຊາມຢ່າງຮ້າຍແຮງຫລາຍ ຜູ້ໃດຈະຮູ້ຈັກໃຈນັ້ນ

- 10 “ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກວດຄົ້ນເບິ່ງຈິດ ແລະທົດລອງເບິ່ງໃຈ ເພື່ອໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນຕາມການກະທຳຂອງເຂົາ ຕາມຜົນແຫ່ງການກະທຳຂອງເຂົາ
- 11 ເຫມືອນນົກກະທາທີ່ຮວບຮວມລູກຊຶ້ງມັນບໍ່ໄດ້ຟັກສັນໃດ ຄົນທີ່ໄດ້ຄວາມມັ່ງຄັ້ງມີມາຢ່າງບໍ່ເປັນທັມກໍເປັນສັນນັ້ນ ພໍເຖິງກາງວັຍ ມັນກໍພາກຈາກຄົນນັ້ນເສັ້ງ ແລະໃນຕອນປາຍຂອງເຂົາ ເຂົາຈະເປັນຄົນບ້າ
- 12 ທີ່ຕັ້ງແຫ່ງສະຖານສັກສິດຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ເປັນພຣະທີ່ນັ່ງຮຸ່ງເຮືອງຊຶ້ງຕັ້ງຢູ່ສູງຕັ້ງແຕ່ເດີມນັ້ນ
- 13 ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າ ຄວາມຫວັງແຫ່ງອິສຣາເອນ ບັນດາຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ປະຖິ້ມພຣະອົງຈະຕ້ອງຮັບຄວາມອັບອາຍ ບັນດາຄົນທັງປວງທີ່ຫັນໄປຈາກພຣະອົງຈະຕ້ອງຈາຣຶກໄວ້ໃນແຜ່ນດິນໂລກ ເພາະເຂົາໄດ້ປະຖິ້ມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ເປັນແຫລ່ງນໍ້າແຫ່ງຊີວິດເສັ້ງ

Jeremiah Prays for Vindication

- 14 ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າ ຂໍຊົງຮັກສາຂ້າພຣະອົງ ຂ້າພຣະອົງຈະໄດ້ຫາຍ ຂໍຊົງຊ່ອຍຂ້າພຣະອົງຂ້າພຣະອົງຈຶ່ງຈະລອດ ເພາະພຣະອົງເປັນທີ່ສັຣເສີນຂອງຂ້າພຣະອົງ
- 15 ເບິ່ງແມ່, ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພຣະອົງວ່າ, “ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ໃສ ໃຫ້ມາເຖິດ”
- 16 ຂ້າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ທາໂອກາດເລິກເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ຕາມພຣະອົງໄປ ຂ້າພຣະອົງກໍບໍ່ປະສົງວັນແຫ່ງຄວາມຫາຍນະພຣະອົງຊົງຊາບແລ້ວສິ່ງຊຶ້ງອອກມາຈາກຮິມສິບຂອງຂ້າພຣະອົງກໍຖືກຕ້ອງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ
- 17 ຂໍຢ່າຊົງເປັນເຫດໃຫ້ຂ້າພຣະອົງຕົກໃຈຢ້ານກົວເລີຍ ພຣະອົງຊົງເປັນທີ່ລີ້ພັຍຂອງຂ້າພຣະອົງໃນວັນຮ້າຍ
- 18 ຜູ້ໃດຂົ່ມເຫັງຂ້າພຣະອົງຂໍໃຫ້ເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມລະອາຍ ແຕ່ຂໍຢ່າໃຫ້ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຮັບຄວາມລະອາຍ ຂໍໃຫ້ເຂົາຕົກໃຈຢ້ານກົວ ແຕ່ຢ່າໃຫ້ຂ້າພຣະອົງຕົກໃຈຢ້ານກົວເລີຍ ຂໍຊົງນຳວັນຮ້າຍມາຕົກເຫນືອເຂົາ ຂໍຊົງທຳລາຍເຂົາດ້ວຍການທຳລາຍອັນຊັບຊ້ອນ

ຕ້ອງຮັກສາວັນສະບາໂຕໃຫ້ບໍລິສຸດ

Hallow the Sabbath Day

- 19 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ, “ຈົ່ງໄປຍືນໃນປະຕູເມືອງ ຊຶ່ງບັນດາກະສັດແຫ່ງຢູດາສະເດັດເຂົ້າ ແລະຊຶ່ງພຣະອົງສະເດັດອອກ ແລະໃນປະຕູທັງຫລາຍຂອງເຢຣູຊາເລັມ
- 20 ແລະກ່າວແກ່ເຂົາທັງຫລາຍວ່າ “ທ່ານທັງຫລາຍຜູ້ເປັນກະສັດຂອງຢູດາ ແລະບັນດາຄົນຢູດາ ແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມທັງສິ້ນ ຜູ້ຊຶ່ງເຂົ້າທາງປະຕູເຫລົ່ານີ້ ຈົ່ງຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 21 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ຈົ່ງລະວັງເພື່ອເຫັນແກ່ຊີວິດຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍ ຢ່າໄດ້ຫາບຫາມສິ່ງໃດໃນວັນສະບາໂຕ ຫລືນຳຂອງນັ້ນເຂົ້າທາງບັນດາປະຕູເຢຣູຊາເລັມ
- 22 ແລະຢ່າຫາບຫາມສິ່ງໃດຂອງເຈົ້າອອກຈາກບ້ານໃນວັນສະບາໂຕ ຫລືກະທຳງານໃດໆ ແຕ່ຈົ່ງຮັກສາວັນສະບາໂຕໄວ້ໃຫ້ບໍລິສຸດ ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ສັ່ງບັນພະບູຣຸດຂອງເຈົ້າໄວ້
- 23 ເຖິງປານນັ້ນເຂົາກໍບໍ່ຟັງຫລຶງງຫຼືຟັງ ແຕ່ກະທຳຄຳຂອງເຂົາທັງຫລາຍໃຫ້ແຂງ ເພື່ອຈະບໍ່ໄດ້ຍິນແລະບໍ່ຮັບຄຳຕັກເຕືອນ
- 24 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ, “ຖ້າເຈົ້າເຊື່ອຟັງເຮົາ ແລະບໍ່ນຳສິ່ງຂອງໃດໆເຂົ້າມາທາງປະຕູເມືອງນີ້ໃນວັນສະບາໂຕ ແຕ່ຮັກສາວັນສະບາໂຕໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະບໍ່ກະທຳງານໃນວັນນັ້ນ
- 25 ແລ້ວຈະມີກະສັດແລະເຈົ້ານາຍ ຜູ້ປະທັບເທິງບັນລັງແຫ່ງດາວິດສະເດັດເຂົ້າທາງປະຕູທັງຫລາຍຂອງເມືອງນີ້ສະເດັດມາໃນຣິດຣິບ ແລະເທິງມ້າ ທັງບັນດາກະສັດແລະເຈົ້ານາຍຂອງພຣະອົງ ທັງຄົນຢູດາແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມ ແລະເມືອງນີ້ຈະມີຄົນອາສັຍຢູ່ເປັນນິດ

- 26 ແລະປະຊາຊົນຈະມາຈາກທົ່ວເມືອງແຫ່ງຢູດາ ແລະຈາກທີ່ຊຶ່ງຢູ່ຮອບເຢຣູຊາເລັມ ຈາກແຜ່ນດິນເປັນຢາມິນ ຈາກ
ຕີນພູຕ່າງໆ ຈາກພູທັງຫລາຍ ແລະຈາກເນເກັບ ນໍາເອົາເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະເຄື່ອງສັກກາຣະບູຊາ ເຄື່ອງທັນຍາບູຊາ
ແລະກໍາຍານ ແລະນໍາເຄື່ອງບູຊາໂມທະນາພຣະຄຸນມາຍັງວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 27 ແຕ່ຖ້າເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຟັງເຮົາເພື່ອຮັກສາວັນສະບາໂຕໃຫ້ບໍ່ຮິສຸດ ແລະບໍ່ແບກສິ່ງຂອງເຂົ້າທາງປະຕູທັງຫລາຍຂອງ
ເຢຣູຊາເລັມໃນວັນສະບາໂຕແລ້ວເຮົາຈະກໍາໄພໄວ້ໃນປະຕູເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ ແລະໄພນັ້ນຈະເຜົາຜານຮາຊວັງທັງ
ຫລາຍຂອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະຈະມອດກໍບໍ່ໄດ້”

18 ເຢເຣມີຢາທີ່ເຮືອນຂອງຊ່າງປັ້ນຫມໍ້

The Potter and the Clay

- 1 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ,
- 2 “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນໄປຍັງເຮືອນຂອງຊ່າງປັ້ນຫມໍ້ ແລ້ວເຮົາຈະເວົ້າໃຫ້ເຈົ້າຟັງຢູ່ທີ່ນັ້ນ”
- 3 ດ້ວຍເຫດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງລົງໄປທີ່ນັ້ນ ແລະເຫັນຊ່າງປັ້ນຫມໍ້ກໍາລັງຊຸນຫມໍ້ຂອງເຂົາຢູ່
- 4 ໃນເວລານັ້ນ ເມື່ອໃດເຂົາປັ້ນດິນໜຽວເປັນພາຊນະຢ່າງນຶ່ງບໍ່ໄດ້ ເຂົາກໍເອົາດິນໜຽວອັນເກົ່ານັ້ນ ເຮັດເປັນພາຊນະ
ຢ່າງອື່ນອີກ
- 5 ຂນະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ,
- 6 “ປະຊາຊົນອິສຣາເອນເອີຍ ເຮົາຈະທໍາກັບເຈົ້າເຫມືອນຢ່າງຊ່າງປັ້ນຫມໍ້ທໍາກັບດິນໜຽວນັ້ນບໍ່ໄດ້ບໍ່ ດິນໜຽວຢູ່ໃນມື
ຊ່າງປັ້ນຫມໍ້ສັນໃດ ພວກເຈົ້າກໍຢູ່ໃນມືຂອງເຮົາສັນນັ້ນ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 7 ຖ້າເວລາໃດເຮົາກ່າວວ່າຈະຖອນຮາກ ຈະຮີ້ຖິ້ມ ຈະທໍາລາຍຊາດຫລືອານາຈັກໃດໆ
- 8 ແຕ່ຖ້າຊາດນັ້ນຫັນຫນີຈາກການທໍາຊົ່ວເສັງ ເຮົາກໍຈະປ່ຽນໃຈຈາກສິ່ງທີ່ເຮົາກ່າວວ່າຈະກະທໍານັ້ນເສັງ
- 9 ອີກຢ່າງນຶ່ງ ຖ້າເຮົາກ່າວວ່າຈະປຸກ ຫລືສ້າງປະເທດຫລືອານາຈັກໃດຂຶ້ນ
- 10 ແຕ່ຖ້າຊາດນັ້ນກະທໍາຊົ່ວບໍ່ເຊື່ອຟັງເຮົາ ເຮົາກໍຈະປ່ຽນໃຈຈາກສິ່ງທີ່ເຮົາກ່າວວ່າຈະກະທໍານັ້ນເສັງ
- 11 ດັ່ງນັ້ນແຫລະ ເຈົ້າຈົ່ງບອກປະຊາຊົນຢູດາ ແລະຊາວກຸງເຢຣູຊາເລັມວ່າ ເຮົາກໍາລັງວາງແຜນການຕໍ່ສູ້ ແລະຈັດຕັ້ງມ
ການລົງໂທດເຂົາຢູ່ ຈົ່ງບອກໃຫ້ເຂົາເຂົາດໍາເນີນຊີວິດໃນທາງບາບເສັງ ໃຫ້ປ່ຽນທາງແລະສິ່ງທີ່ກໍາລັງເຮັດຢູ່ນັ້ນ

Israel's Stubborn Idolatry

- 12 ແຕ່ພວກເຂົາຈະຕອບວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ປ່ຽນດອກ ຈະເຮັດຊົ່ວຕໍ່ໄປຕາມຄວາມພໍໃຈຂອງເຮົາເອງ”
- 13 ດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ຈົ່ງໄປທົ່ວຖາມເບິ່ງຖ້າມາກາງປະຊາຊາດວ່າ ຜູ້ໃດເຄີຍໄດ້ຍິນ
ເຫມືອນຢ່າງນີ້ ອິສຣາເອນພົມມະຈາຣີນັ້ນໄດ້ກະທໍາສິ່ງອັນຫນ້າຢ້ານກົວ
- 14 ພູສູງເລບານອນບໍ່ເຄີຍຂາດຫົມມະ ກະແສນໍ້າເຢັນໃນພູບໍ່ເຄີຍບົກແຫ້ງ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ເຄີຍມີຈັກເທື່ອ ແຕ່ປະຊາຊົນອິ
ສຣາເອນໄດ້ເຮັດສິ່ງນຶ່ງອັນຫນ້າຢ້ານພິລິກ
- 15 ຄືພວກເຂົາໄດ້ລືມເຮົາເສັງ ໄດ້ເຜົາເຄື່ອງຫອມບູຊາແກ່ພຣະອື່ນ ໄດ້ຕໍາສະດຸດໃນທາງທີ່ເຂົາເດີນ ບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມຮິດ
ເກົ່າຄອງຫລັງອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ເດີນຕາມທາງທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ດັດແປງ
- 16 ໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ເສື່ອມເສັງໄປ ຈະເປັນແຜ່ນດິນທີ່ຫນ້າກຽດຊັງຕລອດໄປເປັນນິດ ຄົນທັງປວງທີ່ຜ່ານໄປທີ່ນັ້ນ
ຈະເຫັນສິ່ງອັນຫນ້າຢ້ານກົວ ເຂົາຈະສັ່ນຫົວດ້ວຍຄວາມປລາດໃຈ
- 17 ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ໄພພິນຂອງເຮົາກະຈັດກະຈາຍໄປຕໍ່ຫນ້າສັດຕູຂອງເຂົາ ເຫມືອນລົມຕາເວັນອອກພັດເປົ່າຂີ້ດິນ
ເຮົາຈະຫັນຫລັງໃສ່ເຂົາເມື່ອໄພວິບັດມາເຖິງເຂົາ ແລະຈະບໍ່ຊ່ອຍເຫລືອເຂົາ”

A Plot against Jeremiah

- 18 ຂນະນັ້ນປະຊາຊົນພາກັນເວົ້າວ່າ, “ໃຫ້ພວກເຮົາຫາເຮືອງໂຈມຕີ ແລະກຳຈັດເຢເຣມີຍາເທາະ ເພາະວ່າພວກເຮົາມີພວກປະໂຮຫິດສຳລັບສັ່ງສອນ ມີພວກນັກປາດສຳລັບປຶກສາ ແລະມີພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມສຳລັບເທສນາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ ສະນັ້ນຈິ່ງຢ່າຟັງສິ່ງທີ່ເຂົາເວົ້າ”
- 19 ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ເຢເຣມີຍາຈິ່ງອ້ອນວອນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍພຣະອົງຊົງຟັງຖ້ອຍຄຳທີ່ຂ້າພຣະອົງຈະກາບທູນ ແລະຟັງເຮືອງທີ່ສັດຕູກ່າວຮ້າຍປ້າຍສີໃສ່ຂ້າພຣະອົງແດ່ຖ້ອນ
- 20 ຄືວ່າເຂົາຈະເຮັດການຮ້າຍຕອບແທນການດີຂອງຂ້າພຣະອົງ ດ້ວຍວ່າພວກເຂົາໄດ້ຊຸດຫລຸມໃຫ້ຂ້າພຣະອົງຕົກລົງ ຂໍຊົງໄຜດລະນຶກເຖິງທີ່ຂ້າພຣະອົງໄດ້ມາກາບທູນບໍ່ໃຫ້ພຣະອົງຊົງລົງໂທດເຂົາດ້ວຍພຣະພິໂຣດ
- 21 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບັດນີ້ ຂໍພຣະອົງຊົງທຳໃຫ້ລູກຂອງເຂົາອິດຢາກຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ ໃຫ້ພວກເຂົາຕາຍໃນເສີກສົງຄາມ ພວກແມ່ຍິງກໍໃຫ້ສູນເສັ້ງຜົວແລະລູກຂອງຕົນ ໃຫ້ຜູ້ຊາຍຕາຍດ້ວຍພຍາດຕ່າງໆ ພວກຄົນໜຸ່ມກໍໃຫ້ຕາຍໃນສນາມຣີ
- 22 ຂໍຊົງໄຜດສິ່ງກອງທະຫານເຂົ້າໄປບຸ້ນບ້ານເຮືອນຂອງເຂົາຢ່າງທີ່ເຂົາບໍ່ຮູ້ຕົວ ຂໍຊົງທຳໃຫ້ເຂົາຮ້ອງໄຫ້ດ້ວຍຄວາມຍ້ານ ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ຊຸດຫລຸມໃຫ້ຂ້າພຣະອົງຕົກລົງແລະໄດ້ເຮັດແຮ້ວັກຈັບຂ້າພຣະອົງ
- 23 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ພຣະອົງຊົງຊາບແຜນການເຂົາຈະສັງຫານຂ້າພຣະອົງແລ້ວ ຂໍຢ່າໃຫ້ອະພິຍຄວາມຜິດແລະຍົກໂທດໃຫ້ເຂົາເລີຍ ຈິ່ງທຳໃຫ້ເຂົາລົ້ມລົງດ້ວຍຄວາມຜ່າຍແພ້ແລະລົງໂທດດ້ວຍພຣະພິໂຣດຖ້ອນ”

19 ບົດຮຽນຈາກພາຊນະແຕກ

The Broken Earthenware Jug

- 1 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ຈິ່ງໄປຊື້ຫມໍ້ດິນຂອງຊ່າງປັນຫມໍ້ມາໜ່ວຍໜຶ່ງ ແລ້ວໃຫ້ເອົາຫົວຫນ້າປະຊາຊົນກັບປະໂຮຫິດອະວູໂສບາງຄົນ
- 2 ແລ້ວໃຫ້ໄປຍັງຮ່ອມພູຮິນໂນມ ອອກໄປທາງປະຕູເມືອງທີ່ມີຊື່ວ່າ ປະຕູໂຮງປັນຫມໍ້ດິນ ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 3 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າວ່າ “ພວກກະສັດຢູດາແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມເອີຍ ຈິ່ງຟັງເທີນ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຊາວອິສຣາເອນໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ ເຮົາຈະນຳພັຍວິບັດມາຍັງບ່ອນນີ້ ຊຶ່ງຈະດັງກ້ອງກັງວານຢູ່ໃນຫູຂອງທຸກໆຄົນທີ່ໄດ້ຍິນເຮືອງນີ້
- 4 ທີ່ທຳດັ່ງນີ້ກໍເພາະວ່າປະຊາຊົນໄດ້ປະຖິ້ມເຮົາ ແລະໄດ້ທຳສະຖານທີ່ນີ້ເສື່ອມເສັ້ງດ້ວຍການເຜົາຖວາຍບູຊາແກ່ພຣະອື່ນ ຄືພຣະທີ່ເຂົາເອງຫລີບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາ ຫລືພວກກະສັດຂອງຊາວຢູດາບໍ່ຮູ້ຈັກ ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າຄົນຜູ້ບໍ່ມີຄວາມຜິດຈຳນວນຫລາຍຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນີ້
- 5 ໄດ້ກໍແທ່ນສຳລັບພຣະບາອານ ເພື່ອຈະເຜົາບຸດຊາຍຂອງເຂົາເສັ້ງໃນໄຟເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາແດ່ພຣະບາອານ ຊຶ່ງເຮົາບໍ່ໄດ້ບັນຊາຫລືໃຫ້ສິດອຳນາດ ຫລືໄດ້ນຶກໃນໃຈຂອງເຮົາ
- 6 ດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈິ່ງກ່າວວ່າ ເມື່ອເວລານັ້ນມາເຖິງ ສະຖານທີ່ນີ້ຈະບໍ່ໄດ້ເອີ້ນວ່າ ໂຕເຟທຫລືຮ່ອມພູຮິນໂນມອີກເລີຍ ແຕ່ຈະຖືກເອີ້ນວ່າຮ່ອມພູແຫ່ງການຂ້າຟັນກັນ
- 7 ໃນສະຖານທີ່ນີ້ເຮົາຈະທຳລາຍແຜນການທັງປວງຂອງຊາວຢູດາແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມ ຈະໃຫ້ສັດຕູຂອງເຂົາມີຊັຍຊະນະແລະຂ້າເຂົາຕາຍໃນສະຫນາມຣີບ ຈະໃຫ້ນົກແລະສັດປ່າທັງຫລາຍກິນຊາກສົບຂອງເຂົາ
- 8 ຈະນຳພັຍວິບັດອັນຫນ້າຍ້ານເຊັ່ນນີ້ມາຍັງເມືອງນີ້ ເພື່ອທຸກຄົນທີ່ຢ່າງຜ່ານໄປມາຈະໄດ້ຕົກໃຈ ແລະອັສຈັນໃນເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ

- 9 ເມື່ອເວລາສັດຕູລ້ອມເມືອງແລະຈະຂ້າເຂົານັ້ນ ເຮົາຈະທຳໃຫ້ຄົນຜູ້ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນກິນລູກຂອງຕົນ ແລະກິນເພື່ອນບ້ານເປັນອາຫານໃນເວລາຄັບຂັນ”
- 10 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ທັບຫມໍ່ຕໍ່ຫນ້າຄົນທັງຫລາຍທີ່ມີດ້ວຍກັນ ແລະຊົງບອກໃຫ້ເວົ້າຕໍ່ເຂົາວ່າ
- 11 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ມີອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ ເຮົາຈະທຸບຕິປະຊາຊົນແລະມ້າງເພເມືອງນີ້ຢ່າງດຽວກັນກັບທັບຫມໍ່ດິນ ຊຶ່ງຈະຈອດໃຫ້ດີອີກບໍ່ໄດ້ ພວກເຂົາຈະຝັງສົບຄົນຕາຍໄວ້ໃນໂຕເຟທ ເພາະວ່າໃນບ່ອນອື່ນຈະບໍ່ມີບ່ອນຝັງ
- 12 ອັນນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮົາຈະທຳຕໍ່ເມືອງແລະຄົນຜູ້ຢູ່ໃນເມືອງນີ້ ຈະທຳໃຫ້ເປັນເຫມືອນໂຕເຟທ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແທລະ
- 13 ເຮືອນທັງຫລາຍໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະວັງທັງຫລາຍຂອງກະສັດຢູດາຈະເສື່ອມເສັງເຫມືອນດັ່ງຮ່ອມພູໂຕເຟທ ເພາະວ່າເຂົາຈະໄດ້ຜົາເຄື່ອງທອມຖວາຍດວງດາວ ແລະໄດ້ເທເຄື່ອງດື່ມຖວາຍແກ່ພຣະອື່ນຢູ່ເທິງຫລັງຄາເຮືອນເຫລົ່ານີ້”
- 14 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກ ໂຕເຟທ ຄືບ່ອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຊ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປປະກາດພຣະວັຈນະຂອງພຣະອົງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍືນຢູ່ໃນເດີນພຣະວິຫານ ແລະເວົ້າກັບປະຊາຊົນທັງປວງວ່າ,
- 15 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ມີອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຊາວອິສຣາເອນຊົງກ່າວວ່າ ເຮົາຈະນຳພັຍວິບັດມາຍັງເມືອງນີ້ ແລະມາຍັງບ້ານເມືອງທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງ ເພາະວ່າພວກເຈົ້າທົດດີ້ແລະບໍ່ເຊື່ອຟັງຄຳຂອງເຮົາ”

20 ເຢເຣມີຢາຖືກຈັບຂັງໄວ້

Jeremiah Persecuted by Pashhur

- 1 ເມື່ອປັສຣູຣ໌ປະໂຣທິດບຸດຂອງອິມເມີ ຜູ້ເປັນນາຍໃຫຍ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ຍືນເຢເຣມີຢາປະກາດພຣະທັມເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານີ້
- 2 ປັສຣູຣ໌ກໍຕິເຢເຣມີຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມແລະຈັບທ່ານໃສ່ກັບຕີນໄວ້ໃນປະຕູສູງ ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ທາງປະຕູເປັນຢາມິນດ້ານເທິງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 3 ມື້ອື່ນເຂົ້າມາ ປັສຣູຣ໌ກໍເອົາເຢເຣມີຢາອອກຈາກກັບຕີນ ເຢເຣມີຢາເວົ້າຕໍ່ທ່ານວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງທ່ານວ່າປັສຣູຣ໌ ແຕ່ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ຜູ້ຍ້ານກົວຄວາມວຸ້ນວາຍໃນທຸກໆບ່ອນ
- 4 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າກັບມິດສະຫາຍຂອງເຈົ້າຍ້ານກົວວຸ້ນວາຍ ເຈົ້າຈະເຫັນເຂົາທັງຫມົດຕາຍດ້ວຍດາບຂອງສັດຕູ ເຮົາຈະມອບຊາວຢູດາທັງປວງຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງກະສັດບາບີໂລນ ແລະຄົນອື່ນໆກໍຈະຖືກຂ້າຕາຍ
- 5 ເຮົາຈະໃຫ້ສັດຕູຂອງເຂົາບຸ້ນເອົາຂັບສົມບັດອັນມີຄ່າຂອງກະສັດຢູດາ ແລະທຸກໆສິ່ງກໍຈະຖືກນຳໄປຍັງເມືອງບາບີໂລນ
- 6 ສຳລັບເຈົ້າກັບຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ ຈະຖືກຈັບໄປຍັງບາບີໂລນເຫມືອນກັນ ເຈົ້າຈະຕາຍແລະຖືກຝັງໄວ້ນຳມິດສະຫາຍຜູ້ເຈົ້າເວົ້າຕົວະເຂົານັ້ນ”

ບົດຄຳຄວນຂອງເຢເຣມີຢາ

Jeremiah Denounces His Persecutors

- 7 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງຫລອກລວງຂ້າພຣະອົງ ແລະຂ້າພຣະອົງກໍຖືກຫລອກລວງ ພຣະອົງຊົງມີກຳລັງຍິ່ງກວ່າຂ້າ ພຣະອົງ ແລະພຣະອົງກໍຊະນະຂ້າພຣະອົງເປັນທີ່ໃຫ້ເຂົາທົດເລາະຂ້າພຣະອົງຕລອດມື້ ທຸກຄົນເຍາະເຍີ້ຍຂ້າພຣະອົງ
- 8 ເພາະວ່າຂ້າພຣະອົງເວົ້າເມື່ອໃດຂ້າພຣະອົງຮ້ອງໃຫ້ຊ່ອຍ ຂ້າພຣະອົງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ຮຸນແຮງ ພິນາດ” ເພາະວ່າພຣະວັຈນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປັນເຫດໃຫ້ຂ້າພຣະອົງເປັນທີ່ຕຳຫນິແລະເຍາະເຍີ້ຍຕລອດມື້

- 9 ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າຈະກ່າວວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ອ້າງເຖິງພຣະອົງ ຫລືກ່າວໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງອີກ” ກໍມີສິ່ງໃນໃຈຂອງຂ້າ ພຣະອົງເຫມືອນໄຟໄຫມ້ອັດຢູ່ໃນກະດູກຂອງຂ້າພຣະອົງ ແລະຂ້າພຣະອົງກໍອ່ອນເບິ່ງທີ່ຕ້ອງອັດມັນໄວ້ ແລະຂ້າພຣະອົງກໍອັດໄວ້ບໍ່ໄຫວ
- 10 ເພາະຂ້າພຣະອົງໄດ້ຍິນສຽງຊຸບຊິບຫລາຍ ຄວາມຫວາດສຽງຢູ່ຮອບທຸກດ້ານ ມິດສະຫາຍທີ່ຄຸ້ນເຄີຍທັງສິ້ນຂອງຂ້າພຣະອົງກ່າວວ່າ, “ໃສ່ຄວາມເຂົາ ໃຫ້ເຮົາໃສ່ຄວາມເຂົາ” ເຂົາເຝົ້າເບິ່ງຄວາມຫລົ້ມຈົມຂອງຂ້າພຣະອົງ “ຫາກວ່າເຂົາຈະຖືກຫລອກລວງແລ້ວເຮົາຊະນະເຂົາໄດ້ ແລະທຳການແກ້ແຄ້ນເຂົາ”
- 11 ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຢູ່ຂ້າງຂ້າພະເຈົ້າ ດັ່ງນັກຮົບທີ່ຫນ້າຢ້ານ ເຫດສັນນັ້ນຜູ້ຂົ່ມເຫັງຂ້າພະເຈົ້າຈະສະດູດ ເຂົາຈະບໍ່ຊະນະຂ້າພະເຈົ້າ ເຂົາຈະຂາຍຫນ້າຫລາຍ ເພາະເຂົາກະທຳບໍ່ສຳເລັດ ຄວາມອັບຍົດອິດສູ່ເປັນນິດຂອງເຂົານັ້ນຈະບໍ່ມີວັນລືມ
- 12 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາຜູ້ຊົງທົດລອງຄົນຊອບທັມ ຜູ້ທອດພຣະເນດທັງໃຈແລະຈິດ ຂໍໃຫ້ຂ້າພຣະອົງໄດ້ເຫັນການແກ້ແຄ້ນຂອງພຣະອົງເຫມືອເຂົາທັງຫລາຍ ເພາະຂ້າພຣະອົງໄດ້ທູນສເນີຄະດີຂອງຂ້າພຣະອົງແລ້ວ
- 13 ຈົ່ງຮ້ອງເພງຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງສັຣເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງຊ່ອຍກູ້ຊີວິດຂອງຜູ້ຂັດສິນ ໃຫ້ພົ້ນຈາກມືຂອງຜູ້ກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
- 14 ຂໍຢ່າໃຫ້ວັນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເກີດມານັ້ນຮັບພອນ ຢ່າໃຫ້ວັນທີ່ມານດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄອດຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນ
- 15 ຂໍໃຫ້ຊາຍຄົນນັ້ນຖືກສາຍ ຄືຄົນທີ່ເຂົານຳຂ່າວໄປບອກບິດາຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ບຸດຊາຍຄົນນຶ່ງເກີດມາແກ່ທ່ານແລ້ວ” ອັນກະທຳໃຫ້ບິດາມີຄວາມຍິນດີຫລາຍ
- 16 ຂໍໃຫ້ຊ່ອຍຄົນນັ້ນເຫມືອນກັບບັນດາເມືອງ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຄວ່າເສັ້ງແລະບໍ່ໄດ້ຊົງກັບພຣະທັຍ ຂໍໃຫ້ເຂົາໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງໄຫ້ຊ່ອຍໃນເວລາຕອນເຊົ້າແລະໃຫ້ໄດ້ຍິນສຽງໂວຍວາຍໃນເວລາທ່ຽງ
- 17 ເພາະເຂົາບໍ່ໄດ້ຂ້າຂ້າພະເຈົ້າເສັ້ງຕັ້ງແຕ່ໃນທ້ອງ ໃຫ້ມານດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນຫລຸມຝັງສິບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະທ້ອງນັ້ນຈະໄດ້ໃຫຍ່ຢູ່ເປັນນິດ
- 18 ເປັນທັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງອອກມາຈາກທ້ອງ ມາເຫັນຄວາມລຳບາກແລະຄວາມທຸກ ແລະວັນຄືນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍສິ້ນເບື້ອງໄປດ້ວຍຄວາມອັບອາຍ

21 ທ່ານວາຍເຖິງການທີ່ເຢຣູຊາເລັມຈະຖືກທຳລາຍ

Jerusalem Will Fall to Nebuchadrezzar

- 1 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນຖ້ອຍຄຳຊຶ່ງມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖິງເຢເຣເມຍົາ ເມື່ອກະສັດເຊເດກີຢາຊົງໃຊ້ໃຫ້ປັສຮູ ບຸດມັນຄີຢາ ແລະເຊຟັນຢາປະໂຣທິດ ບຸດມາອາຊັຍຢາໄປຫາເຢເຣເມຍົາວ່າ,
- 2 “ຂໍຈົ່ງທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອເຮົາ ເພາະເນບູກາດເນັດຊາກະສັດບາບີໂລນກຳລັງທຳສົງຄາມກັບເຮົາ ບາງເທື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງກະທຳກັບເຮົາຕາມບັນດາພຣະຣາຊກິດອັນອັສຈັນຂອງພຣະອົງ ແລະຈະຊົງກະທຳໃຫ້ເນບູກາດເນັດຊາຖອຍທັບໄປຈາກເຮົາ”
- 3 ແລ້ວເຢເຣເມຍົາບອກເຂົາທັງສອງວ່າ,
- 4 “ທ່ານຈົ່ງທູນແກ່ເຊເດກີຢາດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະຫັນກັບຊຶ່ງຍຸດໂທປະກອນອັນຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າແລະຊຶ່ງເຈົ້າໃຊ້ສູ້ຮົບກັບກະສັດບາບີໂລນແລະກັບຊົນຄັນເດອານຊຶ່ງກຳລັງລ້ອມເຈົ້າຢູ່ນອກກຳແພງ ແລະເຮົາຈະຮວບຮວມມັນມາໄວ້ໃນໃຈກາງເມືອງນີ້
- 5 ເຮົາເອງຈະຕໍ່ສູ້ກັບເຈົ້າດ້ວຍມືທີ່ຢຽດອອກແລະດ້ວຍແຂນທີ່ແຂງແຮງດ້ວຍຄວາມພິໂຣດ ດ້ວຍຄວາມຮ້າຍກາດແລະພິໂຣດຢ່າງຮ້າຍແຮງ
- 6 ແລະເຮົາຈະໂຈມຕີຊາວກຸງນີ້ ທັງຄົນແລະສັດ ແລ້ວກໍຈະຕາຍລົງດ້ວຍໂຣກລະບາດຂນາດຫນັກ

- 7 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ພາຍຫລັງເຮົາຈະມອບເຊເດກິຢາກະສັດຂອງຢູດາ ແລະບັນດາຂ້າຣາຊການຂອງເຂົາ ແລະປະຊາຊົນເມືອງນີ້ຊຶ່ງລອດຕາຍຈາກໂຣກລະບາດ ດາບແລະການອິດຢາກໄວ້ໃນມືຂອງເນບູກາດເນັດຊາກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ ແລະມອບໄວ້ໃນມືຂອງສັດຕູຂອງເຂົາທັງຫລາຍ ໃນມືຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ສແວງຫາຊີວິດຂອງເຂົາ ທ່ານຈະຟັນເຂົາເສັງດ້ວຍຄົມດາບ ທ່ານຈະບໍ່ລົງສານເຂົາທັງຫລາຍ ຫລືໄວ້ຊີວິດເຂົາ ຫລືມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ເຂົາ”
- 8 “ແລະເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າກັບຊົນຊາດນີ້ວ່າ “ພຣະເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເບິ່ງແມ, ເຮົາໄດ້ຕັ້ງວິຖີແຫ່ງຊີວິດແລະທາງແຫ່ງຄວາມຕາຍໄວ້ຕໍ່ທນ້າເຈົ້າ
- 9 ຄົນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງນີ້ຈະຕາຍເສັງດ້ວຍດາບ ດ້ວຍການອິດຢາກແລະດ້ວຍໂຣກລະບາດ ແຕ່ຜູ້ທີ່ອອກໄປຍອມມອບຕົວກັບຊົນຄັນດີອານຜູ້ຖືກລ້ອມຢູ່ນັ້ນກໍຈະມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ ແລະຈະມີຊີວິດຂອງຕົນເປັນຮາງວັນແຫ່ງການສົງຄາມ
- 10 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເພາະເຮົາໄດ້ມຸ່ງຫນ້າຕໍ່ສູ້ເມືອງນີ້ດ້ວຍຄວາມຮ້າຍບໍ່ແມ່ນດ້ວຍຄວາມດີ ຄືເມືອງນີ້ຈະຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ ແລະທ່ານຈະເຜົາມັນເສັງດ້ວຍໄຟ”

ຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບກະສັດຢູດາ

Jeremiah Denounces His Persecutors

- 11 ຈຶ່ງກ່າວຕໍ່ວົງວານຂອງກະສັດຢູດາວ່າ “ວົງວານດາວິດເອີຍ
- 12 ຈຶ່ງຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ຈຶ່ງໃຫ້ຄວາມຍຸດຕິທັມໃນເວລາເຊົ້າ ຈຶ່ງຊ່ອຍຜູ້ທີ່ຖືກບຸ້ນໃຫ້ພົ້ນຈາກມືຜູ້ທີ່ບິບບັງຄັບ ຍ້ານວ່າຄວາມພິໂຣດຂອງເຮົາຈະອອກໄປເໝືອນໄຟ ແລະເຜົາໄຫມ້ຢ່າງທີ່ບໍ່ມີໃຜມອດໄດ້ ເພາະການກະທຳອັນຊົ່ວຊ້າຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍ”
- 13 ຊາວທີ່ລຸ່ມເອີຍ ເບິ່ງແມ, ເຮົາຕໍ່ສູ້ເຈົ້າ ສິລາແຫ່ງຖ້າມກາງທົ່ງພຽງເອີຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ, ພວກເຈົ້າຜູ້ກ່າວວ່າ “ໃຜຈະລົງມາຕໍ່ສູ້ກັບເຮົາ ຫລືໃຜຈະເຂົ້າມາໃນທີ່ອາສັຍຂອງເຮົາ”
- 14 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຮົາຈະລົງໂທດເຈົ້າທັງຫລາຍຕາມຜົນແຫ່ງການກະທຳຂອງເຈົ້າ ເຮົາຈະກໍ່ໄຟໄວ້ໃນປ່າຂອງເມືອງນັ້ນ ແລະໄຟນັ້ນຈະເຜົາຜານສິ່ງຕ່າງໆທີ່ຢູ່ຮອບເມືອງນັ້ນຫມົດ”

22

Exhortation to Repent

- 1 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ຈຶ່ງລົງໄປຍັງຣາຊສຳນັກຂອງກະສັດຢູດາ ແລະກ່າວຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ທີ່ນັ້ນ
- 2 ວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູດາ ຜູ້ປະທັບເທິງພຣະທີ່ນັ່ງຂອງດາວິດ ຈຶ່ງຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທັງຕົວທ່ານ ຂ້າຣາຊການຂອງທ່ານ ແລະປະຊາຊົນຂອງທ່ານຜູ້ເຂົ້າມາໃນປະຕູເມືອງນີ້
- 3 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ຈຶ່ງກະທຳຄວາມຍຸດຕິທັມແລະຄວາມຊອບທັມ ຈຶ່ງຊ່ອຍຜູ້ທີ່ຖືກບຸ້ນໃຫ້ພົ້ນມືຂອງຜູ້ທີ່ບິບບັງຄັບ ແລະຢ່າໄດ້ກະທຳຄວາມຜິດຫລືຄວາມທາຣຸນແກ່ຊົນຕ່າງດ້າວ ລູກກຳພ້າພໍ່ແລະຍິງຫມ້າຍ ຫລືຫລັ່ງເລືອດທີ່ໄຮ້ຄວາມຜິດໃຫ້ເຖິງຕາຍໃນສະຖານທີ່ນີ້
- 4 ຖ້າທ່ານເຊື່ອຟັງຖ້ອຍຄຳຂໍ້ນີ້ຈຶ່ງ ແລ້ວຈະມີພຣະຣາຊາຜູ້ປະທັບເທິງພຣະທີ່ນັ່ງຂອງດາວິດເຂົ້າມາທາງປະຕູຂອງພຣະຣາຊວັງນີ້ ສະເດັດມາໂດຍຣົດຮີບແລະມ້າທັງຕົວພຣະຣາຊາ ບັນດາຂ້າຣາຊທານແລະປະຊາຊົນຂອງທ່ານນັ້ນ
- 5 ແຕ່ຖ້າທ່ານບໍ່ຟັງຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຮົາສາບານໃນນາມຂອງເຮົາເອງວ່າຣາຊສຳນັກນີ້ຈະເປັນທີ່ຮ້າງເປົ່າ
- 6 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ກ່ຽວກັບຣາຊສຳນັກແຫ່ງກະສັດຂອງຢູດາວ່າ, “ເຈົ້າເປັນເໝືອນກິເລອາດແກ່ເຮົາເປັນດັ່ງຍອດພູສູງເລບານອນ ເຖິງປານນັ້ນ ເຮົາຈະກະທຳເຈົ້າໃຫ້ເປັນຖິ່ນກັນດານ ເປັນເມືອງທີ່ບໍ່ມີຄົນອາສັຍ
- 7 ເຮົາຈະຕຽມຜູ້ທຳລາຍໄວ້ຕໍ່ສູ້ເຈົ້າຕ່າງກໍມີອາວຸດຂອງຕົນ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຈະຕັດຕົ້ນສິນຢ່າງດີຂອງເຈົ້າລົງແລະໂຍນເຂົ້າໃນໄຟ

- 8 “ແລະປະຊາຊົນຫລວງຫລາຍຈະຜ່ານເມືອງນີ້ໄປ ແລະທຸກຄົນຈະເວົ້າກັບເພື່ອນຂອງຕົນວ່າ “ເປັນຫຍັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງກະທຳເຊັ່ນນີ້ແກ່ເມືອງໃຫຍ່ນີ້”
- 9 ແລະເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ປະຖົມຄຳຫມັ້ນສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ ແລະນະມັສການກັບບົວລະບັດພຣະອື່ນ”
- 10 ຢ່າຮ້ອງໄຫ້ອາລັຍແກ່ຜູ້ທີ່ຕາຍໄປ ຢ່າເສັຽໃຈຍ້ອນເຂົາເລີຍ ແຕ່ຈົ່ງຮ້ອງໄຫ້ອາລັຍຜູ້ທີ່ໄປແລ້ວ ເພາະເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ກັບມາເຫັນບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງເຂົາອີກເລີຍ

Message to the Sons of Josiah

- 11 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະກ່ຽວກັບຊັ້ນລູມບຸດໂຢຊີຢາ ກະສັດແຫ່ງຢູດາ ຜູ້ຊຶ້ງຄອງຣາດແຫນໂຢຊີຢາຣາຊບິດາ ແລະຜູ້ທີ່ໄປຈາກສະຖານທີ່ນີ້ “ທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ກັບມາທີ່ນີ້ອີກ
- 12 ທ່ານຈະສິ້ນຊີວິດ ໃນທີ່ຊຶ້ງເຂົາຈັບທ່ານໄປເປັນຊະເລີຍ ແລະທ່ານຈະບໍ່ເຫັນແຜ່ນດິນນີ້ອີກເລີຍ”
- 13 “ວິບັດແກ່ເຂົາຜູ້ສ້າງວັງຂອງຕົນດ້ວຍຄວາມບໍ່ຊອບທັມ ແລະສ້າງຫ້ອງຊັ້ນເທິງໄວ້ດ້ວຍຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທັມ ຜູ້ທີ່ທຳໃຫ້ເພື່ອນບ້ານຂອງເຂົາບົວລະບັດເຂົາໂດຍບໍ່ໄດ້ສິ່ງໃດເລີຍ ແລະບໍ່ໄດ້ຈ່າຍຄ່າຈ້າງໃຫ້ແກ່ເຂົາ
- 14 ຜູ້ກ່າວວ່າ, “ເຮົາຈະສ້າງວັງໃຫຍ່ຢູ່ເອງ ກັບມີຫ້ອງຊັ້ນເທິງກວ້າງຂວາງ ແລະເຈາະປ່ອງຢ້ຽມໃສ່ຫ້ອງນັ້ນ ແລະແອ້ມຝາດ້ວຍໄມ້ສິນແລະທາດ້ວຍສີແດງ
- 15 ເຈົ້າຄິດວ່າເຈົ້າເປັນກະສັດ ເພາະເຈົ້າແຂ່ງໄມ້ສິນກັນຫລື ຣາຊບິດາຂອງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກິນແລະດື່ມ ແລະກະທຳຄວາມຍຸດຕິທັມແລະຄວາມຊອບທັມດອກຫລື ຝ່າຍຣາຊບິດາກໍຢູ່ເຢັນເປັນສຸກ
- 16 ເຂົາພິພາກສາຄະດີຂອງຄົນຈີນແລະຄົນຂັດສິນ ເຂົາກໍຢູ່ເຢັນເປັນສຸກ ເຮັດຢ່າງນີ້ເປັນການຮູ້ຈັກເຮົາຫລື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 17 ແຕ່ເຈົ້າມີຕາແລະໃຈ ໄວ້ພຽງຫວັງເອົາກຳໄລສ່ວນຕົວເພື່ອຫລັງເລືອດທີ່ໄຮ້ຄວາມຜິດໃຫ້ເຖິງຕາຍ ແລະເພື່ອປະຕິບັດການບົບບັງຄັບແລະຄວາມທາຣຸນ”
- 18 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ກ່ຽວກັບເຢຣີວອາກິມບຸດຂອງໂຢຊີຢາວ່າກະສັດແຫ່ງຢູດາວ່າ, “ເຂົາທັງຫລາຍຈະບໍ່ໂອ້ຍຄວນອາລັຍວ່າ “ອະນິຈາ ອ້າຍເອີຍ” ຫລື “ອະນິຈາ ເອີ້ອຍເອີຍ” ເຂົາທັງຫລາຍຈະບໍ່ໂອ້ຍຄວນອາລັຍວ່າ “ອະນິຈາ ພຣະອົງທ່ານ” ຫລື “ອະນິຈາ ພຣະບາດສົມເດັດພຣະເຈົ້າມະຫາຊີວິດ”
- 19 ທ່ານຈະຖືກຝັງໄວ້ເໝືອນກັບຝັງມ້າລໍ ຄືຖືກລາກໄປໂຍນຖິ້ມໄວ້ຂ້າງນອກປະຕູເມືອງເຢຣູຊາເລັມ”
- 20 “ຈົ່ງຂຶ້ນໄປທີ່ເລບານອນ ແລະຮ້ອງວ່າ ແລະຈົ່ງເປັ່ງສຽງຂອງເຈົ້າໃນເມືອງບາຊານ ຈົ່ງຮ້ອງຈາກອາບາຣິມ ເພາະວ່າຄົນຮັກທັງໝົດຂອງເຈົ້າຖືກທຳລາຍ
- 21 ເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າເມື່ອເຈົ້າຢູ່ສຸກສະບາຍ ແຕ່ເຈົ້າກ່າວວ່າ “ເຮົາຈະບໍ່ຟັງ” ນີ້ເປັນວິທີການຂອງເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ຍັງຫນຸ່ມງູ ຄືເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ
- 22 ລົມຈະຄວບຄຸມດູແລຜູ້ລ້ຽງແກະທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ ແລະບັນດາຄົນຮັກຂອງເຈົ້າຈະໄປເປັນຊະເລີຍ ແລ້ວເຈົ້າຈະອັບອາຍຂາຍຫນ້າ ເນື່ອງດ້ວຍຄວາມອະທັມທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ
- 23 ຊາວເມືອງເລບານອນເອີຍ ທີ່ສ້າງຮັງຢູ່ຖ້ຳມກາງໄມ້ສິນ ເຈົ້າຈະຄຳຄວນຈັກເທົ່າໃດເມື່ອຄວາມເຈັບປວດມາເຫນືອເຈົ້າ ເຫມືອນຢ່າງຄວາມເຈັບປວດຂອງຍິງທີ່ເກີດລູກ”

Judgment on Coniah (Jehoiachin)

- 24 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ຕາບໃດເຮົາມີຊີວິດຢູ່ ແມ້ວ່າໂກນິຢາ ຣາຊບຸດຂອງເຢຣີວອາຄິນ ກະສັດແຫ່ງຢູດາເປັນແຫວນຢູ່ທີ່ມີຂວາຂອງເຮົາ ເຖິງປານນັ້ນເຮົາຈະຖອດອອກເສັຽ
- 25 ແລະມອບເຈົ້າໄວ້ໃນມືຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ສແວງຫາຊີວິດຂອງເຈົ້າ ໃນມືຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງພວກເຈົ້າຢ້ານ ຄືວ່າໃນມືຂອງເນບູກາເນັດຊາພຣະຣາຊາແຫ່ງບາບິໂລນ ແລະໃນມືຂອງຄົນຄັນເດອານ

- 26 ເຮົາຈະແກ່ວງເຈົ້າແລະແມ່ຜູ້ທີ່ອອກເຈົ້າໄປຍັງອີກປະເທດນຶ່ງ ທີ່ຊຶ່ງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເກີດທີ່ນັ້ນ ແລະເຈົ້າຈະຕາຍທີ່ນັ້ນ
- 27 ແຕ່ແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຂົາອາລັຍຢາກຈະກັບໄປນັ້ນ ເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ກັບໄປອີກ”
- 28 ໂກນິຢາ ຊາຍຜູ້ນີ້ເປັນໜ້າທີ່ຖືກດູຫມິ່ນແລະແຕກຫລີ ເປັນພາຊນະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດມັກຫລີ ເປັນໜ້າຕົວເຂົາແລະລູກຂອງ ເຂົາຈຶ່ງຖືກແກ່ວງແລະຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຈັກ
- 29 ໂອ ແຜ່ນດິນ ແຜ່ນດິນ ແຜ່ນດິນເອີຍ ຈຶ່ງພັງພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 30 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ຈຶ່ງຂຽນລົງວ່າຊາຍຄົນນີ້ບໍ່ມີລູກ ເປັນຊາຍຊຶ່ງບໍ່ມີຄວາມສໍາເຣັດໃນຊີວິດຂອງເຂົາ ເພາະບໍ່ມີລູກຂອງເຂົາຈັກຄົນນຶ່ງທີ່ຈະສໍາເຣັດໃນການປະທັບເທິງພຣະທີ່ນຶ່ງຂອງດາວິດ ແລະປົກຄອງໃນຢູດາອີກ

23 ຄວາມຫວັງໃນອະນາຄົດ

Restoration after Exile

- 1 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງພິພາກສາໂທດພວກປົກຄອງທັງຫລາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຍ້ອນວ່າເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ໄພພິນອຂອງພຣະອົງຖືກຂ້າ ແລະແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ
- 2 ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນຖ້ອຍຄໍາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນຊົງກ່າວເຖິງພວກປົກຄອງ ຄືຜູ້ລ້ຽງດູໄພພິນຂອງພຣະອົງວ່າ, “ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ໄພພິນຂອງເຮົາແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ ໄດ້ຂັບໄລ່ໃຫ້ເຂົາໜີໄປ ບໍ່ໄດ້ລ້ຽງດູເຂົາ ບັດນີ້ເຮົາຈະລົງໂທດເຈົ້າ ຍ້ອນວ່າເຈົ້າໄດ້ກະທໍາການຊົ່ວ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 3 ເຮົາຈະເຕົ້າໂຮມເອົາໄພພິນຂອງເຮົາທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ອອກມາຈາກປະເທດຕ່າງໆທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຂົາແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ ແລ້ວນໍາກັບຄືນມາບ້ານເມືອງຂອງເຂົາ ເຂົາຈະມີລູກຫລານເພີ່ມທະວີຂຶ້ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ
- 4 ເຮົາຈະໃຫ້ມີຜູ້ປົກຄອງຊຶ່ງຈະເບິ່ງແຍງເຂົາ ເຂົາຈະບໍ່ຍ້ານຫລືຕື່ນເຕັ້ນວຸ້ນວາຍອີກຕໍ່ໄປ ຈະບໍ່ມີໃຜຈັກຄົນສູນເສັງໄປ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”

The Righteous Branch of David

(ຢຣມ 16:14-15)

- 5 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, “ວັນເວລານັ້ນຈະມາເຖິງແນ່ນອນ ໃນເວລານັ້ນເຮົາຈະເລືອກເອົາຄົນນຶ່ງຈາກເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດມາເປັນກະສັດຜູ້ຊອບທັມ ກະສັດອົງນີ້ຈະປົກຄອງຢ່າງສລາດຫລັກແຫລມ ຈະເຮັດແຕ່ສິ່ງທີ່ຊອບທັມແລະຍຸດຕິທັມຕໍ່ໄພ່ຟ້າປະຊາຊົນທົ່ວປະເທດ
- 6 ໃນລະຫວ່າງກະສັດອົງນີ້ສເວີຍຣາຊຢູ່ນັ້ນ ປະຊາຊົນຢູດາແລະອິສຣາເອນຈະມີຄວາມສົງຄາມສຸກ ພວກເຂົາຈະເອີ້ນຊື່ກະສັດອົງນີ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊ່ອຍເຮົາໃຫ້ລອດພົ້ນ”
- 7 ເຫດສັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, “ເວລານັ້ນມາເຖິງ ເມື່ອນັ້ນຄົນທັງຫລາຍຈະບໍ່ກ່າວສາບານອີກຕໍ່ໄປວ່າ ແມ່ນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງມີຊີວິດນໍາພາປະຊາຊົນອິສຣາເອນອອກຈາກປະເທດເອຢິບ
- 8 ແຕ່ຈະກ່າວສາບານວ່າ ແມ່ນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງມີຊີວິດນໍາພາປະຊາຊົນອິສຣາເອນອອກຈາກປະເທດຝ່າຍເໜືອ ແລະອອກມາຈາກປະເທດທັງປວງທີ່ເຮົາໄດ້ໃຫ້ເຂົາກະຈັດກະຈາຍໄປນັ້ນ ແລ້ວພວກເຂົາຈະຢູ່ໃນປະເທດຂອງເຂົາເອງ”

False Prophets of Hope Denounced

- 9 ກ່ຽວກັບເຮືອງບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມມີວ່າ ໃຈຂອງຂ້າເປັນທຸກຢູ່ພາຍໃນຂ້າ ແລະດູກທັງສິ້ນຂອງຂ້າກໍສິ້ນ ຂ້າເປັນເໝືອນຄົນເມົາເຫລົ້າອະຈຸນ ເນື່ອງດ້ວຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເນື່ອງດ້ວຍພຣະວິຈານະບໍຣິສຸດຂອງພຣະອົງ
- 10 ເພາະວ່າ ແຜ່ນດິນນັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍການລ່ວງປະເວນີ ດ້ວຍເຫດຄໍາສາບແຊ່ງແຜ່ນດິນນັ້ນກໍໄວ້ທຸກ ແລະເດີນຫຍ້າໃນຖິ່ນກັນດານກໍແຫ້ງໄປ ວິຖີຂອງເຂົາທັງຫລາຍກໍຊົ່ວຊ້າ ແລະອໍານາດຂອງເຂົາທັງຫລາຍກໍບໍ່ເປັນທັມ
- 11 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ, “ທັງຜູ້ປະກາດພຣະທັມແລະປູໂຣທິດກໍອະທັມ ເຖິງແມ່ນວ່າໃນວິຫານຂອງເຮົາ ເຮົາກໍໄດ້ເຫັນຄວາມຊົ່ວຂອງເຂົາ

- 12 ເຫດສັນນັ້ນ ຫົນທາງຂອງເຂົາທັງຫລາຍຈະຫມິ່ນໃນຄວາມມືດແກ່ເຂົາ ເຂົາຈະຖືກຂັບໄລ່ເຂົ້າໄປແລະລົ້ມລົງໃນນັ້ນ ເພາະເຮົາຈະນໍາເຫດຮ້າຍມາເຫນືອເຂົາໃນປີແຫ່ງການລົງໂທດເຂົາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 13 ໃນບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມແຫ່ງຊາມາເຣັງ ເຮົາໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ບໍ່ເໝາະຢ່າງຍິ່ງ ເຂົາໄດ້ປະກາດພຣະທັມໃນນາມ ຂອງພຣະບາອານ ແລະໄດ້ໃຫ້ອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງເຮົາຫລົງໄປ
- 14 ແຕ່ໃນຜູ້ປະກາດພຣະທັມແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມ ເຮົາໄດ້ເຫັນສິ່ງອັນຫນ້າຫວາດສຽງ ເຂົາລ່ວງປະເວນີແລະດໍາເນີນຢູ່ໃນ ຄວາມມຸສາ ເຂົາທັງຫລາຍຫນຸນກໍາລັງມີຂອງຜູ້ກະທໍາຄວາມຊົ່ວ ຈຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດຫັນຈາກຄວາມອະທັມຂອງເຂົາ ເຂົາທຸກຄົນກາຍເປັນເຫມືອນໂຊໂດມແກ່ເຮົາ ແລະຊາວເມືອງນັ້ນກໍເຫມືອນໂກໂມຣາ
- 15 ເຫດສັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ຈຶ່ງຕຣັດກຽວກັບເຮືອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຫລົ່ານັ້ນວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະ ລ້ຽງເຂົາດ້ວຍພືດຂົມ ແລະໃຫ້ນໍ້າບົຫມີເຂົາດື່ມ ເພາະວ່າຄວາມອະທັມໄດ້ອອກໄປທົ່ວແຜ່ນດິນນີ້ ຈາກຜູ້ປະກາດພຣະ ທັມແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມ”
- 16 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ຢ່າຟັງຖ້ອຍຄໍາຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ຜູ້ປະກາດໃຫ້ທ່ານຟັງກະທໍາໃຫ້ ທ່ານເຕັມດ້ວຍຄວາມຫວັງລົມໆແລ້ງໆ ເຂົາກ່າວເຖິງນິມິດແຫ່ງໃຈຂອງເຂົາເອງ ບໍ່ແມ່ນຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ
- 17 ເຂົາເວົ້າກັບຄົນທີ່ດູຫມິ່ນພຣະວັຈນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສເມີວ່າ “ທ່ານຈະສຸກສະບາບ” ແລະແກ່ທຸກຄົນທີ່ດື່ຕາມ ໃຈຂອງຕົນເອງ ເຂົາທັງຫລາຍກ່າວວ່າ “ຈະບໍ່ມີເຫດຮ້າຍມາເຫນືອເຈົ້າ”
- 18 ເພາະວ່າຜູ້ໃດແດ່ທີ່ໄດ້ຍືນຢູ່ໃນພົນພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທີ່ຈະໄຕ່ຕອງເຫັນແລະຟັງພຣະວັຈນະຂອງພຣະອົງ ຫລື ຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອຟັງພຣະວັຈນະຂອງພຣະອົງແລະຄອຍຟັງ
- 19 ເບິ່ງແມ, ນັ້ນພະຍຸຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືພຣະພິໂຣດໄດ້ອອກໄປແລ້ວເປັນພະຍຸຫມຸນວຽນ ມັນຈະລະເບີດຂຶ້ນເຫນືອ ຫົວຂອງຄົນອະທັມ
- 20 ຄວາມກົວຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຫັນກັບຈົນກວ່າພຣະອົງຈະຊົງກະທໍາໃຫ້ສໍາເຣັດ ຕາມພຣະເຈຕນາແຫ່ງພຣະທັຍ ຂອງພຣະອົງ ໃນວັນຫລັງ ຫລັງຈາກທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະເຂົ້າໃຈເຮືອງນີ້ແຈ່ມແຈ້ງ
- 21 “ເຮົາບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຫລົ່ານັ້ນ ແຕ່ເຂົາທັງຫລາຍຍັງແລ່ນໄປ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາທັງຫລາຍ ແຕ່ເຂົາທັງ ຫລາຍຍັງປະກາດພຣະທັມ
- 22 ແຕ່ຖ້າເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຍືນຢູ່ໃນການປະຊຸມຂອງເຮົາ ແລ້ວເຂົາຄົງຈະໄດ້ປ່າວຮ້ອງຖ້ອຍຄໍາຂອງເຮົາຕໍ່ໄພ່ພົນຂອງ ເຮົາ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຄົງຈະໄດ້ໃຫ້ປະຊາຊົນຫັນກັບຈາກທາງຊົ່ວຂອງເຂົາແລ້ວ ແລະຫັນກັບຈາກຄວາມຊົ່ວຊ້າໃນ ການກະທໍາຂອງເຂົາ
- 23 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຮົາເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃກ້ພຽງເອື້ອມມີ ບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກດ້ວຍດອກຫລື
- 24 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ຄົນໃດຈະຫລົບລີ້ຈາກເຮົາໄປຢູ່ໃນທີ່ລັບເພື່ອເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນເຂົາໄດ້ຫລື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວວ່າ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ເຕັມພໍ້າສວັນແລະໂລກດອກຫລື
- 25 ເຮົາໄດ້ຍືນຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ຊຶ່ງປະກາດພຣະທັມໃນນາມຂອງເຮົາໄດ້ກ່າວແລ້ວວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຝັນໄປ ຂ້າພະ ເຈົ້າຝັນໄປ”
- 26 ອີກດົນປານໃດທີ່ຄໍາມຸສາຈະຢູ່ໃນໃຈຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ຊຶ່ງປະກາດເຮືອງເທັດ ແລະຜູ້ປະກາດພຣະທັມຕາມ ການຫລອກລວງແຫ່ງຈິດໃຈຂອງເຂົາເອງ
- 27 ຜູ້ຊຶ່ງຄິດວ່າຈະກະທໍາໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງເຮົາລືມຊື່ຂອງເຮົາ ໂດຍຄວາມຝັນຂອງເຂົາທັງຫລາຍຊຶ່ງເຂົາເລົ່າສູ່ກັນແລະກັນ ຟັງ ເຫມືອນຢ່າງກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາລືມນາມຊື່ຂອງເຮົາ ໄປຕິດຕາມພຣະບາອານ
- 28 ຈຶ່ງໃຫ້ຜູ້ປະກາດພຣະທັມທີ່ຝັນເລົ່າຄວາມຝັນ ແຕ່ໃຫ້ຄົນທີ່ມີຖ້ອຍຄໍາຂອງເຮົາກ່າວຖ້ອຍຄໍາຂອງເຮົາຢ່າງສຸຈຣິດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເພື່ອງເຂົ້າມີຫຍັງແກ່ທີ່ເຫມືອນເຂົ້າສາລີ

- 29 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາບໍ່ເໝືອນໄຟທລີ ທລີເໝືອນຄ້ອນທີ່ທຸບທິນໃຫ້ແຕກເປັນປ່ຽງງ
- 30 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ, “ເຫດສັນນັ້ນ ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຕໍ່ສູ້ກັບບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ຜູ້ຂະໂມຍຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ຈາກກັນແລະກັນ
- 31 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ, “ເຮົາຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ຜູ້ໃຊ້ລິ້ນຂອງເຂົາກ່າວວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ”
- 32 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຕໍ່ສູ້ກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ປະກາດຄວາມຝັນເຫັດ ແລະຜູ້ຊຶ່ງບອກແລະນຳໄພ່ ພົນຂອງເຮົາໃຫ້ຫລົງໄປ ໂດຍຄຳຕົວະແລະຄຳໂອ້ອວດຂອງເຂົາ ເມື່ອເຮົາບໍ່ໄດ້ໃຊ້ເຂົາທລີສັງເຂົາ ເຫດສັນນັ້ນເຂົາ ຈຶ່ງບໍ່ເປັນປໂຍດແກ່ຊົນຊາດນີ້ຢ່າງໃດເລີຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 33 “ເມື່ອມີໄພ່ພົນຄົນນຶ່ງຄົນໃດ ທລີຜູ້ປະກາດພຣະທັມຄົນໃດ ທລີປະໂຮທິດຄົນໃດຖາມເຈົ້າວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ກ່າວຢ່າງໃດ” ເຈົ້າຈຶ່ງຕອບເຂົາວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຈົ້າທັງຫລາຍນັ້ນແຫລະເປັນພາຣະຫນັກ ແລະເຮົາຈະ ປະຖິ້ມເຈົ້າເສັງ
- 34 ແລະສ່ວນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ບຸໂຣທິດທລີປະຊາຊົນຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດຊຶ່ງເວົ້າວ່າ “ພາຣະຫນັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ເຮົາຈະ ລົງໂທດຜູ້ນັ້ນແລະທັງຄົວເຮືອນຂອງເຂົາ
- 35 ເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງເວົ້າດັ່ງນີ້ ຄືທຸກຄົນເວົ້າກັບເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນທລີທຸກຄົນເວົ້າກັບພີ່ນ້ອງຂອງຕົນວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຕອບວ່າຢ່າງໃດ” ທລີ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງລິ້ນວ່າຈາກຢ່າງໃດ”
- 36 ແຕ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຢ່າເອີຍວ່າ “ພາຣະຫນັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກເລີຍ ເພາະວ່າພາຣະຫນັກນັ້ນເປັນຄຳຂອງແຕ່ລະ ຄົນ ແລະເຈົ້າໄດ້ປຸງແປງພຣະວັຈນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາພຣະເຈົ້າ ຂອງເຮົາ
- 37 ເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວກັບຜູ້ປະກາດພຣະທັມດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕອບທ່ານວ່າຢ່າງໃດ” ທລີ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງລິ້ນວ່າ ຈາກຢ່າງໃດ”
- 38 ແຕ່ຖ້າເຈົ້າທັງຫລາຍເວົ້າວ່າ “ພາຣະຫນັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ເພາະເຈົ້າທັງ ຫລາຍໄດ້ກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້ວ່າ “ພາຣະຫນັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ເມື່ອເຮົາໃຊ້ໄປທາເຈົ້າທັງຫລາຍເຮົາວ່າ ເຈົ້າ ຢ່າເວົ້າວ່າ “ພາຣະຫນັກຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 39 ເຫດສັນນັ້ນ ເຮົາຈະຍົກເຈົ້າທັງຫລາຍຂຶ້ນເປັນແນ່ ແລະໂຍນເຈົ້າທັງຫລາຍຂຶ້ນເປັນແນ່ ທັງເຈົ້າແລະເມືອງຊຶ່ງເຮົາໄດ້ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າແລະແກ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າ
- 40 ແລະເຮົາຈະນຳຄວາມຖືກຕຳຫນິເປັນນິດ ແລະຄວາມອາຍເນື່ອງນິດມາເໝືອເຈົ້າທັງຫລາຍ ຊຶ່ງລືມເສັງບໍ່ໄດ້ເລີຍ”

24 ບົດຮຽນຈາກຫມາກເຕືອດີແລະບໍ່ດີ

The Good and the Bad Figs

- 1 ຫລັງຈາກເນບູກາດເນັດຊາກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນໄດ້ຈັບເຢໂຣນິຢາ ຣາຊບຸດຂອງເຢຣີວອາກິມກະສັດແຫ່ງຢູດາໄປ ເປັນຊະເລີຍເສັງຈາກເຢຣູຊາເລັມພ້ອມກັບເຈົ້ານາຍແຫ່ງຢູດາ ທັງພວກຊ່າງແລະຊ່າງເຫລັກແລະນຳເຂົາມາຍັງ ກຸງບາບີໂລນແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງສຳແດງນິມິດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນີ້ ເບິ່ງແມ່, ມີກະຕ່າສອງຫນ່ວຍໃສ່ຫມາກ ເຕືອ ວາງໄວ້ຫນ້າພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 2 ກະຕ່າຫນ່ວຍນຶ່ງມີຫມາກເຕືອຢ່າງດີ ເໝືອນຫມາກເຕືອທີ່ສຸກຕົ້ນຣະດູ ແຕ່ກະຕ່າອີກຫນ່ວຍນຶ່ງນັ້ນມີຫມາກເຕືອທີ່ ບໍ່ດີຈົນກິນບໍ່ໄດ້
- 3 ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ເຢເຣມີຢາເອີຍ ເຈົ້າເຫັນຫຍັງ” ຂ້າພະເຈົ້າທູນຕອບວ່າ, “ເຫັນຫມາກ ເຕືອທີ່ດີກໍດີຫລາຍ ແລະທີ່ບໍ່ດີກໍຫລາຍ ບໍ່ດີຈົນກິນບໍ່ໄດ້ ພຣະເຈົ້າຂ້າ”
- 4 ແລ້ວພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ,

- 5 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ກໍເໝືອນຢ່າງຫມາກເດືອນທີ່ດີເຫລົ່ານີ້ແຫລະ, ເຮົາຈະຖືວ່າ ພວກເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຖືກກວາດໄປຈາກຢູດາຍັງດີຢູ່ ຄືຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ສົ່ງໄປຈາກສະຖານທີ່ນີ້ໄປສູ່ແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄັນເດອານ
- 6 ເຮົາຈະຕັ້ງຕາຂອງເຮົາເພິ່ງເບິ່ງເຂົາເພື່ອຈະກະທຳຄວາມດີແລະເຮົາຈະພາເຂົາທັງຫລາຍກັບມາຍັງແຜ່ນດິນນີ້ອີກ ເຮົາຈະສ້າງເຂົາທັງຫລາຍຂຶ້ນ ແລະຈະບໍ່ຮື້ລົງ ເຮົາຈະປູກຝັງເຂົາແລະບໍ່ຖອນເຂົາ
- 7 ເຮົາຈະໃຫ້ຈິດໃຈແກ່ເຂົາເພື່ອຈະຮູ້ຈັກວ່າເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະເຂົາທັງຫລາຍຈະເປັນໄພພິນຂອງເຮົາ ແລະເຮົາຈະເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຂົາເພາະເຂົາທັງຫລາຍຈະກັບມາຫາເຮົາດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ
- 8 “ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເໝືອນຢ່າງຫມາກເດືອນທີ່ບໍ່ດີຊຶ່ງບໍ່ດີຫລາຍຈົນກິນບໍ່ໄດ້ນັ້ນ ເຮົາຈະກະທຳຕໍ່ເຊເດກີຢາກະສັດແຫ່ງຢູດາ ທັງເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາ ແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມທີ່ເຫລືອຢູ່ ຜູ້ຊຶ່ງຍັງຄ້າງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ ແລະຜູ້ທີ່ຍັງອາໄສຢູ່ໃນເອຢິບ
- 9 ເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ເຂົາເປັນທີ່ໜ້າຍ້ານກົວແກ່ຣາຊອານາຈັກທັງຫລາຍໃນໂລກ ໃຫ້ເປັນທີ່ຖືກຕຳຫນິ ເປັນຂີ້ປາກເປັນຄຳເຍາະເຍີ້ຍ ແລະເປັນຄຳບ້ອຍດ່າທົ່ວໄປທຸກແຫ່ງ ຊຶ່ງເຮົາຂັບໄລ່ເຂົາໃຫ້ໄປຢູ່
- 10 ແລະເຮົາຈະສົ່ງດາບແລະການອິດຢາກ ແລະໂຣກລະບາດມາເໝືອເຂົາ ຈົນເຂົາຈະຖືກທຳລາຍຢ່າງສິ້ນເຊີງຈາກແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຮົາໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຂົາແລະແກ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາ”

25 ແຜ່ນດິນອິສຣາເອນຖືກປະຖິ້ມໃຫ້ຮ້າງເປັນເວລາເຈັດສິບປີ

The Babylonian Captivity Foretold

- 1 ຖ້ອຍຄຳຊຶ່ງມາເຖິງເຢເຣເມຍາກຸ່ວກັບເຮືອງຊົນຊາດຢູດາທັງໝົດ ໃນປີທີ່ສີ່ແຫ່ງຮັຊການເຢຣິວອາກິມ ຣາຊບຸດຂອງໂຍຊີຢາກະສັດແຫ່ງຢູດາ (ປີນັ້ນເປັນປີຕົ້ນຮັຊການຂອງເນບູກາດເນັດຊາກະສັດຂອງກຸງບາບີໂລນ)
- 2 ຊຶ່ງເຢເຣເມຍາຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ກ່າວແກ່ປະຊາຊົນຢູດາແລະແກ່ຊາວເຢຣູຊາເລັມທັງຫມົດວ່າ,
- 3 “ຕັ້ງແຕ່ປີທີ່ສິບສາມຂອງໂຍຊີຢາ ຣາຊບຸດຂອງອາໂມນແຫ່ງຢູດາ ຈົນເຖິງວັນນີ້ເປັນເວລາຊາວສາມປີ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າມາຍັງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ບອກແກ່ທ່ານທັງຫລາຍຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ ແຕ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ຟັງ
- 4 ທ່ານບໍ່ໄດ້ຟັງຫລຶ່ງຫລືກຸ່ງຂອງທ່ານຟັງ ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງສົ່ງບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງມາຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ
- 5 ກ່າວວ່າ, “ບັດນີ້ເຈົ້າທຸກຄົນຈົ່ງຫັນກັບຈາກທາງຊົ່ວຂອງຕົນແລະຈາກການກະທຳຜິດຂອງຕົນ ແລະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງປະທານແກ່ເຈົ້າແລະບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າ ຕັ້ງແຕ່ບູຮານແລະຕໍ່ໄປເປັນນິດ
- 6 ຢ່າໄປຕິດຕາມພຣະອື່ນເພື່ອຈະບົວລະບັດແລະນະມັສການພຣະເຫລົ່ານັ້ນ ຫລືຍົວະເຍົ້າເຮົາໃຫ້ພິໂຣດດ້ວຍຜົນງານແຫ່ງມືຂອງເຈົ້າ ແລ້ວເຮົາຈະບໍ່ທຳອັນຕະຣາຍແກ່ເຈົ້າ”
- 7 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຖິງປານນັ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍກໍບໍ່ຟັງເຮົາເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຍົວະເຍົ້າເຮົາໃຫ້ພິໂຣດດ້ວຍຜົນງານແຫ່ງມືຂອງເຈົ້າຊຶ່ງເປັນຜົນຮ້າຍແກ່ເຈົ້າເອງ
- 8 “ເຫດສັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາຈຶ່ງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເພາະເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ
- 9 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະເອີ້ນເຜົ່າຊົນທັງປວງຂອງທິດເໜືອ ແລະເນບູກາດເນັດຊາກະສັດບາບີໂລນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ແລະເຮົາຈະນຳເຂົາທັງຫລາຍມາຕໍ່ສູ້ແຜ່ນດິນນີ້ແລະຊາວເມືອງນີ້ແລະບັນດາປະຊາຊາດເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງຢູ່ລອມຮອບ ເຮົາຈະທຳລາຍເຂົາທັງຫລາຍໃຫ້ສິ້ນເຊີງ ແລະເຮົາຈະກະທຳເຂົາໃຫ້ເປັນທີ່ໜ້າຍ້ານກົວແລະເປັນທີ່ເຍາະເຍີ້ຍແລະເປັນທີ່ຮ້າງເປົ່າເປັນນິດ
- 10 ນອກຈາກນີ້ ເຮົາຈະກຳຈັດສຽງບັນເທິງແລະສຽງລ້າເລິງ ສຽງເຈົ້າບ່າວແລະສຽງເຈົ້າສາວ ສຽງຫິນໂມ້ແລະແສງຕະກຸງເສັ້ງຈາກເຈົ້າ

- 11 ແຜ່ນດິນນີ້ທັງໝົດຈະເປັນທີ່ຮົກຮ້າງແລະປະຖິ້ມ ແລະບັນດາປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ຈະບົວລະບັດກະສັດກຸງບາລິໂລນຢູ່ເຈັດສິບປີ
- 12 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເມື່ອຄົບເຈັດສິບປີແລ້ວ ເຮົາຈະລົງໂທດກະສັດບາບິໂລນແລະປະຊາຊົນຊາດນັ້ນ ຄືແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄັນເດອານ ເພາະບາບຊົ່ວຂອງເຂົາທັງຫລາຍກະທຳໃຫ້ແຜ່ນດິນນັ້ນປະຮ້າງຢູ່ເປັນນິດ
- 13 ເຮົາຈະນຳຖ້ອຍຄຳທັງສິ້ນໃຫ້ສຳເຣັດທີ່ແຜ່ນດິນນັ້ນ ຄືຖ້ອຍຄຳທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວຕໍ່ສູ້ເມືອງນັ້ນ ຄືທຸກສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນຫນັງສືນີ້ ຊຶ່ງເຢເຣມີໄດ້ປະກາດພຣະທັມແກ່ບັນດາປະຊາຊາດທັງຫລາຍ
- 14 ເພາະວ່າຈະມີຫລາຍປະຊາຊາດແລະບັນດາມະກະສັດກະທຳໃຫ້ເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນເປັນທາດພ້ອມທັງພວກເຂົານຳ ແລະເຮົາຈະຕອບແທນເຂົາທັງຫລາຍຕາມການກະທຳແລະຜົນງານແຫ່ງມືຂອງເຂົາ”

ຖ້ວຍນ້ຳອະງຸນແຫ່ງພຣະພິໂຣດສຳລັບບັນດາປະຊາຊາດ

The Cup of God's Wrath

- 15 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ຈົ່ງເອົາຖ້ວຍອະງຸນແຫ່ງຄວາມພິໂຣດນີ້ໄປຈາກມືເຮົາ ແລະບັງຄັບບັນດາປະຊາຊາດຊຶ່ງເຮົາສົ່ງເຈົ້າໄປນັ້ນໃຫ້ດື່ມຈາກຖ້ວຍນັ້ນ
- 16 ເຂົາຈະດື່ມແລະເດີນໂຊເຊແລະເປັນບ້າໄປ ເນື່ອງດ້ວຍດາບຊຶ່ງເຮົາສົ່ງໄປຖ້າມກາງເຂົາທັງຫລາຍ”
- 17 ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮັບຖ້ວຍມາຈາກພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະບັງຄັບປະຊາຊາດທັງສິ້ນ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຊ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປຫານັ້ນດື່ມ
- 18 ຄືກຸງເຢຣູຊາເລັມແລະຫົວເມືອງແຫ່ງຢູດາ ທັງບັນດາກະສັດແລະເຈົ້ານາຍຂອງເມືອງນັ້ນກະທຳໃຫ້ເປັນທີ່ຮ້າງເປົ່າແລະປະຮ້າງເປັນທີ່ເຍີ້ຍຫຍິນແລະເປັນທີ່ສາບແຂງເໝືອນທຸກວັນນີ້
- 19 ຟາຣາໂອກະສັດແຫ່ງເອຢິບກັບບັນດາຂ້າຣາຊການແລະເຈົ້ານາຍແລະປະຊາຊົນຂອງທ່ານນັ້ນ
- 20 ແລະບັນດາຊົນຕ່າງດ້ວຍທີ່ຢູ່ຖ້າມກາງເຂົາ ບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນອູດ ແລະບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນຟິລິສຕິນ (ຄືເມືອງ ອັສເກໂບນ ກາຊາ ເອກໂຣນ ແລະສ່ວນຊາວເມືອງອັສໂດດທີ່ເຫລືອຢູ່)
- 21 ເອໂດມ ໂມອາບ ແລະຄິນອັມໂມນ
- 22 ບັນດາກະສັດແຫ່ງເມືອງຕີເຣ ບັນດາກະສັດເມືອງຊີໂດນ ແລະບັນດາກະສັດແຫ່ງເມືອງຊາຍທະເລຟາກຟຸ້ນ
- 23 ເມືອງເດດານ ເຕມາ ບູດ ແລະບັນດາຄົນທີ່ແຖຜົມຈອນຫຼຸ
- 24 ບັນດາກະສັດແຫ່ງອາຣະເບັງ ແລະບັນດາກະສັດແຫ່ງເຜົ່າທີ່ປະປົນກັນຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານ
- 25 ບັນດາກະສັດແຫ່ງຊິມຣີ ແລະບັນດາກະສັດແຫ່ງເອລາມ ແລະບັນດາກະສັດຂອງມິເດັງ
- 26 ບັນດາກະສັດແຫ່ງເມືອງທິດເຫນືອ ທັງໂກແລະໂກແຕ່ລະເມືອງ ແລະບັນດາຣາຊອານາຈັກແຫ່ງໂລກຊຶ່ງຢູ່ເທິງພື້ນພິພິບແລະກະສັດແຫ່ງເຊຊັກ ຈະດື່ມພາຍຫລັງກະສັດເຫຼົ່ານີ້
- 27 “ແລ້ວເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາທັງຫລາຍວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ຈົ່ງດື່ມໃຫ້ເມົາແລ້ວກໍຮາກອອກ ຈົ່ງລົ້ມລົງແລະຢ່າລຸກຂຶ້ນອີກເລີຍ ເນື່ອງດ້ວຍດາບຊຶ່ງເຮົາຈະສົ່ງມາຖ້າມກາງເຈົ້າທັງຫລາຍ”
- 28 “ແລະຖ້າເຂົາປະຕິເສດບໍ່ຮັບຖ້ວຍຈາກມືຂອງເຈົ້າດື່ມ ເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາທັງຫລາຍວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຈົ້າຕ້ອງດື່ມ
- 29 ເພາະ ເບັງແມ, ເຮົາໄດ້ເລີ້ມທຳໂທດເມືອງຊຶ່ງເອີ້ນຕາມຊື່ຂອງເຮົາແລ້ວ ແລະເຈົ້າຈະລອຍນວນໄປໄດ້ໂດຍບໍ່ຖືກໂທດຫລື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວວ່າ ເຈົ້າຈະລອຍນວນໄປບໍ່ໄດ້ ເພາະເຮົາກຳລັງເອີ້ນດາບເຫລັ້ມນຶ່ງມາເຫນືອຊາວແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນ
- 30 ເພາະສະນັ້ນ ເຈົ້າຈຶ່ງປະກາດພຣະທັມເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດສູ່ເຂົາທັງຫລາຍ ແລະກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງເບັງພຣະສຸຣະສຽງຈາກທີ່ສູງ ແລະຈາກທີ່ພຳນັກອັນບໍ່ຮິສຸດຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຈະກ່າວ ພຣະອົງຈະເບັງພຣະສຸຣະ

ສຽງຫລວງຫລາຍຕໍ່ຜູ້ແກະຂອງພຣະອົງ ແລະຊົງໂຮ່ຮ້ອງເໝືອນກັບຄົນທີ່ຢຽບຫມາກອະນຸໂຮ່ຮ້ອງຕໍ່ຊາວພິພິບທັງ
ຫລາຍ

- 31 ສຽງດັງນັ້ນຈະກ້ອງໄປທົ່ວປາຍພິພິບ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມີຄະດີກັບບັນດາປະຊາຊາດ ພຣະອົງຊົງເຂົ້າພິພາກ
ສາເນື້ອຫນັງທັງໝົດ ສ່ວນຄົນອະທັມນັ້ນພຣະອົງຈະຊົງພັນເສັງດ້ວຍດາບ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”
- 32 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເບິ່ງແມ່, ໂທດຈະໄປຈາກປະຊາຊາດນີ້ເຖິງປະຊາຊາດນັ້ນ ແລະພະຍຸ
ໃຫຍ່ຈະປັ່ນປ່ວນຂຶ້ນມາຈາກສ່ວນພິພິບໂລກທີ່ໄກທີ່ສຸດ
- 33 “ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານໃນວັນນັ້ນ ຈະມີຈາກປາຍໂລກຂ້າງນີ້ເຖິງປາຍໂລກອີກຂ້າງນັ້ນ ເຂົາ
ເຫລົ່ານັ້ນຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດໂອ່ຍຄາງນໍາ ຫລືຮວບຮວມຫລືຝັງໄວ້ ແຕ່ຈະເປັນເຫມືອນຂີ້ສັດຢູ່ເທິງພື້ນດິນ
- 34 ທ່ານຜູ້ລ້ຽງແກະທັງຫລາຍເອີຍ ຈົ່ງຄໍາຄວນແລະຮ້ອງເຖິດ ທ່ານເຈົ້າຂອງຜູ້ແກະ ຈົ່ງກັ່ງເກືອກໃນຂີ້ເຖົ່າ ເພາະວັນເວ
ລາຂອງການສັງຫານເຈົ້າແລະທີ່ເຈົ້າຕ້ອງກະຈັດກະຈາຍມາເຖິງແລ້ວ ແລະເຈົ້າທັງຫລາຍຈະລົ້ມລົງເຫມືອນແກະ
ເຖົ່າໂຕງາມ
- 35 ຜູ້ລ້ຽງແກະຈະບໍ່ມີທາງຫນີ ຫລືເຈົ້າຂອງຜູ້ແກະບໍ່ມີທາງລອດ
- 36 ຈົ່ງຟັງສຽງຮ້ອງຂອງຜູ້ລ້ຽງແກະແລະສຽງຄໍາຄວນຂອງເຈົ້າຂອງຜູ້ແກະ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກໍາລັງທໍາລາຍ
ເດີນຫຍ້າຂອງເຂົາທັງຫລາຍເສັງ
- 37 ແລະຄອກແກະທີ່ສົງບສຸກກໍມີດຽງບູຢູ່ ເນື່ອງດ້ວຍຄວາມພິໂຣດອັນແຮງກ້າຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 38 ພຣະອົງຊົງອອກຈາກທີ່ລີ້ບັງຂອງພຣະອົງເໝືອນສິງຫນຸ່ມ ເພາະວ່າແຜ່ນດິນຂອງເຂົາທັງຫລາຍເປັນທີ່ຮ້າງເປົ່າ ເຫດ
ດ້ວຍພຣະແສງດາບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຍ້ອນວ່າພຣະພິໂຣດອັນແຮງກ້າຂອງພຣະອົງ

26 ປະຊາຊົນຊູເຊັນວ່າຈະຂ້າເຢເຣເມີຢາ

Jeremiah's Prophecies in the Temple

(ຍຣມ 7:1-15)

- 1 ພາຍຫລັງເຢຣີວອາກິມພຣະຣາຊໂອຣິດຂອງໂຍຊີຢາໄດ້ເປັນກະສັດຢູດາບໍ່ເທິງ ພຣະວໍຈະນີ້ມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ
- 2 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງບອກເຢເຣເມີຢາວ່າ, “ເຈົ້າຈົ່ງຍືນຂຶ້ນໃນເດີນພຣະວິຫານ ແລ້ວປະກາດຖ້ອຍຄໍາທັງຫມົດທີ່ເຮົາ
ໄດ້ບອກເຈົ້າໃຫ້ຊາວຢູດາທີ່ມາອ້ອນວອນຢູ່ທີ່ນັ້ນຟັງ ຢ່າໄດ້ເວັ້ນຈັກຄໍາເລີຍ
- 3 ເພາະວ່າບາງທີເຂົາອາດຈະເຊື່ອຟັງ ແລະຕັດສິນໃຈເວັ້ນຈາກທາງຊົ່ວກໍໄດ້ ຖ້າເຂົາເຮັດໄດ້ດັ່ງນີ້ ເຮົາກໍຈະປ່ຽນຄວາມ
ຕັ້ງໃຈບໍ່ນໍາພິຍວິບັດຍ້ອນການເຮັດຊົ່ວນັ້ນມາຍັງເຂົາ”
- 4 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກເຢເຣເມີຢາເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ, “ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ພວກເຈົ້າຕ້ອງເຊື່ອຟັງເຮົາ
ໂດຍເຮັດຕາມພຣະທັມຄໍາສອນທີ່ເຮົາໄດ້ບອກແລ້ວ
- 5 ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເຮັດຕາມຖ້ອຍຄໍາຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ເຮົາ ຄືພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມທີ່ເຮົາໃຊ້ມາຫາພວກເຈົ້ານັ້ນ ພວກ
ເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຟັງຄວາມເຂົາເລີຍ
- 6 ຖ້າບໍ່ເຮັດຕາມຄໍາສັ່ງເຫລົ່ານີ້ ເຮົາຈະທໍາໃຫ້ວິຫານນີ້ເປັນຫມືອນເມືອງຊີໂລ ຊົນຊາດທັງປວງທົ່ວໂລກຈະໃຊ້ຊື່ເມືອງ
ນີ້ເປັນຄໍາສາບແຊງ
- 7 ພວກບຸໂຣທິດ ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະປະຊາຊົນທັງປວງໄດ້ຍືນເຢເຣເມີຢາກ່າວດັ່ງນີ້ໃນວິຫານ
- 8 ພໍເຢເຣເມີຢາກ່າວຖ້ອຍຄໍາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກສິ້ນສຸດລົງ ພວກປະຸໂຣທິດ ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະປະ
ຊາຊົນກໍຈັບກຸມເອົາເຢເຣເມີຢາພ້ອມທັງຮ້ອງໃສ່ວ່າ, “ເຈົ້າຄວນຈະຕາຍຍ້ອນຄໍາເວົ້າຂອງເຈົ້າ

- 9 ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເວົ້າໃນນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ວິຫານນີ້ຈະເປັນເຫມືອນຊີໂລ ແລະວ່າເມືອງນີ້ຈະຖືກທຳລາຍ ຈະບໍ່ມີຄົນອາໄສຢູ່ໃນເມືອງນີ້ເລີຍ” ແລ້ວຜູ້ຊົນໃນວິຫານໄດ້ເຂົ້າລ້ອມເຢເຣເມີຢາໄວ້
- 10 ເມື່ອພວກເຈົ້ານາຍຂອງຊາວຢູດາໄດ້ຊາບເລື່ອງນີ້ ກໍພາກັນອອກຈາກພຣະຮາຊສຳນັກ ໄປນັ່ງຢູ່ໃນທາງເຂົ້າປະຕູໃຫມ່ຂອງວິຫານນັ້ນ
- 11 ຂນະນັ້ນພວກບຸໂຣທິດກັບພວກປະກາດພຣະທັມໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກເຈົ້ານາຍແລະປະຊາຊົນວ່າ, “ຄົນຜູ້ນີ້ສົມຄວນຈະໄດ້ຮັບໂທດເຖິງຕາຍ ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ເວົ້າໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີເມືອງນີ້ ດັ່ງທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຍິນກັບຫູຕົນເອງແລ້ວ”
- 12 ຕໍ່ມາ ເຢເຣເມີຢາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຈົ້ານາຍແລະປະຊາຊົນວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຊ້ຂ້າພະເຈົ້າມາກ່າວໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີວິຫານ ແລະເມືອງນີ້ ຄືກ່າວບັນດາຖ້ອຍຄຳທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຍິນແລ້ວນັ້ນ
- 13 ພວກທ່ານຕ້ອງປ່ຽນທາງດຳເນີນຊີວິດແລະການປະພຶດ ຈົ່ງເຊື່ອຖ້ອຍຄຳແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານ ແລ້ວພຣະອົງຈະຊົງປ່ຽນພຣະທັຍບໍ່ນຳເອົາພັຍວິບັດທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວນັ້ນມາໃສ່ພວກທ່ານ
- 14 ສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນເງື່ອມມີຂອງພວກທ່ານແລ້ວ ຈົ່ງເຮັດກັບຂ້າພະເຈົ້າຕາມທີ່ເຫັນດີແລະຖືກຕ້ອງເທິນ
- 15 ຖ້າວ່າທຳຮ້າຍຂ້າພະເຈົ້າເຖິງຕາຍ ແນ່ນອນທ່ານກັບປະຊາຊົນໃນເມືອງນີ້ກໍຈະເປັນຜູ້ຂ້າຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດ ເພາະວ່າແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແທ້ທີ່ຊົງໃຊ້ຂ້າພະເຈົ້າມາບອກຖ້ອຍຄຳທັງປວງນີ້ແກ່ພວກທ່ານ”
- 16 ແລ້ວພວກເຈົ້ານາຍກັບປະຊາຊົນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກບຸໂຣທິດ ແລະພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ, “ບໍ່ຄວນຈະລົງໂທດຄົນຜູ້ນີ້ເຖິງຕາຍ ເພາະວ່າທີ່ເຂົາເວົ້າຕໍ່ພວກເຮົານັ້ນ ກໍເວົ້າໃນນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາ”
- 17 ຫລັງຈາກນັ້ນ ມີຜູ້ອະວຸໂສບາງຄົນໄດ້ຍິນຂຶ້ນເວົ້າກັບປະຊາຊົນທີ່ຊຸມນຸມກັນຢູ່ວ່າ,
- 18 “ໃນຄາວເຮເຊກີຢາເປັນກະສັດຢູດານັ້ນ ມີຜູ້ປະກາດພຣະທັມຊາວໂມເຣເຊທູຜູ້ນຶ່ງຊື່ ມີກາ ໄດ້ບອກປະຊາຊົນທັງປວງວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ມີອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ “ເມືອງຊີໂອນຈະຖືກໂຖເຫມືອນດັ່ງໂຖນາ ກຸງເຢຣູຊາເລັມຈະກາຍເປັນກອງຫິນໃຫຍ່ ແລະເທິງພູທີ່ຕັ້ງພຣະວິຫານຈະກາຍເປັນປ່າດົງ”
- 19 ກະສັດເຮເຊກີຢາ ແລະຊາວຢູດາທັງປວງບໍ່ໄດ້ຂ້າມີກາ ແຕ່ຊົງຍຳເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະຊົງທຳໃຫ້ພຣະອົງຊອບພຣະທັຍ ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງປ່ຽນພຣະທັຍບໍ່ນຳພັຍວິບັດມາສູ່ພວກເຂົາ ບັດນີ້ພວກເຮົາກຳລັງນຳພັຍວິບັດອັນຫນ້າຢ້ານມາສູ່ພວກເຮົາເອງ”
- 20 (ມີຊາຍອີກຄົນນຶ່ງໄດ້ເວົ້າໃນນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊາຍຜູ້ນີ້ຊື່ວ່າ ອຸຣິຢາບຸດຂອງເຊມັຍຢາຊາວເມືອງກິຣິອາດເຢອາຣິມ ເຂົາໄດ້ເວົ້າໃສ່ຮ້າຍເມືອງແລະປະເທດນີ້ເຫມືອນເຢເຣເມີຢາໄດ້ເວົ້າ
- 21 ເມື່ອກະສັດເຢຣີວອາກິມກັບພວກນາຍທະຫານຂອງພຣະອົງ ແລະພວກເຈົ້ານາຍໄດ້ຍິນອຸຣິຢາເວົ້າແລ້ວ ພຣະອົງກໍທາຊ່ອງທາງຈະຂ້າອຸຣິຢາເສັງ ແຕ່ເມື່ອອຸຣິຢາໄດ້ຮູ້ເລື່ອງນີ້ແລ້ວ ເຂົາກໍຢ້ານຈຶ່ງປົບຫນີໄປຍັງປະເທດເອຢິບ
- 22 ກະສັດເຢຣີວອາກິມຈຶ່ງສົ່ງເອນນາທານ ບຸດຂອງອັກໂບຣັກັບຄົນອື່ນອີກບາງຄົນໄປຈັບເອົາອຸຣິຢາມາຈາກເອຢິບ
- 23 ພວກເຂົາໄດ້ນຳອຸຣິຢາມາໃຫ້ກະສັດເຢຣີວອາກິມ ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຂ້າອຸຣິຢາ ແລະໄດ້ໂຍນສົບຂອງເຂົາເຂົ້າໄປໃນບ່ອນຝັງສົບ ຂອງປະຊາຊົນທົ່ວໄປ)
- 24 ແຕ່ເຢເຣເມີຢານັ້ນບໍ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ປະຊາຊົນປະທານຊີວິດ ຍ້ອນວ່າອາຣິກາມບຸດຂອງຊາຟານໄດ້ຊ່ອຍເຫລືອໄວ້

27 ບົດຮຽນຈາກເລື່ອງແອກ

The Sign of the Yoke

- 1 ໃນຕົ້ນຮັຊການເຊເດກີຢາ ຮາຊບຸດຂອງໂຢຊີຢາ ກະສັດແຫ່ງຢູດາ ພຣະຄຳນີ້ມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖິງເຢເຣເມີຢາ
- 2 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຈົ່ງຫເຮັດສາຍຮັດແລະແອກສຳລັບຕົວເຈົ້າ ຈົ່ງສວມໃສ່ຄໍຂອງເຈົ້າ
- 3 ແລະສົ່ງມັນໄປຍັງກະສັດແຫ່ງເອໂດມກະສັດແຫ່ງໂມອາບແລະກະສັດແຫ່ງຄົນອັມໂມນ ກະສັດແຫ່ງຕີເຣ ແລະກະສັດແຫ່ງຊີໂດນ ດ້ວຍມືຂອງທູດທີ່ມາເຂົ້າເຝົ້າເຊເດກີຢາກະສັດແຫ່ງຢູດາທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ

- 4 ຈົ່ງຝາກຄຳສັ່ງເຫລົ່ານີ້ແກ່ບັນດານາຍຂອງເຂົາວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຈົ້າຈົ່ງກ່າວເນື່ອງຕໍ່ໄປນີ້ໃຫ້ນາຍຂອງເຈົ້າຟັງວ່າ
- 5 ນີ້ຄືເຮົາເອງ ຜູ້ໄດ້ສ້າງໂລກ ທັງມະນຸດແລະສັດຊຶ່ງຢູ່ໃນໂລກດ້ວຍຮິດທານຸພາບຢິ່ງໃຫຍ່ ແລະດ້ວຍແຂນທີ່ເດ່ອອກຂອງເຮົາ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃດກໍໄດ້ສຸດແຕ່ເຮົາເຫັນຊອບ
- 6 ບັດນີ້ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ແຜ່ນດິນເຫລົ່ານີ້ທັງໝົດໄວ້ໃນມືຂອງເນບຸກາດເນັດຊາກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ແລະເຮົາໄດ້ໃຫ້ສັດປ່າຢູ່ທັງແກ່ເຂົານຳເພື່ອຈະບົວລະບັດເຂົາ
- 7 ບັນດາປະຊາຊາດທັງສິ້ນຈະຕ້ອງບົວລະບັດເຂົາ ລູກແລະຫລານຂອງເຂົາ ຈົນກວ່າເວລາກຳນົດແຫ່ງແຜ່ນດິນຂອງທ່ານເອງຈະມາເຖິງແລ້ວຫລາຍປະຊາຊາດແລະບັນດາມະຫາກະສັດຈະກະທຳໃຫ້ທ່ານເປັນທາດຂອງເຂົາທັງຫລາຍ
- 8 “ແຕ່ຖ້າປະຊາຊາດໃດ ຫລືຮາຊອານາຈັກໃດ ຈະບໍ່ບົວລະບັດເນບຸກາດເນັດຊາກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນຄົນນີ້ ແລະບໍ່ຍອມເອົາຄໍໄວ້ໃຕ້ແອກຂອງກະສັດບາບີໂລນ ເຮົາຈະລົງໂທດປະຊາຊາດນັ້ນດ້ວຍດາບ ດ້ວຍການອິດຢາກ ແລະດ້ວຍໂຣກລະບາດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ, ຈົນກວ່າເຮົາຈະລ້າງຜານເສັງດ້ວຍມືຂອງເຂົາ
- 9 ເຫດສັນນັ້ນຢ່າຟັງຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ຫລືຜູ້ທຳນາວາຍຫລືຄົນຊ່າງຝັນຂອງເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ່ງກ່າວແກ່ເຈົ້າວ່າ “ທ່ານຈະບໍ່ບົວລະບັດກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນດອກ”
- 10 ເພາະຊຶ່ງເຂົາປະກາດພຣະຄຳໃຫ້ທ່ານນັ້ນເປັນຄວາມເທັດ ທີ່ສົ່ງຜົນໃຫ້ທ່ານຕ້ອງຍົກຍ້າຍໄກໄປຈາກແຜ່ນດິນຂອງທ່ານ ແລະເຮົາຈະຂັບໂລ່ທ່ານອອກໄປ ແລະທ່ານຈະພິນາດ
- 11 ແຕ່ປະຊາຊາດໃດຊຶ່ງເອົາຄໍຂອງຕົນວາງໄວ້ໃຕ້ແອກຂອງກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນແລະບົວລະບັດທ່ານ ເຮົາຈະປະເຂົາໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນຂອງເຂົາ ເພື່ອໃຫ້ເຮັດໂຮ່ໂຖນາແລະໃຫ້ອາສັຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”
- 12 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນເຊດກີຢາກະສັດແຫ່ງຢູດາໃນທຳນອງດຽວກັນວ່າ “ຈົ່ງເອົາຄໍຂອງທ່ານໄວ້ໃຕ້ແອກຂອງກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ ແລະບົວລະບັດເຂົາແລະປະຊາຊົນຂອງເຂົາ ແລະຈົ່ງມີຊີວິດຢູ່
- 13 ເປັນຫຍັງທ່ານກັບຊົນຊາດຂອງທ່ານຈະມາຕາຍເສັງດ້ວຍດາບ ດ້ວຍການອິດຢາກ ແລະດ້ວຍໂຣກລະບາດ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໄດ້ກ່າວໄວ້ກ່ຽວກັບປະຊາຊາດໃດໆ ຊຶ່ງຈະບໍ່ບົວລະບັດກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ
- 14 ຢ່າຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ກ່າວແກ່ເຈົ້າວ່າ “ທ່ານຈະບໍ່ບົວລະບັດກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນດອກ” ເພາະຊຶ່ງທ່ານທັງຫລາຍປະກາດພຣະຄຳແກ່ທ່ານນັ້ນກໍເປັນການມຸສາ
- 15 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ, “ເຮົາບໍ່ໄດ້ໃຊ້ເຂົາ ແຕ່ເຂົາປະກາດພຣະຄຳປອມໃນນາມຂອງເຮົາ ຊຶ່ງສົ່ງຜົນໃຫ້ເຮົາຕ້ອງຂັບໂລ່ເຈົ້າອອກໄປແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງພິນາດ ທັງຕົວເຈົ້າແລະຜູ້ປະກາດພຣະທັມທັງຫລາຍຊຶ່ງປະກາດພຣະທັມໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ”
- 16 ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ເວົ້າກັບປະໂຣທິດແລະປະຊາຊົນນີ້ທັງໝົດວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ເບິ່ງແມ່ ບໍ່ຊ້າເຂົາຈະນຳເຄື່ອງໃຊ້ຂອງພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກັບມາຈາກກຸງບາບີໂລນ ເພາະຊຶ່ງເຂົາປະກາດພຣະທັມແກ່ທ່ານນັ້ນກໍເປັນຄວາມເທັດ”
- 17 ຢ່າເຊື່ອຟັງເຂົາເລີຍ ຈົ່ງບົວລະບັດພຣະຮາຊາແຫ່ງບາບີໂລນ ແລະມີຊີວິດຢູ່ ເປັນຫຍັງເມືອງຈະຮ້າງເປົ່າ
- 18 ຖ້າເຂົາເຫລົ່ານັ້ນເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະຖ້າພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບເຂົາ ກໍຂໍໃຫ້ເຂົາທູນວົງວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາວ່າ ໃຫ້ເຄື່ອງໃຊ້ຊຶ່ງຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະໃນພຣະຮາຊວັງຂອງກະສັດແຫ່ງຢູດາ ແລະໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຢ່າໃຫ້ໄປຍັງບາບີໂລນ
- 19 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ກ່ຽວກັບບັນດາຕົ້ນເສົາ ອ່າງທອງສຳຣິດ ແລະຂາຕັ້ງ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ອື່ນໆ ທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນເມືອງນີ້

- 20 ທີ່ເນບຸກາດເນັດຊາກະສັດແຫ່ງບາບິໂລນບໍ່ໄດ້ຍິດເອົາໄປ ເມື່ອທ່ານໄດ້ຈັບເອົາເຢໂຣນິຢາ ຣາຊບຸດຂອງເຢຣີວອາກິມກະສັດຂອງຢູດາ ແລະບັນດາຂ້າຣາຊການຜູ້ໃຫຍ່ຂອງເຢຣູຊາເລັມຖືກກວາດຕ້ອນຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມໄປເປັນຊະເລີຍຍັງກຸງບາບິໂລນ
- 21 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງເຄື່ອງໃຊ້ຊຶ່ງຍັງເຫລືອຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນພຣະຣາຊວັງຂອງກະສັດແຫ່ງຢູດາແລະໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 22 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຄື່ອງໃຊ້ເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກຂົນໄປຍັງບາບິໂລນ ແລະຈະຄ້າງຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນເຖິງວັນທີ່ເຮົາເອົາໃຈໃສ່ມັນ ແລ້ວເຮົາຈຶ່ງຈະນຳມັນກັບມາ ແລະໃຫ້ກັບຄືນສູ່ສະຖານທີ່ນີ້”

28 ຄຳປະກາດພຣະທັມເທັດຂອງຮານານິຢາ

Hananiah Opposes Jeremiah and Dies

- 1 ໃນບົດງວກັນນັ້ນເມື່ອຕົ້ນຣັຊການເຊເດກີຢາ ກະສັດແຫ່ງຢູດາໃນເດືອນທີ່ທ້າວິທີສີ່ ຮານານິຢາ ບຸດຊາຍຂອງອັສຊູຜູ້ປະກາດພຣະທັມຈາກກິເບໂອນ ໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕໍ່ຫນ້າບັນດາປະໂຣທິດ ແລະປະຊາຊົນທັງຫລາຍວ່າ,
- 2 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ເຮົາໄດ້ຫັກແອກຂອງກະສັດແຫ່ງບາບິໂລນແລ້ວ
- 3 ພາຍໃນສອງປີ ເຮົາຈະນຳເຄື່ອງໃຊ້ທັງສິ້ນຂອງພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກັບມາຍັງທີ່ນີ້ ຊຶ່ງເປັນພາຊນະທີ່ເນບຸກາດເນັດຊາກະສັດແຫ່ງບາບິໂລນຍິດໄປຈາກທີ່ນີ້ແລະຂົນໄປຍັງບາບິໂລນ
- 4 ເຮົາຈະນຳເຢໂຣນິຢາ ຣາຊບຸດຂອງເຢຣີວອາກິມກະສັດແຫ່ງຢູດາແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກກວາດຈາກຢູດາ ຜູ້ຊຶ່ງໄປຍັງບາບິໂລນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະວ່າ ເພາະເຮົາຈະຫັກແອກຂອງກະສັດແຫ່ງບາບິໂລນ”
- 5 ແລ້ວເຢເຣມີຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມກໍເວົ້າກັບຮານານິຢາຕໍ່ຫນ້າບັນດາປະໂຣທິດແລະປະຊາຊົນທັງຫລາຍຜູ້ຊຶ່ງຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 6 ແລະເຢເຣມີຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມກ່າວວ່າ, “ອາແມນ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະທຳເຊັ່ນນັ້ນເຖິດ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະທຳໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຊຶ່ງທ່ານປະກາດພຣະທັມນັ້ນເປັນຈິງ ແລະນຳເຄື່ອງໃຊ້ແຫ່ງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະບັນດາຜູ້ຖືກກວາດໄປທັງສິ້ນກັບມາຈາກບາບິໂລນຍັງທີ່ນີ້
- 7 ແຕ່ກໍຂໍຟັງຖ້ອຍຄຳນີ້ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າໃຫ້ທ່ານໄດ້ຍິນແລະໃຫ້ປະຊາຊົນທັງຫລາຍນີ້ໄດ້ຍິນ
- 8 ບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຊຶ່ງຢູ່ກ່ອນທ່ານແລະຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ບູຮານນະການໄດ້ປະກາດພຣະທັມເຖິງສົງຄາມການອິດຢາກ ແລະໂຣກລະບາດອັນມີແກ່ຫລາຍປະເທດແລະຫລາຍຣາຊອານາຈັກໃຫຍ່ໆ
- 9 ສ່ວນຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ປະກາດວ່າຈະມີສັນຕິພາບ ເມື່ອເປັນຈິງຕາມຖ້ອຍຄຳຂອງຜູ້ປະກາດນັ້ນ ຈຶ່ງຮູ້ກັນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຊ້ຜູ້ປະກາດພຣະທັມນັ້ນຈິງ”
- 10 ແລ້ວຮານານິຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມກໍປິດແອກອອກຈາກຄໍຂອງເຢເຣມີຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມແລະຫັກມັນເສັງ
- 11 ແລະຮານານິຢາໄດ້ກ່າວຕໍ່ຫນ້າປະຊາຊົນທັງສິ້ນວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ຢ່າງນັ້ນແຫລະ, ເຮົາຈະຫັກແອກຂອງເນບຸກາດເນັດຊາກະສັດຂອງບາບິໂລນ ຈາກຄໍຂອງບັນດາປະຊາຊາດທັງສິ້ນພາຍໃນສອງປີ” ແຕ່ເຢເຣມີຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມກໍອອກໄປເສັງ
- 12 ຫລັງຈາກທີ່ຮານານິຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຫັກແອກຈາກຄໍຂອງເຢເຣມີຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງເຢເຣມີຢາວ່າ,
- 13 “ຈຶ່ງໄປບອກຮານານິຢາວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຈົ້າໄດ້ຫັກແອກໄມ້ ແຕ່ເຮົາຈະເຮັດແອກເຫລັກໄວ້ແທນ

- 14 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມ ໂຍທາພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຮົາໄດ້ວາງແອກເຫລັກໄວ້ເທິງຄໍບັນດາປະຊາຊາດເຫລົ່ານີ້ທັງສິ້ນ ໃຫ້ເປັນທາດຂອງເນບູກາດເນັດຊາກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຈະບົວຣະບັດເຂົາ ເພາະເຮົາໄດ້ຍົກໃຫ້ເຂົາແລ້ວແມ່ນແຕ່ສັດປ່າຢູ່ທົ່ວດ້ວຍ”
- 15 ແລະຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ເວົ້າກັບຮານິຍຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ, “ຮານິຍຢາຂໍທ່ານຟັງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງໃຊ້ທ່ານ ແລະທ່ານໄດ້ກະທຳໃຫ້ຊົນຊາດນີ້ວາງໃຈໃນຄວາມເຫັດ
- 16 ເຫດສັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ “ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະຍ້າຍເຈົ້າໄປຈາກພື້ນໂລກ ໃນບົດງວນນີ້ເອງເຈົ້າຈະຕ້ອງຕາຍ ເພາະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຖ້ອຍຄຳເປັນການກະບົດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”
- 17 ໃນບົດງວນນັ້ນ ໃນເດືອນທີເຈັດ ຮານິຍຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມກໍຕາຍ

29 ຈົດຫມາຍຂອງເຢເຣມີຍາ ມີໄປເຖິງພວກທີ່ຖືກກວາດຕ້ອນ

Jeremiah's Letter to the Exiles in Babylon

- 1 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນຖ້ອຍຄຳໃນຈົດຫມາຍຊຶ່ງເຢເຣມີຍາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຝາກໄປຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມເຖິງພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງພວກທີ່ເປັນຊະເລີຍ ແລະເຖິງບັນດາປະໂຮທິດ ບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະປະຊາຊົນທັງສິ້ນ ຜູ້ຊຶ່ງເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ໃຫ້ກວາດໄປຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມເຖິງບາບີໂລນ
- 2 ນີ້ເປັນເລື່ອງຫລັງຈາກກະສັດເຢໂກນິຍາ ແລະພຣະຣາຊິນີ ພວກຂັ້ນທີ່ບັນດາເຈົ້ານາຍຂອງຢູດາແລະເຢຣູຊາເລັມ ແລະບັນດາຊ່າງ ແລະຊ່າງເຫລັກໄດ້ອອກໄປຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ
- 3 ຈົດຫມາຍນັ້ນໄດ້ສົ່ງໄປດ້ວຍມືຂອງເອລາຊາບຸດຂອງຊາຟານແລະເກມາຣິຢາບຸດຮິນກິຢາ ຜູ້ຊຶ່ງເຊເດກິຢາກະສັດແຫ່ງຢູດາສົ່ງໄປທີ່ບາບີໂລນຍັງເນບູກາດເນັດຊາກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ ຈົດຫມາຍນັ້ນວ່າ
- 4 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມ ໂຍທາ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ກ່າວດັ່ງນີ້ແກ່ບັນດາຜູ້ເປັນຊະເລີຍ ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເນຣະເຫດເຂົາໄປຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມເຖິງບາບີໂລນນັ້ນວ່າ
- 5 ຈົ່ງສ້າງເຮືອນແລະເຂົ້າຢູ່ໃນເຮືອນນັ້ນ ຈົ່ງເຮັດສວນແລະກິນຜົນຫມາກໄມ້ທີ່ໄດ້ນັ້ນ
- 6 ຈົ່ງມີພັຣຍາແລະມີບຸດຊາຍຍິງ ຈົ່ງຫາພັຣຍາໃຫ້ບຸດຊາຍຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍ ແລະຍົກບຸດຍິງຂອງເຈົ້າໃຫ້ແຕ່ງງານເສັງ ເພື່ອນາງຈະໄດ້ມີບຸດຊາຍແລະບຸດຍິງທະວີຫລາຍຂຶ້ນທີ່ນັ້ນແລະບໍ່ຫນ້ອຍລົງ
- 7 ແຕ່ຈົ່ງສົ່ງເສີມສັນຕິພາບຂອງເມືອງ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກວາດເຈົ້າໃຫ້ໄປເປັນຊະເລີຍຢູ່ນັ້ນ ແລະຈົ່ງອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອເມືອງນັ້ນ ເພາະວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍຈະພົບສັນຕິພາບຂອງເມືອງນັ້ນ
- 8 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມ ໂຍທາ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ຢ່າຍອມໃຫ້ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍຫລືຜູ້ທຳນາວາຍຂອງເຈົ້າຜູ້ຢູ່ຖ້າມາກາງຫລອກລວງເຈົ້າ ແລະຢ່າເຊື່ອຄວາມຝັນຊຶ່ງເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຝັນເຫັນ
- 9 ເພາະທີ່ເຂົາປະກາດພຣະທັມແກ່ເຈົ້າໃນນາມຂອງເຮົານັ້ນເປັນຄວາມເຫັດ ເຮົາບໍ່ໄດ້ໃຊ້ເຂົາໄປ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 10 “ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເມື່ອເຈັດສິບປີ ແຫ່ງບາບີໂລນຄົບແລ້ວ ເຮົາຈະຍ້ຽມຢາມເຈົ້າແລະຈະໃຫ້ຄຳສັນຍາຂອງເຮົາສຳເຣັດເພື່ອເຈົ້າແລະຈະນຳເຈົ້າກັບມາສູ່ສະຖານທີ່ນີ້
- 11 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເພາະເຮົາຮູ້ແຜນງານທີ່ເຮົາມີໄວ້ສຳລັບເຈົ້າ ເປັນແຜນງານເພື່ອສັນຕິພາບ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອເປັນອັນຕະລາຍ ເພື່ອຈະໃຫ້ອະນາຄົດແລະຄວາມຫວັງໃຈແກ່ເຈົ້າ
- 12 ແລ້ວເຈົ້າຈະທູນຂໍຕໍ່ເຮົາ ແລະມາອ້ອນວອນຕໍ່ເຮົາ ແລະເຮົາຈະຟັງເຈົ້າ
- 13 ເຈົ້າຈະສແວງຫາເຮົາແລະພົບເຮົາ ເມື່ອເຈົ້າສແວງຫາເຮົາດ້ວຍສິ້ນສຸດໃຈຂອງເຈົ້າ

- 14 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າພົບເຮົາ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າກັບສູ່ສະພາບດີແລະຮວບຮວມເຈົ້າມາຈາກບັນດາປະຊາຊາດແລະຈາກທຸກບ່ອນທີ່ເຮົາຂັບໄລ່ເຈົ້າໃຫ້ໄປຢູ່ນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ ແລະເຮົາຈະນຳເຈົ້າກັບມາຍັງທີ່ຊຶ່ງເຮົາເນຣະເທດເຈົ້າໃຫ້ຈາກໄປນັ້ນ
- 15 “ເພາະເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ກ່າວວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງໃຫ້ມີຜູ້ປະກາດພຣະທັມສຳລັບເຮົາທັງຫລາຍຂຶ້ນໃນບາບິໂລນ
- 16 (ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ກ່ຽວກັບພຣະຣາຊາຜູ້ປະທັບເທິງພຣະທີ່ນັ່ງຂອງດາວິດແລະກ່ຽວກັບປະຊາຊົນທັງໝົດຜູ້ອາສັຍຢູ່ໃນເມືອງນີ້ ຄືຍາດພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານຜູ້ບໍ່ໄດ້ຖືກເນຣະເທດໄປກັບທ່ານວ່າ
- 17 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະສົ່ງດາບ ການອິດຢາກ ແລະໂຣກລະບາດມາເໝືອເຂົາທັງຫລາຍ ແລະເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ເຂົາທັງຫລາຍເປັນເໝືອນກັບຫມາກເດື່ອທີ່ເໝົ່າຊຶ່ງບໍ່ດີຈົນເຂົາກິນບໍ່ໄດ້
- 18 ເຮົາຈະຂັບໄລ່ຕິດຕາມເຂົາດ້ວຍດາບ ການອິດຢາກ ແລະໂຣກລະບາດ ແລະຈະກະທຳເຂົາໃຫ້ເປັນທີ່ຍ້ານກົວແກ່ຣາຊອານາຈັກທັງໝົດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ໃຫ້ເປັນຄຳສາບ ໃຫ້ເປັນຄວາມໜ້າຍ້ານ ໃຫ້ເປັນທີ່ເຍີ້ຍຫຍັນ ເປັນຂີ້ປາກຖ້າມາກາຍບັນດາປະຊາຊາດຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຂັບໄລ່ໃຫ້ເຂົາໄປຢູ່ນັ້ນ
- 19 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເພາະວ່າເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ເຊື່ອຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາທີ່ສົ່ງມາຍັງເຂົາຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ ໂດຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາແຕ່ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຍອມຟັງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”)
- 20 ເຈົ້າທັງປວງຜູ້ຖືກເນຣະເທດ ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາສົ່ງໄປຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມເຖິງບາບິໂລນ ຈຶ່ງຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ວ່າ
- 21 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ກ່ຽວກັບອາຮັບບຸດຊາຍຂອງໂກລັຍຢາ ແລະເຊເດກີຢາບຸດມາອາຊັຍຢາ ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ປະກາດພຣະທັມເທັດແກ່ເຈົ້າໃນນາມຂອງເຮົາ ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະມອບເຂົາທັງສອງໄວ້ໃນມືຂອງເນບູກາດເນັດຊາກະສັດແຫ່ງບາບິໂລນ ແລະທ່ານຈະຂ້າເຂົາທັງສອງເສັງຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາເຈົ້າ
- 22 ເຫດວ່າເຂົາທັງສອງບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກເນຣະເທດຈາກຢູດາໄປເຖິງບາບິໂລນຈະໃຊ້ຄຳສາບຕໍ່ໄປນີ້ວ່າ “ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະທຳໃຫ້ເຈົ້າເໝືອນເຊເດກີຢາແລະອາຮາບ ຜູ້ທີ່ກະສັດບາບິໂລນໄດ້ບັ້ງເຂົາເສັງດ້ວຍໄຟ”
- 23 ເພາະເຂົາທັງສອງໄດ້ກະທຳຄວາມໂງ່ຈ້າໃນອິສຣາເອນ ໄດ້ລ່ວງປະເວນີກັບເມັງຂອງເພື່ອນບ້ານ ແລະໄດ້ເວົ້າຖ້ອຍຄຳເທັດໃນນາມຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາບໍ່ໄດ້ບັນຊາເຂົາ ເຮົາເປັນຜູ້ທີ່ຮູ້ ແລະເຮົາເປັນພຍານ” ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ

The Letter of Shemalah

- 24 ເຈົ້າຈຶ່ງບອກແກ່ເຊມັຍຢາຊາວເນເຣລາມວ່າ,
- 25 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຈິດຫມາຍໃນນາມຂອງເຈົ້າໄປຍັງປະຊາຊົນທັງປວງຜູ້ຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມແລະຍັງເຊຟັນຢາບຸດມາອາຊັຍຢາປະໂຣທິດ ແລະຍັງປະໂຣທິດທັງປວງວ່າ,
- 26 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳເຈົ້າໃຫ້ເປັນປະໂຣທິດແທນປະໂຣທິດເຢຣີວອາດາ ໃຫ້ດູແລພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄວບຄຸມຄົນບ້າທຸກຄົນທີ່ປະກາດພຣະທັມ ໃຫ້ຈັບເຂົາໃສ່ຄຸກແລະໃສ່ໂສ້ເສັງ
- 27 ບັດນີ້ເປັນຫຍັງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕໍ່ວ່າເຢເຣມີຢາຊາວອານາໂທດຜູ້ຊຶ່ງປະກາດພຣະທັມແກ່ເຈົ້າ
- 28 ເພາະເຂົາໄດ້ສົ່ງຈິດຫມາຍມາຍັງເຮົາໃນບາບິໂລນວ່າ “ການທີ່ເຈົ້າເປັນຊະເລີຍນັ້ນຈະດົນນານ ຈຶ່ງສ້າງເຮືອນຂອງເຈົ້າແລະອາສັຍຢູ່ໃນນັ້ນ ແລະເຮັດສວນແລະກິນຜົນຫມາກໄມ້ທີ່ໄດ້ນັ້ນ”
- 29 ເຊຟັນຢາປະໂຣທິດອ່ານຈິດຫມາຍນີ້ໃຫ້ເຢເຣມີຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຟັງ
- 30 ແລ້ວພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຍັງເຢເຣມີຢາວ່າ,
- 31 “ຈຶ່ງຂຽນໄປເຖິງບັນດາຜູ້ເປັນຊະເລີຍທັງປວງວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກ່ຽວກັບເຊມັຍຢາໄດ້ປະກາດພຣະທັມແກ່ເຈົ້າເມື່ອເຮົາບໍ່ໄດ້ໃຊ້ເຂົາ ແລະໄດ້ກະທຳໃຫ້ເຈົ້າວາງໃຈໃນຄຳເທັດ

32 ເຫດສັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະລົງໂທດເຊມັຍຢາຊາວເນເຮລາມ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາ ເຂົາຈະບໍ່ມີແມ່ນແຕ່ຄົນນຶ່ງທີ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນຖ້ຳມາກາງຊົນຊາດນີ້ທີ່ຈະໄດ້ເຫັນຄວາມດີ ຊຶ່ງເຮົາຈະກະທຳແກ່ໄພພິນຂອງ ເຮົາ ເພາະເຂົາໄດ້ເວົ້າເປັນການກະບົດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ

30 ຄຳຫມັ້ນສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ເຊື້ອສາຍຢາໂຄບ

Restoration Promised for Israel and Judah

- 1 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຊາວອິສຣາເອນຊົງກ່າວຕໍ່ເຢເຣມີຍາວ່າ,
- 2 ຖ້ອຍຄຳທັງຫມົດທີ່ເຮົາໄດ້ບອກເຈົ້ານັ້ນ ຈົ່ງຊຽນໄວ້ໃນປຶ້ມຫົວນຶ່ງ ເພາະວ່າວັນເວລາຈະມາເຖິງ
- 3 ເມື່ອນັ້ນເຮົາຈຶ່ງຈະໃຫ້ອິສຣາເອນແລະຍູດາໄພ່ພົນຂອງເຮົາຄືນສູ່ສະພາບເດີມ ແລະຈະນຳເຂົາມາຍັງແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາ ໄດ້ມອບໃຫ້ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຂົາ ພວກເຂົາຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນອີກ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ ດັ່ງ ນີ້ແຫລະ”
- 4 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວເຖິງອິສຣາເອນແລະຍູດາດັ່ງນີ້,
- 5 “ເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງໄຫ້ຍ້ອນຕື່ນຕົກໃຈ ເປັນສຽງຍ້ານບໍ່ແມ່ນສຽງມ່ວນຊື່ນ
- 6 ບັດນີ້ຈົ່ງຖາມ ແລະຄິດເບິ່ງວ່າຜູ້ຊາຍອອກລູກມີບໍ່ ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງເຫັນຜູ້ຊາຍທຸກຄົນເອົາມີອຸ້ມທ້ອງເຫມືອນຜູ້ຍິງ ຈະອອກລູກ ເປັນຫຍັງຫນ້າຕາຂອງທຸກຄົນຈຶ່ງຂາວຊືດໄປ
- 7 ວັນອັນຫນ້າຍ້ານນັ້ນຈະມາເຖິງ ບໍ່ມີວັນໃດເຫມືອນກັບວັນນັ້ນ ເພາະວ່າເປັນເວລາທຸກໃຈຂອງເຊື້ອສາຍຢາໂຄບ ແຕ່ ພວກເຂົາຈະຜ່ານພື້ນວັນນັ້ນໄປໄດ້”
- 8 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ມີອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ຊົງກ່າວວ່າ, “ເມື່ອວັນນັ້ນມາເຖິງ ເຮົາຈະປົດແອກອອກຈາກຄໍແລະແກ້ໂສ້ອອກ ຈາກເຂົາ ພວກເຂົາຈະບໍ່ເປັນທາດຮັບໃຊ້ຄົນຕ່າງຊາດອີກຕໍ່ໄປ
- 9 ແຕ່ຈະຮັບໃຊ້ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາແລະຮັບໃຊ້ດາວິດຜູ້ເຮົາຈະໃຫ້ເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ
- 10 ຢາໂຄບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາເອີຍ ຢ່າສູ້ຍ້ານເລີຍ ຊາວອິສຣາເອນເອີຍ ຢ່າຕື່ນຕົກໃຈ ເຮົາຈະຊ່ອຍໃຫ້ໄດ້ກັບຄືນມາ ຈາກປະເທດອັນໄກກັນ ຄືຈາກແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຈົ້າຕົກເປັນນັກໂທດ ເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບຈະກັບມາມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງ ສົງບສຸກ ຈະປອດພ້ຍແລະຈະບໍ່ມີໃຜເຮັດໃຫ້ເຂົາຍ້ານກົວ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”
- 11 ເຮົາຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ ເພື່ອຊ່ອຍເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນພ້ຍ ຈະທຳລາຍບັນດາປະເທດທີ່ເຮົາໃຫ້ເຈົ້າກະຈັດກະຈາຍໄປຢູ່ນັ້ນ ຈະບໍ່ທຳ ລາຍເຈົ້າແຕ່ຈະລົງໂທດສະຖານເປົາເສັງກ່ອນຈຶ່ງຈະປ່ອຍໄປ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”
- 12 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ, “ບາດແຜຂອງເຈົ້າບໍ່ສາມາດປິ່ນປົວໃຫ້ດີໄດ້ ຄວາມເຈັບປວດກໍປິ່ນປົວໄດ້
- 13 ຈະບໍ່ມີໃຜປົວຣະບັດຮັກສາເຈົ້າ ບໍ່ມີຢາຮັກສາບາດແຜແລະບໍ່ມີການປິ່ນປົວເຈົ້າ
- 14 ຄົນຮັກແພງຂອງເຈົ້າທັງຫມົດໄດ້ລືມເຈົ້າແລ້ວ ພວກເຂົາບໍ່ສົນໃຈເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ ເຮົາໂຈມຕີເຈົ້າເຫມືອນດັ່ງສັດຕູ ໂທດຂອງເຈົ້າກໍຮຸນແຮງເພາະວ່າບາບຂອງເຈົ້າມີຫລາຍແທ້ແລະຄວາມຊົ່ວກໍຮ້າຍແຮງ
- 15 ຢ່າຮ້ອງໄຫ້ຍ້ອນຄວາມເຈັບປວດອີກເລີຍ ຄວາມເຈັບປວດນັ້ນປິ່ນປົວໃຫ້ດີບໍ່ໄດ້ດອກ ທີ່ເປັນດັ່ງນີ້ແມ່ນເຮົາລົງໂທດ ເຈົ້າ ເພາະວ່າບາບຂອງເຈົ້າມີຫລາຍແທ້ ແລະຄວາມຊົ່ວກໍຮ້າຍແຮງ
- 16 ຜູ້ໃດທຳຮ້າຍເຈົ້າ ຈະຖືກທຳຮ້າຍຕອບ ສັດຕູຂອງເຈົ້າທັງຫມົດຈະຕົກເປັນຊະເລີຍ ຜູ້ໃດກິດຂີ່ຂົ່ມເຫັງເຈົ້າຈະໄດ້ ຮັບການກິດຂີ່ຂົ່ມເຫັງຕອບ ແລະຜູ້ໃດບຸ້ນເຈົ້າຈະຖືກບຸ້ນຕອບ
- 17 ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າດີເປັນປົກກະຕິອີກ ຈະປິ່ນປົວບາດແຜໃຫ້ດີ ເຖິງແມ່ນສັດຕູຂອງເຈົ້າເວົ້າວ່າ ເມືອງຊີໂອນຖືກ ເຂົາປະຖິ້ມແລ້ວ ບໍ່ມີໃຜສົນໃຈອີກ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”

- 18 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຊື້ອສາຍຢາໂຄບກັບຄືນສູ່ສະພາບດີອມ ແລະຈະເອັນດູກູນາຄອບຄົວ ເຂົາທັງຫມົດ ເມືອງທຸກເມືອງຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃຫມ່ ແລະເຮືອນທຸກຫລັງຈະເຮັດໃຫ້ຄົນດີຄືເກົ່າ
- 19 ປະຊາຊົນໃນທີ່ນັ້ນຈະຮ້ອງເພງສັດເສີນ ຈະຮ້ອງໂຮມ່ວນຊື່ນ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາເພີ່ມທະວີຫລາຍຂຶ້ນ ແລະຈະນຳ ກຽດມາໃຫ້ພວກເຂົາ
- 20 ເຮົາຈະນຳອຳນາດເກົ່າຄືນມາໃຫ້ຊົນຊາດນີ້ ຈະຈັດຕັ້ງເຂົາຂຶ້ນອີກຢ່າງຫມັ້ນຄົງ ແລະຈະລົງໂທດຄົນທັງປວງທີ່ກົດຂີ່ ຂົ່ມເຫັງເຂົາ
- 21 ເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາຈະເປັນຄົນນຶ່ງໃນພວກເຂົາທັງຫລາຍ ຜູ້ປົກຄອງຈະອອກມາຈາກຖ້ຳກາງເຂົາເອງ ເຮົາຈະກະທຳ ໃຫ້ທ່ານນັ້ນເຂົ້າມາໃກ້ ແລະທ່ານນັ້ນຈະເຂົ້າໃກ້ເຮົາ ເພາະໃຜຈະກ້າເຂົ້າມາໃຫ້ເຮົາໄດ້ເອງ ພຣະເຈົ້າກ່າວ
- 22 ແລະເຈົ້າທັງຫລາຍຈະເປັນໄພ່ພົນຂອງເຮົາ ແລະເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ”
- 23 ຈົ່ງເບິ່ງພະຍຸຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄວາມຄຽດຮ້າຍຂອງພຣະອົງເປັນດັ່ງພະຍຸ ລົມໂຫດຮ້າຍນີ້ຈະພັດເປົ່າວົນວຽນູ່ ເທິງຫົວຂອງຄົນອະທັມ
- 24 ຄວາມຄຽດຮ້າຍນີ້ຈະບໍ່ຢຸດຢັ້ງ ຈະມີເລື້ອຍໆຈົນເທົ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳສຳເຣັດຕາມພຣະປະສົງແລ້ວ ໃນຄັ້ງສຸດ ທ້າຍໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງຈະເຂົ້າໃຈເຣື່ອງນີ້ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ

31 ຄົນອິສຣາເອນຈະກັບຄືນປະເທດຂອງຕົນ

The Joyful Return of the Exiles

- 1 ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, “ເມື່ອເວລານັ້ນມາເຖິງ ເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງຕະກູນທັງປວງຂອງອິສຣາເອນ ພວກເຂົາຈະ ເປັນໄພ່ພົນຂອງເຮົາ
- 2 ເມື່ອປະຊາຊົນອິສຣາເອນທີ່ເຫລືອມາຈາກຕາຍໃນຖິ່ນກັນດານຕ້ອງການພັກຜ່ອນ
- 3 ເຮົາກໍໄດ້ສະແດງຄວາມເມດຕາແລະປາກົດໃຫ້ເຂົາເຫັນ ຊາວອິສຣາເອນເອີຍ ເຮົາໄດ້ຮັກແພງພວກເຈົ້າສເມີມາ ດັ່ງ ນັ້ນເຮົາຈຶ່ງຈະຮັກແພງພວກເຈົ້າຢ່າງຫມັ້ນຄົງສືບຕໍ່ໄປ
- 4 ເຮົາຈະສ້າງເຈົ້າຂຶ້ນໃຫມ່ ເຈົ້າຈະມີກອງໂທນແລະໄດ້ພ້ອນລຳດ້ວຍຄວາມມ່ວນຊື່ນ
- 5 ຈະໄດ້ປູກກິກອະງຸ່ນເທິງພູຊາມາເຣັງອີກ ແລະຄົນທັງຫລາຍທີ່ປູກກິກອະງຸ່ນນັ້ນຈະໄດ້ກິນຫມາກຂອງມັນ
- 6 ເມື່ອເວລານັ້ນມາເຖິງ ຄົນເຝົ້າຍາມຈະເອີ້ນຢູ່ເທິງພູເອຟຣາອິມວ່າ “ມາເທາະ ເຮົາຈຶ່ງພ້ອມກັນຂຶ້ນໄປເທິງພູຊີໂອນ ເທາະ ໄປເຝົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ”
- 7 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຮ້ອງເພງສັດເສີນດ້ວຍຄວາມມ່ວນຊື່ນສຳລັບອິສຣາເອນທີ່ເປັນຊົນຊາດຍິ່ງໃຫຍ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຊ່ອຍໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນພັຍ ຊົງຊ່ອຍຄົນທັງປວງທີ່ເຫລືອຢູ່
- 8 ເຮົາຈະໂຮມເອົາເຂົາທັງຫລາຍມາຈາກທາງທິດເຫນືອ ແລະມາຈາກທິດໂລກ ພ້ອມທັງຄົນຕາບອດແລະຄົນເສັງຂາ ຜູ້ຍິງຖືພາທີ່ກຳລັງຈະອອກລູກກໍຈະມາ ຈະກັບຄືນມາເປັນຊົນຊາດໃຫຍ່
- 9 ໄພ່ພົນຂອງເຮົາຈະກັບມາດ້ວຍນ້ຳຕາ ແຕ່ເຮົາຈະເລົ້າໂລມແລະເບິ່ງແຍງເຂົາ ຈະນຳເຂົາມາຮອດກະແສນ້ຳໄຫລ ໃຫ້ ຍ່າງໄປ ຕາມທາງພຽງບ່ອນບໍ່ມີສະດຸດ ເຮົາເປັນພໍ່ຂອງອິສຣາເອນ ແລະເອຟຣາອິມເປັນລູກກິກຂອງເຮົາ
- 10 ຊົນຊາດທັງຫລາຍເອີຍ ຈົ່ງຟັງເດີ ຈົ່ງປະກາດຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາໃນແຜ່ນດິນແຄມທະເລທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກ ເຮົາຜູ້ທຳໃຫ້ອິສ ຣາເອນກະຈັດກະຈາຍໄປ ຈະເຕົ້າໂຮມແລະເບິ່ງແຍງເຂົາເຫມືອນຄົນລ້ຽງແກະເບິ່ງແຍງແກະຂອງຕົນ
- 11 ເຮົາໄດ້ຊ່ອຍໃຫ້ອິສຣາເອນເປັນອິສຣະ ແລະໃຫ້ພົ້ນຈາກເງື່ອນມືຂອງຊົນຊາດໃຫຍ່
- 12 ພວກເຂົາຈະມາຮ້ອງເພງດ້ວຍຄວາມມ່ວນຊື່ນຢູ່ເທິງພູຊີໂອນ ຈະຊົມຊື່ນຍິນດີໃນສິ່ງຂອງທີ່ເຮົາໃຫ້ ຄືເມັດເຂົ້າ ເຫລົ້າ ອະງຸ່ນ ນ້ຳມັນ ຝູງແກະແລະຫົວຄວາຍ ພວກເຂົາຈະເປັນເຫມືອນສວນທີ່ມີນ້ຳທິດ ແລະຈະບໍ່ມີຄວາມໂສກເສົ້າເສັງໃຈ ອີກເລີຍ

- 13 ຂນະນັ້ນພວກຍິງສາວຈະພ້ອນລຳຢ່າງມີຄວາມສຸກ ພວກຄົນໜຸ່ມແລະແກ່ເຖົ້າຈະມ່ວນຊື່ນຍິນດີ ເຮົາຈະເລົ່າໂລມເຂົາແລະປຸງຄວາມໂສກເສົ້າເປັນຄວາມມ່ວນຊື່ນ ຄວາມເສັ້ງໃຈຈະກາຍເປັນຄວາມຍິນດີ
- 14 ຈະເຮັດໃຫ້ບຸໂຮທິດມີອາຫານກິນຢ່າງສົມບູນ ແລະຈະໃຫ້ປະຊາຊາດຂອງເຮົາມີທຸກຢ່າງຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”
- 15 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, “ສຽງທີ່ໄດ້ຍິນຢູ່ໃນເມືອງຣາມານັ້ນ ເປັນສຽງຮ້ອງໄຫ້ດ້ວຍຄວາມຂົມຂື່ນ ນາງຣາເຊັນຮ້ອງໄຫ້ ຍ້ອນລູກຂອງຕົນ ນາງບໍ່ຍອມຟັງສຽງເລົ່າໂລມ ຍ້ອນວ່າລູກຂອງນາງໄດ້ຕາຍແລ້ວ
- 16 ເຈົ້າຈົ່ງເຂົ້າຮ້ອງໄຫ້ແລະເຊັດນ້ຳຕາເສັ້ງ ເພາະວ່າຈະມີບຳເໜັດສຳລັບຜົນງານທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດເພື່ອລູກຂອງເຈົ້າ ເຂົາທັງຫລາຍຈະໄດ້ກັບມາຈາກແຜ່ນດິນຂອງສັດຕູ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”
- 17 ຄວາມຫວັງຂອງເຈົ້າຍັງມີຢູ່ ເພາະວ່າລູກຫລານຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ກັບມາອີກ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”
- 18 ເຮົາໄດ້ຍິນຊາວອິສຣາເອນເວົ້າດ້ວຍຄວາມທຸກໃຈວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພວກຂ້າພຣະອົງເປັນເຫມືອນງົວປ່າທີ່ດີ້ດ້ານ ແຕ່ ພຣະອົງຊົງສອນພວກຂ້າພຣະອົງໃຫ້ເຊື່ອຟັງ ຂໍຊົງໂຜດໃຫ້ພວກຂ້າພຣະອົງກັບຄືນຖ້ອນ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກຂ້າພຣະອົງ
- 19 ພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ຫລີກຫນີຈາກພຣະອົງ ແຕ່ບໍ່ເທິງພວກຂ້າພຣະອົງກໍຢາກຄືນມາອີກ ຫລັງຈາກພຣະອົງຊົງລົງໂທດແລ້ວ ພວກຂ້າພຣະອົງກໍຕິຕົນເອງດ້ວຍຄວາມເສັ້ງໃຈ ແລະຮູ້ສຶກລະອາຍຂາຍຫນ້າ ເພາະວ່າໄດ້ເຮັດບາບເມື່ອຄາວຍັງໜຸ່ມ
- 20 ຊາວອິສຣາເອນເອີຍ ພວກເຈົ້າເປັນລູກທີ່ຮັກຢິ່ງຂອງເຮົາ ເມື່ອໃດເຮົາກ່າວເຖິງຊື່ຂອງພວກເຈົ້າ ເຮົາກໍຄິດເຖິງດ້ວຍຄວາມຮັກແພງ ຈິດໃຈຂອງເຮົາຄິດເຖິງແຕ່ພວກເຈົ້າ ເຮົາຈະເມດຕາລົງສານພວກເຈົ້າ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”
- 21 ຈົ່ງຫມາຍທາງທີ່ພວກເຈົ້າຈາກໄປນັ້ນ ຊາວອິສຣາເອນເອີຍ ຈົ່ງກັບຄືນມາບ້ານເມືອງທີ່ໄດ້ຈາກໄປ
- 22 ລູກທີ່ບໍ່ສັດຊື່ເອີຍ ຈະຍັງລັງເລໃຈຢູ່ດິນບານໃດ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ້າງແນວໃຫມ່ຂຶ້ນມາແລ້ວ ຄືຜູ້ຍິງທີ່ອ່ອນແອຈະແຂງແຮງເຫມືອນຜູ້ຊາຍ”
- 23 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງມີອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງອິສຣາເອນຊົງກ່າວວ່າ, “ເມື່ອເຮົາທຳໃຫ້ປະຊາຊົນກັບຄືນດີຄືເກົ່າແລ້ວ ເຂົາທັງຫລາຍຈະກ່າວຖ້ອຍຄຳໃນແຜ່ນດິນຂອງຢູດາແລະໃນຫົວເມືອງຕ່າງໆອີກເທື່ອນຶ່ງວ່າ ຄື “ໄອ ທີ່ຢູ່ແຫ່ງຄວາມຊອບທັມເອີຍ ພູທີ່ບໍ່ຮິສຸດເອີຍ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງອວຍພຣະພອນເຈົ້າ”
- 24 ຢູດາແລະຫົວເມືອງທັງສິ້ນນັ້ນ ທັງບັນດາຊາວນາ ຄົນລ້ຽງສັດພ້ອມກັບສັດທັງໝົດຈະອາສັຍຢູ່ດ້ວຍກັນທີ່ນັ້ນ
- 25 ເພາະເຮົາຈະໃຫ້ຈິດໃຈທີ່ເມື່ອຍມີແຮງຂຶ້ນ ແລະຈິດໃຈທີ່ອ່ອນຣະທວຍທຸກດວງເຮົາຈະໃຫ້ບໍຣິບູນ
- 26 ເມື່ອນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນແລະມອງເບິ່ງ ແລະການຫລັບນອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕື່ນຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຊື່ນບານ
Individual Retribution
- 27 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, “ເມື່ອເວລານັ້ນມາເຖິງ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ປະເທດອິສຣາເອນແລະຢູດາ ເຕັມໄປດ້ວຍຄົນແລະສັດທັງຫລາຍ
- 28 ແຕ່ກ່ອນເຮົາໄດ້ເຝົ້າເບິ່ງເພື່ອທຳລາຍເຂົາ ຄືເພື່ອຖອນອອກ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ລົ້ມລົງແລະນຳເຫດຮ້າຍມາສັນໃດ ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຈະເຝົ້າເບິ່ງເຂົາເພື່ອປູກຝັງແລະສ້າງຂຶ້ນສັນນັ້ນ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”
- 29 ເມື່ອເວລານັ້ນມາເຖິງ ປະຊາຊົນຈະບໍ່ກ່າວຕໍ່ໄປອີກວ່າ, “ພໍ່ກິນຫມາກອະງຸ່ນດິບ ແຕ່ລູກຊ້ຳພັດເຂັດແຂ້ວ
- 30 ແຕ່ວ່າໃຜກໍຕາມທີ່ກິນຫມາກອະງຸ່ນດິບຈະຕ້ອງເຂັດແຂ້ວ ແລະທຸກຄົນທີ່ເຮັດບາບຈະຕ້ອງຕາຍຍ້ອນບາບນັ້ນ
A New Covenant
- 31 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, “ເມື່ອວັນເວລານັ້ນມາເຖິງ ເຮົາຈະໃຫ້ຄຳຫມັ້ນສັນຍາໃຫມ່ແກ່ປະຊາຊົນອິສຣາເອນແລະຢູດາ

- 32 ຄຳຫມັ້ນສັນຍານີ້ຈະບໍ່ເໝືອນທີ່ເຮົາໃຫ້ບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາ ຄາວຈູງມີເຂົາອອກຈາກເອຍີບັນນີ້ ເຖິງແມ່ນເຮົາເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຂົາ ເຂົາກໍບໍ່ສັດຊື່ຕໍ່ຄຳຫມັ້ນສັນຍາທີ່ເຮົາໄດ້ໃຫ້ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”
- 33 ເມື່ອເວລານັ້ນມາເຖິງ ເຮົາຈະໃຫ້ຄຳຫມັ້ນສັນຍາແກ່ປະຊາຊົນອິສຣາເອນດັ່ງນີ້ ຄືຈະບັນຈຸພຣະທັມຂອງເຮົາໄວ້ໃນຈິດໃຈຂອງເຂົາ ເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ ແລະເຂົາຈະເປັນໄພພິນຂອງເຮົາ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”
- 34 ຕໍ່ໄປຈະບໍ່ມີໃຜໃນພວກເຂົາສອນເພື່ອນບ້ານ ແລະພີ່ນ້ອງຂອງຕົນວ່າ ຈົ່ງຮູ້ຈັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະວ່າເຂົາທັງຫມົດຕັ້ງແຕ່ຜູ້ນ້ອຍທີ່ສຸດເຖິງຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຈະຮູ້ຈັກເຮົາ ເຮົາຈະໃຫ້ອະພິຍາຍແກ່ເຂົາ ແລະຈະບໍ່ຈິດຈຳຄວາມຜິດຂອງເຂົາອີກຕໍ່ໄປ ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”
- 35 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ດວງອາທິດສອງແສງໃນກາງເວັນ ແລະຊົງໃຫ້ເດືອນດາວສອງແສງໃນກາງຄືນ ຊົງກວນໃຫ້ທະເລມີຄືນດັງສິ້ນສະເທືອນ ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຍິ່ງໃຫຍ່
- 36 ພຣະອົງຊົງສັນຍາວ່າ ຕາບໃດທີ່ໂລກນີ້ຍັງບໍ່ສູນສິ້ນໄປ ຕາບນັ້ນຊົນຊາດອິສຣາເອນກໍຈະຍັງຢູ່
- 37 ຖ້າວັດແທກພ້າເບື້ອງເທິງ ແລະສຳຣວດຮາກຖານໂລກເບື້ອງລຸ່ມໄດ້ ພຣະອົງຈຶ່ງຈະປະຖິ້ມປະຊາຊົນອິສຣາເອນ ຍ້ອນຄວາມຊົ່ວທັງປວງຂອງເຂົານັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”
- 38 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, “ເມື່ອເວລານັ້ນມາເຖິງ ເມືອງນີ້ທັງຫມົດຕັ້ງແຕ່ທໍຄອຍຮານາເນນ ເຖິງປະຕູແຈຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃຫມ່
- 39 ເສັ້ນເຂດແດນຈະຍາວໄປເຖິງເທິງພູ ກາເຮັບ ແລ້ວຈະລ້ຽວໄປເຖິງໂກອາ
- 40 ເຖິງຮ່ອມພູບ່ອນຝັ່ງຊາກລີບກັບຂີ້ເທົ່າໄຟ ແລະທົ່ງນາທັງຫມົດຕາມລຳນ້ຳ ກິດໂຮນ ຈົນເຖິງປະຕູມ້າໄປທາງຕາເວັນອອກ ຈະເປັນບ່ອນສັກສິດສຳລັບເຮົາ ເມືອງນີ້ຈະບໍ່ຖືກຖອນຮາກຫລືທຳລາຍອີກຕໍ່ໄປ”

32 ເຢເຣເມີຢາຊົນນາທີ່ອານາໂທດ

Jeremiah Buys a Field During the Siege

- 1 ຖ້ອຍຄຳຊຶ່ງມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງເຢເຣເມີຢາໃນບີທິສິບແຫ່ງເຊເດກີຢາກະສັດຂອງຢູດາ ຊຶ່ງເປັນບີທິສິບແປດຂອງເນບູກາດເນັດຊາ
- 2 ຄັ້ງນັ້ນກອງທັບຂອງກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນກຳລັງລ້ອມກຸງເຢຣູຊາເລັມຢູ່ ແລະເຢເຣເມີຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຖືກຂັງຢູ່ໃນບໍຣິເວນທະຫານຮັກສາພຣະອົງ ຊຶ່ງຢູ່ໃນພຣະຣາຊວັງຂອງກະສັດແຫ່ງຢູດາ
- 3 ເພາະເຊເດກີຢາກະສັດແຫ່ງຢູດາໄດ້ຂັງທ່ານໄວ້ກ່າວວ່າ, “ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງປະກາດພຣະທັມແລະກ່າວວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະມອບເມືອງນີ້ໄວ້ໃນມືຂອງກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ ແລະເຂົາຈະຍຶດເມືອງນີ້
- 4 ເຊເດກີຢາກະສັດແຫ່ງຢູດາຈະຫນີໄປບໍ່ພົ້ນຈາກມືຂອງຄົນຄັນເດອານ ແຕ່ຈະຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນແນ່ນອນ ແລະຈະໄດ້ເວົ້າກັນປາກຕໍ່ປາກ ແລະເບິ່ງເຫັນຕາຕໍ່ຕາ
- 5 ແລະເຂົາຈະນຳເຊເດກີຢາໄປຍັງບາບີໂລນ ແລະທ່ານຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນກວ່າເຮົາຈະໄປຍັງມທ່ານ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ ຖ້າເຈົ້າຈະຕໍ່ສູ້ກັບຊາວຄັນເດອານ ເຈົ້າຈະເຮັດບໍ່ສຳເລັດ”
- 6 ເຢເຣເມີຢາທູນວ່າ, “ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຍັງຂ້ານ້ອຍວ່າ
- 7 ເບິ່ງແມ, ຮານາເມນບຸດຊັນລູມອາວຂອງເຈົ້າຈະມາຫາເຈົ້າແລະກ່າວວ່າ “ຈົ່ງຊື້ນາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ທີ່ອານາໂທດ ເພາະວ່າສິດຂອງການໄຖດ້ວຍການຊື້ນັ້ນເປັນຂອງທ່ານ”
- 8 ແລ້ວຮານາເມນລູກອ້າຍລູກນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າມາຫາຂ້າພະເຈົ້າທີ່ບໍຣິເວນຂອງທະຫານຮັກສາພຣະອົງຖືກຕ້ອງຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ຈົ່ງຊື້ນາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ທີ່ອານາໂທດໃນແຜ່ນ

ດິນເບັນຢາມິນ ເພາະສິດຂອງການຖືກມະສິດແລະການໄຖ່ເປັນຂອງທ່ານ ຈົ່ງຊື້ໄວ້ເຖິດ” ແລ້ວຂ້າງອ້ອມຈຶ່ງຊາບວ່າ ນີ້ເປັນຖ້ອຍຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

- 9 “ແລະຂ້າງອ້ອມຊື່ນາທີ່ອານາໂທດຈາກຮານາເມນລູກອ້າຍລູກນ້ອງຂອງຂ້າງອ້ອມ ແລະໄດ້ຊັ່ງເງິນໃຫ້ແກ່ເຂົາສິບເຈັດເຊເກລ
- 10 ຂ້າງອ້ອມກໍລົງນາມໃນໃບຕາດິນປະທັບຕາໄວ້ ໄດ້ພຍານແລະເອົາຕາຊັ່ງຊັ່ງເງິນ
- 11 ແລ້ວຂ້າງອ້ອມກໍຮັບໃບຕາດິນຂອງການຊື້ທີ່ປະທັບຕາແລ້ວ ຊຶ່ງມີຂໍ້ຕົກລົງແລະເງື່ອນໄຂແລະສະບັບທີ່ເປີດຢູ່
- 12 ແລະຂ້າງອ້ອມກໍມອບໃບຕາດິນຂອງການຊື້ໃຫ້ແກ່ບາຣຸກບຸດເນຣີຢາ ຜູ້ເປັນບຸດມາຊັຍຢາ ຕໍ່ໜ້າຮານາເມນລູກອ້າຍລູກນ້ອງຂອງຂ້າງອ້ອມ ຕໍ່ໜ້າພຍານຜູ້ທີ່ລົງນາມໃນໃບຊື້ຂາຍ ແລະຕໍ່ໜ້າພວກຍິວ ຜູ້ຊຶ່ງນັ່ງຢູ່ໃນບໍຣິເວນທະຫານຮັກສາພຣະອົງ
- 13 ຂ້າງອ້ອມກໍເວົ້າກັບບາຣຸກຕໍ່ໜ້າເຂົາທັງຫລາຍວ່າ,
- 14 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມ ໂຍທາ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ຈົ່ງເອົາໃບຕາດິນເຫລົ່ານີ້ໄປເສັງ ທັງໃບຕາດິນຂອງການຊື້ທີ່ປະທັບຕາກັບສະບັບທີ່ເປີດນີ້ ແລະບັນຈຸໄວ້ໃນພາຊນະດິນເພື່ອຈະທົນຢູ່ໄດ້ດົນນານ
- 15 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມ ໂຍທາ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ບ້ານເຮືອນແລະໂຮ່ນາແລະສວນອະນຸ່ນຈະມີການຊື້ຂາຍກັນອີກໃນແຜ່ນດິນນີ້”

Jeremiah Prays for Understanding

- 16 “ຫລັງຈາກທີ່ຂ້າງອ້ອມມອບໃບຕາດິນການຊື້ໃຫ້ແກ່ບາຣຸກ ບຸດເນຣີຢາແລ້ວ ຂ້າງອ້ອມໄດ້ອະທິຖານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ
- 17 “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືພຣະອົງເອງ ຜູ້ໄດ້ຊົງສ້າງຟ້າສວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກດ້ວຍຮິດທານຸພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ແລະດ້ວຍພຣະຫັດຊຶ່ງຢຽດອອກຂອງພຣະອົງ ສໍາລັບພຣະອົງບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຍາກເກີນໄປ
- 18 ຜູ້ຊົງສໍາແດງຄວາມຮັກຫມັ້ນຄົງຕໍ່ຄົນເປັນພັນໆ ແຕ່ຊົງຕອບສນອງຄວາມຜິດບາບຂອງພໍ່ໃຫ້ຕົກເຖິງລູກຫລານສິບຕໍ່ມາ ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ແລະຊົງຮິດ ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມ ໂຍທາ
- 19 ພຣະອົງຊົງເປັນໃຫຍ່ໃນການໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ຊົງຮິດທານຸພາບໃນພຣະຣາຊກິດ ພຣະເນດຂອງພຣະອົງເຫັນທຸກວິຖີທາງຂອງມະນຸດ ປະທານຮາງວັນແກ່ທຸກຄົນຕາມການປະພຶດຂອງເຂົາ ແລະຕາມຜົນແຫ່ງການກະທໍາຂອງເຂົາ
- 20 ຊົງເປັນຜູ້ສໍາແດງຫມາຍສໍາຄັນແລະການອັດສະຈັນໃນແຜ່ນດິນເອຢິບ ແລະຈົນເຖິງສັມຍນີ້ກໍຊົງສໍາແດງໃນອິສຣາເອນ ແລະຖ້າມາກາງມະນຸດຊົນ ແລະຊົງທໍາໃຫ້ພຣະນາມຊໍາລືໄປເໝືອນທຸກວັນນີ້
- 21 ພຣະອົງໄດ້ຊົງນໍາອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງອອກຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ ດ້ວຍຫມາຍສໍາຄັນແລະການອັດສະຈັນ ແລະດ້ວຍພຣະຫັດເຂັ້ມແຂງແລະພຣະກອນທີ່ຢຽດອອກ ແລະດ້ວຍຄວາມຫນ້າຍ້ານກົວຍິ່ງນັກ
- 22 ແລະພຣະອົງປະທານແຜ່ນດິນນີ້ແກ່ເຂົາທັງຫລາຍ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງສັນຍາແກ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາທັງຫລາຍວ່າຈະປະທານແກ່ເຂົາ ຄືແຜ່ນດິນຊຶ່ງມີນໍ້ານົມແລະນໍ້າເຜິ້ງອັນບໍຣິບູນ
- 23 ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍໄດ້ເຂົ້າໄປແລະຖືກໍາມະສິດແຜ່ນດິນນັ້ນ ແຕ່ເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະອົງ ຫລືດໍາເນີນຕາມພຣະທັມຂອງພຣະອົງ ສິ່ງຊຶ່ງພຣະອົງຊົງບັນຊາເຂົາໃຫ້ກະທໍານັ້ນ ເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ກະທໍາເລີຍ ເຫດສັນນັ້ນພຣະອົງຊົງກະທໍາໃຫ້ເຫດຮ້າຍທັງສິ້ນນີ້ມາເຖິງເຂົາທັງຫລາຍ
- 24 ເບິ່ງແມ່, ເຄື່ອງປິດລັອມໄດ້ມາເຖິງກຸງເພື່ອຈະຍຶດເອົາແລ້ວແລະເພາະເຫດດ້ວຍດາບ ການອຶດຢາກອາຫານ ແລະໂຣກລະບາດ ເມືອງນີ້ກໍໄດ້ຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງຄົນຄັນເດອານຜູ້ກໍາລັງຕໍ່ສູ້ຢູ່ນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງກ່າວສິ່ງໃດກໍເປັນໄປຢ່າງນັ້ນແລ້ວ ແລະພຣະອົງຊົງທອດພຣະເນດເຫັນ
- 25 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະອົງຍັງຊົງກ່າວແກ່ຂ້າພຣະອົງວ່າ, “ຈົ່ງເອົາເງິນຊື່ນາແລະທາພຍານ ສາ” ເຖິງແມ່ນເມືອງນັ້ນຈະຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງຄົນຄັນເດອານ”

God's Assurance of the People's Return

- 26 ຖ້ອຍຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຍັງເຢເຣມີຍາວ່າ,
- 27 ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງບັນດາມະນຸດແລະສັດທັງປວງ ສໍາລັບເຮົາມີສິ່ງໃດທີ່ຍາກເກີນຫລື
- 28 ເຫດສັນນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຮົາຈະມອບເມືອງນີ້ໄວ້ໃນມືຂອງຊາວຄັນເດອານ ແລະໃນມືຂອງເນບູກາດເມັດຊາກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນແລະເຂົາຈະຍຶດເອົາ
- 29 ຊາວຄັນເດອານຜູ້ຕໍ່ສູ້ກັບເມືອງນີ້ ຈະມາເຜົາເມືອງນີ້ເສັ້ງດ້ວຍໄຟໃຫ້ໄຫມ້ຫມົດ ທັງບັນດາເຮືອນທີ່ເຂົາເຜົາເຄື່ອງຖວາຍພຣະບາອານທີ່ເທິງຫລັງຄາ ແລະເທເຄື່ອງດື່ມບູຊາຖວາຍແກ່ພຣະອື່ນເພື່ອຍົວະເຍົ້າເຮົາໃຫ້ພິໂຣດ
- 30 ເພາະເຊື້ອສາຍຂອງອິສຣາເອນແລະເຊື້ອສາຍຂອງຢູດາບໍ່ໄດ້ກະທໍາສິ່ງໃດເລີຍ ນອກຈາກຄວາມຊົ່ວໃນສາຍຕາຂອງເຮົາຕັ້ງແຕ່ຫນຸ່ມໆມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຊື້ອສາຍອິສຣາເອນບໍ່ໄດ້ກະທໍາສິ່ງໃດເລີຍນອກຈາກຍົວະເຍົ້າໃຫ້ພິໂຣດຈາກຜົນງານແຫ່ງມືຂອງເຂົາ
- 31 ເມືອງນີ້ໄດ້ເພີ່ມຄວາມຮ້າຍແລະຄວາມພິໂຣດຂອງເຮົາ ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ໄດ້ສ້າງມັນຂຶ້ນຈົນເຖິງວັນນີ້ ເຫດສັນນັ້ນເຮົາຈະຖອນອອກໄປເສັ້ງຈາກສາຍຕາຂອງເຮົາ
- 32 ເພາະວ່າຄວາມຊົ່ວທັງສິ້ນຂອງເຊື້ອສາຍອິສຣາເອນ ແລະເຊື້ອສາຍຢູດາ ຊຶ່ງເຂົາໄດ້ກະທໍາທີ່ຍົວະເຍົ້າໃຫ້ພິໂຣດ ຄືທັງຕົວເຂົາ ບັນດາກະສັດແລະເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາ ບັນດາປະໂຮທິດແລະຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງເຂົາ ຄົນຢູດາແລະຊາວກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 33 ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຫັນຫລັງໃຫ້ເຮົາ ບໍ່ແມ່ນຫັນຫນ້າ ເຖິງແມ່ນເຮົາໄດ້ສອນເຂົາຢູ່ຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ ເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຟັງທີ່ຈະຮັບຄໍາສັ່ງສອນຂອງເຮົາ
- 34 ແຕ່ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຕັ້ງສິ່ງທີ່ຫນ້າລັງກຽດຂອງເຂົາໄວ້ໃນວິຫານ ຊຶ່ງເອີ້ນຕາມຊື່ຂອງເຮົາກະທໍາໃຫ້ມີມົນທົນ
- 35 ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ສ້າງແຫ່ນບູຊາສໍາລັບພຣະບາອານໃນຮ່ອມພູແຫ່ງບຸດຊາຍຣິນໂນມ ເພື່ອຖວາຍບຸດຊາຍແລະບຸດຍິງຂອງເຂົາແຫ່ພຣະໂມເລກ ໂດຍໃຫ້ລຸຍໄຟ ເຖິງແມ່ນເຮົາບໍ່ໄດ້ບັນຊາເຂົາ ຫລືມີຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງເຮົາວ່າ ເຂົາຄວນຈະກະທໍາສິ່ງຫນ້າກຽດຊັງເພື່ອໃຫ້ຢູດາຜິດໄປ
- 36 “ເຫດສັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວກັບເມືອງນີ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍວ່າ ເມືອງນີ້ໄດ້ຖືກຍົກໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ ດ້ວຍດາບ ດ້ວຍການອິດຢາກ ແລະດ້ວຍໂຮກລະບາດ”
- 37 ເຮົາຈະຮວບຮວມເຂົາມາຈາກປະເທດທັງປວງ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຂັບໄລ່ເຂົາໃຫ້ໄປຢູ່ ດ້ວຍຄວາມຮ້າຍ ດ້ວຍຄວາມພິໂຣດ ແລະຄວາມຄຽດຂອງເຮົານັ້ນ ເຮົາຈະນໍາເຂົາທັງຫລາຍກັບມາຍັງທີ່ນີ້ ແລະຈະກະທໍາໃຫ້ເຂົາອາສັຍຢູ່ຢ່າງປອດພ້ຍ
- 38 ເຂົາທັງຫລາຍຈະເປັນໄພພິນຂອງເຮົາ ແລະເຮົາຈະເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຂົາ
- 39 ເຮົາຈະໃຫ້ໃຈດຽວແລະທາງດຽວແກ່ເຂົາ ເພື່ອເຂົາຈະຍໍາເກງເຮົາຕລອດໄປ ເພື່ອເປັນປໂຍດແກ່ເຂົາ ແລະແກ່ລູກຫລານຂອງເຂົາທີ່ຕາມເຂົາມາ
- 40 ເຮົາຈະກະທໍາຄໍາຫມັ້ນສັນຍາອັນຕລອດໄປກັບເຂົາທັງຫລາຍ ເຮົາຈະບໍ່ຫັນຈາກການກະທໍາຄວາມດີແກ່ເຂົາທັງຫລາຍ ແລະເຮົາຈະບັນຈຸຄວາມຍໍາເກງເຮົາໄວ້ໃນໃຈຂອງເຂົາທັງຫລາຍ ເພື່ອວ່າເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຫັນໄປຈາກເຮົາ
- 41 ເຮົາຈະຊົມຊື່ນຍິນດີໃນການທີ່ຈະກະທໍາຄວາມດີແກ່ເຂົາ ແລະເຮົາຈະປູກເຂົາໄວ້ໃນແຜ່ນດິນນີ້ດ້ວຍຄວາມໝາຍຫມັ້ນ ດ້ວຍສູດໃຈຂອງເຮົາ ແລະສູດຈິດຂອງເຮົາ
- 42 “ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຮົາໄດ້ນໍາຄວາມຮ້າຍຍິ່ງໃຫຍ່ມາເຫນືອຊົນຊາດນີ້ສັນໃດ ເຮົາຈະນໍາຄວາມດີທັງສິ້ນຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສັນຍາໄວ້ນັ້ນມາເຫນືອເຂົາສັນນັ້ນ
- 43 ເຮົາຈະຊື່ຊາຍນາກັນໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຈົ້າກ່າວເຖິງວ່າເປັນທີ່ຮົກຮ້າງບໍ່ມີມະນຸດຫລືສັດ ຖືກມອບ ໄວ້ໃນມືຂອງຄົນຄັນເດອານ

44 ທີ່ນານັ້ນຈະຊື່ກັນດ້ວຍເງິນ ໃບຊື່ຂາຍກໍຈະຕ້ອງລົງນາມແລະປະທັບຕາ ແລະລົງນາມພຍານ ທີ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງເບັນຢາມິນ ໃນທີ່ຕ່າງໆແຖວກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະໃນຫົວເມືອງຢູດາ ໃນຫົວເມືອງແຖບແດນເຊຟາລາ ແລະໃນຫົວເມືອງແຖວເນເກັບ ເພາະເຮົາຈະໃຫ້ເຂົາທັງຫລາຍກັບສູ່ສະພາບເດີມ” ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ

33 ການໃຫ້ເຢຣູຊາເລັມກັບຄືນສູ່ສະພາບເດີມ

Healing after Punishment

- 1 ຖ້ອຍຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງເຢເຣມີຢາຄັ້ງທີສອງ ເມື່ອທ່ານຍັງຖືກກັກຂັງຢູ່ໃນບໍລິເວນຂອງທະຫານຮັກສາພຣະອົງນັ້ນວ່າ,
- 2 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປັ້ນແຜ່ນດິນໂລກເພື່ອສະຖາປະນາໄວ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືພຣະນາມຂອງພຣະອົງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ
- 3 ຈົ່ງທູນເຮົາ ແລະເຮົາຈະຕອບເຈົ້າ ແລະຈະບອກສິ່ງທີ່ໃຫຍ່ຍິ່ງແລະທີ່ລີ້ຊ່ອນຢູ່ ຊຶ່ງເຈົ້າບໍ່ຮູ້ນັ້ນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ
- 4 ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ກ່ຽວດ້ວຍເຮືອງບ້ານເຮືອນໃນກຸງນີ້ ແລະພຣະຣາຊວັງຂອງບັນດາກະສັດແຫ່ງຢູດາ ຊຶ່ງຖືກຮີລິງ ເພື່ອຕໍ່ຕ້ານການຖືກລ້ອມທາງດິນແລະດາບ
- 5 ເຂົາທັງຫລາຍຈະມາຮິບກັບຊາວຄັນເດອານແລະເຮັດໃຫ້ຄົນກາຍເປັນລືບເຕັມບ້ານເຕັມເຮືອນ ເປັນຄົນທີ່ເຮົາສັ່ງທານດ້ວຍຄວາມຮ້າຍແລະຄວາມພິໂຣດຂອງເຮົາ ເພາະໄດ້ທັນໜ້າຂອງເຮົາໜີຈາກກຸງນີ້ເຫດດ້ວຍຄວາມອະທັມຂອງເຂົາທັງຫລາຍ
- 6 ເຮົາຈະນໍາການປັບປຸງແລະຮັກສາມາໃຫ້ ແລະເຮົາຈະຮັກສາເຂົາທັງຫລາຍໃຫ້ຫາຍແລະປະກາດສັນຕິພາບແລະຄວາມຫມັ້ນຄົງຢ່າງອຸດົມ
- 7 ເຮົາຈະໃຫ້ຢູດາແລະອິສຣາເອນກັບສູ່ສະພາບເດີມ ແລະສ້າງເຂົາທັງຫລາຍເສັງໃຫມ່ດັ່ງທີ່ເຂົາເປັນມາແຕ່ເດີມນັ້ນ
- 8 ເຮົາຈະຂໍາຣະເຂົາຈາກໂທດບາບຂອງເຂົາຊຶ່ງມີຕໍ່ເຮົາ ແລະຈະໃຫ້ອະພິຍໂທດບາບແລະການກະບົດຕໍ່ເຮົາ
- 9 ແລະກຸງນີ້ຈະໃຫ້ເຮົາມີຊື່ຊຶ່ງໃຫ້ຄວາມຊື່ນບານເປັນທີ່ສັຣເສີນແລະເປັນສັກສິດຕໍ່ໜ້າບັນດາປະຊາຊາດທັງຫລາຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ຊຶ່ງຈະໄດ້ຍິນເຖິງຄວາມດີທັງປວງຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກະທໍາເພື່ອເຂົາທັງຫລາຍ ເຂົາຈະຍ້ານແລະສະທ້ານກົວເພາະຄວາມດີແລະສັນຕິພາບທັງສິ້ນຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຈັດຫາໃຫ້ເມືອງນັ້ນ
- 10 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ໃນສະຖານທີ່ນີ້ຊຶ່ງເຈົ້າກ່າວວ່າ “ເປັນບ່ອນປະຮ້າງ ບໍ່ມີມະນຸດຫລືສັດ” ໃນຫົວເມືອງແຫ່ງຢູດາແລະຕາມຖົນກຸງເຢຣູຊາເລັມຊຶ່ງຮ້າງເປົ່າ ບໍ່ມີມະນຸດຫລືຊາວເມືອງຫລືສັດ
- 11 ທີ່ນັ້ນຈະໄດ້ຍິນສຽງບັນເທີງແລະສຽງລື້ນເລິງແລະສຽງເຈົ້າບ່າວແລະສຽງເຈົ້າສາວ ແລະສຽງບັນດາຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຮ້ອງເພງ ຂນະທີ່ເຂົາເນົາເຄື່ອງບູຊາໂມທະນາພຣະຄຸນມາຍັງພຣະວິທານຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ “ຈົ່ງຖວາຍໂມທະນາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະເສີດ ເພາະຄວາມຮັກຫມັ້ນຄົງຂອງພຣະອົງດໍາຮົງຢູ່ເປັນນິດ ເພາະເຮົາຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນນັ້ນກັບສູ່ສະພາບເດີມ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 12 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ໃນສະຖານທີ່ນີ້ຊຶ່ງເປັນທີ່ປະຮ້າງ ບໍ່ມີມະນຸດຫລືສັດ ແລະທີ່ໃນຫົວເມືອງທັງຫລາຍຂອງທີ່ນີ້ ຈະເປັນທີ່ອາສັຍຂອງຜູ້ລ້ຽງທີ່ຈະໃຫ້ຝູງແກະໄດ້ພັກເຊົາເມື່ອຍ
- 13 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ໃນຫົວເມືອງແຖວແດນພູດອຍ ໃນຫົວເມືອງແຖວເນີນເຊເຟລາ ໃນຫົວເມືອງແຖວເນເກັບ ໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງເບັນຢາມິນ ຕາມສະຖານທີ່ຮອບກຸງເຢຣູຊາເລັມ ໃນຫົວເມືອງຢູດາຈະມີຝູງແກະຜ່ານໜ້າມືຂອງຜູ້ທີ່ນັບອີກ

The Righteous Branch and the Covenant with David

14 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເບິ່ງແມ່, ວັນນັ້ນຈະມາເຖິງ ຄືເມື່ອເຮົາຈະໃຫ້ຄໍາສັນຍາທີ່ເຮົາຈະກະທໍາໄວ້ຕໍ່ເຊື້ອສາຍອິສຣາເອນແລະເຊື້ອສາຍຂອງຢູດາສໍາເຣັດ

- 15 ໃນວັນເຫລົ່ານັ້ນແລະໃນເວລານັ້ນ ເຮົາຈະໃຫ້ຍອດແຫ່ງຄວາມຊອບທັມເກີດມາເພື່ອດາວິດ ແລະທ່ານຈະໃຫ້ຄວາມຍຸດຕິທັມແລະຄວາມຊອບທັມໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ
- 16 ໃນການຄັງນັ້ນ ຢູ່ດາວຈະໄດ້ຮັບການຊ່ອຍໃຫ້ພົ້ນແລະເຢຣູຊາເລັມຈະອາສັຍຢູ່ຢ່າງໜັ້ນຄົງ ແລະນີ້ເປັນຊື່ຊຶ່ງເຂົາຈະເອີ້ນເມືອງນັ້ນຄື “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນຄວາມຊອບທັມຂອງເຮົາ”
- 17 “ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ດາວິດຈະບໍ່ຂັດສິນບຸຣຸດທີ່ຈະປະທັບເທິງພຣະທີ່ນັ່ງແຫ່ງເຊື້ອສາຍອິສຣາເອນ
- 18 ແລະປະໂຣທິດເຜົ່າເລວີຈະບໍ່ຂັດສິນບຸຣຸດທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ ເພື່ອຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະເຜົາເຄື່ອງທັນຍາບູຊາ ແລະກະທຳການສັກກາຣະບູຊາເປັນນິດ”
- 19 ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຍັງເຢເຣເມີຢາວ່າ,
- 20 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ຖ້າເຈົ້າທັກຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງເຮົາດ້ວຍມື້ແລະທັກຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງເຮົາດ້ວຍຄືນໄດ້ ຈົນມື້ແລະຄືນມາເຖິງຕາມເວລາກຳນົດບໍ່ໄດ້
- 21 ແລ້ວຈຶ່ງຈະທັກຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງເຮົາຊຶ່ງມີຕໍ່ດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໄດ້ ຈົນທ່ານບໍ່ມີໂອຣົດທີ່ຈະສເວີຍຣາຊເທິງພຣະທີ່ນັ່ງຂອງທ່ານ ແລະທັກຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງເຮົາຊຶ່ງມີຕໍ່ປະໂຣທິດເຜົ່າເລວີຜູ້ບົວລະບັດຂອງເຮົາໄດ້
- 22 ບໍ່ຣິວານຂອງພ້າສວັນຈະນັບບໍ່ໄດ້ ແລະເມັດຊາຍທີ່ທະເລກໍຕວງບໍ່ໄດ້ສັນໃດ ເຮົາກໍຈະໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາແລະປະໂຣທິດເຜົ່າເລວີຜູ້ບົວລະບັດຂອງເຮົາທະວີຫລາຍຂຶ້ນສັນນັ້ນ”
- 23 ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງເຢເຣເມີຢາວ່າ,
- 24 “ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສັງເກດເຫັນດອກຫລືວ່າ ປະຊາຊົນເຫລົ່ານີ້ເວົ້າກັນຢ່າງໃດ ຄືເວົ້າກັນວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະຖິ້ມສອງຕະກູນທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້ເສັ້ງແລ້ວ” ດັ່ງນີ້ແຫລະ ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ດູໝິ່ນໄພ່ພົນຂອງເຮົາ ສັນນີ້ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ເປັນປະຊາຊາດໃນສາຍຕາຂອງເຂົາທັງຫລາຍອີກຕໍ່ໄປ
- 25 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ຖ້າເຮົາບໍ່ໄດ້ສະຖາປະນາຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງເຮົາກັບມື້ແລະຄືນ ແລະສະຖາປະນາກິດຕ່າງໆຂອງພ້າສວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກແລ້ວ
- 26 ເຮົາຈຶ່ງຈະປະຖິ້ມເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບແລະດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ແລະຈະບໍ່ເລືອກຜູ້ນຶ່ງຈາກເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາໃຫ້ປົກຄອງເໜືອເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ ອີຊາກ ແລະຢາໂຄບ ເພາະເຮົາຈະໃຫ້ເຂົາກັບສູ່ສະພາບເດີມ ແລະຈະມີຄວາມກະຣຸນາເໜືອເຂົາ”

34 ຄຳທີ່ເຢເຣເມີຢາເຕືອນເຊເດກີຢາ

Death in Captivity Predicted for Zedekiah

- 1 ຖ້ອຍຄຳຊຶ່ງມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງເຢເຣເມີຢາ ເມື່ອເນບູກາດເນັດຊາກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ ແລະກອງທັບທັງໝົດຂອງພຣະອົງແລະບັນດາຣາຊອານາຈັກໃນແຜ່ນດິນໂລກຊຶ່ງຢູ່ໃຕ້ການປົກຄອງຂອງພຣະອົງ ແລະຊົນຊາດທັງຫລາຍທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະທົວເມືອງທັງປວງຂອງກຸງນັ້ນວ່າ
- 2 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ຈົ່ງໄປເວົ້າກັບເຊເດກີຢາກະສັດແຫ່ງຢູດາ ແລະກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະມອບກຸງນີ້ໄວ້ໃນມືຂອງກະສັດບາບີໂລນ ແລະເຂົາຈະເຜົາເສັ້ງດ້ວຍໄຟ
- 3 ທ່ານຈະບໍ່ລອດໄປຈາກມືຂອງເຂົາ ແຕ່ຈະຖືກຈັບແນ່ນອນ ແລະຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງເຂົາ ທ່ານຈະໄດ້ເຫັນກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນຕາຕ່ຳ ແລະຈະໄດ້ເວົ້າກັນປາກຕໍ່ປາກ ແລະທ່ານຈະຕ້ອງໄປຍັງບາບີໂລນ”
- 4 ຂ້າແດ່ເຊເດກີຢາກະສັດແຫ່ງຢູດາ ຢ່າງໃດກໍດີ ຂໍຊົງຮັບຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກ່ຽວກັບພຣະອົງດັ່ງນີ້ວ່າ ທ່ານຈະບໍ່ຕາຍດ້ວຍດາບ

- 5 ທ່ານຈະຕາຍດ້ວຍຄວາມສົງໄສ ແລະເຂົາເຜົາເຄື່ອງຫອມເພື່ອສືບບັນພະບຸຣຸດຂອງທ່ານ ຄືບັນດາກະສັດຊຶ່ງຢູ່ກ່ອນ ທ່ານສັນໃດ ເຂົາກໍຈະເຜົາເຄື່ອງຫອມເພື່ອທ່ານວ່າ “ອະນິດຈາເອີຍ, ພຣະອົງເຈົ້າຂ້າ” ເພາະເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້ແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້ແທລະ
- 6 ແລ້ວເຢເຣມີຍາຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ທູນຖ້ອຍຄໍາເຫລົ່ານີ້ຕໍ່ເຊເດກີຢາກະສັດແຫ່ງຢູດາໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 7 ຂນະເມື່ອກອງທັບຂອງກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນກໍາລັງສູ້ຮົບກຸງເຢຣູຊາເລັມແລະຫົວເມືອງແຫ່ງຢູດາທັງໝົດທີ່ຍັງເຫລືອ ຢູ່ ຄືເມືອງລາຄິສ ແລະເມືອງອາເຊກາ ເພາະຍັງເຫລືອຢູ່ສອງເມືອງນີ້ເທົ່ານັ້ນທີ່ເປັນຫົວເມືອງຢູດາທີ່ມີກໍາແພງປ້ອມ
Treacherous Treatment of Slaves
- 8 ຖ້ອຍຄໍາຊຶ່ງມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງເຢເຣມີຍາ ຫລັງຈາກທີ່ກະສັດເຊເດກີຢາໄດ້ຊົງກະທໍາພັນທະສັນຍາກັບ ປະຊາຊົນໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ວ່າຈະປ່າວປະກາດເຮືອງອິສຣະພາບແກ່ເຂົາທັງຫລາຍດັ່ງນີ້
- 9 ໃຫ້ທຸກຄົນປ່ອຍທາດເຮັບເຮືອງຕົນທັງຊາຍແລະຍິງເສັງໃຫ້ເປັນອິສຣະ ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດກະທໍາໃຫ້ຢົວພິນ້ອງ ຂອງຕົນເປັນທາດ
- 10 ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍເຊື່ອຟັງ ຄືທັງບັນດາເຈົ້ານາຍແລະບັນດາປະຊາຊົນຜູ້ເຂົ້າກະທໍາຄໍາສັນຍາວ່າທຸກຄົນຈະປ່ອຍ ທາດຂອງຕົນທັງຊາຍແລະຍິງ ເພື່ອວ່າເຂົາທັງຫລາຍຈະບໍ່ຖືກກະທໍາໃຫ້ເປັນທາດອີກ ເຂົາທັງຫລາຍກໍໄດ້ເຊື່ອຟັງ ແລະປ່ອຍທາດໃຫ້ເປັນອິສຣະ
- 11 ແຕ່ພາຍຫລັງເຂົາໄດ້ຫວນກັບແລະຈັບທາດຊາຍແລະຍິງຊຶ່ງເຂົາໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ເປັນອິສຣະນັ້ນມາໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຂອງ ການເປັນທາດອີກ
- 12 ພຣະຄໍາແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຍັງເຢເຣມີຍາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ,
- 13 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຮົາໄດ້ກະທໍາຄໍາຫມັ້ນສັນຍາກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າ ເມື່ອ ເຮົານໍາເຂົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເອຍິບ ອອກຈາກເຮືອນທາດວ່າ
- 14 ເມື່ອສິ້ນເຈັດປີແລ້ວເຈົ້າທຸກຄົນຈະຕ້ອງປ່ອຍພິນ້ອງເຮັບເຮືອງທີ່ເຂົາເອົາມາຂາຍໄວ້ກັບເຈົ້າ ແລະໄດ້ຮັບໃຊ້ເຈົ້າມາ ຫົກປີ ເຈົ້າຕ້ອງປ່ອຍເຂົາໃຫ້ເປັນອິສຣະພື້ນຈາກການຮັບໃຊ້ເຈົ້າ ແຕ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອຟັງເຮົາ ແລະບໍ່ງົງຫຼື ຟັງເຮົາ
- 15 ເມື່ອໄວ້ງນີ້ເຈົ້າໄດ້ກັບໃຈແລະກະທໍາສິ່ງຊຶ່ງຖືກຕ້ອງໃນສາຍຕາຂອງເຮົາໂດຍການປະກາດອິສຣະພາບທຸກຄົນຕໍ່ ເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ ແລະເຈົ້າໄດ້ກະທໍາຄໍາສັນຍາຕໍ່ຫນ້າເຮົາໃນວິຫານຊຶ່ງເອີ້ນຕາມຊື່ຂອງເຮົາ
- 16 ແຕ່ແລ້ວເຈົ້າກັບຫວນຄືນກະທໍາໃຫ້ນາມຂອງເຮົາເປັນມົນທົນ ໃນເມື່ອເຈົ້າທຸກຄົນຈັບທາດຊາຍຍິງຂອງເຈົ້າ ຊຶ່ງເຈົ້າ ໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ເປັນອິສຣະໄປຕາມຄວາມປາຖນາຂອງເຂົາທັງຫລາຍແລ້ວນັ້ນກັບມາໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຂອງການເປັນທາດ ອີກ
- 17 ເຫດສັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງເຮົາດ້ວຍການປ່າວຮ້ອງເຮືອງອິສຣະພາບຕໍ່ ພິນ້ອງແລະເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເບິ່ງແມ່, ເຮົາປ່າວຮ້ອງວ່າ ເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນອິສຣະຕໍ່ດາບ ຕໍ່ໂຮກລະບາດ ແລະຕໍ່ການອິດຢາກ ເຮົາຈະກະທໍາເຈົ້າໃຫ້ເປັນທີ່ໜ້າຍ້ານກົວແກ່ບັນດາຣາຊອານາຈັກຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ
- 18 ແລະຄົນທີ່ກະທໍາຜິດຕໍ່ຄໍາຫມັ້ນສັນຍາຂອງເຮົາ ແລະບໍ່ໄດ້ກະທໍາຕາມຂໍ້ຕົກລົງໃນຄໍາຫມັ້ນສັນຍາຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກະທໍາຕໍ່ ຫນ້າເຮົານັ້ນ ແລະເຮົາຈະກະທໍາໃຫ້ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນເປັນເຫມືອນລູກງົວທີ່ເຂົາຕັດອອກເປັນສອງທ່ອນ ແລະເດີນຜ່ານ ກາງທ່ອນເຫລົ່ານັ້ນໄປ
- 19 ເຈົ້ານາຍແຫ່ງຢູດາກໍດີ ເຈົ້ານາຍແຫ່ງກຸງເຢຣູຊາເລັມກໍດີ ຂັນທິກໍດີ ປູໂຣທິດແລະບັນດາປະຊາຊົນແຫ່ງແຜ່ນດິນນັ້ນ ກໍດີ ຜູ້ຜ່ານລະຫວ່າງທ່ອນລູກງົວນັ້ນ

- 20 ເຮົາຈະມອບເຂົາໄວ້ໃນມືສັດຕູຂອງເຂົາ ແລະໃນມືຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ສແວງຫາຊີວິດຂອງເຂົາ ສິບຂອງເຂົາຈະປັນອາຫານຂອງນົກໃນອາກາດແລະຂອງສັດໃນແຜ່ນດິນໂລກ
- 21 ສ່ວນເຊເດກີຢາກະສັດແຫ່ງຢູດາແລະເຈົ້ານາຍທັງຫລາຍຂອງເຂົານັ້ນ ເຮົາຈະມອບໄວ້ໃນມືສັດຕູຂອງເຂົາແລະໃນມືຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ສແວງຫາຊີວິດຂອງເຂົາ ໃນມືຂອງກອງທັບແຫ່ງກະສັດບາບີໂລນຊຶ່ງໄດ້ຖອຍໄປຈາກເຈົ້າແລ້ວນັ້ນ
- 22 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະບັນຊາແລະຈະນຳເຂົາກັບມາຍັງກຸງນີ້ ແລະເຂົາຈະສູ້ຮົບກັບເມືອງນັ້ນຍິດເອົາຈົນໄດ້ ແລະເຜົາເສັ້ງດ້ວຍໄຟ ເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ຫົວເມືອງຢູດາເປັນທີ່ຮ້າງເປົ່າບໍ່ມີຄົນອາສັຍ”

35 ຄວາມເຊື່ອຟັງຂອງຄົນຕະກູນເຣກາບ

The Rechabites Commended

- 1 ຖ້ອຍຄຳຂຶ້ນມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖິງເຢເຣເມີຢາໃນຣັຊການເຢຣີວອາກິມ ຣາຊບຸດຂອງໂຢຊີຢາກະສັດແຫ່ງຢູດາວ່າ,
- 2 “ຈົ່ງໄປຫາຄົນຕະກູນເຣກາບແລະເວົ້າກັບເຂົາ ແລະນຳເຂົາມາທີ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຂົ້າມາໃນຫ້ອງທາງຂ້າງຫ້ອງນຶ່ງ ແລ້ວເຊີນໃຫ້ເຂົາຕື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນ”
- 3 ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງນຳຢາອາຊັນຢາ ລູກເຢເຣເມີຢາຜູ້ເປັນລູກຮາບັສຊິນຢາ ແລະພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາ ແລະລູກຊາຍຂອງເຂົາທັງໝົດ ແລະຄົນຕະກູນເຣກາບ
- 4 ຂ້າພະເຈົ້ານຳເຂົາມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ມາໃນຫ້ອງທາງຂ້າງຂອງລູກຊາຍຂອງຮານານ ຜູ້ເປັນລູກອິກດາລີຢາ ຜູ້ເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ກັບຫ້ອງທາງຂ້າງຂອງເຈົ້ານາຍ ເໝືອຫ້ອງທາງຂ້າງຂອງມາອາຊັຍຢາບຸດຊັນລູມ ຜູ້ດູແລປະຕູ
- 5 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກຳລັງເຖິງເຫລົ້າອະງຸ່ນແລະຈອກຫລາຍໜ່ວຍໄວ້ຫນ້າຄົນຕະກູນເຣກາບ ແລະຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບເຂົາທັງຫລາຍວ່າ “ເຊີນຕື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນ”
- 6 ແຕ່ເຂົາທັງຫລາຍຕອບວ່າ, “ເຮົາບໍ່ຕື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນ ເພາະໂຢນາດາບບຸດເຣກາບຜູ້ເປັນບິດາຂອງເຮົາໄດ້ສັ່ງເຮົາວ່າ “ເຈົ້າທັງຫລາຍຢ່າຕື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນ ທັງຕົວເຈົ້າແລະລູກຫລານຂອງເຈົ້າຕລອດໄປ
- 7 ເຈົ້າຢ່າສ້າງເຮືອນ ເຈົ້າຢ່າຫວ່ານພືດ ເຈົ້າຢ່າປູກຫລີມີສວນອະງຸ່ນ ແລະເຈົ້າຈຶ່ງຢູ່ໃນເຕັ້ນຕລອດຊີວິດຂອງເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະມີຊີວິດຍືນນານໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຈົ້າອາສັຍຢູ່”
- 8 ເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງໂຢນາດາບລູກເຣກາບຜູ້ເປັນພໍ່ຂອງເຮົາໃນສິ່ງທັງປວງຊຶ່ງທ່ານໄດ້ສັ່ງເຮົາ ຄືບໍ່ຕື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນຕລອດຊີວິດຂອງເຮົາ ທັງຕົວເຮົາ ພັຣຍາ ລູກຊາຍ ລູກຍິງຂອງເຮົາ
- 9 ແລະບໍ່ສ້າງເຮືອນເພື່ອຈະອາສັຍຢູ່ ເຮົາບໍ່ມີສວນອະງຸ່ນຫລີນາຫລີພືດ
- 10 ແຕ່ເຮົາເຄີຍຢູ່ໃນເຕັ້ນ ແລະໄດ້ເຊື່ອຟັງແລະກະທຳທຸກສິ່ງຊຶ່ງໂຢນາດາບພໍ່ຂອງເຮົາໄດ້ສັ່ງໄວ້
- 11 ແຕ່ເມື່ອເນບູກາດເນັດຊາກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນໄດ້ຍົກມາຕໍ່ສູ້ກັບແຜ່ນດິນນີ້ ເຮົາເວົ້າວ່າ “ມາເຖີດ ໃຫ້ເຮົາໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມເພາະຍ້ານກອງທັບຄົນຄັນເດອານ ແລະກອງທັບຄົນຊີເຣັງ” ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈຶ່ງຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ”
- 12 ແລ້ວຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງມາເຖິງເຢເຣເມີຢາວ່າ,
- 13 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ຈົ່ງໄປບອກບັນດາຜູ້ຊາຍຂອງຢູດາ ແລະບອກຊາວເຢຣູຊາເລັມວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບຄຳແນະນຳແລະເຊື່ອຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາຫລີ
- 14 ຄຳສັ່ງໂຢນາດາບລູກເຣກາບໃຫ້ໄວ້ແກ່ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງຕົນ ບໍ່ໃຫ້ຕື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນນັ້ນ ເຂົາກໍໄດ້ຮັກສາກັນໄວ້ແລ້ວ ແລະເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຕື່ມເລີຍຈົນເຖິງວັນນີ້ ເພາະເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງແຫ່ງຜູ້ເປັນພໍ່ຂອງເຂົາ ແຕ່ເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຈົ້າຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ ແຕ່ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຟັງເຮົາເລີຍ

- 15 ເຮົາໄດ້ສົ່ງບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາຄືຜູ້ປະກາດພຣະທັມມາທາເຈົ້າສົ່ງເຂົາມາຢ່າງບໍ່ຍຸດຍັງກ່າວວ່າ, “ບັດນີ້ເຈົ້າທຸກຄົນຈົ່ງຫັນກັບຈາກທາງຊົ່ວຂອງຕົນ ແລະແກ້ໄຂການກະທຳຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍເສັ້ງ ຢ່າໄປຕິດຕາມພຣະອື່ນເພື່ອບົວລະບັດພຣະເຫລົ່ານັ້ນ ແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ອາສັຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຮົາໄດ້ປະທານແກ່ເຈົ້າແລະບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າ” ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ງ່ຽງຫູຫລືຟັງເຮົາ
- 16 ລູກທັງຫລາຍຂອງໂຢນາດາບລູກຂອງເຣກາບ ໄດ້ຮັກສາຄຳສັ່ງຊຶ່ງພໍ່ຂອງເຂົາໄດ້ສັ່ງໄວ້ ແຕ່ຊົນຊາດນີ້ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງເຮົາ
- 17 ເຫດສັນນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຈອມ ໂຍທາ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເບິ່ງແມ່, ເຮົານຳໂທດທັງໝົດຊຶ່ງເຮົາປະກາດໄວ້ມາຢູ່ເໜືອຢູດາ ແລະບັນດາຊາວກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເພາະວ່າເຮົາເວົ້າກັບເຂົາທັງຫລາຍແລະເຂົາກໍບໍ່ຟັງ ເຮົາໄດ້ເອີ້ນເຂົາແລະເຂົາບໍ່ຂານຕອບ”
- 18 ແຕ່ເຢເຣມີຍາໄດ້ເວົ້າກັບຕະກູນເຣກາບວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມ ໂຍທາ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງຂອງໂຢນາດາບພໍ່ຂອງເຈົ້າແລະຖືຮັກສາຂໍ້ບັງຄັບຂອງທ່ານທັງໝົດ ແລະກະທຳທຸກຢ່າງທີ່ທ່ານສັ່ງເຈົ້າ
- 19 ເຫດສະນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມ ໂຍທາ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນດ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ໂຢນາດາບບຸດເຣກາບຈະບໍ່ຂັດສົນຜູ້ຊາຍທີ່ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາເລີຍ”

36 ບາຣຸກອ່ານໜັງສືມ້ວນໃນວິຫານ

The Scroll Read in the Temple

- 1 ໃນບິທີສີ່ແຫ່ງຮັຊການເຢຣີວອາກິມກະສັດແຫ່ງຢູດາ ພຣະຣາຊໂອຣິດຂອງໂຢຊີຢານັ້ນ ຖ້ອຍຄຳຕໍ່ໄປນີ້ມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖິງເຢເຣມີຍາວ່າ,
- 2 “ເຈົ້າຈົ່ງເອົາເຈັ່ງມ້ວນນຶ່ງມາ ແລ້ວຂຽນຖ້ອຍຄຳທັງໝົດທີ່ກ່ຽວກັບອິສຣາເອນ ຢູດາແລະຊົນຊາດທັງປວງທີ່ເຮົາໄດ້ບອກເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ຄາວໂຢຊີຢາເປັນກະສັດຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້ລົງໃນເຈັ່ງນັ້ນ
- 3 ບາງທີເມື່ອປະຊາຊົນຢູດາໄດ້ຍິນເລື່ອງການທຳລາຍທີ່ເຮົາຕັ້ງໃຈຈະນຳມາຍັງເຂົານັ້ນ ພວກເຂົາທຸກຄົນອາດຫລີກຫນີຈາກທາງຊົ່ວຮ້າຍເສັ້ງ ແລ້ວເຮົາກໍຈະໃຫ້ອະພິຍບາບແລະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແກ່ເຂົາ”
- 4 ດັ່ງນັ້ນເຢເຣມີຍາຈຶ່ງໃຫ້ບາຣຸກບຸດເນຣີຢາຂຽນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກລົງໃນເຈັ່ງນັ້ນ
- 5 ເຢເຣມີຍາໄດ້ບອກບາຣຸກວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ໄປວິຫານອີກຕໍ່ໄປ
- 6 ສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຢາກໃຫ້ທ່ານໄປທີ່ນັ້ນໃນວັນປະຊາຊົນຖືສິນອິດອາຫານ ແລ້ວຈົ່ງອ່ານໜັງສືມ້ວນທີ່ທ່ານໄດ້ຂຽນຕາມຄຳບອກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ປະຊາຊົນຟັງ ຮວມທັງປະຊາຊົນທີ່ມາຈາກທົ່ວເມືອງຕ່າງໆດ້ວຍ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາໄດ້ຍິນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າ
- 7 ແລ້ວເຂົາອາດຈະອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຫລີກຫນີຈາກທາງຊົ່ວກໍໄດ້ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຂົ່ມຂູ່ປະຊາຊົນນີ້ດ້ວຍພຣະພິໂຣດຢ່າງຮຸນແຮງ”
- 8 ດັ່ງນັ້ນ ບາຣຸກຈຶ່ງເຮັດຕາມເຢເຣມີຍາບອກ ຄືເຂົາໄດ້ອ່ານພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນວິຫານຢ່າງຖືກຕ້ອງ
- 9 ໃນເດືອນທີ່ເກົ່າຂອງບິທີທ້າແຫ່ງຮັຊການເຢຣີວອາກິມກະສັດຢູດາ ຜູ້ເປັນພຣະຣາຊໂອຣິດຂອງໂຢຊີຢາ ປະຊາຊົນທັງປວງໄດ້ຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະທີ່ມາຈາກທົ່ວເມືອງຕ່າງໆໃນປະເທດຢູດາ ໄດ້ຈັດພິທີຖືສິນອິດອາຫານຂຶ້ນຊ້ອງພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 10 ຂະນະນັ້ນຢູ່ທີ່ພຣະຣາຊສຳນັກຊັ້ນເທິງທາງເຂົ້າປະຕູໃຫມ່ຂອງວິຫານ ໃນຫ້ອງຂອງເກມາຣີຢາບຸດຂອງຊາຟານຜູ້ເປັນຣາຊເລຂາ ບາຣຸກໄດ້ອ່ານຖ້ອຍຄຳຂອງເຢເຣມີຍາໃນໜັງສືມ້ວນໃຫ້ປະຊາຊົນຟັງ

The Scroll Read in The Palace

- 11 ເມື່ອມີກັຍຢາບຸດຂອງເກມາຣີຢາ ຜູ້ເປັນຫລານຊາຍຂອງຊາຟານໄດ້ຟັງບາຣຸກອ່ານຖ້ອຍຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນ
ຫນັງສືມ້ວນແລ້ວ ເຂົາກໍໄປຍັງພຣະຣາຊວັງທີ່ຫ້ອງຂອງຣາຊເລຂາ
- 12 ແລະມີພວກເຈົ້ານາຍຫລາຍຄົນນັ່ງປະຊຸມຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຄື ເອລິຊາມາຜູ້ເປັນຣາຊເລຂາ ເດລັຍຢາບຸດຂອງເຊມັຍຢາ ເອນ
ນາທານບຸດຂອງອັກໂບຣ໌ ເກມາຣີຢາບຸດຂອງຊາຟານ ເຊເດກີຢາບຸດຂອງຮານານີຢາ ແລະເຈົ້ານາຍຄົນອື່ນໆອີກ
ຫລາຍຄົນ
- 13 ມີກັຍຢາຈຶ່ງເລົ່າເລື່ອງທີ່ຕົນໄດ້ຍິນມາທັງຫມົດໃຫ້ພວກເຈົ້ານາຍຟັງ
- 14 ແລ້ວພວກເຈົ້ານາຍໄດ້ໃຊ້ເຢຣູດີບຸດຂອງເນທານີຢາ ຜູ້ເປັນບຸດຂອງເຊເລມີຢາບຸດຂອງກູຊີ ໄປບອກໃຫ້ບາຣຸກນໍາ
ເອົາຫນັງສືມ້ວນທີ່ເຂົາອ່ານໃຫ້ປະຊາຊົນຟັງນັ້ນມາ ບາຣຸກຈຶ່ງໄດ້ຖືຫນັງສືມ້ວນມາທາພວກເຈົ້ານາຍ
- 15 ພວກເຈົ້ານາຍໄດ້ເວົ້າກັບບາຣຸກວ່າ, “ເຊິນນັ່ງລົງ ແລະອ່ານຫນັງສືມ້ວນນັ້ນໃຫ້ພວກເຮົາຟັງເບິ່ງດູ” ບາຣຸກຈຶ່ງອ່ານໃຫ້
ພວກທ່ານຟັງ
- 16 ຫລັງຈາກອ່ານຈົບແລ້ວ ພວກທ່ານກໍຫລົງເບິ່ງຫນ້າກັນດ້ວຍຄວາມຍ້ານ ແລະເວົ້າຕໍ່ບາຣຸກວ່າ, “ພວກເຮົາຕ້ອງຮາຍ
ງານເລື່ອງນີ້ໃຫ້ກະສັດຊົງຊາບ”
- 17 ຕໍ່ມາພວກເຈົ້ານາຍໄດ້ຖາມບາຣຸກວ່າ, “ບັດນີ້ ຈຶ່ງບອກພວກເຮົາວ່າ ເຈົ້າຂຽນຖ້ອຍຄໍາທັງຫມົດນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ ຂຽນ
ຕາມຄໍາບອກຂອງເຢເຣມີຢາບໍ”
- 18 ບາຣຸກໄດ້ຕອບວ່າ, “ເຢເຣມີຢາໄດ້ບອກຖ້ອຍຄໍາເຫລົ່ານີ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງບັນທຶກໄວ້ໃນເຈັ້ງມ້ວນດ້ວຍນໍ້າ
ມືກ”
- 19 ແລ້ວພວກເຈົ້ານາຍໄດ້ບອກບາຣຸກວ່າ, “ເຈົ້າກັບເຢເຣມີຢາຕ້ອງໄປລີ້ຢູ່ສາ ຢ່າໃຫ້ໃຜຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າລີ້ຢູ່ທີ່ໃດ”

Jehoiakim Burns the Scroll

- 20 ພວກເຈົ້ານາຍໄດ້ມັງນຫນັງສືມ້ວນນັ້ນໄວ້ໃນຫ້ອງຂອງເອລິຊາມາຜູ້ເປັນຣາຊເລຂາ ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໄປໃນພ
ຣະຣາຊສໍານັກ ເພື່ອກາບທູນຖ້ອຍຄໍາທັງຫມົດນັ້ນຕໍ່ພຣະຣາຊາ
- 21 ຕໍ່ມາພຣະຣາຊາໄດ້ຊົງສັ່ງໃຫ້ເຢຣູດີໄປເອົາຫນັງສືມ້ວນນັ້ນມາ ເຂົາຈຶ່ງໄປເອົາມາຈາກຫ້ອງຂອງເອລິຊາມາ ແລ້ວໄດ້
ອ່ານຖວາຍພຣະຣາຊາກັບພວກເຈົ້ານາຍທັງຫມົດທີ່ຍືນຢູ່ຂ້າງໆ
- 22 ເວລານັ້ນເປັນເດືອນທີ່ເກົ້າ ພຣະຣາຊາໄດ້ຊົງນັ່ງຝັງໄຟຢູ່ໃນພຣະຣາຊວັງສໍາລັບຣະດູຫນາວ ແລະມີໄຟລຸກຢູ່ໃນໂຖ
ໄຟຫນ້າພຣະພັກ
- 23 ເມື່ອເຢຣູດີອ່ານສຸດສາມສີ່ຕອນ ພຣະຣາຊາກໍຊົງເອົາມິດນ້ອຍຕັດຕອນນັ້ນຖິ້ມໃສ່ໄຟ ຊົງເຮັດດັ່ງນີ້ເລື້ອຍໄປຈົນຫນັງ
ສືມ້ວນນັ້ນຖືກເຜົາໄຟຫມົດ
- 24 ແຕ່ບໍ່ເຫັນພຣະຣາຊາກັບຂໍ້ຣາຊການຍ້ານ ຫລືສະແດງອາການເສັງໃຈຢ່າງໃດເລີຍ
- 25 ເຖິງແມ່ນວ່າເອນນາທານ ເດລັຍຢາ ແລະເກມາຣີຢາໄດ້ທູນຂໍບໍ່ໃຫ້ພຣະຣາຊາເຜົາຫນັງສືມ້ວນພຣະອົງກໍບໍ່ຊົງຮັບຟັງ
- 26 ຕໍ່ມາພຣະຣາຊາໄດ້ຫຼົງສັ່ງໃຫ້ເຈົ້າຊາຍເຢຣາເມເອນ ພ້ອມດ້ວຍເຊຣັຍຢາບຸດອັສຣີເອນ ແລະເຊເລມີຢາບຸດອັບເດ
ເອນ ໄປຈັບເຢເຣມີຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມກັບບາຣຸກສມຽນຂອງທ່ານ ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເຊື່ອງບຸກຄົນທັງສອງ
ນີ້ໄວ້

Jeremiah Dictates Another

- 27 ຫລັງຈາກພຣະຣາຊາຊົງເຜົາຫນັງສືມ້ວນທີ່ບາຣຸກໄດ້ຂຽນຕາມຄໍາບອກຂອງເຢເຣມີຢາແລ້ວ
- 28 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງບອກໃຫ້ເຢເຣມີຢາຂຽນຖ້ອຍຄໍາທັງຫມົດທີ່ມີຢູ່ໃນຫນັງສືມ້ວນສະບັບກ່ອນນັ້ນໄວ້ອີກ

- 29 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ເຢເຣມີຍາບອກກະສັດເຢຣີວອາກິມວ່າ, “ພຣະອົງໄດ້ເຜົາໜັງສີມ້ວນແລະໄດ້ຖາມຂ້ານ້ອຍວ່າ “ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຂຽນຄຳວ່າກະສັດບາບິໂລນຈະມາທຳລາຍປະເທດນີ້ຢ່າງແນ່ນອນ ແລະຈະຂ້າມະນຸດກັບສັດໃນປະເທດນີ້ເສັ້ງ
- 30 ດັ່ງນັ້ນແຫລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງບອກພຣະອົງວ່າ ເຊື້ອສາຍຂອງພຣະອົງຈະບໍ່ໄດ້ເປັນກະສັດອີກ ເຂົາຈະເອົາສິບຂອງພຣະອົງຕາກແດດໄວ້ໃນເວລາກາງເວັນ ແລະຕາກນ້ຳຫມອກໃນເວລາກາງຄືນ
- 31 ຍ້ອນການກະທຳຂອງພຣະອົງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະລົງໂທດພຣະອົງກັບເຊື້ອສາຍແລະຂ້າຮາຊການຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງກັບຊາວເຢຣູຊາເລັມແລະຊາວຢູດາບໍ່ໄດ້ເຊື້ອພັງຄຳເຕືອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຈະນຳພັຍວິບັດມາຍັງພຣະອົງກັບປະຊາຊົນທັງໝົດຕາມທີ່ໄດ້ຊູ່ໄວ້”
- 32 ຕໍ່ມາເຢເຣມີຍາໄດ້ເອົາເຈັ້ງອີກມ້ວນນຶ່ງມອບໃຫ້ບາຣຸກສມຽນຂອງຕີນ ບາຣຸກຈຶ່ງຂຽນຕາມຄຳບອກຂອງເຢເຣມີຍາລົງໃສ່ເຈັ້ງມ້ວນນັ້ນ ເຂົາໄດ້ຂຽນຖ້ອຍຄຳທີ່ມີຢູ່ໃນໜັງສີມ້ວນສະບັບທີ່ກະສັດເຢຣີວອາກິມເຜົາໄຟນັ້ນທັງໝົດ ແລະເຢເຣມີຍາໄດ້ເພີ່ມຕື່ມຫລາຍຄຳທີ່ເຫມືອນກັນລົງດ້ວຍ

37 ກະສັດເຊເດກີຢາຂໍຮ້ອງເຢເຣມີຍາ

Zedekiah's Vain Hope

(2 ກສດ 24:17; 2 ຂຄວ 36:10)

- 1 ເນບຸກາດເນັສຊາກະສັດບາບິໂລນ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເຊເດກີຢາພຣະຣາຊໂອຣິດຂອງໂຍຊີຢາເປັນກະສັດຢູດາແທນໂກນີຢາພຣະຣາຊໂອຣິດຂອງເຢຣີວອາກິມ
- 2 ແຕ່ເຊເດກີຢາເອງພ້ອມທັງຂ້າຮາຊການຂອງທ່ານ ແລະປະຊາຊົນທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ເຊື້ອພັງພຣະຄຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກເຢເຣມີຍາເວົ້າ
- 3 ກະສັດເຊເດກີຢາຊົງໃຊ້ເຢຣູຊານບຸດເຊເລມີຍາ ແລະປະໂຫິດເຊຟັນຢາບຸດຂອງມາອາຊັຍຢາໄປຫາເຢເຣມີຍາ ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບເຢເຣມີຍາວ່າ, “ຂໍໃຫ້ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາສຳລັບເຮົາແດ່”
- 4 ເຢເຣມີຍານັ້ນຍັງບໍ່ຖືກຄຸມຂັງທ່ານຍັງໄປຫາມາສູ່ກັບປະຊາຊົນໄດ້ຢ່າງເສຣີ
- 5 ໃນລະຫວ່າງນັ້ນກອງທັບຂອງກະສັດຟາຣາໂອໄດ້ເຄື່ອນອອກມາຈາກເອຢິບ ເມື່ອຊາວບາບິໂລນຜູ້ຊຶ້ງກຳລັງໂຈມຕີກຸງເຢຣູຊາເລັມຢູ່ໄດ້ຮູ້ຂ່າວນັ້ນ ພວກເຂົາກໍຖອຍທັບອອກຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມໄປ
- 6 ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນຊົງກ່າວຕໍ່ເຢເຣມີຍາວ່າ,
- 7 “ເຈົ້າຈຶ່ງບອກກະສັດຢູດາຜູ້ຊຶ້ງໃຊ້ເຈົ້າມາບຶກສາກັບເຮົານັ້ນວ່າ ກອງທັບຂອງກະສັດຟາຣາໂອທີ່ເຄື່ອນອອກມາຊ່ອຍເຈົ້ານັ້ນກຳລັງຈະກັບຄືນເອຢິບບ້ານເມືອງຂອງເຂົາ
- 8 ແລ້ວຊາວບາບິໂລນຈະກັບມາໂຈມຕີເມືອງນີ້ ພວກເຂົາຈະຍຶດເອົາເມືອງແລະເຜົາຖິ້ມເສັ້ງ
- 9 ເຮົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຕືອນເຈົ້າວ່າ ຢ່າຫລອກລວງຕີນເອງໂດຍຄິດວ່າຊາວບາບິໂລນຈະບໍ່ກັບມາ ເພາະວ່າເຂົາທັງຫລາຍຈະກັບມາອີກ
- 10 ເຖິງແມ່ນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ກອງທັບທັງໝົດຂອງບາບິໂລນທີ່ກຳລັງຕໍ່ສູ້ກັບເຈົ້າຜ່າຍແພ້ໄປຈົນຍັງເຫລືອແຕ່ຄົນທີ່ບາດເຈັບນອນຢູ່ໃນຕູບຜ້າເຕັ້ນເທົ່ານັ້ນ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ເຜົາເມືອງນີ້ຖ້າມ”

ເຢເຣມີຍາຖືກຄຸມຂັງ

Jeremiah Is Imprisoned

- 11 ກອງທັບບາບິໂລນໄດ້ຖອຍອອກຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມໄປເພາະວ່າກອງທັບຂອງກະສັດຟາຣາໂອໄດ້ເຄື່ອນເຂົ້າມາໃກ້
- 12 ຂະນະນັ້ນເຢເຣມີຍາພວມອອກຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ ມຸ້ງໜ້າໄປຍັງດິນແດນເບັນຢາມິນ ເພື່ອຮັບເອົາສ່ວນແບ່ງຂອງຕີນຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນ

- 13 ເມື່ອທ່ານມາເຖິງປະຕູເປັນຢາມິນ ກໍມີທະຫານຍາມຄົນນຶ່ງຊື່ ອີຣິຢາບຸດຂອງເຊເລມີຢາ ຜູ້ເປັນບຸດຮານາມີຢາໄດ້ຈັບ ເຢເຣມີຢາແລະເວົ້າຊຶ່ງວ່າ, “ເຈົ້າກຳລັງໜີໄປຫາຊາວບາບີໂລນບໍ່”
- 14 ເຢເຣມີຢາໄດ້ຕອບວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໜີໄປຫາຊາວບາບີໂລນ” ແຕ່ອີຣິຢາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອທ່ານຈຶ່ງຈັບເຢເຣມີ ຢານຳໄປຫາເຈົ້ານາຍ ພວກເຈົ້ານາຍກໍຄຽດແຄ້ນແລະຂັງເຢເຣມີຢາ
- 15 ແລ້ວຈັບຂັງໄວ້ໃນເຮືອນຂອງໂຢນາທານຜູ້ເປັນຣາຊເລຂາ (ເຮືອນຫລັງນີ້ໄດ້ປ່ຽນໃຫ້ເປັນຄູກ)
- 16 ເຢເຣມີຢາຖືກເຂົ້າຂັງໄວ້ໃນຫ້ອງໃຕ້ດິນ ທ່ານໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນເປັນເວລາເທິງນານ
- 17 ກະສັດເຊເດກີຢາໄດ້ໃຊ້ໃຫ້ຄົນໄປນຳເອົາເຢເຣມີຢາ ແລ້ວຊົງຖາມທ່ານເປັນຄວາມລັບທີ່ພຣະຣາຊວັງວ່າ, “ມີຖ້ອຍ ຄຳຫຍັງແດ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກ” ເຢເຣມີຢາໄດ້ທູນຕອບວ່າ, “ມີຢູ່ ຂ້ານ້ອຍ” ທ່ານໄດ້ທູນຕໍ່ໄປວ່າ, “ເຂົາຈະ ມອບພຣະອົງໄວ້ໃນກຳມີຂອງກະສັດບາບີໂລນ”
- 18 ແລ້ວທູນຖາມວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດຜິດຫຍັງແດ່ຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ ຕໍ່ສູ້ຂ້າຣາຊການຂອງພຣະອົງ ຫລືຕໍ່ປະຊາຊົນນີ້ ພຣະ ອົງຈຶ່ງໄດ້ຈັບຂ້ານ້ອຍຂັງໄວ້ໃນຄູກ
- 19 ພວກປະກາດພຣະທັມທີ່ບອກພຣະອົງວ່າ ກະສັດບາບີໂລນຈະບໍ່ມາໂຈມຕີພຣະອົງ ຫລືໂຈມຕີປະເທດນີ້ ດຽວນີ້ ພວກເຂົາຢູ່ໃສ
- 20 ຂ້າແດ່ພຣະຣາຊາ ບັດນີ້ຂໍພຣະອົງຊົງຟັງແລະເຮັດຕາມຂ້ານ້ອຍທູນນີ້ຖ້ອນ ຄືຢ່າສົ່ງຂ້ານ້ອຍຄົນໄປເຮືອນຂອງໂຢ ນາທານ ຜູ້ເປັນຣາຊເລຂາຂອງພຣະອົງ ຖ້າຊົງສົ່ງຂ້ານ້ອຍກັບຄືນໄປ ຂ້ານ້ອຍກໍຈະຕ້ອງຕາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນແນ່ນອນ”
- 21 ດ້ວຍເຫດນັ້ນກະສັດເຊເດກີຢາຈຶ່ງມີຄຳສັ່ງໃຫ້ກັກຂັງເຢເຣມີຢາໄວ້ໃນກາງເດີນພຣະຣາຊວັງ ຢູ່ທີ່ນັ້ນທ່ານໄດ້ຮັບເຂົ້າ ຈີ້ມີລະກ້ອນຈາກຜູ້ເຮັດເຂົ້າຈີ້ ໄດ້ຮັບທຸກມື້ຈົນເທົ່າເຂົ້າຈີ້ໃນເມືອງນັ້ນໝົດໄປ ເຢເຣມີຢາໄດ້ຢູ່ໃນເດີນພຣະຣາຊວັງ ໄປຢ່າງນີ້ແຫລະ

38 ເຢເຣມີຢາຖືກຂັງໄວ້ໃນສ້າງ

Jeremiah in the Cistern

- 1 ເຊເຟາຕີຢາບຸດມັດຕານ ເກດາລີຢາບຸດປັສຽ ຍູການບຸດຂອງເຊເລມີຢາ ແລະປັສຽບຸດຂອງມັນຄືຢາ ໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳ ທີ່ເຢເຣມີຢາບອກປະຊາຊົນ ຄືເຢເຣມີຢາໄດ້ບອກວ່າ,
- 2 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ ຜູ້ໃດຢູ່ໃນເມືອງຈະຕ້ອງຕາຍຍ້ອນເສັກສິງຄາມ ຫລືຍ້ອນການອິດຢາກແລະໂຣກພັຍໃຂ້ ເຈັບ ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດອອກໄປຍອມຈຳນົນຕໍ່ຊາວບາບີໂລນຈະບໍ່ຖືກຂ້າ ເຂົາຈະພົ້ນພັຍມີຊີວິດຢູ່ໄດ້”
- 3 ເຢເຣມີຢາໄດ້ບອກພວກເຂົາດ້ວຍວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ ເຮົາຈະມອບເມືອງນີ້ໃຫ້ກອງທັບຂອງກະສັດບາ ບີໂລນໄວ້”
- 4 ຂນະນັ້ນ ພວກເຈົ້ານາຍໄດ້ທູນກະສັດວ່າ, “ຄົນຜູ້ນີ້ຈະຕ້ອງຖືກໂທດເຖິງຕາຍ ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ທະຫານໃນ ເມືອງນີ້ເສັງກຳລັງໃຈ ແລະເຂົາຈະເຮັດຢ່າງດຽວກັນນີ້ອີກຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນເມືອງນີ້ ຄົນຜູ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ຄິດຫາທາງ ຊ່ອຍເຫລືອປະຊາຊົນມີແຕ່ຫາຄວາມທຸກຍາກມາໃສ່ເຂົາ”
- 5 ແລ້ວກະສັດເຊເດກີຢາຊົງກ່າວວ່າ, “ແມ່ນແລ້ວ ພວກເຈົ້າຢາກຈະເຮັດຫຍັງກັບເຂົາກໍໄດ້ ເຮົາຈະຫ້າມບໍ່ໄດ້ດອກ”
- 6 ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້ານາຍຈຶ່ງຈັບເຢເຣມີຢາຜູກເຊືອກຢ່ອນລົງສ້າງຂີ້ຕົມຂອງເຈົ້າຊາຍມັນກີຢາທີ່ເດີນພຣະຣາຊວັງ ເຢເຣ ມີຢາກໍຈົມລົງໄປໃນຂີ້ຕົມ

Zedekiah Consults Jeremiah Again

- 7 ເມື່ອເອເບດເມເລກຊາວເອທິໂອເປັງທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນພຣະຣາຊວັງໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າເຂົາຈັບເຢເຣມີຢາຢ່ອນລົງໃນສ້າງ
- 8 ເອເບດເມເລກກໍອອກຈາກພຣະຣາຊວັງໄປທູນພຣະຣາຊາທີ່ປະຕູເປັນຢາມິນວ່າ,

- 9 “ຂ້າແດ່ພຣະຣາຊາ ຄົນພວກນີ້ໄດ້ເຮັດຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ເຢເຣມີຍາ ຄືພວກເຂົາໄດ້ຈັບທ່ານຂັງໄວ້ໃນສ້າງ ທ່ານຈະຕ້ອງອິດ ຍາກຕາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເພາະວ່າໃນເມືອງນີ້ບໍ່ມີອາຫານເຫລືອຢູ່ອີກເລີຍ”
- 10 ເມື່ອພຣະຣາຊາຊົງຊາບດັ່ງນັ້ນ ກໍຊົງສັ່ງໃຫ້ເອເບດເມເລກນຳຄົນສາມສິບຄົນຈາກທີ່ນັ້ນໄປດົງເຢເຣມີຍາຂຶ້ນມາຈາກ ສ້າງກ່ອນທ່ານຈະຕາຍ
- 11 ດັ່ງນັ້ນ ເອເບດເມເລກຈຶ່ງໄດ້ພາຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄປຍັງຫ້ອງເກັບຂອງທີ່ພຣະຣາຊວັງ ເພື່ອເອົາເສື້ອຜ້າທີ່ຂາດແລະເກົ່າ ແລ້ວຢ່ອນລົງໃຫ້ເຢເຣມີຍາ
- 12 ແລະເອເບດເມເລກບອກທ່ານວ່າ, “ຈົ່ງເອົາຜ້າຂາດນີ້ຮອງຂີ້ແຮ່ຂອງທ່ານເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຊືອກບາດ” ເຢເຣມີຍາກໍໄດ້ເຮັດ ຕາມ
- 13 ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ດົງເຊືອກເອົາທ່ານຂຶ້ນມາຈາກສ້າງ ແລະໃຫ້ຢູ່ໃນເດີນພຣະຣາຊວັງນັ້ນຕໍ່ໄປ

ກະສັດເຊເດກີຍາຂໍຄຳປຶກສາຈາກເຢເຣມີຍາ

Zedekiah Consults Jeremiah Again

- 14 ກະສັດເຊເດກີຍາໄດ້ຊົງຮັບສັ່ງໃຫ້ເອົາເຢເຣມີຍາຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຂົ້າເຝົ້າພຣະອົງ ຢູ່ທີ່ທາງເຂົ້າວິຫານປ່ອງທີ່ສາມ ຊົງເວົ້າກັບເຢເຣມີຍາວ່າ, “ເຮົາຈະຖາມເຈົ້າຈັກຂຶ້ນໆແລະບໍ່ຢາກໃຫ້ເຈົ້າປົດບັງສິ່ງໃດໄວ້”
- 15 ເຢເຣມີຍາໄດ້ທູນວ່າ, “ຖ້າຂ້ານ້ອຍທູນຄວາມຈິງ ພຣະອົງກໍຈະລົງໂທດຂ້ານ້ອຍເຖິງຕາຍ ແຕ່ຖ້າຖວາຍຄຳປຶກສາ ພຣະອົງກໍຈະບໍ່ຮັບຟັງຂ້ານ້ອຍ”
- 16 ດັ່ງນັ້ນກະສັດເຊເດກີຍາຈຶ່ງຊົງສັນຍາຕໍ່ເຢເຣມີຍາເປັນຄວາມລັບວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງປະທານຊີວິດໃຫ້ເຮົາຊົງ ພຣະຊົນຢູ່ສັນໃດເຮົາຈະບໍ່ລົງໂທດເຈົ້າເຖິງຕາຍ ແລະຈະບໍ່ມອບເຈົ້າໄວ້ໃນກຳມືຂອງຄົນທີ່ຢາກຈະຂ້າເຈົ້າສັນນັ້ນ”
- 17 ແລ້ວເຢເຣມີຍາໄດ້ທູນກະສັດເຊເດກີຍາວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ມີອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງອິສຣາເອນຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ ຖ້າ ພຣະອົງຊົງຍອມແພ້ພວກເຈົ້ານາຍຂອງກະສັດບາບີໂລນ ຊີວິດຂອງພຣະອົງຈະຊົງປອດພັຍ ແລະເມືອງນີ້ກໍຈະບໍ່ຖືກ ເຜົາພິນາດ ພຣະອົງກັບ ພຣະຣາຊວົງຂອງພຣະອົງຈະມີຊີວິດຢູ່
- 18 ແຕ່ຖ້າບໍ່ຊົງຍອມແພ້ ເມືອງນີ້ຈະຖືກຊາວບາບີໂລນຍຶດເອົາ ເຂົາຈະເຜົາມັນໃຫ້ພິນາດ ສ່ວນພຣະອົງກໍຈະຫນີຈາກ ເງື່ອມມືຂອງເຂົາໄປບໍ່ໄດ້”
- 19 ແຕ່ກະສັດເຊເດກີຍາຊົງຕອບວ່າ, “ເຮົາຍ້ານຊາວຢູດາພວກທີ່ລັກຫນີໄປຫາຊາວບາບີໂລນ ຄືເຂົາອາດມອບເຮົາໃຫ້ ແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນແລ້ວເຂົາກໍຈະທໍຣະມານເຮົາ”
- 20 ເຢເຣມີຍາໄດ້ທູນວ່າ, “ພຣະອົງຈະບໍ່ຖືກມອບໃຫ້ເຂົາດອກ ຂ້ານ້ອຍຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊົງເຊື່ອຟັງພຣະດຳຣັດຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ ຕາມທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ທູນພຣະອົງນັ້ນ ແລ້ວທຸກໆສິ່ງກໍຈະເປັນໄປດ້ວຍດີສຳລັບພຣະອົງ ທັງຊີວິດຂອງພຣະອົງ ກໍຈະປອດພັຍ
- 21 ແຕ່ຖ້າບໍ່ຍອມມອບຕົວ ພຣະອົງກໍຈະປະສົບຄວາມລຳບາກຕາມນິມິດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະແດງຕໍ່ຂ້ານ້ອຍແລ້ວ
- 22 ຄືຜູ້ຍິງທັງປວງທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນພຣະຣາຊວັງຂອງກະສັດຢູດາຈະຖືກນຳອອກໄປມອບໃຫ້ພວກເຈົ້ານາຍຂອງກະສັດບາ ບີໂລນ ພວກຜູ້ຍິງເຫລົ່ານີ້ຈະກ່າວໃນຂນະທີ່ໄປວ່າ “ພຣະສະຫາຍຜູ້ສນິດຂອງກະສັດໄດ້ຫລອກລວງພຣະອົງ ພວກ ເຂົາໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ພຣະອົງເຮັດຕາມຄວາມຄິດຂອງເຂົາ ແລະບັດນີ້ພຣະອົງໄດ້ຕົກຢູ່ໃນອັນຕະລາຍແລ້ວ ພຣະສະ ຫາຍກໍຫລີກຫນີຈາກພຣະອົງໄປ”
- 23 ຕໍ່ມາເຢເຣມີຍາໄດ້ທູນວ່າ, “ພວກນາງນັກສນິມພ້ອມດ້ວຍມະເຫສີແລະບຸດທັງຫລາຍຂອງພຣະອົງຈະຖືກນຳໄປ ມອບໃຫ້ຊາວບາບີໂລນແລະພຣະອົງເອງກໍຈະບໍ່ລອດພົ້ນໄປຈາກພວກເຂົາ ຈະຖືກກະສັດບາບີໂລນຈັບໄດ້ແລະ ເມືອງນີ້ກໍຈະຖືກເຜົາພິນາດ
- 24 ກະສັດເຊເດກີຍາຊົງຕອບວ່າ, “ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້ຈັກເຮື່ອງທີ່ເວົ້າມານີ້ ຖ້າເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ໃຜຮູ້ຊີວິດຂອງເຈົ້າຈະປອດພັຍ

- 25 ຖ້າພວກເຈົ້ານາຍຮູ້ວ່າ ເຮົາໄດ້ພົບກັບເຈົ້າ ເຂົາກໍຈະມາຖາມເຮືອງທີ່ເຮົາເວົ້າກັນນັ້ນ ຄືເຂົາຈະສັນຍາວ່າຊິບໍ່ຂ້າເຈົ້າ ຖ້າວ່າບອກເຮືອງທີ່ເຮົາເວົ້າກັນນັ້ນແກ່ເຂົາ ແຕ່ຈິ່ງບອກເຂົາວ່າ
- 26 ເຈົ້າໄດ້ຂໍຮ້ອງບໍ່ໃຫ້ເຮົາສົ່ງເຈົ້າກັບຄືນໄປຕາຍທີ່ເຮືອນຂອງໂຢນາທານ”
- 27 ຕໍ່ມາມີພວກເຈົ້ານາຍໄດ້ມາຫາເຢເຣມີຍາແລະຊັກຖາມທ່ານ ທ່ານກໍບອກເຂົາຕາມທີ່ພຣະຮາຊາຊິງສັ່ງ ແລ້ວພວກ ເຂົາກໍບໍ່ຊັກຖາມຫຍັງອີກຕໍ່ໄປ ເພາະວ່າເຮືອງທີ່ສົນທະນາກັນນັ້ນບໍ່ມີໃຜໄດ້ຍິນ
- 28 ເຢເຣມີຍາຖືກຄວບຄຸມຢູ່ໃນເດີນພຣະຮາຊາວັງຈົນເຖິງວັນທີ່ເຢຣູຊາເລັມຖືກຍຶດ

39 ກຸງເຢຣູຊາເລັມແຕກ

The Fall of Jerusalem

(2 ກສດ 25:1-12; ຢຣມ 52:4-16)

- 1 ເນບູກາດເນັສຊາກະສັດບາບິໂລນໄດ້ຍົກທັບມາຕີກຸງເຢຣູຊາເລັມ ໃນເດືອນສິບປີທີ່ເກົ່າແຫ່ງຮັຊການເຊເດກີຢາກະ ສັດຢູດາ
- 2 ຕໍ່ມາໃນປີທີສິບເອັດແຫ່ງຮັຊການເຊເດກີຢາ ເມື່ອວັນທີ່ເກົ່າເດືອນສີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມກໍແຕກ
- 3 (ເມື່ອເຂົາຍຶດກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ແລ້ວ ບັນດາພວກເຈົ້ານາຍຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ຂອງກະສັດບາບິໂລນ ຄື ເນການຊາເຣເຊີ ຊັມ ກາເນໂບ ຊາເຊຄິມຜູ້ເປັນ ຮັບຊາຣິສ ເນີກັນຊາເຣເຊີຜູ້ເປັນ ຮັບມັກ ແລະບັນດາຂ້າຮາຊາການຄົນອື່ນໆອີກ ໄດ້ເຂົ້າ ມາຕັ້ງກອງບັນຊາການຢູ່ທີ່ປະຕູໃຫຍ່ທາງເຂົ້າເມືອງ)
- 4 ເມື່ອເຊເດກີຢາກະສັດຢູດາ ກັບທະຫານທັງຫມົດຂອງພຣະອົງໄດ້ເຫັນເຫດການດັ່ງນັ້ນ ກໍພາກັນຫນີອອກຈາກເມືອງ ໃນເວລາກາງຄືນທາງພຣະຮາຊາອຸທະຍານ ຜ່ານໄປທາງປະຕູລະຫວ່າງກຳແພງທັງສອງແລ້ວໄດ້ມຸ້ງຫນ້າໄປທາງ ຮ່ອມພູອາຣາບາ
- 5 ແຕ່ກອງທັບຂອງບາບິໂລນໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມໄປ ແລະໄດ້ໄປທັນກະສັດເຊເດກີຢາຢູ່ໃນທົ່ງຮາບພຽງໃກ້ເມືອງເຢຣິໂກ ພວກເຂົາໄດ້ ພຣະອົງໄວ້ແລ້ວນຳໄປມອບໃຫ້ກະສັດເນບູກາດເນັສຊາທີ່ເມືອງຮິບລາໃນດິນແດນຮາເມທ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ກະສັດເນບູກາດເນັສຊາໄດ້ລົງໂທດພຣະອົງ
- 6 ກະສັດບາບິໂລນໄດ້ຕັດສິນປະຫານຊີວິດພວກບຸດຊາຍຂອງເຊເດກີຢາ ຢູ່ທີ່ເມືອງຮິບລາຕໍ່ຫນ້າຕໍ່ຕາເຊເດກີຢາເອງ ແລະໄດ້ຕັດສິນປະຫານຊີວິດພວກເຈົ້ານາຍຂອງຢູດາດ້ວຍ
- 7 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຄວັດຫນ່ວຍຕາຂອງເຊເດກີຢາອອກ ແລະເອົາໂສ້ຜູກທ່ານໄວ້ ເພື່ອຈະນຳໄປກຸງບາບິໂລນ ໃນເວ ລາທີ່ເຊເດກີຢາຖືກລົງໂທດນີ້
- 8 ທະຫານຊາວບາບິໂລນໄດ້ເຜົາພຣະຮາຊາວັງແລະບ້ານເຮືອນຂອງປະຊາຊົນກັບໄດ້ທຳລາຍກຳແພງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຖິ້ມ
- 9 ແລ້ວເນບູຊາຣາດານຜູ້ບັນຊາການທະຫານຈັບປະຊາຊົນທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນເມືອງ ຮວມທັງຄົນທີ່ຫນີເຂົ້າມາມອບຕົວຕໍ່ ທ່ານໄປເປັນຊະເລີຍທີ່ບາບິໂລນ
- 10 ເນບູຊາຣາດານໄດ້ປະແຕ່ຄົນທຸກຍາກບາງຄົນທີ່ບໍ່ມີໂຮ່ນຳໄວ້ໃນປະເທດຢູດາ ພ້ອມທັງໄດ້ມອບສວນອະງຸ່ນແລະໂຮ່ ນຳໃຫ້ພວກເຂົາດ້ວຍ

ເນບູກາດເນັສຊາຊົງດູແລເຢເຣມີຍາ

Jeremiah, Set Free, Remembers Ebed-melech

- 11 ຕໍ່ມາເນບູກາດເນັສຊາກະສັດບາບິໂລນ ຊົງບອກເນບູຊາຣາດານຜູ້ບັນຊາການທະຫານວ່າ,
- 12 “ຈິ່ງແຕ່ງຄົນໄປຮັບເອົາເຢເຣມີຍາມາແລ້ວ ເບິ່ງແຍງເຂົາໃຫ້ດີ ຢ່າທຳຮ້າຍເຂົາ ແຕ່ຈິ່ງຊົດຊ່ອຍເຂົາຕາມທີ່ເຂົາຕ້ອງ ການ”

13 ດັ່ງນັ້ນ ເນບູຊາຣາດານຜູ້ບັນຊາການທະຫານຮັກສາພຣະອົງ ແລະເນບູຊັສບານຜູ້ເປັນຮັບຊາຣິສ ເນີກັນຊາເຣເຊຊື່ຜູ້ເປັນຮັບມັກ ແລະນາຍທະຫານຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ອື່ນໆອີກແຫ່ງບາບີໂລນ

14 ຈຶ່ງໃຊ້ຄົນໄປຮັບເອົາເຢເຣເມີຍາໄວ້ໃຕ້ຄວາມເບິ່ງແຍງຂອງເກດາລີຢາບຸດອາຣິກາມ ຜູ້ເປັນບຸດຊາຟານ ໃຫ້ນໍາພາເຢເຣເມີຍາໄປເຖິງບ້ານເຮືອນ ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ເຢເຣເມີຍາຈຶ່ງໄດ້ຢູ່ນໍາປະຊາຊົນ

ຊົງສັນຍາວ່າຈະຊ່ອຍເອເບດເມເລກໃຫ້ລອດ

15 ຖ້ອຍຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຍັງເຢເຣເມີຍາ ຂນະທີ່ທ່ານຖືກຂັງຢູ່ໃນບໍຣິເວນທະຫານຮັກສາພຣະອົງນັ້ນວ່າ,

16 “ຈຶ່ງໄປບອກເອເບດເມເລກຄົນເອທິໂອເປັງວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະໃຫ້ຖ້ອຍຄໍາຂອງເຮົາທີ່ມີຢູ່ຕໍ່ກຸງນີ້ສໍາເຣັດໃນທາງຮ້າຍບໍ່ແມ່ນທາງດີ ແລະຈະສໍາເຣັດຕໍ່ໜ້າເຈົ້າໃນວັນນັ້ນ

17 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ແຕ່ເຮົາຈະຊ່ອຍກູ້ເຈົ້າໃນວັນນັ້ນ ແລະເຂົາຈະບໍ່ມອບເຈົ້າໄວ້ໃນມືຂອງຄົນທີ່ເຈົ້າຢ້ານ

18 ເພາະເຮົາຈະຊ່ອຍເຈົ້າໃຫ້ລອດເປັນແນ່ ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ລົ້ມລົງດ້ວຍດາບ ແຕ່ເຈົ້າຈະມີຊີວິດເປັນບໍາເໜັດແຫ່ງການລົງຄາມ ເພາະເຈົ້າໄດ້ໄວ້ວາງໃຈໃນເຮົາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ”

40 ເຢເຣເມີຍາກັບພວກທີ່ເຫລືອຢູ່ກັບເກດາລີຢາ

Jeremiah with Gedaliah the Governor

(2 ກສດ 25:22-26)

1 ຖ້ອຍຄໍາຊຶ່ງມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖິງເຢເຣເມີຍາ ຫລັງຈາກທີ່ເນບູຊາຣາດານ ຜູ້ບັນຊາການທະຫານຮັກສາພຣະອົງໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ທ່ານໄປຈາກຣາມາ ຄັ້ງເມື່ອເຂົາຈັບທ່ານໃສ່ໂສ້ມາພ້ອມກັບຊະເລີຍພວກກຸງເຢຣູຊາເລັມແລະຢູດາ ຜູ້ທີ່ຕ້ອງຖືກກວາດໄປເປັນຊະເລີຍຍັງບາບີໂລນ

2 ຜູ້ບັນຊາການທະຫານຮັກສາພຣະອົງໄດ້ນໍາເຢເຣເມີຍາມາແລ້ວເວົ້າກັບທ່ານວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຊົງປະກາດໂທດຕໍ່ສະຖານທີ່ນີ້

3 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະທໍາໃຫ້ເປັນໄປແລະຊົງກະທໍາຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວໄວ້ ເພາະທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ກະທໍາບາບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະອົງ ສິ່ງນີ້ຈຶ່ງໄດ້ເປັນມາເໝືອທ່ານ

4 ເບິ່ງແມ່, ວັນນີ້ຂ້າພະເຈົ້າປ່ອຍທ່ານຈາກໂສ້ທີ່ລ້າມມືຂອງທ່ານ ຖ້າທ່ານເຫັນຊອບທີ່ຈະມາຍັງກຸງບາບີໂລນກັບຂ້າພະເຈົ້າ ກໍຈຶ່ງມາເຖິດ ຂ້າພະເຈົ້າຈະດູແລທ່ານໃຫ້ດີ ແຕ່ຖ້າທ່ານບໍ່ເຫັນຊອບທີ່ຈະມາຍັງກຸງບາບີໂລນກັບຂ້າພະເຈົ້າກໍຢ່າມາ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ແຜ່ນດິນທັງໝົດນີ້ຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານ ທ່ານຈະໄປທີ່ໃດກໍໄດ້ຕາມແຕ່ທ່ານເຫັນດີເຫັນຊອບທີ່ຈະໄປ

5 ຖ້າທ່ານຍັງຢູ່ທີ່ນີ້ ທ່ານຈຶ່ງກັບໄປຫາເກດາລີຢາລູກອາຣິຄາມຜູ້ເປັນລູກຊາຟານ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະຣາຊາແຫ່ງບາບີໂລນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ວ່າຣາຊການບັນດາຫົວເມືອງຢູດາ ແລະຢູ່ກັບເຂົາຖ້າມກາງປະຊາຊົນ ຫລືຈະໄປທີ່ໃດທີ່ທ່ານເຫັນຊອບຈະໄປກໍໄດ້ ຜູ້ບັນຊາການທະຫານຮັກສາພຣະອົງ ຈຶ່ງສັ່ງອະນຸມັດສະບຽງແລະໃຫ້ຂອງຂວັນແກ່ເຢເຣເມີຍາແລ້ວກໍປ່ອຍທ່ານໄປ

6 ເຢເຣເມີຍາກໍໄປຫາເກດາລີຢາລູກອາຣິຄາມທີ່ມີສປາ ແລະອາສັຍຢູ່ກັບເຂົາຖ້າມກາງປະຊາຊົນຊຶ່ງເຫລືອຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ

7 ເມື່ອບັນດາຫົວໜ້າຂອງກອງທະຫານແລະຄົນຂອງເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຍິນວ່າພຣະຣາຊາແຫ່ງບາບີໂລນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເກດາລີຢາລູກອາຣິຄາມໃຫ້ເປັນຜູ້ວ່າຣາຊການໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ແລະໄດ້ມອບຊາຍຍິງກັບເດັກຜູ້ທີ່ເປັນຄົນຈີນທີ່ສຸດໃນແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກກວາດໄປເປັນຊະເລີຍຍັງບາບີໂລນໄວ້ໃຫ້ທ່ານນັ້ນ

8 ເຂົາທັງຫລາຍກໍໄປຫາເກດາລີຢາທີ່ມີສປາ ມີອິຊມາເອນລູກເນທານີຢາ ໂຢຮານານລູກກາເຣອາ ເຊຣັຍຢາບຸດຕັນຮູເມທ ບັນດາລູກຂອງເອຟັຍຊາວເນໂທຟາ ເຢຊານີຢາລູກຊາວມາອາກາທັງຕົວເຂົາແລະຄົນຂອງເຂົາ

- 9 ເກດາລີຢາລູກອາຣີຄາມ ຜູ້ເປັນລູກຂອງຊາຟານກໍໄດ້ສາບານໃຫ້ແກ່ເຂົາແລະຄົນຂອງເຂົາກ່າວວ່າ, “ຢ່າຢ້ານໃນການທີ່ຈະບົວລະບັດຄົນຄັນເດອານ ຈົ່ງອາສັຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນແລະບົວລະບັດພຣະຣາຊາແຫ່ງບາບີໂລນ ແລ້ວທ່ານທັງຫລາຍກໍຈະຢູ່ເຢັນເປັນສຸກ
  - 10 ສ່ວນຕົວຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະອາສັຍຢູ່ທີ່ມີສປາ ເພື່ອຈະເປັນຜູ້ແທນທ່ານທັງຫລາຍຄອຍຮັບຮອງຄົນຄັນເດອານ ຜູ້ຊຶ່ງຈະມາຫາເຮົາ ແຕ່ຝ່າຍທ່ານຈຶ່ງເກັບເຫລົ້າອະງຸ່ນ ຫມາກໄມ້ຣະດູຮ້ອນ ແລະນ້ຳມັນ ແລະເກັບໄວ້ໃນພາຊນະ ແລະຈຶ່ງຢູ່ໃນຫົວເມືອງຊຶ່ງທ່ານຍຶດໄດ້ນັ້ນ”
  - 11 ໃນທ່ານອງດຽວກັນ ເມື່ອພວກຍິວ ຊຶ່ງຢູ່ທີ່ໂມອາບແລະຖ້ຳກາງຄົນອັມໂມນ ແລະໃນເອໂດມ ແລະໃນແຜ່ນດິນອື່ນໆໄດ້ຍິນວ່າ ພຣະຣາຊາແຫ່ງບາບີໂລນໄດ້ຖິ້ມຄົນໃຫ້ເຫລືອໄວ້ສ່ວນນຶ່ງໃນຢູດາແລະໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເກດາລີຢາລູກອາຣີຄາມຜູ້ເປັນບຸດຊາຟານໃຫ້ເປັນຜູ້ວ່າຣາຊການເໝືອເຂົາທັງຫລາຍ
  - 12 ແລ້ວພວກຍິວທັງປວງກໍໄດ້ກັບມາຈາກທຸກບ່ອນຊຶ່ງເຂົາຖືກຂັບໄລ່ໃຫ້ໄປຢູ່ນັ້ນ ແລະມາຍັງແຜ່ນດິນຢູດາມາຫາເກດາລີຢາທີ່ມີສປາ ແລະເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ເກັບເຫລົ້າອະງຸ່ນແລະຫມາກໄມ້ໃນຣະດູຮ້ອນໄດ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍ
- ເກດາລີຢາຖືກລອບຂ້າ**
- 13 ຝ່າຍໂຢຮານານລູກຂອງກາເຣອາ ແລະບັນດາປະມຸກຂອງກອງທະຫານໄດ້ມາຫາເກດາລີຢາທີ່ມີສປາ
  - 14 ແລະກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, “ທ່ານຮູ້ຫລືບໍ່ວ່າ ບາອາລິສກະສັດຂອງຄົນອັມໂມນໄດ້ສົ່ງໃຫ້ອີຊມາເອນບຸດເນທານິຢາມາເອົາຊີວິດຂອງທ່ານ” ຝ່າຍເກດາລີຢາລູກອາຣີຄາມບໍ່ເຊື່ອເຂົາທັງຫລາຍ
  - 15 ແລ້ວໂຢຮານານລູກກາເຣອາໄດ້ເວົ້າກັບເກດາລີຢາເປັນການລັບທີ່ມີສປາວ່າ, “ຈົ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປຂ້າອີຊມາເອນລູກເນທານິຢາເສັງແລະຈະບໍ່ມີໃຜຮູ້ເຣື່ອງ ເປັນຫຍັງຈະໃຫ້ເຂົາເອົາຊີວິດຂອງທ່ານ ແລ້ວພວກຍິວຊຶ່ງມາຮວບຮວມຢູ່ກັບທ່ານຈະກະຈັດກະຈາຍກັນໄປ ແລະຄົນຢູດາທີ່ເຫລືອຢູ່ນີ້ກໍຈະພົນາດ”
  - 16 ແຕ່ເກດາລີຢາລູກອາຣີຄາມເວົ້າກັບໂຢຮານານບຸດກາເຣອາວ່າ, “ທ່ານຢ່າທຳສິ່ງນີ້ເລີຍ ເພາະທີ່ທ່ານເວົ້າເຖິງອີຊມາເອນນັ້ນເປັນຄວາມເທັດ”

41

Insurrection against Gedaliah

- 1 ໃນເດືອນທີ່ເຈັດອີຊມາເອນ ລູກເນທານິຢາ ຜູ້ເປັນລູກເອລີຊາມາເຊື້ອພຣະວົງ ເປັນຂ້າຣາຊການຜູ້ໃຫຍ່ຄົນນຶ່ງຂອງກະສັດ ໄດ້ມາຫາເກດາລີຢາລູກອາຣີຄາມພ້ອມກັບຄົນສິບຄົນທີ່ມີສປາ ຂນະເມື່ອເຂົາຮັບປະທານອາຫານຢູ່ນຳກັນທີ່ມີສປາ
- 2 ອີຊມາເອນລູກເນທານິຢາກັບຄືນທັງສິບທີ່ຢູ່ກັບເຂົາກໍໄດ້ລຸກຂຶ້ນຂ້າເກດາລີຢາ ລູກອາຣີຄາມຜູ້ເປັນລູກຊາຟານຜູ້ທີ່ພຣະຣາຊາແຫ່ງບາບີໂລນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ວ່າຣາຊການທີ່ແຜ່ນດິນນັ້ນເສັງດ້ວຍດາບຈິນຕາຍ
- 3 ອີຊມາເອນໄດ້ຂ້າພວກຍິວທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ກັບເກດາລີຢາທີ່ມີສປາ ແລະທະຫານຄົນຄັນເດອານຜູ້ບັງເອີນຢູ່ທີ່ນັ້ນດ້ວຍ
- 4 ຫລັງຈາກວັນທີ່ເກດາລີຢາຖືກຂ້າ ກ່ອນທີ່ຜູ້ໃດຮູ້ເຣື່ອງ
- 5 ມີຊາຍແປດສິບຄົນມາຈາກເມືອງເຊເຄມ ແລະເມືອງຊີໂລ ແລະເມືອງຊາມາເຣັງ ທີ່ໄດ້ແຖໜວດແລະເສື້ອຜ້າຂາດ ແລະໄດ້ປາດຕິນໂຕເປັນບາດ ນຳເຄື່ອງທັນຍາບູຊາແລະກຳຍານມາຖວາຍທີ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 6 ແລະອີຊມາເອນລູກເນທານິຢາມາຈາກມີສປາໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ທັງຢ່າງໄປ ເມື່ອເຂົາພົບຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາທັງຫລາຍວ່າ, “ເຊີນເຂົາມາຫາເກດາລີຢາລູກອາຣີຄາມເຖີດ”
- 7 ເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍເຂົ້າມາໃນເມືອງ ອີຊມາເອນລູກເນທານິຢາ ແລະຄົນທີ່ຢູ່ກັບທ່ານກໍຂ້າເຂົາທັງຫລາຍເສັງ ແລະໂຍນເຂົາລົງໄປໃນບ່ອນຂັງນ້ຳ

- 8 ແຕ່ໃນພວກນັ້ນມີຢູ່ສິບຄົນດ້ວຍກັນທີ່ເວົ້າກັບອີຊມາເອນວ່າ, “ຂໍຢ່າຂ້າເຮົາເລີຍ ເພາະເຮົາມີເຂົ້າເປືອກ ເຂົ້າບເລ ນໍ້າມັນ ແລະນໍ້າເຜິ້ງເຊື່ອງໄວ້ໃນທົ່ງນາ” ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຂ້າເຂົາທັງຫລາຍກັບບັນດາເພື່ອນໆ
- 9 ບ່ອນຂັງນໍ້າຊຶ່ງອີຊມາເອນໂຍນສົບຂອງຜູ້ທີ່ເຂົາຂ້າຕາຍລົງໄປນັ້ນເປັນບ່ອນໃຫຍ່ ຊຶ່ງກະສັດອາຊາສ້າງໄວ້ເພື່ອປ້ອງກັນບາອາຊາກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນ ອີຊມາເອນລູກເນທານິຢາກໍເອົາຄົນທີ່ຖືກຂ້າໃສ່ໄວ້ຈົນເຕັມ
- 10 ແລ້ວອີຊມາເອນກໍຈັບຄົນທັງໝົດທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນມິສປາໄປເປັນຊະເລີຍ ຄືພວກຣາຊທິດາແລະປະຊາຊົນທັງປວງທີ່ເຫລືອຢູ່ທີ່ມິສປາ ຜູ້ທີ່ເນບູຊາຣາດານຜູ້ບັນຊາການທະຫານຮັກສາພຣະອົງໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ແກ່ເກດາລິຢາລູກອາຣິຄາມ ອີຊມາເອນລູກເນທານິຢາໄດ້ຈັບເຂົາເປັນຊະເລີຍ ແລະອອກເດີນທາງຂ້າມຟາກໄປຫາຄົນອັມໂມນ
- 11 ແຕ່ເມື່ອໂຢຮານານລູກກາເຣອາແລະບັນດາຫົວໜ້າຂອງກອງໂຈນຊຶ່ງຢູ່ກັບເຂົາຊາບເຮື່ອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຊຶ່ງອີຊມາເອນລູກເນທານິຢາໄດ້ກະທຳແລ້ວນັ້ນ
- 12 ເຂົາກໍຈັດເອົາຄົນທັງໝົດຂອງເຂົາໄປຕໍ່ສູ້ກັບອີຊມາເອນລູກເນທານິຢາ ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ປະທະກັນທີ່ສະໄຫຍ່ຊຶ່ງຢູ່ທີ່ເມືອງກິເບໂອນ
- 13 ແລະເມື່ອປະຊາຊົນຜູ້ຊຶ່ງຢູ່ກັບອີຊມາເອນເຫັນໂຢຮານານລູກກາເຣອາແລະບັນດາຫົວໜ້າກອງທະຫານທີ່ຢູ່ກັບເຂົາເຂົາທັງຫລາຍກໍຂົ່ມຂື່ນຍິນດີ
- 14 ປະຊາຊົນທັງປວງຊຶ່ງອີຊມາເອນຈັບເປັນຊະເລີຍມາຈາກມິສປາຈຶ່ງຫັນຫລັງແລະກັບໄປ ເຂົາໄປຫາໂຢຮານານລູກກາເຣອາ
- 15 ແຕ່ອີຊມາເອນລູກເນທານິຢາໄດ້ຫນີລອດຈາກໂຢຮານານພ້ອມກັບຊາຍແປດຄົນໄປຫາຄົນອັມໂມນ
- 16 ແລ້ວໂຢຮານານລູກກາເຣອາແລະບັນດາຫົວໜ້າຂອງກອງທະຫານ ຊຶ່ງຢູ່ກັບທ່ານໄດ້ນຳປະຊາຊົນທີ່ເຫລືອຢູ່ທັງໝົດຊຶ່ງອີຊມາເອນລູກເນທານິຢາໄດ້ຈັບເປັນຊະເລີຍຈາກມິສປາ ຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ຂ້າເກດາລິຢາລູກອາຣິຄາມແລ້ວນັ້ນ ຄືທະຫານ ຜູ້ຍິງ ເດັກນ້ອຍ ແລະຂັນທີ ຜູ້ຊຶ່ງໂຢຮານານນຳກັບມາຍັງກິເບໂອນ
- 17 ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍໄປຢູ່ທີ່ເກຣູດຄິມຣາມໃກ້ເບັດເລເຮັມ ຕັ້ງໃຈຈະໄປຍັງເອຍິບ
- 18 ເຫດວ່າເຂົາຢ້ານຄົນຄັນເດອານ ເພາະວ່າອີຊມາເອນລູກເນທານິຢາໄດ້ຂ້າເກດາລິຢາລູກອາຣິຄາມຜູ້ຊຶ່ງກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນໄດ້ຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ວ່າຣາຊການເໝືອແຜ່ນດິນນັ້ນເສັງ

42 ຂ່າວຂອງເຢເຣເມີຢາເຖິງໂຢຮານານ

Jeremiah Advises Survivors Not to Migrate

- 1 ຝ່າຍຜູ້ຫົວໜ້າກອງທະຫານແລະໂຢຮານານບຸດກາເຣອາ ແລະອາຊາຣິຢາບຸດໂຮຊັຍຢາ ແລະປະຊາຊົນທັງປວງຈາກຜູ້ນ້ອຍທີ່ສຸດເຖິງຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້
- 2 ແລະເວົ້າກັບເຢເຣເມີຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ, “ຂໍໃຫ້ຄຳອ້ອນວອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍມາຢູ່ຕໍ່ທ່ານທ່ານແລະຂໍທ່ານອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານເພື່ອເຮົາທັງຫລາຍ ເພື່ອຄົນທີ່ເຫລືອຢູ່ນີ້ທັງໝົດ (ເພາະເຮົາມີຄົນເຫລືອໜ້ອຍຈາກຄົນຈຳນວນຫລາຍ ຕາມທີ່ທ່ານເຫັນຢູ່ກັບຕາແລ້ວ)
- 3 ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານສຳແດງຫົນທາງແກ່ເຮົາວ່າເຮົາຄວນຈະໄປທາງໃດ ແລະຂໍສຳແດງສິ່ງທີ່ເຮົາຄວນຈະກະທຳ”
- 4 ເຢເຣເມີຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມກ່າວແກ່ເຂົາທັງຫລາຍວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນທ່ານແລ້ວ ເບິ່ງແມ່, ຂ້າພະເຈົ້າຈະອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຕາມຄຳຂໍຮ້ອງຂອງທ່ານທັງຫລາຍແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕອບທ່ານປະການໃດຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກແກ່ທ່ານ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ປິດບັງສິ່ງໃດໄວ້ຈາກທ່ານເລີຍ”

- 5 ແລ້ວເຂົາທັງຫລາຍເວົ້າກັບເຢເຣມີຢາວ່າ, “ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງເປັນພຍານທີ່ຊື່ສັດແລະແນ່ນອນຕໍ່ສູ້ຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍ ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ກະທຳຕາມບັນດາພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຜູ້ຊົງໃຊ້ທ່ານ
- 6 ບໍ່ວ່າຈະດີຫລືຮ້າຍ ຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍຈະເຊື່ອຟັງພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ຜູ້ຊົ່ງຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍສິ່ງທ່ານໃຫ້ໄປທານັ້ນ ເພື່ອເຮົາຈະຢູ່ເຢັນເປັນສຸກ ເມື່ອເຮົາເຊື່ອຟັງພຣະສຸຣະສຽງແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ”
- 7 ຄັນຄົບສິບວັນແລ້ວຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຍັງເຢເຣມີຢາ
- 8 ແລ້ວທ່ານຈົ່ງໃຫ້ໄປນຳໂຍຮານານລູກກາເຣອາ ແລະບັນດາຜູ້ຫົວໜ້າຂອງກອງທະຫານຜູ້ຢູ່ກັບທ່ານ ແລະປະຊາຊົນທັງປວງຕັ້ງແຕ່ນ້ອຍທີ່ສຸດເຖິງຄົນໃຫຍ່ທີ່ສຸດ
- 9 ແລະບອກເຂົາວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ຜູ້ຊົ່ງທ່ານໄດ້ໃຊ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້ານຳເອົາຄຳອ້ອນວອນຂອງທ່ານໄປສເມີພຣະອົງນັ້ນ ໄດ້ຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ
- 10 “ຖ້າເຈົ້າທັງຫລາຍຈະຢູ່ຕໍ່ໄປໃນແຜ່ນດິນນີ້ ເຮົາຈະສ້າງເຈົ້າທັງຫລາຍຂຶ້ນແລະບໍ່ທຳລາຍລົງ ເຮົາຈະປູກເຈົ້າໄວ້ ແລະບໍ່ຖອນເຈົ້າເສັຽ ເພາະເຮົາໄດ້ກັບໃຈຈາກເຫດຮ້າຍຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກະທຳໄປແລ້ວ
- 11 ຢ່າຍ້ານກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນຜູ້ຊົ່ງເຈົ້າຍ້ານຢູ່ນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ຢ່າຍ້ານເຂົາເລີຍ ເພາະເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າທັງຫລາຍ ເພື່ອຊ່ອຍເຈົ້າແລະຊ່ອຍກູ້ເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກມືຂອງເຂົາ
- 12 ເຮົາຈະໃຫ້ຄວາມກະຣຸນາແກ່ເຈົ້າ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ກະຣຸນາເຈົ້າແລະຍອມໃຫ້ເຈົ້າຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າເອງ
- 13 ແຕ່ຖ້າເຈົ້າທັງຫລາຍເວົ້າວ່າ “ເຮົາຈະບໍ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້” ໂດຍບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
- 14 ແລະກ່າວວ່າ “ບໍ່ເອົາ ເຮົາຈະເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນເອຢິບ ບ່ອນຊຶ່ງເຮົາຈະບໍ່ເຫັນສົງຄາມ ຈະບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງເປົ່າເຂົາສັດ ຈະບໍ່ຫົວເຂົ້າຈີ່
- 15 ແລະເຮົາທັງຫລາຍຈະອາສັຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ” ຄົນຢູດາທີ່ເຫລືອຢູ່ເອີຍ ຂໍຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມ ໂຍທາພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ຖ້າເຈົ້າມຸ່ງໜ້າຈະເຂົ້າເອີຍແລະໄປອາສັຍທີ່ນັ້ນ
- 16 ແລ້ວດາບຊຶ່ງເຈົ້າຍ້ານຢູ່ນັ້ນຈະຕາມເຈົ້າໄປທີ່ນັ້ນ ໃນແຜ່ນດິນເອີຍ ແລະການອິດຢາກຊຶ່ງເຈົ້າຍ້ານຢູ່ນັ້ນຈະຕິດຕາມເຈົ້າໄປເຖິງເອີຍແລະເຈົ້າຈະຕາຍທີ່ນັ້ນ
- 17 ທຸກຄົນຊຶ່ງມຸ່ງໜ້າໄປຍັງເອີຍ ເພື່ອຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນຈະຕາຍເສັຽດ້ວຍດາບ ດ້ວຍການອິດຢາກ ດ້ວຍໂຣກລະບາດ ເຂົາຈະບໍ່ມີຄົນທີ່ເຫລືອຢູ່ຫລືທີ່ລອດຕາຍຈາກເຫດຮ້າຍຊຶ່ງເຮົາຈະນຳມາເຫນືອເຂົາ
- 18 “ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມ ໂຍທາ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຮົາຖອກເຫຄວາມໃຈຮ້າຍຂອງເຮົາ ແລະຄວາມພິໂຣດຂອງເຮົາລົງເຫນືອຊາວເຢຣູຊາເລັມຢ່າງໃດເຮົາຈະຖອກເຫຄວາມພິໂຣດຂອງເຮົາເຫນືອເຈົ້າທັງຫລາຍ ເມື່ອເຈົ້າໄປຍັງເອີຍຢ່າງນັ້ນ ເຈົ້າຈະເປັນຄຳສາບ ເປັນທີ່ໜ້າຍ້ານ ເປັນຄຳແຂງແລະເປັນຂີ້ປາກ ເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນທີ່ນີ້ອີກ
- 19 ຄົນຢູດາທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ເອີຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບທ່ານແລ້ວວ່າ “ຢ່າໄປຍັງເອີຍ” ຈົ່ງຮູ້ຄັກແນ່ວ່າໃນວັນນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕັກເຕືອນທ່ານ
- 20 ວ່າທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຫລົງລົ້ລວງຈິດໃຈຂອງທ່ານເອງ ເພາະທ່ານໄດ້ໃຊ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປທາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານວ່າ “ຂໍອ້ອນວອນເພື່ອເຮົາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາກ່າວປະການໃດ ຂໍບອກແກ່ເຮົາ ແລະເຮົາຈະກະທຳຕາມ”
- 21 ແລະໃນວັນນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະກາດພຣະທັມນັ້ນແກ່ທ່ານທັງຫລາຍແລ້ວ ແຕ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ຟັງພຣະສຸຣະສຽງແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໃນສິ່ງໃດໆ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງໃຊ້ຂ້າພະເຈົ້າມາບອກທ່ານ

22 ເຫດສັນນັ້ນ ບັດນີ້ຈຶ່ງຮູ້ຢ່າງຄັກແນ່ວ່າ ທ່ານທັງຫລາຍຈະຕາຍດ້ວຍດາບ ດ້ວຍການອິດຢາກ ແລະດ້ວຍໂຮກລະບາດ ໃນສະຖານທີ່ຂຶ້ງທ່ານທັງຫລາຍປາຖນາຈະໄປອາສັຍຢູ່”

43 ຍ້າຍພູມລຳເນົາໄປເອີບ

Taken to Egypt, Jeremiah Warns of Judgment

- 1 ເມື່ອເຢເຣມີຍາຈົບການເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນທັງປວງເຖິງພຣະຄຳເຫລົ່ານີ້ທັງສິ້ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ ທັງຫລາຍ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາໄດ້ຊົງໃຊ້ທ່ານໃຫ້ໄປເວົ້າກັບເຂົາທັງຫລາຍນັ້ນແລ້ວ
- 2 ອາຊາຣິຢາລູກໂຮຊັຍຢາ ແລະໂຍຮານານລູກກາເຣອາແລະບັນດາຜູ້ຊາຍທີ່ຫົວດີໄດ້ເວົ້າກັບເຢເຣມີຍາວ່າ, “ທ່ານເວົ້າຕົວະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ໃຊ້ທ່ານໃຫ້ມາເວົ້າວ່າ “ຍ່າໄປເອີບທີ່ຈະອາສັຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ”
- 3 ແຕ່ບາຣຸກລູກເນຣີຢາ ໄດ້ຍົວະທ່ານໃຫ້ຕໍ່ສູ້ກັບເຮົາ ເພື່ອຈະມອບເຮົາໄວ້ໃນມືຂອງຄົນຄັນເດອານ ເພື່ອເຂົາທັງຫລາຍຈະໄດ້ຂ້າເຮົາຫລືກວາດເຮົາໄປເປັນຊະເລີຍໃນບາບີໂລນ
- 4 ໂຍຮານານລູກກາເຣອາແລະບັນດາຫົວໜ້າຂອງກອງທະຫານແລະປະຊາຊົນທັງສິ້ນບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຈະອາສັຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຢູດາ
- 5 ແຕ່ໂຍຮານານລູກກາເຣອາແລະບັນດາຜູ້ຫົວໜ້າຂອງກອງທະຫານໄດ້ພາຄົນຢູດາທີ່ເຫລືອຢູ່ໄປ ຄືຜູ້ຊຶ່ງກັບມາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຢູດາ ຈາກບັນດາປະຊາຊາດທີ່ເຂົາຖືກຂັບໄລ່ໃຫ້ໄປຢູ່ນັ້ນ
- 6 ຄືພວກຜູ້ຊາຍ ຜູ້ຍິງ ເດັກນ້ອຍ ບັນດາທິດາ ແລະທຸກຄົນຊຶ່ງເນບູຊາຣາດານຜູ້ບັນຊາການທະຫານຮັກສາພຣະອົງໄດ້ເຫລືອໄວ້ໃຫ້ແກ່ເກດາລິຢາລູກອາຣິຕາມຜູ້ເປັນລູກຊາຟານ ທັງເຢເຣມີຍາຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະບາຣຸກລູກເນຣີຢາ
- 7 ແລະເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ມາຍັງແຜ່ນດິນເອີບ ເພາະເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຂົາກໍມາເຖິງນະຄອນຕາປານເຣດ
- 8 ແລ້ວຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຍັງເຢເຣມີຍາໃນນະຄອນຕາປານເຣດວ່າ,
- 9 “ຈຶ່ງຖືກອັນຫິນໃຫຍ່ໆໄວ້ ຈຶ່ງເຊື່ອງໄວ້ທີ່ໃນດິນດາກໜຽວທີ່ທາງຍ່າງຊຶ່ງຢູ່ທີ່ທາງເຂົ້າໄປສູ່ນະຄອນຕາປານເຣດຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາຄົນຢູດາ
- 10 ແລະຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາທັງຫລາຍວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະໃຊ້ແລະນຳເນບູກາດເນັດຊາກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ແລະທ່ານຈະຕັ້ງພຣະທີ່ນຶ່ງຂອງທ່ານເຫນືອຫິນເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເຊື່ອງໄວ້ ແລະທ່ານຈະເອົາຄ້າຍພັກອັນມີຍົດສັກຫລາຍຂອງທ່ານມາຕັ້ງໄວ້ເທິງຫິນເຫລົ່ານີ້
- 11 ທ່ານຈະມາໂຈມຕິແຜ່ນດິນເອີບມອບຜູ້ທີ່ກຳນົດໃຫ້ເກີດໂຮກລະບາດແກ່ໂຮກລະບາດ ຜູ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນຊະເລີຍແກ່ການເປັນຊະເລີຍ ແລະຜູ້ທີ່ກຳນົດໃຫ້ຖືກດາບໃຫ້ແກ່ດາບ
- 12 ແລະທ່ານຈະກຳໄພໃນວິຫານຂອງພຣະແຫ່ງເອີບ ແລະທ່ານຈະເຜົາເສັງແລະເກັບໄປເປັນຊະເລີຍ ແລະຈະຊຳຮະແຜ່ນດິນເອີບເຫມືອນຜູ້ລ້ຽງແກະຊຳຮະເສື້ອຄຸມໃຫ້ຫມິດໂຕເຫົາ ແລະທ່ານຈະໄດ້ໄປເສັງຈາກທີ່ນັ້ນດ້ວຍຄວາມສຸກ
- 13 ທ່ານຈະຫັກເສົາສັກສິດແຫ່ງເມືອງເຣລີໂອ ໂປຣິດເສັງ ແລະທ່ານຈະເອົາໄພເຜົາວິຫານຂອງພຣະແຫ່ງເອີບເສັງ”

44 ເຢເຣມີຢາກ່າວທ່ານວາຍໃຫ້ພວກຍົວທີ່ຢູ່ໃນເອຍິບ

Denunciation of Persistent Idolatry

- 1 ພຣະຄຳທີ່ມາເຖິງເຢເຣມີຢາກ່າວກັບບັນດາຍົວທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເອຍິບທີ່ມີກໂດນ ທີ່ຕາປານເຣດ ທີ່ເມັມພິສ ແລະໃນແຜ່ນດິນປັດໂຣດ
- 2 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ເຫັນບັນດາເຫດຮ້າຍທີ່ເຮົາ ນຳມາເຫນືອກຸງເຢຣູຊາເລັມແລະເຫນືອທົວເມືອງຢູດາທັງສິ້ນ ເບິ່ງແມ່, ທຸກມື້ນີ້ເມືອງເຫລົ່ານັ້ນກໍເປັນທີ່ຮ້າງເປົ່າບໍ່ມີ ຜູ້ໃດອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ
- 3 ເພາະຄວາມອະທັມຂຶ້ນເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ກະທຳໄດ້ຍົວະເຍົ້າເຮົາໃຫ້ມີຄວາມພິໂຣດ ດ້ວຍການທີ່ເຂົາທັງຫລາຍໄປ ເຜົາເຄື່ອງຫອມແລະບົວຣະບັດພຣະອື່ນຂຶ້ນເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກ ບໍ່ວ່າເຂົາເອງຫລືເຈົ້າທັງຫລາຍຫລືບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າ
- 4 ຢ່າງໃດກໍດີເຮົາໄດ້ໃຊ້ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຄືຜູ້ປະກາດພຣະທັມມາຍັງເຈົ້າຢ່າງບໍ່ຢຸດຢ້ອນກ່າວວ່າ “ຢ່າກະທຳສິ່ງ ອັນຫນ້າກຽດນີ້ ຊຶ່ງເຮົາກຽດຊັງ”
- 5 ແຕ່ເຂົາບໍ່ພັງຫລືງຽງຫຼືພັງ ເພື່ອຈະຫັນກັບຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຂົາແລະບໍ່ເຜົາເຄື່ອງຫອມແກ່ພຣະອື່ນ
- 6 ເຫດສັນນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເຫຄວາມພິໂຣດແລະຄວາມຄຽດຮ້າຍຂອງເຮົາອອກໃຫ້ພຸ່ງຂຶ້ນໃນຫົວເມືອງຢູດາແລະໃນ ຖານິນທິນທາງຂອງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະເມືອງເຫລົ່ານັ້ນກໍກາຍເປັນບ່ອນປະຮ້າງແລະບ່ອນຮ້າງເປົ່າເໝືອນທຸກວັນນີ້
- 7 ບັດນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຈອມໂຍທາ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເປັນຫຍັງເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງເຮັດ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນີ້ແກ່ຕົວເຈົ້າເອງ ແລະຕັດເອົາຜູ້ຊາຍຜູ້ຍິງທັງເດັກນ້ອຍແລະຜູ້ກິນນົມອອກຈາກເຈົ້າແລະອອກຈາກ ຖ້າມກາງຢູດາ ບໍ່ມີຄົນທີ່ເຫລືອຢູ່ໄວ້ແກ່ເຈົ້າເລີຍ
- 8 ເປັນຫຍັງເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງຍົວະເຍົ້າເຮົາໃຫ້ພິໂຣດດ້ວຍການທີ່ມີຂອງເຈົ້າກະທຳຄືການເຜົາເຄື່ອງຫອມໃຫ້ແກ່ພຣະ ອື່ນໃນແຜ່ນດິນເອຍິບທີ່ເຈົ້າມາຢູ່ນັ້ນ ເພື່ອເຈົ້າຈະຕ້ອງຖືກຕັດອອກແລະເປັນທີ່ສາບແຂງ ແລະເປັນຂີ້ປາກຖ້າມກາງ ບັນດາປະຊາຊາດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ
- 9 ເຈົ້າໄດ້ລືມຄວາມອະທັມຂອງບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າ ຄວາມອະທັມຂອງບັນດາກະສັດແຫ່ງຢູດາ ບັນດາຄວາມອະທັມ ຂອງນາງສົມແລະມະເຫສີຂອງເຂົາທັງຫລາຍ ຄວາມອະທັມຂອງເຈົ້າເອງ ແລະຄວາມອະທັມຂອງເມັງຂອງເຈົ້າ ຊຶ່ງເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ກະທຳໃນແຜ່ນດິນຢູດາແລະໃນຖານິນທິນທາງຂອງກຸງເຢຣູຊາເລັມນັ້ນແລ້ວຫລື
- 10 ຈົນເຖິງມື້ນີ້ແລ້ວເຂົາທັງຫລາຍກໍຍັງບໍ່ໄດ້ຖອມຕົວລົງ ຫລືຍ້ານກົວຫລືດຳເນີນຕາມພຣະທັມຫລືຕາມກົດຫມາຍຂອງ ເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໄວ້ຕໍ່ຫນ້າເຈົ້າທັງຫລາຍແລະຫນ້າບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າ
- 11 “ເຫດສັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນຈຶ່ງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະມຸ້ງຫນ້າຂອງ ເຮົາຕໍ່ສູ້ເຈົ້າຫມາຍລົງໂທດ ຈະຕັດຢູດາອອກໃຫ້ໝົດສິ້ນ
- 12 ເຮົາຈະເອົາຊົນຢູດາທີ່ເຫລືອຢູ່ຜູ້ຊຶ້ງມຸ້ງຫນ້າມາທີ່ແຜ່ນດິນເອຍິບເພື່ອຈະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຈະຕາຍ ຈົນຫມົດ ເຂົາຈະລົ້ມລົງໃນແຜ່ນດິນເອຍິບ ເຂົາຈະຖືກຟັນດ້ວຍດາບແລະດ້ວຍການອິດຢາກ ຕັ້ງແຕ່ຜູ້ນ້ອຍທີ່ສຸດຈົນ ເຖິງຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ເຂົາທັງຫລາຍຈະຕາຍດ້ວຍດາບແລະດ້ວຍການອິດຢາກ ແລະເຂົາຈະກາຍເປັນຄຳສາບ ເປັນທີ່ ຫນ້າກຽດ ເປັນຄຳແຂງແລະເປັນຂີ້ປາກ
- 13 ເຮົາຈະຕ້ອງລົງໂທດຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເອຍິບ ດັ່ງທີ່ເຮົາລົງໂທດກຸງເຢຣູຊາເລັມດ້ວຍດາບ ດ້ວຍ ການອິດຢາກ ແລະດ້ວຍໂຣກລະບາດ
- 14 ຈົນຄົນຢູດາທີ່ເຫລືອຢູ່ຜູ້ຊຶ້ງອາໄສໃນແຜ່ນດິນເອຍິບນັ້ນຈະບໍ່ລອດພົ້ນຫລືເຫລືອກັບໄປຍັງແຜ່ນດິນຢູດາ ບ່ອນຊຶ່ງ ເຂົາປາຖນາຈະກັບໄປອາໄສຢູ່ ເພາະວ່າເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ກັບໄປ ນອກຈາກຜູ້ລີ້ພັຍບາງຄົນ”
- 15 ແລ້ວບັນດາຜູ້ຊາຍຜູ້ຮຸ່ວ່າເມັງຂອງຕົນໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງຫອມແກ່ພຣະອື່ນ ແລະບັນດາຜູ້ຍິງທີ່ຍືນຢູ່ໃກ້ເປັນທີ່ຊຸມນຸມ ໃຫຍ່ ຄືບັນດາປະຊາຊົນຜູ້ອາໄສໃນປັດໂຣດໃນແຜ່ນດິນເອຍິບໄດ້ຕອບເຢເຣມີຢາວ່າ,

- 16 “ສໍາລັບຖ້ອຍຄໍາຊຶ່ງທ່ານໄດ້ບອກແກ່ເຮົາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ ເຮົາຈະບໍ່ຟັງທ່ານ
- 17 ແຕ່ເຮົາຈະກະທຳທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບະບົນໄວ້ ຄືເຜົາເຄື່ອງຫອມຖວາຍເຈົ້າແມ່ແຫ່ງພໍ່າສວັນ ແລະເທເຄື່ອງດື່ມຖວາຍແກ່ພຣະນາງເຈົ້າດັງທີ່ເຮົາໄດ້ກະທຳ ທັງພວກເຮົາແລະບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາ ບັນດາກະສັດແລະເຈົ້ານາຍຂອງເຮົາໃນຫົວເມືອງຢູດາແລະໃນຖົນິນຫົນທາງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເຮັດຢ່າງນັ້ນແລ້ວເຮົາຈຶ່ງມີອາຫານບໍ່ຮິບູນແລະຢູ່ເຢັນເປັນສູກແລະບໍ່ເຫັນເຄາະຮ້າຍຢ່າງໃດ
- 18 ຕັ້ງແຕ່ເຮົາເຊົາການເຜົາເຄື່ອງຫອມແຫ່ງເຈົ້າພໍ່າສວັນ ແລະເທເຄື່ອງດື່ມຖວາຍແກ່ພຣະນາງເຈົ້າ ເຮົາກໍຂັດສົນທຸກຢ່າງ ແລະຖືກຜານດ້ວຍດາບແລະດ້ວຍການອິດຢາກ”
- 19 ແລະພວກຜູ້ຍິງເວົ້າວ່າ, “ເມື່ອເຮົາເຜົາເຄື່ອງຫອມຖວາຍເຈົ້າແມ່ແຫ່ງເຈົ້າພໍ່າສວັນ ແລະເທເຄື່ອງດື່ມຖວາຍແກ່ພຣະນາງເຈົ້າທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດເຂົ້າຫນົມຕາມຮູບນາງ ແລະທີ່ໄດ້ເທເຄື່ອງດື່ມຖວາຍແກ່ພຣະນາງເຈົ້າ ເຮົາກະທຳນອກເໜືອຄວາມຊອບຂອງຜິວຂອງເຮົາຫລື
- 20 ແລ້ວເຢເຣມີຢາໄດ້ຕອບບັນດາປະຊາຊົນທັງພວກຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງ ຄືປະຊາຊົນທັງປວງຜູ້ໃຫ້ຄຳຕອບແກ່ທ່ານວ່າ,
- 21 “ສໍາລັບເຄື່ອງຫອມທີ່ທ່ານໄດ້ເຜົາຖວາຍໃນຫົວເມືອງຢູດາ ແລະໃນຖົນິນຫົນທາງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ທັງຕົວທ່ານບັນພະບຸຣຸດຂອງທ່ານ ບັນດາພຣະຣາຊາແລະເຈົ້ານາຍຂອງທ່ານແລະປະຊາຊົນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງຈິດຈຳໄວ້ດອກຫລື ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງນຶກເຖິງຫລື
- 22 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຫົນຕໍ່ການກະທຳອັນຊົ່ວຮ້າຍຂອງທ່ານແລະການອັນຫນ້າກຽດຊຶ່ງທ່ານໄດ້ກະທຳນັ້ນ ຕໍ່ໄປອີກບໍ່ໄດ້ແລ້ວ ເຫດສັນນັ້ນແຜ່ນດິນຂອງທ່ານຈຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນບ່ອນຮ້າງເປົ່າແລະບ່ອນປະຮ້າງ ແລະເປັນບ່ອນສາບແຊ່ງປາສຈາກຄົນອາສັຍດັງທຸກວັນນີ້
- 23 ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ເຜົາເຄື່ອງຫອມແລະເພາະວ່າທ່ານໄດ້ກະທຳບາບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫລືດຳເນີນຕາມພຣະທັມຂອງພຣະອົງ ແລະຕາມພຣະໂອວາດຂອງພຣະອົງ ໂທດນີ້ຈຶ່ງໄດ້ຕົກແກ່ທ່ານດັງທຸກວັນນີ້”
- 24 ເຢເຣມີຢາໄດ້ກ່າວແກ່ປະຊາຊົນທັງສິ້ນແລະແກ່ພວກຜູ້ຍິງທັງສິ້ນວ່າ, “ບັນດາທ່ານທັງຫລາຍແຫ່ງຢູດາຜູ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເອຍິບ ຈຶ່ງຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 25 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັງນີ້ວ່າ ຕົວເຈົ້າແລະເມັງຂອງເຈົ້າໄດ້ຍືນຍັນດ້ວຍປາກຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍເອງ ແລະໄດ້ກະທຳດ້ວຍມືຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍໃຫ້ສຳເຣັດ ກ່າວວ່າ “ເຮົາຈະແກ້ບະບົນຂອງເຮົາຊຶ່ງເຮົາໄດ້ບະບົນໄວ້ແນ່ນອນ ຄືເຜົາເຄື່ອງຫອມຖວາຍຣາຊິນີແຫ່ງພໍ່າສວັນ ແລະເທເຄື່ອງດື່ມຖວາຍແກ່ພຣະນາງເຈົ້າ” ແລ້ວກໍຕັ້ງຢູ່ໃນການບະບົນຂອງເຈົ້າແລະແກ້ບະບົນຂອງເຈົ້າ
- 26 ເຫດສັນນັ້ນບັນດາເຈົ້າທັງຫລາຍແຫ່ງຢູດາຜູ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເອຍິບ ຈຶ່ງຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເບິ່ງແມ, ເຮົາວ່າປາກຂອງຄົນໃດແຫ່ງຢູດາຕາລອດທົ່ວແຜ່ນດິນເອຍິບຈະບ່ອອກຊື່ຂອງເຮົາໂດຍກ່າວວ່າ “ຕາບໃດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່”
- 27 ເບິ່ງແມ, ເຮົາຄອຍເບິ່ງຢູ່ເພື່ອໃຫ້ລົງໂທດ ບໍ່ແມ່ນຄວາມດີ ຄົນຢູດາທັງສິ້ນຜູ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເອຍິບຈະຖືກຟັນເສັງດ້ວຍດາບ ແລະດ້ວຍການອິດຢາກ ຈົນກ່ວາຈະເຖິງສຸດປາຍຂອງເຂົາ
- 28 ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຫນີພົ້ນດາບຈະກັບຈາກແຜ່ນດິນເອຍິບໄປຍັງແຜ່ນດິນຢູດາ ມີຈຳນວນຫນ້ອຍ ແລະຄົນຢູດາທີ່ເຫລືອຢູ່ທັງສິ້ນຊຶ່ງມາອາສັຍຢູ່ທີ່ແຜ່ນດິນເອຍິບຈະຮູ້ວ່າຄຳຂອງໃຜຈະໝັ້ນຍືນ ເປັນຄຳກ່າວຂອງເຮົາຫລືຄຳກ່າວຂອງເຂົາທັງຫລາຍ
- 29 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່ານີ້ຈະເປັນຫມາຍສຳຄັນແກ່ເຈົ້າ ຄືເຮົາຈະລົງໂທດເຈົ້າໃນທີ່ນີ້ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ວ່າຄຳກ່າວຂອງເຮົາຈະຕັ້ງຫມັ້ນຄົງຢູ່ເພື່ອຕໍ່ສູ້ເຈົ້າໃຫ້ເກີດຄວາມຮ້າຍແນ່ນອນ

30 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະມອບຟາຣາໂອໂຮຟຣາ ກະສັດແຫ່ງເອຢິບໄວ້ໃນມືສັດຕູຂອງເຂົາ ແລະ ໃນມືຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ສແວງຫາຊີວິດຂອງເຂົາ ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ມອບກະສັດແຫ່ງຢູດາໄວ້ໃນມືຂອງເນບູກາດ ເນັດຊາແຫ່ງບາບີໂລນ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນສັດຕູຂອງເຂົາແລະສແວງຫາຊີວິດຂອງເຂົາ”

45 ຂ່າວຂອງເຢເຣເມຍາເຖິງບາຣຸກ

A Word of Comfort to Baruch

- 1 ຖ້ອຍຄໍາຊຶ່ງເຢເຣເມຍາຜູ້ປະກາດພຣະທັມບອກແກ່ບາຣຸກລູກເນຣີຢາ ເມື່ອເຂົາຂຽນຖ້ອຍຄໍາເຫລົ່ານີ້ລົງໃນໜັງສື ຕາມຄໍາບອກຂອງເຢເຣເມຍາ ໃນປີທີ່ສີ່ແຫ່ງຮັຊການເຢຣີວອາກິມ ຣາຊບຸດຂອງໂຍຊີຢາ ກະສັດແຫ່ງຢູດາວ່າ,
- 2 ບາຣຸກເອີຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນຊົງກ່າວແກ່ທ່ານດັ່ງນີ້ວ່າ
- 3 ເຈົ້າວ່າ “ວິບັດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເພີ່ມຄວາມທຸກເຂົ້າທີ່ຄວາມເຈັບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າກໍ ເມື່ອຍດ້ວຍການຄໍ່າຄວນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ປະສົບຄວາມສົງຄວາມເລີຍ”
- 4 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຈົ້າຈົ່ງບອກເຂົາວ່າ ເບິ່ງແມ່, ສິ່ງໃດທີ່ເຮົາກໍ່ສ້າງຂຶ້ນ ເຮົາຈະທໍາລາຍລົງ ແລະສິ່ງໃດ ທີ່ໄດ້ປູກເຮົາຈະຖອນຂຶ້ນ ຄືແຜ່ນດິນທັງໝົດ
- 5 ແລະເຈົ້າຈະຫາສິ່ງໃຫຍ່ໂຕເພື່ອຕົວເອງ ຫລືຢາຫາມັນເລີຍ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະ ນໍາເຫດຮ້າຍມາເໜືອມະນຸດທັງປວງ ແຕ່ເຮົາຈະໃຫ້ຊີວິດຂອງເຈົ້າແກ່ເຈົ້າເປັນບໍາເໜັດແຫ່ງການສົງຄາມໃນທຸກ ສະຖານທີ່ ທີ່ເຈົ້າຈະໄປ”

46 ຄໍາທໍານວາຍກຽວກັບເອຢິບ

Judgment on Egypt

- 1 ຖ້ອຍຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງມາເຖິງເຢເຣເມຍາຜູ້ປະກາດພຣະທັມກຽວກັບເຮືອງບັນດາປະຊາຊາດ
- 2 ເຮືອງເອຢິບ ກຽວກັບກອງທັບຂອງຟາຣາໂອ ເນໂກ ກະສັດແຫ່ງເອຢິບຊຶ່ງຢູ່ທີ່ຮິມແມ່ນໍ້າເອີຟຣາດ ທີ່ເມືອງກາເຄມິສ ແລະຊຶ່ງ ເນບູກາດເນັດຊາກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນໄດ້ໂຈມຕີແຕກໃນປີທີ່ສີ່ແຫ່ງຮັຊການເຢຣີວອາກິມຣາຊບຸດຂອງໂຍ ຊີຢາກະສັດແຫ່ງຢູດາວ່າ
- 3 ຈົ່ງຕຽມສາຍແອວແລະກັງບັງ ແລະເຂົ້າໃກ້ຊິດສົງຄາມ
- 4 ຈົ່ງຜູກອານມ້າ ພົນມ້າເອີຍ ຈົ່ງຂຶ້ນມ້າເຖີດ ຈົ່ງສວມໝວກຂອງເຈົ້າເຂົ້າປະຈໍາທີ່ ຈົ່ງຂັດຫອກຂອງເຈົ້າ ຈົ່ງສວມເສື້ອ ເກາະຂອງເຈົ້າໄວ້
- 5 ເປັນຫຍັງເຮົາເຫັນເຂົາທັງຫລາຍຕົກໃຈແລະຖອຍຫລັງໄປ ເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ຫລຽວກັບ ຄວາມໜ້າຍ້ານຢູ່ທຸກດ້ານ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 6 ຄົນທີ່ແລ່ນໄວກໍໜີໄປບໍ່ລອດ ນັກຮີບກໍໜີໄປບໍ່ລອດ ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ສະດຸດແລະລົ້ມລົງ ໃນແດນເໜືອຂ້າງແມ່ ນໍ້າເອີຟຣາດ
- 7 ຜູ້ໃດຂຶ້ນມາເໝືອນດັ່ງແມ່ນໍ້ານົນ ເໝືອນດັ່ງແມ່ນໍ້າຊຶ່ງນໍ້າຂອງມັນຊັດຂຶ້ນ
- 8 ເອຢິບໂປໂລຂຶ້ນມາເໝືອນດັ່ງແມ່ນໍ້ານົນ ເໝືອນດັ່ງແມ່ນໍ້າຂອງມັນຊັດຂຶ້ນ ເຂົາເວົ້າວ່າ ຂ້າຈະຂຶ້ນໄປ ຂ້າຈະຄຸມ ໂລກ ຂ້າຈະທໍາລາຍຫົວເມືອງແລະຊາວເມືອງນັ້ນ
- 9 ມ້າທັງຫລາຍເອີຍ ມຸ່ງໜ້າໄປກ່ອນເຖີດ ຣິດຮີບທັງຫລາຍຈົ່ງແລ່ນເທີນ ຈົ່ງໃຫ້ນັກຮີບອອກໄປ ຄືເອທິໂອເປັງແລະ ຄົນປູດຜູ້ຖືກັງບັງຄົນລູດິມຜູ້ຖືແລະກັງທະນູ

- 10 ວັນນັ້ນເປັນວັນແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ເປັນວັນແຫ່ງການແກ້ແຄ້ນ ທີ່ຈະແກ້ແຄ້ນສັດຕູຂອງພຣະອົງ ດາບຈະກິນຈິນອີ່ມ ແລະດີ່ມເລືອດຂອງເຂົາຈິນເຕັມຄາບ ເພາະພຣະອົງເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາທຳການບູຊາໃນແດນເຫນືອຂ້າງແມ່ນ້ຳເອີຟຣາດ
- 11 ທິດາພົມມະຈາຣີແຫ່ງເອຢິບເອີຍ ຈົ່ງຂຶ້ນໄປທີ່ກິເລອາດ ແລະໄປເອົາຢາ ເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ຢາມາຫລາຍແລ້ວ ແລະກໍໄຮ້ຜົນສຳລັບເຈົ້ານັ້ນຮັກສາບໍ່ຫາຍ
- 12 ບັນດາປະຊາຊາດໄດ້ຍິນເຖິງຄວາມອາຍຂອງເຈົ້າ ແລະໂລກກໍເຕັມດ້ວຍສຽງຄຳຄວນຂອງເຈົ້າ ເພາະວ່ານັກຮົບສະດຸດຕໍ່ກັນ ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ລົ້ມລົງດ້ວຍກັນ”

Babylon Will Strike Egypt

- 13 ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບເຢເຣເມີຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ ເຮືອງການມາຂອງເນບູກາດເນັດຊາກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ ເພື່ອຈະໂຈມຕີແຜ່ນດິນເອຢິບວ່າ,
- 14 “ຈົ່ງປະກາດໃນເອຢິບ ແລະປ່າວຮ້ອງໃນມິກໂດນ ຈົ່ງປ່າວຮ້ອງໃນເມມຟິສ ແລະຕາບານເຣສ ຈົ່ງກ່າວວ່າ “ຍິນໃຫ້ພ້ອມໄວ້ແລະຕຽມຕົວພ້ອມ ເພາະວ່າດາບຈະກິນຢູ່ຮອບຕົວເຈົ້າ
- 15 ເປັນຫຍັງພຣະອາປິສຈົ່ງຫນີເສັງ ເປັນຫຍັງຮູບງົວເຖິກຂອງເຈົ້າບໍ່ຍືນຫມັ້ນຢູ່ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຊຸກເຂົາລົ້ມລົງ
- 16 ຜູງຊົນຂອງເຈົ້າກໍສະດຸດແລະລົ້ມລົງ ແລະເຂົາທັງຫລາຍເວົ້າແກ່ກັນແລະກັນວ່າ “ລຸກຂຶ້ນເທິນ ໃຫ້ເຮົາກັບໄປຍັງຊົນຊາດຂອງເຮົາ ໄປຍັງແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາຖືກຳເນີດ ເພາະເຮືອງດາບຂອງຜູ້ບິບບັງຄັບ”
- 17 ຈົ່ງເອີ້ນຊື່ຟາຣາໂອ ກະສັດແຫ່ງເອຢິບວ່າ “ຜູ້ເວົ້າສາມຫາວ ຜູ້ປ່ອຍໃຫ້ໂອກາດຜ່ານໄປ”
- 18 ພຣະບໍຣົມມະຫາກະສັດ ຜູ້ຊຶ້ງພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວວ່າ “ຕາບໃດເຮົາມີຊີວິດຢູ່ຈະມີຜູ້ນຶ່ງມາເຫມືອນດັ່ງພູຕາໂບຖ້າມາກາງພູທັງຫລາຍ ແລະເຫມືອນດັ່ງພູກາເມນຂ້າງທະເລ
- 19 ຊາວເອຢິບເອີຍ ຈົ່ງຕຽມສິ່ງຂອງສຳລັບຕົວເຈົ້າເພື່ອການຖືກກວາດໄປເປັນຊະເລີຍ ເພາະວ່າເມືອງເມມຟິສຈະກາຍເປັນທີ່ປະຮ້າງ ເປັນທີ່ສັກກັກພັງປາສຈາກຜູ້ອາສັຍ
- 20 “ເອຢິບ ເປັນງົວສາວໂຕງາມ ແຕ່ໂຕເຫລືອກຈາກທິດເຫນືອມາຈັບນາງ
- 21 ແມ່ນແຕ່ຄົນທີ່ຮັບຈ້າງມາທີ່ຢູ່ຖ້າມາກາງນາງກໍເຫມືອນລູກງົວທີ່ໄດ້ເກືອໄວ້ ເຂົາທັງຫລາຍຫັນກັບແລະຫນີໄປດ້ວຍກັນ ເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ຕໍ່ຕ້ານ ເພາະວັນແຫ່ງພັຍວິບັດໄດ້ມາເຫນືອເຂົາທັງຫລາຍເປັນເວລາແຫ່ງການລົງໂທດເຂົາ
- 22 “ນາງທຳສຽງເຫມືອນດັ່ງທີ່ກຳລັງເລືອອອກໄປ ເພາະສັດຕູຂອງນາງເດີນຂະບວນເຂົ້າມາດ້ວຍກຳລັງທັບແລະມາສູ້ກັບນາງດ້ວຍຂວານ ເຫມືອນດັ່ງຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ປ້າຕົ້ນໄມ້
- 23 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຂົາທັງຫລາຍຈະຕັດປ່າຂອງນາງລົງ ແມ້ວ່າປ່ານັ້ນຜູ້ໃດຈະເຂົ້າໄປບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າພວກເຂົາທັງຫລາຍມີຈຳນວນຫລາຍກວ່າຕັກແຕນນັບບໍ່ຖ້ວນ
- 24 ທິດາຂອງເອຢິບຈະຖືກກະທຳໃຫ້ໄດ້ອາຍ ນາງຈະຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງຊົນຊາດນຶ່ງຈາກທິດເຫນືອ”
- 25 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວວ່າ, “ເຮົາຈະນຳການລົງໂທດມາເຫນືອພຣະອາໂມນ ແຫ່ງເທເບສ ແລະຟາຣາໂອ ແລະເອຢິບແລະບັນດາພຣະແລະກະສັດທັງປວງຂອງເມືອງນັ້ນລົງເຫນືອຟາຣາໂອແລະຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍວາງໃຈໃນທ່ານ
- 26 ເຮົາຈະມອບເຂົາທັງຫລາຍໄວ້ໃນມືຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ສແວງຫາຊີວິດຂອງເຂົາໃນມືຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ ແລະຂ້າຣາຊການຂອງທ່ານ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ພາຍຫລັງເອຢິບຈົ່ງຈະມີຄົນອາສັຍຢ່າງສມັຍກ່ອນ

God Will Save Israel

(ຍຣມ 30:10-11)

- 27 ຢາໂຄບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາເອີຍ ຢ່າຢ້ານເລີຍ ຫລືອິສຣາເອນເອີຍ ຢ່າຕົກໃຈເລີຍ ເພາະເຮົາຈະຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ລອດໄດ້ ຈາກທີ່ໄກ ແລະຊ່ວຍລູກຫລານຂອງເຈົ້າຈາກແຜ່ນດິນທີ່ເຂົາເປັນຊະເລີຍ ຢາໂຄບຈະກັບມາແລະມີຄວາມສົງໄສແລະ ຄວາມສະບາຍ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດກະທຳໃຫ້ເຂົາຢ້ານກົວ
- 28 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ຢາໂຄບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາເອີຍ ຢ່າຢ້ານເລີຍ ເພາະເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າ ເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ບັນດາ ປະຊາຊາດທັງສິ້ນມາເຖິງຊຶ່ງອາວະສານ ຄືປະຊາຊາດທີ່ເຮົາໄດ້ຂັບເຈົ້າໃຫ້ໄປຢູ່ນັ້ນ ແຕ່ສ່ວນເຈົ້າເຮົາຈະບໍ່ກະທຳໃຫ້ ເຖິງອາວະສານ ເຮົາຈະຕິສອນເຈົ້າຕາມຂະໜາດ ເຮົາຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ເຈົ້າບໍ່ຖືກທຳໂທດເປັນອັນຂາດ”

47 ຄຳທຳນວາຍກ່ຽວກັບຟິລິສຕິນ

Judgment on the Philistines

- 1 ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງມາເຖິງເຢເຣມີຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມກ່ຽວກັບເຮືອງຟິລິສຕິນ ກ່ອນທີ່ຟາຣາໂອໂຈມ ຕີເມືອງກາຊາ
- 2 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເບິ່ງແມ່, ນ້ຳທັງຫລາຍກຳລັງຂຶ້ນຈາກທິດເໜືອ ແລະຈະກາຍເປັນກະແສນ້ຳຖ້ວມ ມັນຈະຖ້ວມແຜ່ນດິນແລະສາຣະພັດຊຶ່ງຢູ່ໃນນັ້ນ ທັງເມືອງແລະຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງ ຄົນຈະຮ້ອງໄຫ້ ແລະຊາວ ແຜ່ນດິນນັ້ນທຸກຄົນຈະຄຳຄວນ
- 3 ເມື່ອໄດ້ຍິນສຽງຕົນມ້າແລ່ນກະທົບພື້ນດິນ ແລະສຽງຣິດຣິບຂອງເຂົາກະທົບພື້ນດິນແລະສຽງລໍຣິດກໍດັງກົກກ້ອງ ພວກພໍ່ກໍບໍ່ໄດ້ທັນກັບມາເບິ່ງລູກທັງຫລາຍຂອງຕົນ ເພາະມືຂອງເຂົາກໍອ່ອນເພັງເຕັມທິແລ້ວ
- 4 ເພາະວັນທີ່ຈະມາເຖິງຊຶ່ງຈະທຳລາຍຟິລິສຕິນທັງສິ້ນ ຊຶ່ງຈະຕັດຈາກເມືອງຕີເຣແລະເມືອງຊີໂດນ ຜູ້ອຸປະຖັມທຸກຄົນ ທີ່ເຫລືອຢູ່ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງທຳລາຍຄົນຟິລິສຕິນ ຄືຊາວຊາຍທະເລແຖວກັບໂຕທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນ
- 5 ເມືອງກາຊາໄດ້ເປັນເໝືອນຫົວລ້ານ ແລະເມືອງອັສເກໂລນກໍພິນາດ ຄົນອານາກົມທີ່ເຫລືອຢູ່ເອີຍເຈົ້າຈະປາດເນື້ອ ຫນັງຂອງເຈົ້າອີກດິນປານໃດ
- 6 ດາບແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອີກເທິງປານໃດທ່ານຈຶ່ງຈະຢຸດ ຈົ່ງສອດຕິວເຂົ້າໄວ້ໃນຝັກເສັງເທີນ ຈົ່ງຢຸດພັກ ແລະຢູ່ ເສີຍໆ
- 7 ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງ ມັນຈະຢຸດໄດ້ຢ່າງໃດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ດາບນັ້ນ ຕໍ່ສູ້ອັສເກໂລນແລະຕໍ່ສູ້ ແຄມທະເລ”

48 ຄຳທຳນວາຍກ່ຽວກັບໂມອາບ

Judgment on Moab Concerning Mo'ab

- 1 ກ່ຽວດ້ວຍເຮືອງໂມອາບ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ວິບັດແກ່ເນໂບ ເພາະເປັນທີ່ຖືກປະຮ້າງ ກິຣິອາທາອິມໄດ້ອາຍແລະພັງລົງ
- 2 ບໍ່ມີການສັຣເສີນໂມອາບອີກ ແລ້ວໃນເມືອງເຣສໂບນນັ້ນເຂົາປອງຮ້າຍເຂົ້າຕໍ່ສູ້ກັບໂມອາບວ່າ, “ມາເຖີດ ໃຫ້ເຮົາຕັດ ມັນອອກເສັງ ຢ່າໃຫ້ເປັນປະຊາຊາດ” ເມືອງມັດເມນເອີຍ ເຈົ້າກໍຈະຖືກກະທຳໃຫ້ງຽບເໝືອນກັນ ດາບຈະໄລ່ຕິດ ເຈົ້າໄປ
- 3 “ຟັງເດີ ມີສຽງຮ້ອງມາແຕ່ໂຮໂຣນາອິມວ່າ “ການທຳລາຍມ້າງເພຍ່າງໃຫຍ່ຫລວງ”
- 4 ເມືອງໂມອາບຖືກທຳລາຍເສັງແລ້ວ ໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງໃຫ້ຊ່ອຍຈົນເຖິງເມືອງໂຊອາ
- 5 ເພາະເຂົາທັງຫລາຍຂຶ້ນໄປຮ້ອງໄຫ້ທີ່ທາງຂຶ້ນເມືອງລູຣິດ ເພາະເຂົາໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງໄຫ້ ເພາະການທຳລາຍທີ່ທາງລົງ ຈາກເມືອງໂຮໂຣນາອິມ
- 6 ຫນີເທາະ ເອົາຕົວລອດເຖີດ ຈະເປັນເໝືອນລໍ່ປ່າທີ່ໃນຖິ່ນກັນດານ

- 7 ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ວາງໃຈໃນທີ່ກຳບັງເຂັ້ມແຂງແລະໃນຊັບສົມບັດຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະຕ້ອງຖືກຍຶດດ້ວຍ ເພາະເຄໂມສຈະຕ້ອງຖືກກວາດໄປເປັນຊະເລີຍ ພ້ອມກັບປະໂຫຍດແລະເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາ
- 8 ຜູ້ທຳລາຍຈະມາເໝືອເມືອງທຸກເມືອງແລະບໍ່ມີເມືອງໃດຈະລອດພົ້ນໄປໄດ້ ທີ່ທາງລຸ່ມຈະຕ້ອງພິນາດ ແລະທີ່ຮາບພຽງຈະຕ້ອງຖືກທຳລາຍ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໄດ້ກ່າວໄວ້
- 9 ຈົ່ງໃຫ້ປົກແກ່ໂມອາບ ເພື່ອວ່າມັນຈະບິນໄປເສັ້ງ ຫົວເມືອງຂອງມັນຈະກາຍເປັນທີ່ຖືກສາບ ບໍ່ມີຄົນອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນເລີຍ
- 10 “ຜູ້ໃດກະທຳງານຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງອິດອາດ ຜູ້ນັ້ນກໍຖືກສາບ ຜູ້ທີ່ກັ່ນບໍ່ໄຫ້ດາບຂອງຕົນກະທຳໃຫ້ເລືອດຕົກຜູ້ນັ້ນຈະຖືກສາບ
- 11 ໂມອາບສະບາຍຕັ້ງແຕ່ທ່ຽງມາແລະໄດ້ຢູ່ຢ່າງສັງຄົງບໍ່ເທິງຂີ້ຕະກອນ ມັນບໍ່ໄດ້ຖືກຖອກຈາກພາຊນະນີໃສ່ອີກພາຊນະນີຈັກເທື່ອ ຫລືຕ້ອງຖືກກວາດໄປເປັນຊະເລີຍ ດັ່ງນັ້ນ ຣິດຊາດຈຶ່ງຍັງຢູ່ໃນນັ້ນ
- 12 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ, “ເຫດສັນນັ້ນ ເບິ່ງແມ່, ວັນເວລາຈະມາເຖິງ ເມື່ອເຮົາຈະສົ່ງຜູ້ເທມາໃຫ້ເຂົາເພື່ອຖ່າຍເທເຂົາ ແລະເທພາຊນະຂອງເຂົາໃຫ້ກັງ ແລະທຸບໄຫຂອງເຂົາໃຫ້ແຕກເປັນປຸ່ງງຽງ
- 13 ແລ້ວໂມອາບກໍຈະໄດ້ອາຍເພາະພຣະເຄໂມສ ເໝືອນຢ່າງທີ່ປະຊາຊົນອິສຣາເອນໄດ້ອາຍເພາະເບັດເອນ ອັນເປັນທີ່ວາງໃຈຂອງເຂົາ
- 14 “ເຈົ້າວ່າຢ່າງໃດໄດ້ ວ່າເຮົາເປັນພວກວິຣະຊົນແລະທະຫານເອກ
- 15 ຜູ້ທຳລາຍເມືອງໂມອາບແລະຫົວເມືອງຂອງມັນມາເຖິງແລ້ວ ແລະຄົນທ່ຽງທີ່ເກີ້ທີ່ສຸດຂອງເມືອງກໍລົງໄປສູ່ການຖືກຂ້າ ພຣະບໍຣົມມະທາກະສັດຜູ້ຊົງພຣະນາມວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 16 ພັຍວິບັດຂອງໂມອາບຢູ່ໃກ້ພຽງຄືບຽວ ແລະຄວາມທຸກໃຈຂອງເຂົາກໍເລັ່ງກ້າວເຂົ້າມາ
- 17 ບັນດາທ່ານທີ່ຢູ່ຮອບເຂົາ ຈົ່ງເສັ້ງໃຈກັບເຂົາເຖິດ ທັງຄົນທີ່ຮູ້ຈັກຊື່ເຂົານຳ ຈົ່ງກ່າວວ່າ “ໄມ້ຄ້ອນອັນຊົງຣິດໄດ້ຫັກແລ້ວ ຄືໄມ້ຄ້ອນອັນຮຸ່ງເຮືອງນັ້ນ”
- 18 ຊາວເມືອງດິໂບນເອີຍ ຈົ່ງລົງມາຈາກສັກສີຂອງເຈົ້າ ແລະນັ່ງເທິງດິນທີ່ແຕກຣະແຫງ ເພາະຜູ້ທຳລາຍໂມອາບໄດ້ມາສູ້ກັບເຈົ້າ ເຂົາໄດ້ທຳລາຍທີ່ກຳບັງເຂັ້ມແຂງຂອງເຈົ້າແລ້ວ
- 19 ຊາວເມືອງອາໂຣເອີເອີຍ ຈົ່ງຍືນເຝົ້າຢູ່ຂ້າງທາງ ຈົ່ງຖາມຜູ້ຊາຍທີ່ໜີມາແລະຜູ້ຍິງທີ່ລອດພົ້ນມາວ່າ “ມີເຮືອງຫຍັງເກີດຂຶ້ນ”
- 20 ໂມອາບຖືກກະທຳໃຫ້ອັບອາຍ ເພາະມັນແຕກເສັ້ງແລ້ວ ຄຳຄວນແລະຮ້ອງຮ້າໂຮຢູ່ ຈົ່ງບອກແຖວແມ່ນ້ຳອາໂນນວ່າ ໂມອາບໄດ້ຖືກປະຮ້າງແລ້ວ
- 21 “ການພິພາກສາໄດ້ຕົກເໝືອທີ່ຮາບພຽງເໝືອໂຮໂລນ ແລະຢາຊາ ແລະເມຟາອາດ
- 22 ແລະດິໂບນ ແລະເນໂບ ແລະເບັດດິບລາທາອິມ
- 23 ແລະກີຣີອາທາອິມ ແລະເບັດກາມູນ ແລະເບັດເມໂອນ
- 24 ແລະເກຣີໂອທ ແລະໂບສຣາ ແລະຫົວເມືອງທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂມອາບ ທັງໄກແລະໃກ້
- 25 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ສັດຂອງໂມອາບຖືກຕັດອອກແລ້ວ ແລະແຂນຂອງມັນຫັກໄປ
- 26 “ຈົ່ງທຳໃຫ້ເຂົາມືນເມົາ ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ຍົກຍົງຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຫດສັນນັ້ນໂມອາບຈະຕ້ອງກັງເກືອກຕົວຢູ່ໃນສິ່ງທີ່ຕົນໄດ້ຮາກອອກມາ ແລະເຂົາຈະຖືກເຍາະເຍີ້ຍນຳ
- 27 ອິສຣາເອນບໍ່ຖືກເຈົ້າເຍາະເຍີ້ຍຫລື ໄປພົບເຂົາຖ້າມາກາງໂຈນຫລື ເມື່ອເຈົ້າເວົ້າເຖິງເຂົາ ເຈົ້າຈຶ່ງສິ້ນຫົວ
- 28 ຊາວເມືອງໂມອາບເອີຍ ຈົ່ງອອກເສັ້ງຈາກຫົວເມືອງ ໄປອາໄສຢູ່ໃນຫີນ ຈົ່ງເປັນເໝືອນນົກກາງແກ ຊຶ່ງເຮັດຮັງຢູ່ທີ່ຂ້າງປາກ ຖ້ຳ

- 29 ເຮົາໄດ້ຍິນເຖິງຄວາມຈອງທອງຂອງໂມອາບ ເຂົາຈອງທອງຫລາຍ ໄດ້ຍິນເຖິງຄວາມຫຍາບຊ້າ ຄວາມຈອງທອງ ແລະເຖິງຄວາມຍົກຕົນຂຶ້ນເພີ່ມໃນໃຈຂອງເຂົາ
- 30 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຮົາຮູ້ຄວາມອວດອົງຂອງເຂົາ ຄວາມໂອ້ອວດຂອງເຂົາເປັນຄວາມເທັດ ການກະທຳທັງ ຫລາຍຂອງເຂົາກໍບໍ່ເປັນຄວາມຈິງ
- 31 ເຫດສັນນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຄຳຄວນເພື່ອໂມອາບ ເຮົາຮ້ອງໃຫ້ຮຳໂຮເພື່ອໂມອາບທັງປວງ ເຮົາໂອ້ຍຄວນເພື່ອຄົນຂອງກິເຣ ເຣສ
- 32 ເຄືອອະຈຸນແຫ່ງຊິບມາ ເຮົາຮ້ອງໃຫ້ເພື່ອເຈົ້າຫລາຍກວ່າເພື່ອຢາເຊີ ກິ່ງທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າໄດ້ລາມຂ້າມທະເລໄປຈົນ ເຖິງຢາເຊີ ຜູ້ທຳລາຍໄດ້ໂຈມຕີຫມາກໄມ້ຣະດູຮ້ອນແລະການເກັບຫມາກອະຈຸນຂອງເຈົ້າ
- 33 ຄວາມຍິນດີແລະຄວາມຊື່ນບານໄດ້ຖືກກວາດອອກໄປແລ້ວ ຈາກເຮືອນສວນໂຮນາແລະແຜ່ນດິນຂອງໂມອາບ ເຮົາ ໄດ້ກະທຳໃຫ້ເຫລົ່າອະຈຸນຢຸດໄຫລຈາກບ່ອນອະຈຸນ ບໍ່ມີຄົນຢ່າດ້ວຍສຽງໂຮ້ຮ້ອງເພາະຄວາມຊື່ນບານ ສຽງໂຮ້ຮ້ອງ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນສຽງໂຮ້ຮ້ອງແຫ່ງຄວາມຊື່ນບານ
- 34 “ເມືອງເຣສໂບນແລະເມືອງເອເລອາເລໄດ້ຮ້ອງຮຳໂຮ ເຂົາທັງຫລາຍສິ່ງສຽງຮ້ອງໂກເຖິງເມືອງຢາຮັສຈາກໂຊອາເຖິງ ໂຮໂຣນາອິມ ແລະເອກລາທເຊລິຊີຢາ ເພາະນ້ຳທັງຫລາຍແຫ່ງນີ້ມີຮືມກໍຮ້າງເປົ່ານຳ
- 35 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຮົາຈະນຳອາວະສານມາສູ່ຜູ້ທີ່ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາໃນສະຖານນະມັສການທີ່ສູງແລະເຜົາ ເຄື່ອງຫອມບູຊາຖວາຍພຣະຂອງເຂົາໃນໂມອາບ
- 36 ເຫດສັນນັ້ນໃຈຂອງເຮົາຈຶ່ງຄຳຄວນເພື່ອໂມອາບເຫມືອນດັ່ງປີ ແລະໃຈຂອງເຮົາຄຳຄວນເຫມືອນດັ່ງປີເພື່ອຄົນເມືອງ ກິເຣເຣສ ເພາະສະນັ້ນຊັບສິມບັດທີ່ເຂົາໄດ້ມາກໍໄດ້ພິນາດ
- 37 ທຸກຫົວກໍຖືກແຖ ແລະທຸກຫນວດກໍຖືກຕັດ ເທິງມືທັງປວງກໍມີຮອຍບາດປາດ ແລະມີຜ້າກະສອບຄຽນທີ່ແອວ
- 38 ເທິງຫລັງຄາເຮືອນທັງສິ້ນຂອງໂມອາບແລະຕາມບັນດາເດີນເມືອງ ມີແຕ່ສຽງຄຳຄວນທີ່ໄປ ເພາະເຮົາທຸບໂມອາບ ເຫມືອນເຮົາທຸບພາຊນະທີ່ເຮົາບໍ່ຕ້ອງການ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 39 ໂມອາບແຕກແລ້ວ ເຂົາທັງຫລາຍຄຳຄວນ ໂມອາບທັນຫລັງກັບດ້ວຍຄວາມອັບອາຍແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນແຫລະໂມອາບໄດ້ ກາຍເປັນທີ່ເຍາະເຍີ້ຍ ແລະເປັນທີ່ຕົກໃຈແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ລ້ອມຮອບເຂົາ”
- 40 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ “ຜູ້ນຶ່ງຈະບິນຄືນກອິນຊີ ແລະກາງປີກອອກສູ່ໂມອາບ
- 41 ເຂົາຈະເອົາຫົວເມືອງໄປ ແລະທີ່ກຳບັງເຂັ້ມແຂງຈະຖືກຍຶດ ຈິດໃຈຂອງບັນດານັກຮີບແຫ່ງໂມອາບໃນວັນນັ້ນ ຈະ ເຫມືອນຈິດໃຈຂອງຜູ້ຍິງຊຶ່ງກຳລັງເຈັບທ້ອງອອກລູກ
- 42 ໂມອາບຈະຖືກທຳລາຍແລະບໍ່ເປັນຊົນຊາດນຶ່ງອີກຕໍ່ໄປ ເພາະວ່າເຂົາຍົກຕົວຂຶ້ນຕໍ່ສູ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 43 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ຊາວເມືອງໂມອາບເອີຍ ຄວາມຕົກໃຈ ຫລຸມພາງແລະກັບ ຢູ່ຕໍ່ຫນ້າເຈົ້າ
- 44 ຜູ້ໃດທີ່ຫນີອອກຄວາມຕົກໃຈຈະຕົກຫລຸມພາງກໍຈະຕິດກັບ ເພາະເຮົາຈະນຳສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມາເຫນືອໂມອາບໃນປີແຫ່ງ ການລົງໂທດເຂົາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 45 “ຜູ້ລີ້ພັຍໄດ້ໄປຍິນຢູ່ຢ່າງຫມົດແຮງທີ່ໃນເງົາເມືອງເຣສໂບນ ເພາະວ່າໄຟໄດ້ອອກມາຈາກເຮືອນຊີໂຮນ ມັນໄດ້ທຳ ລາຍຫນ້າຜາກຂອງໂມອາບ ແລະຍອດຫົວຂອງພວກລູກແຫ່ງຄວາມອີກກະທົກ
- 46 ໂມອາບເອີຍ, ວິບັດແກ່ເຈົ້າ ຊົນຊາດແຫ່ງພຣະເຄໂມສກຳລັງວອດວາຍຢູ່ແລ້ວ ເພາະບັນດາລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຖືກຈັບ ໄປເປັນຊະເລີຍ ແລະລູກຍິງຂອງເຈົ້າກໍເຂົ້າໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍ
- 47 ແຕ່ເຮົາຍັງຈະໃຫ້ໂມອາບກັບສູ່ສະພາບເດີມໃນການເວລາຕໍ່ໄປ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ” ເທົ່ານີ້ເປັນຂໍ້ພິ ພາກສາໂມອາບ

49 ຄຳທຳນວາຍກ່ຽວກັບຄົນອັມໂມນ

Judgment on the Ammonites

- 1 ກ່ຽວກັບເຮືອງຄົນອັມໂມນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ “ອິສຣາເອນບໍ່ມີລູກຊາຍຫລື ເຂົາບໍ່ມີທາຍາດຫລື ແລ້ວເປັນ ຫຍັງພຣະມິນໂກມຈຶ່ງຮັບກາດເປັນມໍຣະດົກ ແລະປະຊາຊົນຂອງອາສັຍຢູ່ໃນທົ່ວເມືອງຂອງທ່ານ
- 2 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຫດສັນນັ້ນ ວັນເວລາຈະມາເຖິງ ເມື່ອເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ໄດ້ຍິນສຽງສັນຍານສົງຄາມ ສູ້ກັບ ນະຄອນຮັບບາຂອງຄົນອັມໂມນ ມັນຈະກາຍເປັນກອງຊາກເມືອງທີ່ຮ້າງເປົ່າ ແລະຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນຈະຖືກ ເຜົາເສັງດ້ວຍໄຟ ແລ້ວອິສຣາເອນຈະເຂົ້າຍຶດຜູ້ທີ່ເຂົ້າຍຶດເຂົາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 3 ເຮສໂບນເອີຍ ຈົ່ງຄຳຄວນ ເພາະເມືອງອາອີຖິກປະຮ້າງ ລູກສາວແຫ່ງນະຄອນຮັບບາເອີຍ ຈົ່ງຮ້ອງຮ້າໄຮ ຈົ່ງເອົາຜ້າ ກະສອບຄາດແອວໄວ້ ຈົ່ງໂອ່ຍຄາງແລ່ນໄປແລ່ນມາຢູ່ຖ້າມາກາງຄ້າຍທັງຫລາຍ ເພາະພຣະມິນໂກມຈະຕ້ອງຖືກ ກວາດໄປເປັນຊະເລີຍພ້ອມກັບປະໂຮທິດແລະເຈົ້ານາຍຂອງມັນ
- 4 ລູກສາວຜູ້ບໍ່ສັດຊື່ເອີຍ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າໂອ້ອວດຕົວດ້ວຍຮ່ອມພູທັງຫລາຍ ທີ່ຮ່ອມພູຂອງເຈົ້າມີນ້ຳໄຫລ ຜູ້ວາງໃຈໃນ ສົມບັດຂອງຕົນວ່າ “ຜູ້ໃດຈະມາສູ້ຂ້ອຍ”
- 5 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວວ່າ ເຮົາຈະນຳຄວາມຕື່ນຕົກໃຈມາເຫນືອເຈົ້າ ຈາກທຸກຄົນທີ່ຢູ່ຮອບຕົວ ເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ ຊາຍທຸກຄົນຕໍ່ໜ້າເຂົາອອກໄປ ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຮວບຮວມຄົນລີ້ພັຍໄດ້
- 6 ແຕ່ພາຍຫລັງເຮົາຈະໃຫ້ຄົນອັມໂມນກັບສູ່ສະພາບເດີມ” ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ

ຄຳພາຍາກອນກ່ຽວກັບເມືອງເອໂດມ

Judgment on the Edom

- 7 ກ່ຽວກັບເຮືອງເມືອງເອໂດມ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ສະຕິປັນຍາບໍ່ມີໃນເຕມານອີກແລ້ວຫລື ຄຳ ປຶກສາພົນາດໄປຈາກຜູ້ສຽງສລາດແລ້ວຫລື ສະຕິປັນຍາຂອງເຂົາຫາຍສູນໄປແລ້ວຫລື
- 8 ຊາວເມືອງເດດານເອີຍ ຈົ່ງຫນີ ຈົ່ງຫັນກັບ ຈົ່ງອາສັຍໃນທີ່ເລິກ ເພາະວ່າເຮົາຈະນຳພັຍວິບັດຂອງເອຊາວມາເຫນືອ ເຂົາ ເມື່ອເຮົາລົງໂທດເຂົາ
- 9 ຖ້າຄົນເກັບຫມາກອະງຸ່ນມາຫາເຈົ້າ ເຂົາຈະບໍ່ຖິ້ມຫມາກອະງຸ່ນຄ້າງໄວ້ດອກຫລື ຖ້າຂະໂມຍມາເວລາກາງຄືນ ເຂົາ ຈະບໍ່ທຳລາຍພຽງພໍແກ່ຕົວເຂົາເທົ່ານັ້ນຫລື
- 10 ແຕ່ເຮົາໄດ້ເປືອຍເອຊາວຢ່າງສົ້ນເຊີງ ເຮົາໄດ້ເປີດທີ່ຫລົບລີ້ຂອງເຂົາ ແລະເຂົາບໍ່ສາມາດລີ້ຕົວໄດ້ ລູກຫລານຂອງ ເຂົາຖືກທຳລາຍແລະພົ້ນອາຍຸຂອງເຂົາ ແລະເພື່ອນບ້ານຂອງເຂົາ ບໍ່ມີເຂົາອີກແລ້ວ
- 11 ຈົ່ງຖິ້ມເດັກກຳພ້າພໍ່ຂອງເຈົ້າໄວ້ເທີນ ເຮົາຈະໃຫ້ເຂົາມີຊີວິດຢູ່ ແລະໃຫ້ແມ່ຫມ້າຍຂອງເຈົ້າວາງໃຈໃນເຮົາເຖິດ”
- 12 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ຖ້າຄົນທີ່ຍັງບໍ່ສົມຄວນຈະດື່ມຈາກຖ້ວຍນັ້ນຍັງຕ້ອງດື່ມ ເຈົ້າຈະພົ້ນໂທດໄປໄດ້ ຫລື ເຈົ້າຈະພົ້ນໂທດໄປບໍ່ໄດ້ ເຈົ້າຈະຕ້ອງດື່ມ
- 13 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຮົາໄດ້ສາບານໂດຍຊື່ຂອງເຮົາແລ້ວວ່າ ໂບສຣາຈະຕ້ອງກາຍເປັນຄວາມຮ້າງເປົ່າ ເປັນ ຂີ້ປາກ ເປັນທີ່ປະຮ້າງ ແລະເປັນຄຳສາບແຊ່ງແລະທົວເມືອງທັງໝົດຂອງເຂົາຈະເປັນບ່ອນປະຮ້າງຕລອດໄປ”
- 14 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຂ່າວຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທູດຄົນນຶ່ງຖືກສົ່ງໄປຖ້າມກາງບັນດາປະຊາຊາດ ບອກວ່າ “ຈົ່ງຮວບຮວມ ເຈົ້າທັງຫລາຍເຂົ້າກັນແລະມາຕໍ່ສູ້ເມືອງນັ້ນ ແລະລຸກຂຶ້ນເພື່ອກະທຳສົງຄາມເທີນ
- 15 ເພາະວ່າ ເຮົາຈະກະທຳເຈົ້າໃຫ້ນ້ອຍຖ້າມກາງບັນດາປະຊາຊາດ ໃຫ້ເປັນທີ່ດູຫມິ່ນຖ້າມກາງມະນຸດ
- 16 ເພາະຄວາມອວດດີຂອງເຈົ້າໄດ້ຫລອກລວງເຈົ້າ ທັງຄວາມທະນົງຕົວແຫ່ງໃຈຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຜູ້ຊົງອາສັຍຢູ່ໃນໂກນຫິນ ດານ ຜູ້ຍຶດຍອດພູໄວ້ ເຖິງເຈົ້າເຮັດຮັງຂອງເຈົ້າສູງເຫມືອນດັ່ງຮັງນິກອິນຊີ ເຮົາກໍຈະຊຸກເຈົ້າລົງມາຈາກທີ່ນັ້ນ ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ

- 17 “ເອໂດມຈະກາຍເປັນທີ່ຮຶກຮ້າງ ທຸກຄົນທີ່ຜ່ານເຂົ້າໄປຈະປລາດໃຈ ແລະເຍາະເຍີ້ຍເພາະຄວາມຫາຍະນະທັງໝົດຂອງມັນ
- 18 ເໝືອນດັ່ງເມື່ອເມືອງໂຊໂດມ ແລະເມືອງໂກໂມຣາ ແລະຫົວເມືອງໂກ້ຄຽງຂອງມັນຖືກທຳລາຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະຕັ້ງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະອາສັຍໃນເມືອງນັ້ນ
- 19 ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ເຂົາທັງຫລາຍໜີໄປຈາກມັນໂດຍໄວ ເໝືອນດັ່ງສິ່ງຂຶ້ນມາຈາກດົງລຸ່ມແມ່ນ້ຳຈໍແດນໂດດເຂົ້າໃສ່ຄອກແກະທີ່ແຂງແຮງ ແລະເຮົາຈະແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ທີ່ເຮົາເລືອກສັນໄວ້ເໝືອນມັນ ໃຜເປັນເໝືອນເຮົາ ໃຜຈະນັດເຮົາ ຜູ້ລ້ຽງແກະຄົນໃດຈະທົນຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາໄດ້
- 20 ເຫດສັນນັ້ນຈຶ່ງຟັງແຜນງານຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະທຳໄວ້ຕໍ່ສູ້ເມືອງເອໂດມ ແລະບັນດາພຣະປະສົງຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວຕໍ່ສູ້ຊາວເມືອງເຕມານ ຄືເຖິງໂຕນ້ອຍໆທີ່ຢູ່ໃນຝູງກໍຕ້ອງຖືກລາກເອົາໄປ ທຸກຄົນຈະມີຄວາມຍ້ານກົວ.
- 21 ແຜ່ນດິນໂລກຈະສັ່ນສະເທືອນເພາະສຽງທີ່ມັນລົ້ມ ສຽງຄຳຄວນຂອງເຂົາຈະໄດ້ຍິນເຖິງທະເລແດງ
- 22 ຜູ້ນຶ່ງຈະເຫາະຂຶ້ນແລະບິນລົງເໝືອນດັ່ງນົກອິນຊີ ແລະກາງປົກຂອງມັນອອກຕໍ່ສູ້ໂບສຣາ ແລະຈິດໃຈຂອງນັກຮີບແຫ່ງເອໂດມໃນວັນນັ້ນຈະເປັນເໝືອນຈິດໃຈຂອງຍິງເຈັບທ້ອງອອກລູກ”

ຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບເມືອງດາມັສກັສ

Judgment on Damascus

- 23 ກ່ຽວກັບເຮືອງເມືອງດາມັສກັສ ເມືອງຮາມັທ ແລະເມືອງອາປັດໄດ້ຂາຍໜ້າ ເພາະເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຂ່າວຮ້າຍເຂົ້າກໍ່ຍານ ເຂົາເສັ້ງໃຈເໝືອນລົມພະຍຸໃນນ້ຳທະເລແລະມັນສັງດຽບບໍ່ໄດ້
- 24 ເມືອງດາມັສກັສກໍ່ອ່ອນເພັງແລ້ວ ເຂົາທັນໜີ ແລະຄວາມຍ້ານກົວຈົນຕົວສັນຈັບເຂົາໄວ້ ຄວາມແສນຣະທົມແລະຄວາມເສົ້າຍິດເຂົາໄວ້ ເໝືອນດັ່ງຜູ້ຍິງກຳລັງອອກລູກ
- 25 ເມືອງທີ່ມີຊື່ສຽງນັ້ນຖືກປະຖິ້ມແລ້ວ ຄືເມືອງທີ່ເຕັມດ້ວຍຄວາມຊື່ນບານນັ້ນ
- 26 ເຫດສັນນັ້ນຄົນໜຸ່ມໆຂອງເມືອງນັ້ນຈະລົ້ມລົງຕາມເດີນເມືອງ ແລະບັນດາທະຫານຂອງເມືອງນັ້ນຈະຖືກທຳລາຍໃນວັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 27 ແລະເຮົາຈະກໍ່ໄຟຂຶ້ນໃນກຳແພງເມືອງດາມັສກັສ ແລະໄຟນັ້ນຈະກິນພຣະຣາຊວັງຂອງເບນຮາດາດຈົນໝົດ”

ຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບເຜົ່າເກດາ ແລະຮາຊອານາຈັກຮາໂຊ

Judgment on Kedar and Hazor

- 28 ກ່ຽວກັບເຮືອງເຜົ່າເກດາ ແລະຮາຊອານາຈັກຮາໂຊ ຊຶ່ງເນບູກາດເນັດຊາກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນໂຈມຕີ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ບຸກເຂົ້າໄປສູ່ເຜົ່າເກດາ ຈົ່ງທຳລາຍປະຊາຊົນແຫ່ງຕາເວັນອອກເສັ້ງ
- 29 ເຕັ້ນແລະຜູງແບ້ ແກະຂອງເຂົາຈະຖືກຍຶດ ທັງມ່ານແລະເຄື່ອງຂອງທັງໝົດຂອງເຂົາ ອູດຂອງເຂົາຈະຖືກນຳເອົາໄປຈາກເຂົາ ແລະຄົນຈະຮ້ອງແກ່ເຂົາວ່າ “ຄວາມຍ້ານພິລິກຄວາມກົວມີຢູ່ທົ່ວທັບ”
- 30 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ຊາວເມືອງຮາໂຊເອີຍ ໜີເທິນ ຈົ່ງສັນຈອນໄປໂກ ໄປອາສັຍໃນທີ່ເລິກ ເພາະເນບູກາດເນັດຊາກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນໂຈໄດ້ສັ່ງແຜນງານຕໍ່ສູ້ເຈົ້າ ແລະກໍ່ຕັ້ງຄວາມປະສົງໄວ້ສູ້ເຈົ້າ
- 31 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ມຸ້ໜ້າໄປສູ່ປະຊາຊາດນຶ່ງທີ່ຮັ່ງມີ ຊຶ່ງອາສັຍຢູ່ຢ່າງໜັ້ນຄົງ ບໍ່ມີປະຕູເມືອງ ແລະບໍ່ມີປະຕູຮົ້ວຢູ່ແຕ່ລຳພັງ
- 32 ອູດຂອງເຂົາທັງຫລາຍຈະກາຍເປັນຂອງທີ່ບຸ້ນມາໄດ້ ແລະຝູງງົວຂອງເຂົາຈະເປັນຂອງທີ່ຍຶດມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຮົາຈະກະຈັດກະຈາຍເຂົາໄປທຸກທິດທາງຂອງລົມ ຄືເຂົາທີ່ແຖຜົມຈອນຫຼຸຂອງເຂົາ ແລະເຮົາຈະນຳພັຍວິບັດມາຈາກທຸກ ດ້ານຂອງເຂົາ
- 33 ເມືອງຮາໂຊຈະເປັນທີ່ອາສັຍຂອງໝາປ່າ ເປັນບ່ອນປະຮ້າງຢູ່ຕຸລອດໄປ ບໍ່ມີໃຜຈະຕັ້ງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດຈະອາສັຍໃນທີ່ນັ້ນ”

ຄຳພຍາກອນກ່ຽວກັບເມືອງເອລາມ

Judgment on Elam

- 34 ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງມາຍັງເຢເຣເມຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມກ່ຽວກັບເຮືອງເມືອງເອລາມ ໃນຕອນຕົ້ນຮັຊ
ການເຊເດກີຢາກະສັດແຫ່ງຢູດາ
- 35 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະຫັກຄັນທະນູຂອງເອລາມ ຊຶ່ງເປັນຫົວໃຈແຫ່ງກຳລັງຂອງ
ເຂົາທັງຫລາຍ
- 36 ແລະເຮົາຈະນຳລົມທັງສີ່ທິດຈາກພ້າທັງສີ່ສ່ວນມາສູ້ເອລາມ ແລະເຮົາຈະກະຈາຍເຂົາໄປຕາມລົມເຫລົ່ານັ້ນທັງຫມົດ
ຈະບໍ່ມີປະຊາຊາດໃດຊຶ່ງຜູ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປຈາກເອລາມຈະມາບໍ່ເຖິງ
- 37 ເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ເອລາມສິ້ນຕໍ່ໜ້າສັດຕູຂອງເຂົາທັງຫລາຍ ແລະຕໍ່ໜ້າຜູ້ທີ່ສແວງທາຊີວິດຂອງເຂົາ ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຮົາຈະນຳເຫດຮ້າຍມາເຖິງເຂົາທັງຫລາຍ ຄືຄວາມພິໂຣດອັນແຮງກ້າ ເຮົາຈະໃຊ້ໃຫ້ດາບໄລ່ນຳເຂົາທັງ
ຫລາຍ ຈົນກວ່າເຮົາຈະໄດ້ເຜົາຜານເຂົາທັງໝົດ
- 38 ແລ້ວເຮົາຈະຕັ້ງພຣະທີ່ນຶ່ງຂອງເຮົາໃນເອລາມ ແລະທຳລາຍກະສັດແລະບັນດາເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາທັງຫລາຍ ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້
- 39 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ແຕ່ໃນການຕໍ່ໄປ ເຮົາຈະໃຫ້ເອລາມກັບສູ່ສະພາບເດີມ

50 ຄຳທຳນວາຍກ່ຽວກັບກຸງບາບີໂລນ

Judgment on Babylon

- 1 ພຣະຄຳຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວກັບເຮືອງບາບີໂລນ ກ່ຽວກັບເຮືອງແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄັນເດອານໂດຍເຢເຣເມຍາ
ຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ,
- 2 “ຈົ່ງປະກາດຖ້າມກາງບັນດາປະຊາຊາດແລະປ່າວຮ້ອງ ຈົ່ງຕັ້ງທຸງຂຶ້ນແລະປ່າວຮ້ອງ ຢ່າບິດບັງໄວ້ເລີຍ ແລະວ່າ “ບາ
ບີໂລນຖືກຍຶດແລ້ວ ພຣະເບນກໍໄດ້ອາຍ ພຣະເມໂຣດັກກໍຍ້ານກົວ ຮູບໂຄຣບທັງຫລາຍຂອງເມືອງນັ້ນຖືກກະທຳໃຫ້
ໄດ້ອາຍ ແລະຮູບປັ້ນທັງຫລາຍກໍຍ້ານກົວ”
- 3 ເພາະວ່າມີປະຊາຊາດນຶ່ງອອກຈາກທິດເໜືອໄດ້ມາຕໍ່ສູ້ເມືອງນັ້ນ ຊຶ່ງກະທຳໃຫ້ແຜ່ນດິນຂອງນາງເປັນທີ່ຮ້າງເປົ່າ
ແລະບໍ່ມີແມ່ນແຕ່ຄົນນຶ່ງອາສັຍໃນທີ່ນັ້ນ ທັງມະນຸດແລະສັດຈະໜີໄປຫມົດ
- 4 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ໃນວັນເຫລົ່ານັ້ນ ແລະໃນເວລານັ້ນ ປະຊາຊົນອິສຣາເອນແລະປະຊາຊົນຢູດາຈະມາຮວມ
ກັນຈະຮ້ອງໄຫ້ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຈະສແວງທາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ
- 5 ເຂົາທັງຫລາຍຈະຖາມທາທາໄປຊີໂອນໂດຍທັນໜ້າໄປສູ່ເມືອງນັ້ນ ກ່າວວ່າ “ມາເຖີດ ໃຫ້ພວກເຮົາມາຕິດສນິດ
ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂດຍທຳຄຳຫມັ້ນສັນຍາອັນຕລອດໄປຈະບໍ່ລືມເລີຍ”
- 6 “ປະຊາຊົນຂອງເຮົາເປັນແກະທີ່ຫລົງ ບັນດາຜູ້ລ້ຽງຂອງເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ພາເຂົາຫລົງໄປ ຫັນເຂົາທັງຫລາຍໄປຢູ່
ເທິງພູ ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ເດີນຈາກພູໄປຫາຈ້າຍພູ ເຂົາໄດ້ລືມຄອກຂອງເຂົາແລ້ວ
- 7 ບັນດາຜູ້ທີ່ພົບເຫັນກໍກິນເຂົາ ແລະສັດຕູຂອງເຂົາໄດ້ກ່າວວ່າ “ເຮົາບໍ່ມີຄວາມຜິດ ເພາະເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ກະທຳ
ບາບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ເປັນທີ່ຢູ່ອັນແທ້ຈິງຂອງເຂົາທັງຫລາຍ ຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອັນເປັນຄວາມຫວັງຂອງບັນພະບູ
ຣຸດຂອງເຂົາທັງຫລາຍ
- 8 “ຈົ່ງໜີຈາກຖ້າມກາງບາບີໂລນ ຈົ່ງອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄັນເດອານ ແລະເປັນເຫມືອນໂຕແບ້ທີ່ນຳໜ້າ
ຝູງ

- 9 ເພາະ ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະປຸກປັນແລະນໍາບັນດາປະຊາຊາດໃຫຍ່ໜຶ່ງຈາກປະເທດເໜືອມາຕໍ່ສູ້ບາບິໂລນ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຈະລຽນແຖວມາຕໍ່ສູ້ກັບນາງ ຊຶ່ງນັ້ນແຫລະນາງຈະຖືກຍຶດ ລູກທະນູຂອງເຂົາທັງຫລາຍກໍ່ເໝືອນນັກຮີບທີ່ມີສີມືຜູ້ບໍ່ເຄີຍກັບຄືນເມື່ອມີເປົ່າ
- 10 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ປະເທດຄັນເດອານຈະຖືກບຸ້ນ ບັນດາຜູ້ທີ່ບຸ້ນເຂົາຈະອີ່ມໜໍາສໍາຮາມ
- 11 “ບັນດາຜູ້ບຸ້ນມໍຣະດົກຂອງເຮົາເອີຍ ແມ່ນວ່າເຈົ້າຈະຍິນດີ ແມ່ນວ່າເຈົ້າຈະຮຸ່ງເຮືອງ ແມ່ນເຈົ້າຈະຊື່ນຊົມຢ່າງງົວແມ່ຢູ່ທີ່ຫຍ້າ ແລະຮ້ອງຢ່າງມ້າພັນໂຕເຖິກ
- 12 ມານດາຂອງເຈົ້າຈະອັບອາຍຂາຍໜ້າ ແລະນາງທີ່ໄດ້ເກີດເຈົ້າມາຈະຖືກຫລົບຫລຸ່ງງຸດ ນາງຈະເປັນບັນດາປະຊາຊາດທີ່ບໍ່ຢູ່ທາງທ້າຍ ເປັນຖິ່ນກັນດານທີ່ແຫ້ງແລ້ງແລະທະເລຊາຍ
- 13 ເມືອງນັ້ນຈະບໍ່ມີຄົນຢູ່ອາສັຍ ເພາະພຣະພິໂຣດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ຈະເປັນບ່ອນຮ້າງເປົ່າຢ່າງທີ່ສຸດ ຊຶ່ງຄົນທີ່ຜ່ານເມືອງບາບິໂລນໄປຈະຕົກຕະລົງ ແລະເຍີ້ຍຫຍັ້ນເພາະຮອຍຕີທັງໝົດຂອງເມືອງນັ້ນ
- 14 ຈົ່ງລຽນແຖວຕົວຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍເຂົ້າມາສູ້ບາບິໂລນໃຫ້ຮອບຂ້າງ ບັນດາເຈົ້າທີ່ໂກງຄັນທະນູຈົ່ງຍິງນາງ ຢ່າເສັງດາຍລູກທະນູ ເພາະນາງໄດ້ກະທໍາບາບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 15 ເບິ່ງສຽງໂຮ່ຮ້ອງສູນາງໃຫ້ຮອບຂ້າງ ນາງຍອມແພ້ແລ້ວ ເຄື່ອງປ້ອງກັນຂອງນາງລົ້ມລົງແລ້ວ ກໍາແພງຂອງນາງຖືກພັງລົງມາແລ້ວ ເພາະນີ້ເປັນການແກ້ແຄ້ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງທໍາການແກ້ແຄ້ນນາງ ທໍາກັບນາງເໝືອນນາງໄດ້ກະທໍາມາແລ້ວ
- 16 ຈົ່ງຕັດຜູ້ຫວ່ານເສັງຈາກບາບິໂລນ ແລະຕັດຜູ້ທີ່ຖືກງວໃນຣະດູກງວ ເຫດເພາະດາບຂອງຜູ້ບິບັງຄັບ ທຸກຄົນຈຶ່ງຫັນເຂົ້າຫາຊົນຊາດຂອງຕົນ ແລະທຸກຄົນຈະໜີໄປຍັງແຜ່ນດິນຂອງຕົນ
- 17 “ອິສຣາເອນເປັນເໝືອນແກະທີ່ຖືກສົງຂັບໄລ່ໄປ ທໍາອິດກະສັດອັສຊີເຮັງກິນເຂົາ ໃນທີ່ສຸດນີ້ເນບຸກາດເນັດຊາກະສັດແຫ່ງບາບິໂລນໄດ້ແທ້ນກະດູກຂອງເຂົາ
- 18 ເຫດສັນນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມ ໂຍທາ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະນໍາການລົງໂທດມາເໝືອກະສັດແຫ່ງບາບິໂລນແລະແຜ່ນດິນຂອງທ່ານ ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ລົງໂທດກະສັດແຫ່ງອັສຊີເຮັງ
- 19 ເຮົາຈະໃຫ້ອິສຣາເອນກັບສູ່ເດີນຫຍ້າຂອງເຂົາ ແລະເຂົາຈະກິນຢູ່ເທິງກາເມນແລະໃນບາຊານ ແລະເຂົາຈະອີ່ມໃຈເທິງຈ້າຍພູເອຟຣາອິມແລະໃນກີເລອາດ
- 20 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ໃນວັນເຫລົ່ານັ້ນແລະໃນເວລານັ້ນ ຈະຫາບາບຜິດໃນອິສຣາເອນແລະຈະຫາບໍ່ໄດ້ເລີຍ ຈະຫາບາບໃນຍູດາກໍຈະຫາບໍ່ໄດ້ເລີຍ ເພາະເຮົາຈະໃຫ້ອະພັຍແກ່ຊົນທີ່ເຫລືອຢູ່ເຫລົ່ານັ້ນຜູ້ທີ່ເຮົາເຫລືອໄວ້ໃຫ້
- 21 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຂຶ້ນໄປຕໍ່ສູ້ແຜ່ນດິນເມຣາທາອິມ ແລະຕໍ່ສູ້ເມືອງເບໂກດ ຈົ່ງຂ້າເຂົາແລະຕາມທໍາລາຍເສັງໃຫ້ໝົດ ແລະຈົ່ງກະທໍາທຸກຢ່າງຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາເຈົ້າໄວ້
- 22 ສຽງສົງຄາມຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ແລະການທໍາລາຍຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງກໍຢູ່ໃນນັ້ນ
- 23 ຄ້ອນທຸບຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ ໄດ້ຖືກຕັດລົງແລະຖືກຫັກເສັງແລ້ວ ບາບິໂລນກາຍເປັນຄວາມສະດຽງໃຈຖ້າມກາງບັນດາປະຊາຊາດ
- 24 ບາບິໂລນເອີຍ ເຮົາວາງບັວງນັ້ນແລະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ເຮືອງ ເຂົາມາພົບເຈົ້າແລະຈັບເຈົ້າເພາະເຈົ້າໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 25 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເປີດຄັງອາວຸດຂອງພຣະອົງ ແລະຊົງໃຫ້ອາວຸດແຫ່ງພຣະພິໂຣດຂອງພຣະອົງອອກມາ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມ ໂຍທາ ຊົງມີພຣະຣາຊກິດທີ່ຈະກະທໍາໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຊາວຄັນເດອານ
- 26 ຈົ່ງມາແຕ່ທຸກທີ່ທຸກບ່ອນໄປຕໍ່ສູ້ກັບນາງ ຈົ່ງເປີດບັນດາສາງຂອງນາງ ຈົ່ງກອງນາງໄວ້ເໝືອນດັ່ງກອງເຂົ້າແລະທໍາລາຍເສັງຈົນໝົດ ຢ່າໃຫ້ນາງເຫລືອຢູ່ເລີຍ
- 27 ຈົ່ງຂ້າງົວເຖິກຂອງນາງໃຫ້ໝົດ ໃຫ້ພວກມັນລົງໄປສູ່ການຖືກຂ້າ ວິບັດແກ່ມັນທັງຫລາຍເພາະວັນເວລາຂອງມັນມາເຖິງແລ້ວ ຄືເວລາແຫ່ງການລົງໂທດມັນ

- 28 “ພັງເດີ ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຫນີແລະລອດພື້ນຈາກແຜ່ນດິນບາບີໂລນ ໄປປະກາດການແກ້ແຄ້ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາໃນຊີໂອນ ຄືການແກ້ແຄ້ນແທນພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ
- 29 “ຈົ່ງເອີ້ນນັກທະນູມາຕໍ່ສູ້ກັບບາບີໂລນ ຄືບັນດາຄົນທີ່ກົງທະນູ ຈົ່ງຕັ້ງຄ້າຍໄວ້ຮອບມັນ ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຫນີລອດພື້ນໄປໄດ້
ຈົ່ງກະທຳກັບມັນຕາມການກະທຳຂອງມັນ ຈົ່ງກະທຳແກ້ມັນຢ່າງທີ່ມັນໄດ້ກະທຳມານັ້ນ ເພາະມັນຈອງຫອງລອງດີ
ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຜູ້ບໍ່ຮູ້ສຸດແຫ່ງອິສຣາເອນ
- 30 ເຫດສັນນັ້ນ ຄົນຫນຸ່ມໆຂອງມັນຈະລົ້ມລົງທີ່ເດີນຂອງມັນ ແລະທະຫານຂອງມັນທັງສິ້ນຈະຖືກທຳລາຍໃນວັນນັ້ນ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້
- 31 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວວ່າ ຜູ້ຈອງຫອງເອີຍ ເຮົາຕໍ່ສູ້ກັບເຈົ້າ ເພາະວ່າວັນເວລາຂອງເຈົ້າມາເຖິງແລ້ວ ຄືເວ
ລາທີ່ເຮົາຈະລົງໂທດເຈົ້າ
- 32 ຜູ້ຈອງຫອງຈະສະດຸດແລະລົ້ມລົງ ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈູງເຂົາຂຶ້ນໄດ້ ແລະເຮົາຈະກໍ່ໄຟໃນບັນດາຫົວເມືອງຂອງມັນ ແລະໄຟ
ຈະກິນບັນດາທີ່ຢູ່ຮອບມັນໝົດສິ້ນ
- 33 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ປະຊາຊົນອິສຣາເອນຖືກບີບບັງຄັບ ແລະປະຊາຊົນຍູດາກຳພອຍໄປດ້ວຍ ຜູ້ທີ່ຈັບເຂົາ
ທັງຫລາຍໄປເປັນຊະເລີຍໄດ້ຍຶດເຂົາໄວ້ຫມັ້ນ ເຂົາທັງຫລາຍປະຕິເສດບໍ່ຍອມໃຫ້ເຂົາໄປ
- 34 ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຂົາທັງຫລາຍນັ້ນເຂັ້ມແຂງ ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ພຣະອົງຈະຊົງແກ້
ຄະດີຂອງເຂົາເປັນແນ່ ເພື່ອພຣະອົງຈະປະທານຄວາມສົງຄວາມແກ້ແຜ່ນດິນໂລກ ແຕ່ປະທານຄວາມບໍ່ສົງຄວາມ
ເມືອງບາບີໂລນ
- 35 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ໃຫ້ດາບຢູ່ເໜືອຊາວຄັນເດອານ ແລະເໜືອຊາວເມືອງບາບີໂລນ ແລະເໜືອເຈົ້ານາຍ
ແລະນັກປາດຂອງເຂົາ
- 36 ໃຫ້ດາບຢູ່ເໜືອຜູ້ທຳນວາຍ ເພື່ອເຂົາຈະກາຍເປັນຄົນໂງ່ໄປ ໃຫ້ດາບຢູ່ເໜືອບັນດານັກຮີບຂອງເຂົາ ເພື່ອເຂົາທັງ
ຫລາຍຈະຕົກໃຈ
- 37 ໃຫ້ດາບຢູ່ເໜືອມ້າທັງຫລາຍຂອງເຂົາ ແລະຮີດຮີບຂອງເຂົາ ແລະຢູ່ເໜືອກອງທະຫານຊົນຕ່າງດ້າວຖ້າມກາງເຂົາ
ເພື່ອເຂົາທັງຫລາຍຈະກາຍເປັນຜູ້ຍິງໄປ ໃຫ້ດາບຢູ່ເໜືອຊັບສົມບັດທັງສິ້ນຂອງເຂົາ ເພື່ອວ່າຊັບສົມບັດນັ້ນຈະຖືກ
ປຸ້ນເສັງ
- 38 ໃຫ້ຄວາມແຫ້ງແລ້ງຢູ່ເໜືອນ້ຳທັງຫລາຍຂອງມັນ ເພື່ອນ້ຳທັງຫລາຍນັ້ນຈະໄດ້ແຫ້ງໄປ ເພາະເປັນແຜ່ນດິນແຫ່ງຮູບ
ໂຄຣິບ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍ່ປ່ວງບ້າກັບຮູບນັ້ນ
- 39 “ເຫດສັນນັ້ນ ສັດປ່າທັງຫລາຍແລະບັນດາຫມາຈອກຈະອາສັຍໃນບາບີໂລນ ແລະນັກກະຈອກເທດຈະອາສັຍຢູ່ໃນ
ນັ້ນ ເມືອງນັ້ນຈະບໍ່ມີປະຊາຊົນຢູ່ອີກຕໍ່ຕອດໄປ ຄືບໍ່ມີຊາວເມືອງອາສັຍຢູ່ຕອດຊົ່ວຂາດເຊື້ອສາຍ
- 40 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຂວ້າເມືອງໂຊໂດມແລະເມືອງໂກໂມຣາແລະຫົວເມືອງໃກ້ຄຽງ
ດັ່ງນັ້ນ ຈະບໍ່ມີຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດອາສັຍຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ
- 41 “ເບິ່ງແມ, ຊົນຊາດນຶ່ງມາຈາກທິດເໜືອ ປະຊາຊາດອັນເຂັ້ມແຂງຊາດນຶ່ງແລະກະສັດຫລາຍອົງຈະຖືກເລົ້າໃຈໃຫ້ມາ
ຈາກທີ່ໄກທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ
- 42 ເຂົາທັງຫລາຍຈັບຄັນທະນູແລະທອກ ເຂົາທັງຫລາຍໂທດຮ້າຍ ແລະບໍ່ມີຄວາມກະຣຸນາ ສຽງຂອງເຂົາທັງຫລາຍກໍ່
ເໝືອນສຽງທະເລຟາດພິ່ງ ເຂົາທັງຫລາຍຂີ່ມ້າເປັນແຖວຖັນເປັນຄົນເຂົ້າສູ່ສິງຄາມກັບເຈົ້າ ລູກສາວແຫ່ງບາບີໂລນ
ເອີຍ
- 43 “ກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນໄດ້ຍິນຂ່າວເຮື່ອງນັ້ນ ແລະພຣະຫັດຂອງພຣະອົງກໍ່ອ່ອນລົງ ຄວາມແສນຣະທິມຍຶດຫົວໃຈ
ເຂົາ ເຈັບປວດເໝືອນດັ່ງຜູ້ຍິງກຳລັງອອກລູກ

- 44 “ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ເຂົາທັງຫລາຍໝົດໄປຈາກມັນຢ່າງກະທັນຫັນ ເໝືອນດັ່ງສິ່ງຂຶ້ນມາຈາກດົງລຸ່ມແມ່ນ້ຳຈໍ ແດນໂດດເຂົ້າໃສ່ຄອກແກະທີ່ແຂງແຮງແລະເຮົາຈະແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ທີ່ເຮົາເລືອກສັນໄວ້ເໝືອມັນ ໃຜເປັນເໝືອນເຮົາ ໃຜຈະນັດເຮົາ ຜູ້ລ້ຽງແກະຄົນໃດຈະທົນຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາໄດ້
- 45 ເຫດສັນນັ້ນຈິ່ງຟັງແຜນງານຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະທຳໄວ້ຕໍ່ສູ້ບາບິໂລນ ແລະບັນດາພຣະປະສົງຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວຕໍ່ສູ້ກັບແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄັນເດອານ ແມ່ນແຕ່ໂຕນ້ອຍໆທີ່ຢູ່ໃນຝູງກໍຕ້ອງຖືກລາກເອົາໄປ ແລະທຸກຄົນຈະເກີດຢ້ານກົວອັນໃຫຍ່
- 46 ແຜ່ນດິນໂລກຈະສັ່ນສະເທືອນເພາະສຽງຂອງການທີ່ບາບິໂລນຖືກຈັບເປັນຊະເລີຍ ແລະສຽງຄໍາຄວນຂອງມັນດັງໄປຖ້າມກາງບັນດາປະຊາຊາດ”

51 ພຣະເຈົ້າຊົງພິພາກສາລົງໂທດກຸງບາບິໂລນ

Further Judgment on Babylonia

- 1 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະປຸກວິນຍານຂອງຜູ້ທຳລາຍ ຕໍ່ສູ້ກັບບາບິໂລນ ຕໍ່ສູ້ກັບຊາວປະເທດຄັນເດອານ
- 2 ເຮົາຈະສົ່ງຜູ້ຜັດໄປຍັງບາບິໂລນ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຈະຜັດມັນ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຈະບໍ່ໃຫ້ແຜ່ນດິນຂອງມັນຮ້າງເປົ່າ ເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍມາລ້ອມມັນໄວ້ທຸກດ້ານໃນວັນແຫ່ງຄວາມຍາກລຳບາກ
- 3 ຢ່າໃຫ້ນັກທະນູກົງຄັນທະນູໄດ້ ຢ່າໃຫ້ເຂົາສວມເສື້ອເກາະລຸກຂຶ້ນໄດ້ ຢ່າໄວ້ຊີວິດຄົນໜຸ່ມໆຂອງມັນເລີຍ ຈົ່ງທຳລາຍກອງທະຫານຂອງມັນທັງໝົດ
- 4 ເຂົາທັງຫລາຍຈະຖືກຂ້າລົ້ມລົງໃນແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄັນເດອານ ແລະບາດເຈັບຢູ່ທີ່ຖົນນົມເມືອງນັ້ນ
- 5 ເພາະວ່າອິສຣາເອນແລະຢູດາບໍ່ໄດ້ຖືກປະຖິ້ມໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຂົາທັງຫລາຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາແຕ່ແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄັນເດອານນັ້ນເຕັມດ້ວຍຄວາມຜິດຕໍ່ອົງບໍຣິສຸດແຫ່ງອິສຣາເອນ
- 6 “ຈົ່ງໝີເສັງຈາກຖ້າມກາງບາບິໂລນ ໃຫ້ທຸກຄົນເອົາຊີວິດຂອງຕົນລອດເຖິດ ໃນການລົງໂທດມັນນັ້ນເຈົ້າຢ່າຖືກຕັດອອກເລີຍ ເພາະນີ້ເປັນເວລາແກ້ແຄ້ນແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນການຊຶ່ງພຣະອົງຊົງຕອບສນອງ
- 7 ບາບິໂລນໄດ້ເຄີຍເປັນຖ້ວຍທອງຄຳໃນພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກະທຳໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນມົນເມົາໄປ ບັນດາປະຊາຊາດໄດ້ຕື່ມເຫລົ້າອະຈຸນຂອງມັນ ເຫດສັນນັ້ນ ປະຊາຊາດຕ່າງໆຈຶ່ງບ້າໄປ
- 8 ບາບິໂລນໄດ້ລົ້ມລົງແລະແຕກໄປຢ່າງກະທັນຫັນ ຈົ່ງຄຳຄວນເພື່ອມັນເຖິດ ຈົ່ງເອົາຢາມາໃຫ້ມັນບັນເທົາຄວາມປວດບາງທີ່ຈະຮັກສາມັນໃຫ້ຫາຍໄດ້
- 9 ເຮົາທັງຫລາຍຢາກຈະຮັກສາບາບິໂລນໃຫ້ຫາຍ ແຕ່ມັນບໍ່ຫາຍ ປະຖິ້ມມັນເສັງເຖິດ ແລະໃຫ້ເຮົາໄປ ຕ່າງໄປຍັງປະເທດຂອງຕົນ ເພາະວ່າການພິພາກສາມັນໄດ້ຂຶ້ນໄປເຖິງພ້າສວັນ ແລະໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນເຖິງພາກພ້າ
- 10 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງນຳຄວາມຍຸດຕິທັມອອກມາໃຫ້ເຮົາ ມາເຖິດ ໃຫ້ເຮົາປະກາດພຣະຣາຊກິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາທີ່ໃນຊີໂອນ
- 11 “ຈົ່ງຝົນລູກທະນູ ຈົ່ງຈັບໂລ້ຂຶ້ນມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເລົ່າໃຈບັນດາກະສັດຂອງພຣະອົງກ່ຽວດ້ວຍເຮືອງບາບິໂລນ ກໍຄືການທຳລາຍມັນເສັງ ເພາະນັ້ນແຫລະເປັນການແກ້ແຄ້ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືການແກ້ແຄ້ນແທນພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ
- 12 ຈົ່ງຍົກທຸງເທິງກຳແພງເມືອງບາບິໂລນ ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຄົນເຝົ້າເຂັ້ມແຂງ ຈົ່ງຕັ້ງຄົນຍາມຂຶ້ນ ຈົ່ງຕຽມກອງດັກສະກັດໄວ້ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງວາງແຜນງານແລະທັງຊົງກະທຳເສັດຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວໄວ້ກ່ຽວກັບຊາວເມືອງບາບິໂລນ

- 13 ເຈົ້າຜູ້ອາສັຍຕາມນ້ຳຫລວງຫລາຍ ຜູ້ມີສົມບັດຫລວງຫລາຍເອີຍ ອາວະສານຂອງເຈົ້າມາເຖິງແລ້ວ ເສັ້ນຊີວິດຂອງເຈົ້າໄດ້ຖືກຕັດຂາດແລ້ວ
- 14 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາໄດ້ຊົງສາບານເອງວ່າ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າມີຄົນເຕັມເມືອງໃຫ້ຫລາຍເໝືອນຕັກແຕນ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຈະເປັ່ງສຽງໂຮ່ຮ້ອງມີຊັຍເໝືອເຈົ້າ
- 15 ຜູ້ຊົງສ້າງໂລກດ້ວຍຣິດເດດຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງສະຖາປະນາພິພົບໄວ້ດ້ວຍພຣະສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງ ແລະຊົງແຜ່ທ້ອງຟ້າອອກດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພຣະອົງ
- 16 ເມື່ອພຣະອົງຊົງເປັ່ງພຣະສຸຣະສຽງກໍມີສຽງນ້ຳຟາດພັ້ງໃນທ້ອງຟ້າ ແລະຊົງກະທຳໃຫ້ຫມອກລອຍຂຶ້ນຈາກປາຍພິພົບຊົງກະທຳຟ້າແມບເພື່ອຝົນ ແລະຊົງນຳລົມມາຈາກພຣະຄັງຂອງພຣະອົງ
- 17 ມະນຸດທຸກຄົນຊົ່ວຊ້າແລະບໍ່ມີຄວາມຮູ້ ຊ່າງທອງທຸກຄົນຈະໄດ້ອາຍເພາະຮູບໂຄຣບຂອງຕົນ ເພາະຮູບໂຄຣບຫລໍ່ຂອງເຂົາເປັນຂອງປອມ ແລະບໍ່ມີລົມຫາຍໃຈໃນຮູບໂຄຣບນັ້ນ
- 18 ມັນເປັນຂອງໂຮ່ຄ່າ ແລະເປັນຜົນງານທີ່ໜ້າເຍາະເຍີ້ຍ ມັນຈະຕ້ອງພິນາດເມື່ອເຖິງເວລາການລົງໂທດ
- 19 ພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນສ່ວນຂອງຢາໂຄບບໍ່ເໝືອນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ເພາະພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ທີ່ກໍ່ຮ່າງທຸກສິ່ງຂຶ້ນ ແລະອິສຣາເອນເປັນເຜົາທີ່ເປັນມໍຣະດົກຂອງພຣະອົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາເປັນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ

Israel the Creator's Instrument

- 20 “ເຈົ້າເປັນຄ້ອນແລະເຄື່ອງມືຂອງເຮົາ ເຮົາທຸບບັນດາປະຊາຊາດເປັນປ່ຽງໆດ້ວຍເຈົ້າ ເຮົາທຳລາຍຣາຊອານາຈັກທັງຫລາຍດ້ວຍເຈົ້າ
- 21 ເຮົາທຸບມ້າແລະຄົນຂີ່ໃຫ້ແຕກຊະຊາຍໄປດ້ວຍເຈົ້າ
- 22 ເຮົາທຸບບັນດາຣິດຣິບແລະຄົນຂັບໃຫ້ເປັນປ່ຽງໆດ້ວຍເຈົ້າ ເຮົາທຸບຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງເປັນປ່ຽງໆດ້ວຍເຈົ້າ ເຮົາທຸບຄົນແກ່ແລະຄົນໜຸ່ມເປັນປ່ຽງໆດ້ວຍເຈົ້າ ເຮົາທຸບຄົນໜຸ່ມແລະຍິງພົມມະຈາຣີເປັນປ່ຽງໆດ້ວຍເຈົ້າ
- 23 ເຮົາທຸບຜູ້ລ້ຽງແກະແລະຜູ້ແກະເປັນປ່ຽງໆດ້ວຍເຈົ້າ ເຮົາທຸບຊາວນາແລະງົວຄູ່ແອກຂອງເຂົາເປັນປ່ຽງໆດ້ວຍເຈົ້າ ເຮົາທຸບເຈົ້າເມືອງແລະຜູ້ຊ່ອຍເປັນປ່ຽງໆດ້ວຍເຈົ້າ

The Doom of Babylon

- 24 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຮົາຈະສນອງບາບີໂລນແລະບັນດາຊາວປະເທດຄັນເດອານຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາຂອງເຈົ້າ ຊຶ່ງບັນດາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຊຶ່ງເຂົາໄດ້ກະທຳໃນຊີໂອນ
- 25 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ພູຊຶ່ງທຳລາຍເອີຍ ເຮົາຕໍ່ສູ້ເຈົ້າ ເຈົ້າຜູ້ທຳລາຍແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນ ເຮົາຈະຢຽດມືຂອງເຮົາອອກຕໍ່ສູ້ເຈົ້າ ແລະກຶ້ງເຈົ້າລົງມາຈາກໜ້າຜາແລະກະທຳໃຫ້ເຈົ້າເປັນພູທີ່ຖືກໄຫມ້
- 26 ເຂົາຈະບໍ່ເອົາຫິນຈາກເຈົ້າໄປທຳສີລາມຸມເອກ ແລະບໍ່ເອົາໄປທຳຮາກຖານ ແຕ່ເຈົ້າຈະເປັນຂອງປະຮ້າງເປັນນິດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້
- 27 “ຈົ່ງຕັ້ງທຸງໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຈົ່ງເປົ່າເຂົາສັດຖ້າມກາງປະຊາຊາດທັງຫລາຍ ຈົ່ງຕຽມປະຊາຊາດທັງຫລາຍໄວ້ເຮັດສົງຄາມກັບມັນ ຈົ່ງເອີ້ນຣາຊອານາຈັກຕໍ່ໄປນີ້ມາສູ້ກັບມັນ ອາຣາຣັດ ມິນນີ ແລະອິສເຄນັດ ຈົ່ງຕັ້ງຈອມທັບໄວ້ຕໍ່ສູ້ມັນ ຈົ່ງໃຊ້ຝູງມ້າຂຶ້ນໄປເໝືອນດັ່ງຝູງຕັກແຕນໂຕມີຂົນນັ້ນ
- 28 ຈົ່ງຕຽມບັນດາປະຊາຊາດມາທຳສົງຄາມກັບມັນ ຄືຕຽມບັນດາກະສັດແຫ່ງເມເດສ ພ້ອມທັງເຈົ້າເມືອງແລະເຈົ້າແຂວງທັງຫລາຍ ແລະທຸກແຜ່ນດິນທີ່ຂຶ້ນແກ່ເມເດສ
- 29 ແຜ່ນດິນທີ່ສິ້ນສະເທີອນ ແລະບິດໂຕດ້ວຍຄວາມເຈັບ ເພາະບັນດາພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕໍ່ບາບີໂລນກໍຕັ້ງໜັ້ນຢູ່ ທີ່ຈະກະທຳໃຫ້ແຜ່ນດິນບາບີໂລນເປັນທີ່ຮ້າງເປົ່າປາສຈາກຄົນອາສັຍ
- 30 ນັກຣິບແຫ່ງບາບີໂລນຢຸດຣິບແລ້ວ ເຂົາທັງຫລາຍຄ້າງຢູ່ໃນທີ່ກຳບັງເຂັ້ມແຂງຂອງເຂົາ ກຳລັງຂອງເຂົາໄດ້ຖອຍແລ້ວ ເຂົາທັງຫລາຍກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງຜູ້ຍິງ ທີ່ອາສັຍຂອງມັນກຳລັງໄຟໄຫມ້ ແລະປະຕູຮົ່ວຂອງມັນກໍຫັກ

- 31 ນັກແລ່ນຄົນນຶ່ງແລ່ນໄປພົບນັກແລ່ນອີກຄົນນຶ່ງ ທູດຄົນນຶ່ງແລ່ນໄປພົບທູດອີກຄົນນຶ່ງ ເພື່ອທູນກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ ວ່າເມືອງຂອງພຣະອົງຖືກຍຶດໄວ້ທຸກດ້ານແລ້ວ
- 32 ທ່າລຸຍຂ້າມກໍຖືກຍຶດແລ້ວ ເຄື່ອງປ້ອງກັນກໍຖືກໄຟໄຫມ້ ແລະບັນດາທະຫານກໍເກີດຕື່ນຕົກໃຈ
- 33 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ລູກສາວແຫ່ງບາບີໂລນກໍເຫມືອນລານ ນວດເຂົ້າໃນເວລາທີ່ມັນຖືກຢຽບຢໍ່າໃນບໍ່ຂ້າເວລາກ່ຽວກໍຈະມາເຖິງແລ້ວ”
- 34 ໃຫ້ຊາວເມືອງຊີໂອນເວົ້າວ່າ, “ເນບູກາດເນັສຊາກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນໄດ້ກິນຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ທ່ານໄດ້ທໍາລາຍຂ້າ ພະເຈົ້າແລ້ວ ທ່ານໄດ້ທໍາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນພາຊນະຫວ່າງເປົ່າ ທ່ານໄດ້ກິນຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງແຂ້ ທ່ານກິນຂອງແຊບ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈົນເຕັມທ້ອງ ແລະທ່ານໄດ້ໄລ່ຂ້າພະເຈົ້າອອກໄປ
- 35 ໃຫ້ຊາວຊີໂອນກ່າວວ່າ, “ຄວາມທາຣຸນທີ່ໄດ້ກະທໍາແກ່ຂ້າພະເຈົ້າແລະແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈິ່ງຕົກເທິງບາບາ ໂລນ” ໃຫ້ເຢຣູຊາເລັມກ່າວວ່າ, “ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງຕາຍນັ້ນຊາວປະເທດຄັນເດອານກໍຮັບຜິດຊອບ”
- 36 ເຫດສັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະແກ້ຄະດີຂອງເຈົ້າ ແລະກະທໍາການແກ້ແຄ້ນເພື່ອເຈົ້າ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ທະເລຂອງມັນບົກ ແລະກະທໍາແມ່ນໍ້າທັງຫລາຍຂອງມັນໃຫ້ແຫ້ງ
- 37 ແລະບາບີໂລນຈະກາຍເປັນສິ່ງສລັກຫັກພັງ ເປັນບ່ອນທີ່ທມາປ່າຢູ່ ເປັນຄວາມໜ້າຍ້ານ ແລະເປັນທີ່ເຍາະເຍີ້ຍປາສ ຈາກຄົນອາສັຍ
- 38 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ, “ເຂົາທັງຫລາຍຈະຮ້ອງແຜດສຽງນໍາກັນເຫມືອນດັ່ງສິງ ເຂົາທັງຫລາຍຈະຄາງເຫມືອນສິງ ຫນຸ່ມ
- 39 ຂະນະທີ່ເຂົາທັງຫລາຍຮ້ອນໃຈ ເຮົາຈະຕຽມການລ້ຽງໃຫ້ ແລະກະທໍາໃຫ້ເຂົາທັງຫລາຍມືນເມົາ ຈົນເຂົາທັງຫລາຍຈະ ສລົບສໄລໄປ ແລະນອນຫລັບຢູ່ຕລອດໄປ ບໍ່ຕື່ນເລີຍ
- 40 ເຮົາຈະນໍາເຂົາທັງຫລາຍລົງມາດັ່ງລູກແກະໄປສູ່ການຂ້າ ເຫມືອນແກະເຖິກແລະແບ້ເຖິກ
- 41 “ບາບີໂລນຖືກຍຶດແລ້ວ ຊຶ່ງເປັນທີ່ສຳເສັຍຂອງແຜ່ນດິນໂລກຖືກຈັບແລ້ວ ບາບີໂລນໄດ້ກາຍເປັນສາເຫດໃຫ້ປລາດ ໃຈຖ້າມກາງບັນດາປະຊາຊາດແລ້ວ
- 42 ທະເລຂຶ້ນມາເຫມືອບາບີໂລນເມືອງນັ້ນຄຸມແລ້ວດ້ວຍສຽງອີກກະທຶກຂອງຄື້ນຟອງທະເລນັ້ນ
- 43 ຫົວເມືອງຂອງມັນກາຍເປັນຄວາມຮ້າງເປົ່າ ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ແຫ້ງແລ້ງແລະເປັນທະເລຊາຍ ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດ ອາສັຍຢູ່ ແລະບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດຂ້າມໄປ
- 44 ແລະເຮົາຈະລົງໂທດພຣະເບນໃນບາບີໂລນ ທ່ານກິນຫຍັງເຂົ້າໄປແລ້ວ ເຮົາຈະເອົາອອກຈາກປາກທ່ານເສັງ ບັນດາ ປະຊາຊາດຈະບໍ່ໄຫລໄປທາທ່ານອີກ ກໍາແພງແຫ່ງບາບີໂລນລົ້ມລົງແລ້ວ
- 45 “ໄພ່ພົນຂອງເຮົາເອີຍ ຈິ່ງອອກໄປເສັງຈາກຖ້າມກາງມັນ ໃຫ້ທຸກຄົນເອົາຊີວິດຂອງຕົນລອດຈາກຄວາມພິໂຣດອັນ ຮ້ອນແຮງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທີນ
- 46 ຢ່າໃຫ້ໃຈຂອງເຈົ້າວິຕົກແລະຢ່າໃຫ້ຢ້ານຕໍ່ຂ້າວຊຶ່ງໄດ້ຍິນໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ເມື່ອມີຂ້າວມາໃນບິນຶ່ງ ຕໍ່ມາອີກບິນຶ່ງກໍມີ ຂ້າວມາ ແລະຄວາມທາຣຸນກໍມີຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ແລະຜູ້ປົກຄອງກໍຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ປົກຄອງ
- 47 “ເຫດສັນນັ້ນ ວັນເວລາຈະມາເຖິງ ເມື່ອເຮົາຈະລົງໂທດຮູບໂຄຣິບແຫ່ງບາບີໂລນ ແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງມັນຈະຕ້ອງ ໄດ້ອາຍ ແລະບັນດາຊາວບາບີໂລນຊຶ່ງຖືກຂ້າຈະລົ້ມລົງທີ່ຖ້າມກາງມັນ
- 48 ແລ້ວຟ້າສວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ ແລະສັບສິ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນນັ້ນ ຈະຮ້ອງເພງເພາະຄວາມຊື່ນບານເຫນືອບາບີໂລນ ເພາະ ວ່າຜູ້ທໍາລາຍຈະມາຈາກທິດເຫນືອຕໍ່ສູ້ກັບເຂົາທັງຫລາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້
- 49 ບາບີໂລນຈະຕ້ອງລົ້ມລົງເຫດດ້ວຍຄົນທີ່ຖືກຂ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ດັ່ງຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທັງຫລາຍໄດ້ລົ້ມ ລົງເພາະບາບີໂລນ

- 50 “ເຈົ້າທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ລອດພົ້ນໄປຈາກດາບ ພ້າວໄປເທິນ ຢ່າຍິນເສີຍຢູ່ ຈົ່ງຮະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈາກທີ່ໄກ ແລະ ໃຫ້ກຸງເຢຣູຊາເລັມເຂົ້າມາໃນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ
- 51 ວ່າ “ເຮົາໄດ້ອາຍ ເພາະເຮົາໄດ້ຍິນຄຳເຍາະເຍີ້ຍ ຄວາມອັບອາຍຄຸມຫນ້າເຮົາໄວ້ ເພາະຄົນຕ່າງຊາດໄດ້ເຂົ້າໃນສະຖານບໍ່ຮູ້ສຸດແຫ່ງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”
- 52 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ, “ເຫດສັນນັ້ນ ວັນເວລາຈະມາເຖິງ ເມື່ອເຮົາຈະລົງໂທດຮູບໂຄຣບຂອງມັນ ແລະຄົນທີ່ບາດເຈັບຈະຄຳຄວນຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນທັງສິ້ນຂອງມັນ
- 53 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຖິງແມ່ນບາບິໂລນຈະຂຶ້ນໄປເທິງສວັນ ແລະເຖິງແມ່ນມັນຈະສ້າງປ້ອມກັນທີ່ສູງອັນເຂັ້ມແຂງຂອງມັນໄວ້ ບັນດາຜູ້ທຳລາຍກໍຍັງມາຈາກເຮົາເໝືອມັນ
- 54 “ຟັງເດີ ມີສຽງຮ້ອງມາຈາກບາບິໂລນ ສຽງໄວ້ທຸກຈາກແຜ່ນດິນຂອງຄົນຄັນເດອານ
- 55 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກຳລັງຊົງກະທຳໃຫ້ບາບິໂລນເປັນບ່ອນປະຮ້າງ ແລະກະທຳສຽງທີ່ໃຫຍ່ໂຕຂອງມັນໃຫ້ງຽບຄືນຂອງເຂົາທັງຫລາຍຟາດຟັງເໝືອນນ້ຳມາກ ສຽງອີກກະທຳຂອງເຂົາກໍເປັ່ງອອກມາ
- 56 ເພາະວ່າຜູ້ທຳລາຍໄດ້ມາເໝືອມັນ ມາເໝືອບາບິໂລນ ບັນດານັກຮິບຂອງມັນຖືກຍຶດແລ້ວ ຄັນທະນູຂອງເຂົາທັງຫລາຍຖືກຫັກຖິ້ມ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງການຕອບແທນ ພຣະອົງຈະຊົງສນອງເປັນແນ່
- 57 ເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ເຈົ້ານາຍຂອງມັນ ແລະນັກປາດຂອງມັນມືນເມົາ ເຈົ້າເມືອງຂອງມັນ ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາຂອງມັນ ແລະນັກຮິບຂອງມັນ ເຂົາທັງຫລາຍຈະນອນຫລັບຢູ່ຕລອດໄປ ບໍ່ຕື່ນອີກເລີຍ ພຣະບໍຣົມມະທາກະສັດຜູ້ຊົງພຣະນາມວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້
- 58 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ກຳແພງອັນກວ້າງຂວາງຂອງບາບິໂລນ ຈະຖືກມ້າງເພລົງໃຫ້ພຽງສເມີພິນດິນ ແລະປະຕູເມືອງສູງຂອງມັນຈະຖືກເຜົາດ້ວຍໄຟ ບັນດາປະຊາຊົນທຳງານຢ່າງໄຮ້ປໂຍດ ແລະຊົນຊາດທັງຫລາຍຈະໄດ້ເຮັດວຽກສຳລັບໄຟຈົນເມື່ອຍໄປແລ້ວ
- 59 ຖ້ອຍຄຳຊົ່ງເຢເຣເມີຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ສັ່ງແກ່ເຊຣັຍຢາບຸດເນຣີຢາຜູ້ເປັນບຸດມາຊັຍຢາ ເມື່ອເຂົາໄປຍັງບາບິໂລນກັບເຊເດກີຢາກະສັດແຫ່ງຢູດາ ໃນປີທີສີ່ແຫ່ງຮັຊການຂອງທ່ານນັ້ນ ເຊຣັຍຢາເປັນຫົວຫນ້າຈັດທີ່ພັກ
- 60 ເຢເຣເມີຢາໄດ້ຂຽນບັນດາໂທດທັງຫລາຍຊຶ່ງຈະມາເຖິງບາບິໂລນນັ້ນໄວ້ໃນຫນັງສື ຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ເປັນຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບເຮືອງບາບິໂລນ
- 61 ແລະເຢເຣເມີຢາເວົ້າກັບເຊຣັຍຢາວ່າ, “ເມື່ອທ່ານມາເຖິງບາບິໂລນແລ້ວ ທ່ານຈົ່ງອ່ານຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ທັງຫມົດເດີ
- 62 ແລະກ່າວວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບສະຖານທີ່ນີ້ວ່າ ພຣະອົງຈະຊົງຕັດອອກເສັງ ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດອາສັຍຢູ່ໃນນັ້ນ ບໍ່ວ່າມະນຸດຫລືສັດ ແລະຈະເປັນບ່ອນຮ້າງເປົ່າຢູ່ເປັນນິດ
- 63 ເມື່ອທ່ານອ່ານຫນັງສືນີ້ຈົບແລ້ວ ຈົ່ງເອົາກ້ອນຫີນນຶ່ງມັດຕິດມັນໄວ້ ແລະໂຍນມັນຖິ້ມໄປກາງແມ່ນ້ຳເອີຟຣາດ
- 64 ແລະຈົ່ງກ່າວວ່າ, “ບາບິໂລນຈະຈົມລົງຢ່າງນີ້ແຫລະ ບໍ່ລອຍຂຶ້ນອີກເລີຍ ເຫດດ້ວຍໂທດຊຶ່ງເຮົາຈະນຳມາເໝືອມັນ” ຖ້ອຍຄຳຂອງເຢເຣເມີຢາມີພຽງນີ້

52 ເຊເດກີຢາຖືກຄຸກຈົນເທົ່າຕາຍ

The Destruction of Jerusalem Reviewed
(2 ກສດ 24:18-25:26; 2 ຂຄວ 36:11-20; ຢຣມ 39:1-10)

- 1 ເຊເດກີຢາໄດ້ເປັນກະສັດເມື່ອອາຍຸຊາວເອັດປີ ຊົງປົກຄອງຢູ່ທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມເປັນເວລາສິບເອັດປີ ພຣະມານດາຂອງພຣະອົງຊື່ ຮາມູຕານ ຊຶ່ງເປັນບຸດສາວຂອງເຢເຣເມີຢາຊາວເມືອງລີບນາ
- 2 ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ ຊົງເຫັນວ່າກະສັດເຊເດກີຢາໄດ້ຊົງທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບກະສັດເຢຣີວອາຄິມໄດ້ທຳ

- 3 ສະນັ້ນ ສະພາບຂອງສັງຄົມໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະໃນຢູດາຈຶ່ງຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍ ຈົນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະພິໂຣດ ແລະປະຖິ້ມຊາວເມືອງນີ້ ກະສັດເຊເດກີຢາໄດ້ກະບົດຕໍ່ສູ້ກະສັດບາບີໂລນ
- 4 ຕໍ່ມາໃນວັນທີສິບເດືອນສິບຂອງປີທີ່ເກົ່າແຫ່ງຮັຊການເຊເດກີຢາກະສັດຢູດາ ເນບູກາດເນັສຊາກະສັດບາບີໂລນໄດ້ ຍົກທັບມາອ້ອມກຸງເຢຣູຊາເລັມ ໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍໄວ້ນອກເມືອງ ແລະສ້າງກຳແພງອ້ອມເມືອງ
- 5 ກຸງເຢຣູຊາເລັມຈຶ່ງຖືກປິດລັອມຈົນເຖິງປີທີສິບເອັດແຫ່ງຮັຊການເຊເດກີຢາ
- 6 ເມື່ອວັນທີ່ເກົ່າເດືອນສິບປີດຽວກັນນັ້ນ ໄດ້ເກີດການອິດຍາກຂຶ້ນຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຈົນປະຊາຊົນບໍ່ມີຫຍັງຈະກິນ
- 7 ແລ້ວພວກສັດຕູໄດ້ມ້າງກຳແພງເມືອງບ່ອນນຶ່ງອອກ ທະຫານທັງຫມົດທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຈຶ່ງພາກັນໜີ ໄປຕາມທາງປະ ຕູເມືອງລະຫວ່າງກຳແພງທັງສອງ ພວກເຂົາໄດ້ໜີອອກໄປທາງສວນອຸທະຍານໃນເວລາກາງຄືນ ຝ່າຍຄົນຄັນເດ ອານກໍລ້ອມຢູ່ຮອບກຸງ ແລະເຂົາທັງຫລາຍມຸ້ງໜ້າໄປທາງຮ່ອມພູອາຣາບາ
- 8 ແຕ່ກອງທັບຂອງຄົນຄັນເດອານໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມກະສັດໄປ ແລະໄປທັນເຊເດກີຢາໃນທີ່ທົ່ງຮາບພຽງໃກ້ເມືອງເຢຣິໂກ ທະຫານທັງຫມົດຂອງພຣະອົງໄດ້ໜີປະພຣະອົງໄປ
- 9 ຫລັງຈາກຈັບເຊເດກີຢາໄດ້ແລ້ວ ເຂົາກໍນຳພຣະອົງມາມອບໃຫ້ກະສັດເນບູກາດເນັສຊາ ຊຶ່ງຊົງປະທັບຢູ່ເມືອງຮິບລາ ໃນດິນແດນຮາມັດ ແລະຊົງຕັດສິນລົງໂທດກະສັດເຊເດກີຢາຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 10 ກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນໄດ້ປະທານບຸດຊາຍທັງຫລາຍຂອງເຊເດກີຢາຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາທ່ານແລະໄດ້ປະທານຊີວິດພວກເຈົ້າ ນາຍທັງສິ້ນຂອງຢູດາເສັງທີ່ເມືອງຮິບລາ
- 11 ພຣະອົງໄດ້ຄວັດໜ່ວຍຕາຂອງເຊເດກີຢາອອກ ແລະໄດ້ຜູກໂສ້ນຳໄປຍັງບາບີໂລນ ແລ້ວຂັງໄວ້ໃນຄຸກຈົນວັນທີ່ ທ່ານສິ້ນຊີວິດ
- 12 ມື້ວັນທີສິບເດືອນຫ້າ ຊຶ່ງເປັນປີທີສິບເກົ່າແຫ່ງຮັຊການເນບູກາດເນັສຊາກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ ເນບູຊາເຣດານຜູ້ເປັນ ຣາຊເລຂາແລະຜູ້ບັນຊາການທະຫານ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 13 ແລ້ວເຂົາໄດ້ເຜົາພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພຣະຣາຊວັງ ແລະບັນດາເຮືອນທັງສິ້ນຂອງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະບ້ານເຮືອນຂອງບຸກຄົນສຳຄັນຖິ້ມ
- 14 ສ່ວນກອງທັບທັງສິ້ນຂອງຄົນຄັນເດອານ ຜູ້ຢູ່ກັບຜູ້ບັງຄັບບັນຊາທະຫານຮັກສາພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍກຳແພງເມືອງທັງ ຫມົດທີ່ຢູ່ຮອບກຸງເຢຣູຊາເລັມລົງ
- 15 ແລະເນບູກາດເນັສຊາໄດ້ຈັບປະຊາຊົນທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນເມືອງ ຮວມທັງຄົນທີ່ໜີເຂົ້າມາມອບຕົວຕໍ່ທ່ານກັບພວກນາຍ ຊ່າງທີ່ເຫລືອຢູ່ໄປເປັນຊະເລີຍທີ່ບາບີໂລນ
- 16 ແຕ່ເນບູຊາເຣດານຜູ້ບັນຊາການທະຫານຮັກສາພຣະອົງໄດ້ປະຄົນທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດໃນແຜ່ນດິນໄວ້ໃຫ້ເປັນຄົນທຳ ສວນອະງຸ່ນ ແລະເຮັດໄຮ່ໄຖ່ນາ
- 17 ບັນດາເສົາທອງສຳຣິດຊຶ່ງຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເສົາແລະຂັນນັ້ນທອງສຳຣິດ ຊຶ່ງຢູ່ໃນພຣະວິ ຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນຄົນຄັນເດອານໄດ້ທຸບເສັງເປັນທ່ອນໆ ແລະຂົນເອົາທອງສຳຣິດທັງຫມົດໄປຍັງບາບີ ໂລນ
- 18 ພວກເຂົາຍັງໄດ້ຂົນເອົາເຄື່ອງໃຊ້ສຳລັບທຳຄວາມສະອາດແທ່ນບູຊາ ຄືສຽມ ຊວ້ານ ຄູໃສ່ຂີ້ເທົ່າໄຟ ຖາດແລະມິດ ຕັດໄສ້ຕະກຽງ ໂອໃສ່ເລືອດເວລາຂ້າສັດຖວາຍບູຊາ ຫມໍ່ສຳລັບເຄື່ອງຫອມບູຊາ ແລະເຄື່ອງທອງສຳຣິດທັງຫມົດທີ່ ໃຊ້ໃນພິທີການຂອງວິຫານ
- 19 ພວກເຂົາໄດ້ຂົນເອົາທຸກສິ່ງທີ່ທຳດ້ວຍຄຳຫລືເງິນໄປ ຄື ຫມໍ່ນ້ອຍ ອ່າງໃສ່ຖ່ານຫິນ ໂອໃສ່ເລືອດ ຄູໃສ່ຂີ້ເທົ່າໄຟ ຕີນ ຕັ້ງຕະກຽງ ຖາດເຄື່ອງຫອມບູຊາ ຈອກເຄື່ອງຕື່ມບູຊາ
- 20 ເຄື່ອງທອງສຳຣິດທີ່ກະສັດໂຊໂລໂມນທຳໄວ້ໃນພຣະວິຫານ ຄືເສົາສອງເສົາ ຕີນເສົາ ອ່າງໃຫຍ່ໃສ່ນ້ຳ ຮູບງົວສິບ ສອງໂຕທີ່ຮອງຮັບອ່າງໃຫຍ່ນັ້ນ ເຄື່ອງເຫລົ່ານີ້ໜັກຫລາຍຈົນຊຶ່ງບໍ່ໄດ້

- 21 ເລົ່າສອງເລົ່ານັ້ນ ແຕ່ລະເລົ່າແທກໄດ້ດັ່ງນີ້ ລວງສູງສິບແປດສອກ ລວງອ້ອມສິບສອງສອກ ຂ້າງໃນເປັນໂກນ ຄວາມ
ຫນ້າຂອງເລົ່າສີ່ນິ້ວ
- 22 ຢູ່ເທິງຫົວເລົ່າມີບົວທອງສໍາຣິດ ບົວແຕ່ລະດອກສູງທ້າສອກ ມີຮູບພວງມາລັຍແລະຮູບຫມາກພິລາອ້ອມຮອບບົວນັ້ນ
ສິ່ງທັງຫມົດນີ້ທໍາດ້ວຍທອງສໍາຣິດ
- 23 ເທິງພວງມາລັຍໂດຍຮອບມີຮູບຫມາກພິລາຮ້ອຍຫນ່ວຍ ແຕ່ຫລຽວຂຶ້ນໄປຈາກເບື້ອງລຸ່ມເທິງມີເກົ້າສິບຫົກຫນ່ວຍ
- 24 ນອກຈາກນັ້ນ ຜູ້ບັນຊາການທະຫານຮັກສາພຣະອົງໄດ້ຈັບເຊຣັຍຢາມະຫາປະໂຣທິດ ເຊຟັນຢາຜູ້ຮອງປະໂຣທິດ
ແລະຄົນອື່ນໆອີກທີ່ຮັບໃຊ້ຢູ່ໃນພຣະວິຫານສາມຄົນໄປເປັນຊະເລີຍ
- 25 ທ່ານໄດ້ຈັບເອົາຜູ້ບັນຊາການທະຫານຄົນນຶ່ງ ທີ່ປຶກສາມະຫາກະສັດເຈັດຄົນ ຮອງຜູ້ບັນຊາການທະຫານຊຶ່ງຮັບຫນ້າ
ທີ່ເກນທະຫານ ແລະຄົນສໍາຄັນອື່ນໆອີກຫົກສິບຄົນໄປຈາກເມືອງນັ້ນ
- 26 ເນບູຊາຣາດານໄດ້ຈັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນນໍາໄປມອບໃຫ້ກະສັດບາບິໂລນທີ່ເມືອງຮິບລາ
- 27 ກະສັດແຫ່ງບາບິໂລນຊົງຕິເຂົ້າ ແລະລົງໂທດເຂົາຈົນຕາຍຢູ່ເມືອງຮິບລາ ດິນແດນຮາມັທ
- 28 ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນຈໍານວນປະຊາຊົນຢູ່ດາທີ່ຖືກກະສັດເນບູຣາດເນັສຊາກວາດຕ້ອນອອກຈາກປະເທດໄປເປັນຊະເລີຍ ຄື
ໃນຮັຊການປີທີເຈັດກວາດຕ້ອນໄປ ພວກຍິວສາມພັນຊາວສາມຄົນ
- 29 ໃນປີທີສິບແປດແຫ່ງຮັຊການເນບູຣາດເນັສຊາທ່ານຂົນຊະເລີຍຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມແປດຮ້ອຍສາມສິບສອງຄົນ
- 30 ໃນປີທີຊາວສາມແຫ່ງຮັຊການເນບູຣາດເນັສຊາ ເນບູຊາຣາດານຜູ້ບັງຄັບບັນຊາທະຫານຮັກສາພຣະອົງຈັບຍິວເປັນ
ຊະເລີຍເຈັດຮ້ອຍສິ່ສິບຫ້າຄົນ ຮວມຄົນທັງຫມົດເປັນສີ່ພັນກັບຫົກຮ້ອຍຄົນ

ເຢຣົວອາຄິນຮັບການປົດປ່ອຍແລະຮັບກຽດໃນບາບິໂລນ

Jehoiachin Favored in Captivity

(2 ກສດ 25:27-30)

- 31 ແລະໃນປີທີສາມສິບເຈັດແຫ່ງການເປັນຊະເລີຍຂອງເຢຣົວອາຄິນກະສັດແຫ່ງຢູດານັ້ນ ເມື່ອວັນທີຊາວທ້າໃນເດືອນ
ທີສິບສອງ ເອວິນເມ ໂຣດັກກະສັດແຫ່ງບາບິໂລນ ໃນປີທີ່ທ່ານຂຶ້ນສເວີຍຣາຊ ທ່ານໄດ້ຍົກຫົວຂອງເຢຣົວອາຄິນກະ
ສັດແຫ່ງຢູດາຂຶ້ນ ແລະໄດ້ນໍາທ່ານອອກມາຈາກຄຸກ
- 32 ພຣະອົງກ່າວຢ່າງເມດຕາຕໍ່ທ່ານ ແລະໃຫ້ນັ້ງເທິງທີ່ນັ້ງເທນີອີກວ່າບັນດາກະສັດທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນບາບິໂລນ
- 33 ດັ່ງນັ້ນເຢຣົວອາຄິນຈຶ່ງໄດ້ຖ່າຍເຄື່ອງນຸ່ງນັກໂທດອອກຈາກກາຍແລະໄດ້ຮັບປະທານອາຫານທີ່ໂຕະສເວີຍຂອງພຣະ
ຣາຊາທຸກວັນຈົນສິ້ນພຣະຊົນ
- 34 ສ່ວນງົບປະມານທີ່ໃຫ້ນັ້ນທ່ານໄດ້ຮັບຂອງພຣະຣາຊທານຈາກກະສັດຕາມຄວາມຕ້ອງການຢູ່ສເມີ ຕລອດເມື່ອທ່ານ
ມີຊີວິດຢູ່ຈົນ ວັນຕາຍຂອງທ່ານ